

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ 47' (93) - ΤΕΥΧΟΣ 11 - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2016
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ του Μακ. Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. **ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ**

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: Κλάδος Έκδόσεων της Επικοινωνιακής και Μορφωτικής
Υπηρεσίας της Εκκλησίας της Ελλάδος

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ό Σεβ. Μητροπολίτης Κηφισίας, Αμαρουσίου και Ωρωπού κ. Κύριλλος,
Διευθυντής Κλάδου Έκδόσεων Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΞΙΑ - ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ: Κωνσταντίνος Χολέβας

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΔΟΚΙΜΙΩΝ: Κωνσταντίνος Χολέβας, Λίτσα Ί. Χατζηφώτη, Βασίλειος Τζέροπος, Δρ Θ.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ - ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Άποστολική Διακονία της Εκκλησίας της Ελλάδος

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ: Χρ. Κωβαΐος, Ίασιου 1 - 115 21 Άθήνα. Τηλ.: 210-8160127 - Fax 210-8160128

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ: Ίωάννου Γενναδίου 14, 115 21, ΑΘΗΝΑ. Τηλ: 210 72.72.253, Fax: 210 72.72.251
<http://www.ecclesia.gr> e-mail: periodika@ecclesia.gr

Γιά τήν άποστολή άνακουνώσεων και ειδήσεων άπευθύνεσθε:

- για τό περιοδικό ΕΚΚΛΗΣΙΑ: periodika@ecclesia.gr
- για τό περιοδικό ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ: efimerios@ecclesia.gr
- για τό περιοδικό ΘΕΟΛΟΓΙΑ: theologia@ecclesia.gr

Περιεχόμενα

ΤΕΥΧΟΣ – 11°,
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2016

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ	980
ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ	
Ἡ Ἑκτακτη Σύγκληση τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας	981
<i>Τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου,</i> Εἰσήγησις στήν Ἑκτακτη Σύγκληση τῆς Ι.Σ.Ι.	986
<i>Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καρυστίας καί Σκύρου κ. Σεραφεῖμ,</i> Ἀντιφώνησις στήν Ἑκτακτη Σύγκληση τῆς Ι.Σ.Ι.	987
<i>Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σερρών καί Νιγρίτης κ. Θεολόγου,</i> Ἐνημέρωσις περὶ τῶν διεξαχθεισῶν ἐργασιῶν τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας	988
ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ	
<i>Τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου,</i> Μήνυμα στό Β΄ Πανελλήνιο Συνέδριο Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων	1019
ΟΜΙΛΙΑΙ	
<i>Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἄρτης κ. Καλλινίκου,</i> Ἐνθρονιστήριος λόγος	1021
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ	1024
ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ	1078
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ	1082
ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ	1085
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΕΤΟΥΣ	1086

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ

ΣΤΟ ΤΕΥΧΟΣ Δεκεμβρίου τοῦ περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ δημοσιεύουμε κείμενα ἀφορῶντα στήν Ἑκτακτὴ Σύγκληση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας (ΙΣΙ) στίς 23 καί 24.11.2016. Θά βρεῖτε τὰ ἀνακοινωθέντα τῆς ΙΣΙ, τὴν εἰσήγηση τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, τὴν ἀντιφώνηση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καρυστίας καί Σκύρου κ. Σεραφεῖμ, Ἀντιπροέδρου τῆς ΙΣΙ, καί τὴν εἰσήγηση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σερρών καί Νιγρίτης κ. Θεολόγου γιὰ τίς ἐργασίες τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου.

Στά Συνοδικὰ Ἀνάλεκτα δημοσιεύουμε τό Μήνυμα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου πρὸς τό Β΄ Πανελλήνιο Συνέδριο Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων, τό ὁποῖο διοργανώθηκε ἀπὸ τό Συνοδικό Γραφεῖο Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων στήν Λεπτοκαρυά Πιερίας (25 καί 26.11.2016).

Στὴν ἐνότητα τῶν Ὁμιλιῶν μπορεῖτε νά διαβάσετε τὸν Ἐνθρονιστήριο Λόγο τοῦ νέου Μητροπολίτου Ἄρτης κ. Καλλινίκου.

Ἡ ὕλη τοῦ τεύχους συμπληρώνεται μέ τὰ ὑπηρεσιακὰ κείμενα τῶν Κανονισμῶν καί Προκηρύξεων, τίς εἰδησεογραφικὲς στήλες τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Χρονικῶν καί τῶν Διορθόδοξων-Διαχριστιανικῶν, καθὼς καί μέ τα Περιεχόμενα τοῦ Ἔτους 2016.

Καλὴ καί εὐλογημένη Χρονιά!

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ἡ Ἑκτακτὴ Σύγκληση
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας

(23-24 Νοεμβρίου 2016)

Οἱ ἐργασίες τῆς Ι.Σ.Ι. τῆς 23.11.2016

Συνῆλθε τὴν Τετάρτη, 23 Νοεμβρίου 2016, στὴν πρώτη Συνεδρία τῆς ἐκτάκτου Συγκλήσεώς της, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, στὴν Αἴθουσα Συνεδριῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

Πρὸ τῆς Συνεδρίας ἐτελέσθη Ἀρχιερατικὴ θεία Λειτουργία στό Καθολικό τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀσωμάτων Πετράκη, ἱερουργήσαντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καρπενησίου κ. Γεωργίου.

Περὶ τὴν 9η πρωινή, στὴ μεγάλη Αἴθουσα τῶν Συνεδριῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐτελέσθη ἡ Ἀκολουθία γιὰ τὴν ἔναρξη τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ἀναγνωσθέντος τοῦ Καταλόγου τῶν συμμετεχόντων Ἱεραρχῶν, διεπιστώθη ἡ ἀπουσία τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθίμου καὶ Σισανίου καὶ Σιατίστης κ. Παύλου, οἱ ὅποιοι ἀπουσίασαν αἰτιολογημένα.

Ἀκολούθως, συνεκροτήθη ἡ Ἐπιτροπὴ Τύπου ἀπὸ τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνάτιο, Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας καὶ Μήλου κ. Δωρόθεο καὶ Πατρῶν κ. Χρυσόστομο.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος, ὡς Πρόεδρος τοῦ Σώματος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, προσεφώνησε τὰ Μέλη Αὐτῆς εὐχαριστώντας τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἀρχιερεῖς γιὰ τὴν προσέλευσή τους στὴν Συνεδρίαση τονίζοντας τὰ ἑξῆς: «Ἡ ἀπλή καὶ μόνο ἐνθύμηση τοῦ σωτήριου Λόγου τοῦ Κυρίου μας, ὅτι οὐ γὰρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμέ-

νοι εἰς τὸ ἕμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν (Ματθ. 18,20), ἀρκεῖ γιὰ νὰ ἀντιληφθεῖ κανεὶς τὴν τεράστια πνευματικὴ σημασία πού ἔχει ἀπὸ μόνο του ὡς γεγονός ἡ σύγκληση καὶ πραγματοποίηση τῆς ἐν Κρήτῃ Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, Συνόδου τόσο πολλῶν Προκαθημένων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, τόσο πολλῶν ἐπισκόπων καὶ ἄλλων πατέρων.

Ἐάν λάβουμε δὲ ὑπ' ὄψης μας, ὅτι ὁ πανάρχαιος συνοδικὸς θεσμὸς εἶναι θεσμὸς μὲ ἐξαιρετὴ δυναμική, θεσμὸς ἄρρηκτα δεμένος μὲ τὴν συνείδηση τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας μας, καθίσταται σαφές, ὅτι μία Σύνοδος μετὰ τὴν Σύνοδο, ἔχει νὰ προσφέρει ρεαλιστικὸ καὶ τεκμηριωμένο πνευματικὸ καὶ ἐκκλησιαστικὸ Λόγο καὶ σὲ καμία περίπτωση δὲν μπορεῖ νὰ θεωρηθεῖ ὅτι ἔχει κάποιον διαπιστωτικὸ, ἐπικυρωτικὸ ἢ καθαρὰ διαδικαστικὸ - τυπικὸ χαρακτήρα.

Ἡ θέση ἑνὸς ἐκάστου ἐξ ἡμῶν στό συνοδικὸ πολίτευμα δὲν εἶναι διακοσμητικὴ, ἀλλὰ ὀργανικὴ, καὶ ὡς ἐκ τούτου βαθύτατα οὐσιαστικὴ. Μέσα σὲ αὐτὸ τὸ πλαίσιο τῆς ζωντανῆς παρουσίας καὶ ἐνεργείας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στὴν ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας μας εἶμαι βέβαιος, ὅτι ἐκζητοῦντες ἅπαντες τὸν φωτισμὸ τοῦ Θεοῦ, θὰ καταθέσουμε ὑπεύθυνα τίς σκέψεις μας, τίς προτάσεις μας, τὴν προσωπικὴ μας μαρτυρία, αὐτὸ δηλαδή πού ἐπιτάσσει ἡ ἀρχιερατικὴ μας συνείδηση καὶ ἡ ἐπισκοπικὴ μας εὐθύνη μέσα στό Σῶμα τῆς Μίας, Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς μας Ἐκκλησίας».

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καρυστίας καὶ Σκύρου κ. Σεραφεῖμ, ὡς ἀντιπρόεδρος τῆς Ἱεραρχίας, ἀντιφώνησε ἐκ μέρους τῶν Σεβασμιωτῶν Ἱεραρχῶν.

Ἀκολούθως, σύμφωνα μέ τήν Ἡμερησία Διάταξη, ἀνέγνωσε τήν Εἰσήγησή του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σερρών καί Νιγρίτης κ. Θεολόγος, μέ θέμα: «Ἐνημέρωσις περί τῶν διεξαχθεῖσων ἐργασιῶν τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας». Στήν Εἰσαγωγή του ἀναφέρθηκε στό γεγονός, ὅτι ἡ θεμελιακοῦ χαρακτήρος Συνοδική συνείδηση διέπει, κατευθύνει καί φωτίζει ὅλες τίς θεσμικές ἐκφράσεις τῆς μιᾶς, ἁγίας, καθολικῆς καί ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας. Γι' αὐτό καί οἱ ἀποφάσεις τῶν ἐπισήμως ἀνεγνωρισμένων ἁγίων Ἐπτά Οἰκουμενικῶν Συνόδων τῆς πρώτης χριστιανικῆς χιλιετίας, ὡς καί οἱ μετὰ ταῦτα τῶν Μειζόνων καθολικοῦ κύρους Συνόδων, ἀποτελοῦν ἀδιαμφισβήτητο κριτήριο, ὄχι μόνο γιά τήν δογματική ἀκρίβεια, τήν θεολογία, τήν λειτουργική ζωή καί τό ἦθος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀλλά καί γιά τήν ἐν Χριστῷ καί κατά Χριστόν ζωή τοῦ πληρώματος αὐτῆς.

Ἀκολούθως ὁ Σεβασμιώτατος ἔκανε ἱστορική ἀναδρομή στήν μακρόχρονη προετοιμασία τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου, ἡ ὁποία ἄρχισε τό 1930 καί ὀλοκληρώθηκε τόν ἐφετινό Ἰούνιο. Στή συνέχεια ἔκανε ἐκτενῆ ἀναφορά στήν διαχρονική συνεισφορά τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στήν προετοιμασία τῆς Συνόδου σέ ὀργανωτικό ἐπίπεδο, στήν πολύτιμη συνεισφορά τῆς στήν τελική διαμόρφωση τῶν ψηφισθέντων κειμένων ἀπό τήν Ἁγία καί Μεγάλη Σύνοδο, καθώς καί στήν ὄλη

παρουσία τῆς, τήν ὁποία χαρακτήρισε ἀξιοπρεπῆ, οὐσιαστική, παραδοσιακή, στιβαρή, γονίμως παρεμβατική, ἐνοποιό, πολυφωνική, συνθετική, εὐέλκτικη, ρεαλιστική καί φιλάδελφη.

Ἀναφερόμενος πιά συγκεκριμένα στήν παρουσία τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στήν Ἁγία καί Μεγάλη Σύνοδο τόνισε χαρακτηριστικά: «Ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος τοῦ ἱεροῦ Σώματός μας καθημερινῶς σχεδόν συγκαλοῦσε συσκέψεις ὄλων τῶν μελῶν τῆς Ἀντιπροσωπείας πρὸς ἐκτίμησιν τῆς πορείας τῶν ἐργασιῶν καί χάραξιν ἐνιαίας γραμμῆς πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ γράμματος καί τοῦ πνεύματος τῶν Θέσεων - Ἀποφάσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας. Ὁ λόγος ἦταν γιά ὅλους ἐλεύθερος καί οἱ τοποθετήσεις ἀπάντων σεβαστές. Ὁ δρόμος πρὸς ἐπίτευξιν τῆς ὁμοφωνίας ἐντός τῆς αἰθούσης τῆς Συνοδικῆς Συνελεύσεως δέν ἦτο οὔτε εὐκόλος, οὔτε ἐστρωμένος πάντοτε μέ ρόδα, κατά τήν σχετική ἀναφοράν καί τοῦ Παναγιωτάτου Προέδρου τοῦ ἱεροῦ Συνοδικοῦ Σώματος στήν καταληκτικῆρον προσφώνησίν του. Ὑπῆρξαν στιγμές καί ὥρες ἐντόνου ἀγωνίας, ψυχικῆς κοπώσεως καί ἐντόνου προβληματισμοῦ».

Συνεχίζοντας τήν Εἰσήγησή του, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σερρών καί Νιγρίτης κ. Θεολόγος παρέθεσε τόν πλήρη κατάλογο τῶν 162 συμμετασχόντων Ἀρχιερέων καί ἀναφέρθηκε λεπτομερῶς στό πρόγραμμα τῶν ἐργασιῶν, στίς προτάσεις, τροπο-

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος προήδρευσε τῶν ἐργασιῶν τῆς Ι.Σ.Ι. πλαισιούμενος ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτην Καρυστίας καί Σκύρου κ. Σεραφεῖμ, Ἀντιπρόεδρο τῆς Ι.Σ.Ι., καί τόν Ἀρχιεπίσκοπο Θεοφ. Ἐπίσκοπο κ. Κλήμεντα.

λογίες και διορθώσεις της Ίεραρχίας της Ίεραρχίας Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος επί των προς συζήτησιν και ψήφισιν Κειμένων υπό της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου.

Κάνοντας μνεία των τελικών αποφάσεων της Συνόδου επισήμανε μεταξύ των άλλων: «Ἡ Αγία και Μεγάλη Σύνοδος ἠργάσθη ἐπιμελῶς και ἔλαβεν ἀποφάσεις ἐπί θεμάτων ποιμαντικοῦ χαρακτήρος, ὡς αὐτά της θεαρέστου νηστείας και τῶν κωλυμάτων τοῦ γάμου, ἐπί θεμάτων κανονικοῦ και διοικητικοῦ ἐνδιαφέροντος, ὡς αὐτά της ὀρθοδόξου διασποράς και τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ καθεστώτος τοῦ Αὐτονόμου, και τέλος ἐπί θεμάτων σχέσεων της Ὄρθοδόξου Εκκλησίας μετά τοῦ λοιποῦ χριστιανικοῦ κόσμου και της ἀποστολῆς αὐτῆς στόν σύγχρονον κόσμον. Ἐξέδωκε πρός τόν λαόν και τόν κόσμον δύο θεολογικά κείμενα, ὀρθοδόξου μαρτυρίας, ἡθους και ἐπικαιρότητος, τήν τε Ἐγκύκλιον και τό Μήνυμα αὐτῆς.

Κατετέθη πρός ὄλον τόν κόσμον ἡ ἀγιοπνευματική μαρτυρία της ποθεινοτάτης μητρός μας, Ὄρθοδόξου Εκκλησίας, ἐπί λίαν ἐπικαίρων και φλεγόντων θεμάτων ὡς: α. Της διακηρύξεως της αὐτοσυνειδησίας της ἀγίας Ὄρθοδόξου Εκκλησίας ὡς της Μίας, Ἀγίας, Καθολικῆς και Ἀποστολικῆς Εκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. β. Της ποιμαντικῆς ἀναγκαιότητος της ἱεραποστολῆς, τοῦ ἐπανευαγγελισμοῦ και τοῦ πνευματικοῦ ἀναβαπτισμοῦ τῶν ἀνθρώπων στά ζωηφόρα νάματα της ἀγίας ὀρθοδόξου πίστεως και παραδόσεως. γ. Της διατυπώσεως τῶν ἀναγκαίων ἀρχῶν δεοντολογίας και ἠθικῆς γιά τήν ἀλματωδῶς προοδεύουσαν ἐπιστημονικήν και τεχνολογικήν ἔρευναν, ἐξικνουμένην σήμερον ἕως αὐτοῦ τοῦ ἱεροῦ μυστηρίου της ζωῆς. δ. Της ἱερότητος τοῦ μυστηρίου τοῦ Γάμου ὡς εἰκόνας της ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ πρός τήν Εκκλησίαν και τοῦ θεσμοῦ της οἰκογενείας. ε. Της ὀφειλετικῆς μερίμνης γιά θέματα χριστιανικῆς παιδείας και ἀγωγῆς τῶν νέων, στ. Τοῦ φαινομένου της παγκοσμιοποιήσεως. ζ. Της φρίκης τοῦ πολέμου, η. Τοῦ φλέγοντος μεταναστευτικοῦ και προσφυγικοῦ προβλήματος. θ. Τῶν σχέσεων Εκκλησίας και ἐπιστήμης και Εκκλησίας και πολιτικῆς. ι. Της οἰκολογικῆς κρίσεως. ια. Της πτωχείας, της ἐκκοσμικείσεως, της μοναξιᾶς και τοῦ ἀτομοκεντρισμοῦ στίς σχέσεις τῶν ἀνθρώπων.

Ἐπίσης, ἡ Αγία και Μεγάλη Σύνοδος ὑψωσε φωνήν διαμαρτυρίας γιά τόν ἀνηλεῆ ἐκτοπισμόν και τίς διώξεις χριστιανικῶν πληθυσμῶν ἐκ τῶν ἀρχαίων κοιτίδων των, ἐζήτησε προστασίαν τοῦ ἀγαθοῦ της θρησκευτικῆς ἐλευθερίας και κατεδίκασεν ἀπεριφρόστως τόν θρησκευτικόν φανατισμόν, τονίσασα ὅτι κάθε πόλεμος στό ὄνομα της οἰασδήποτε θρησκείας συνιστᾶ πόλεμον κατ' αὐτοῦ τοῦ θρησκευτικοῦ γεγονότος. Ἐν τέλει ἡ ὅποια ἀξιολογική, μέ ἐκκλησιολογικούς και ἀγιοπνευματικούς πάντοτε ὄρους, προσέγγις της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου ἐπαφίεται στήν νηφαλίως και ἀδεκάστως ἐνεργοῦσαν ἱστορίαν και κυρίως στήν ἐργηγοροῦσαν και ἔνθεον συνείδησιν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Σώματος».

Ὁ Σεβασμιώτατος Εἰσηγητής ἐξέφρασε τίς εὐχαριστίες ὄλων τῶν μετασχόντων της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου στήν φιλοξενήσασα Αὐτήν Εκκλησία της Κρήτης και κατ' ἐπέκτασιν στό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο γιά τήν ὑποδειγματική προετοιμασία και ὑλοποίηση της λαμπρᾶς αὐτῆς πανορθοδόξου και παγκοσμίου βεληνεκοῦς διοργανώσεως. Ἐπίσης εὐχαρίστησε τόν Θεοφιλέστατο Ἀρχιεραρχεῖο και τίς Συνοδικές Ὑπηρεσίες της Εκκλησίας της Ελλάδος γιά τήν κατά πάντα ἄρτια και σχολαστική προετοιμασία και ὑλοποίηση ὄλων τῶν ἀφορώντων στήν συμμετοχή της Εκκλησίας μας στήν μεγάλη αὐτή πανορθόδοξη διοργάνωση.

Κατόπιν εἰσηγήθηκε τίς ἀκόλουθες προτάσεις πρός ποιμαντική ἀξιοποίηση τῶν Κειμένων-Ἀποφάσεων της ἐν Κρήτη Αγίας και Μεγάλης Συνόδου:

«1. Παραπομπή, ἀπόφασι της Δ.Ι.Σ., στίς ἀρμόδιες Συνοδικές Ἐπιτροπές τῶν ἀφορωσῶν σέ αὐτές σχετικῶν Ἀποφάσεων της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου πρός νηφάλιον μελέτην, ἀγιοπατερικήν ἐμβάθυνσιν και ἐρμηνείαν, ἀνάλυσιν και ἀξιοποίησιν (λ.χ. Σ.Ε. Δογματικῶν και Νομοκανονικῶν Θεμάτων, Διορθοδόξων και Διαχριστιανικῶν Σχέσεων, Ποιμαντικοῦ Ἔργου, Θείας Λατρείας, Τύπου κ.τ.λ.). Καθηκόντως, οἱ εἰσηγήσεις τῶν ἀνωτέρω Συνοδικῶν ὀργάνων θά ὑποβληθοῦν ἀκολούθως στήν Δ.Ι.Σ. ἢ στήν Ι.Σ.Ι. γιά τά περαιτέρω.

2. Συνεργασία μετά των Θεολογικών Σχολών της ήμεδαπής σέ θέματα θεολογικής μελέτης των κειμένων και αξιοποιήσεως των αποτελεσμάτων της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου.

3. Ένημέρωση σέ επίπεδο Ίερών Μητροπόλεων πρωτίστως του έφημεριακού κλήρου, των μοναστικών αδελφοτήτων και των άμέσων συνεργατών μας, γενικώς περί της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου και των Αποφάσεων αυτής, και ειδικώς περί των σχετικών Αποφάσεων - Θέσεων της Έκκλησίας της Ελλάδος, προς οικοδομήν και άποφυγήν παρερμηνειών. (Προσεκτική μελέτη και αξιοποίησις του σχετικού ύλικου. Κείμενα, Έγκυκλιος - Μήνυμα, έπιστημονικές μελέτες και αναλύσεις).

4. Πληροφόρηση, ως ποιμαντικώς όφείλομεν, του πληρώματος της Έκκλησίας της Ελλάδος δι' εκδόσεως εύσυνόπτου και σέ κατανοητήν γλώσσαν Έγκυκλίου, ως έπραξεν ήδη ή Έκκλησία της Κύπρου, προς οικοδομήν και υπεύθυνον ένημέρωσιν. (Έκδοσις, μερίμνη της Δ.Ι.Σ., του ένημερωτικού φυλλαδίου «Πρός τόν λαόν»).

5. Ανάπτυξη στους κύκλους συμμελέτης, κατηγορικές ομάδες, συνάξεις και όμιλεις των κατά τόπους Ίερών Μητροπόλεων της Έκκλησίας της Ελλάδος, του σκεπτικού, του έργου και των αποτελεσμάτων της Μεγάλης Συνόδου.

6. Παρουσίαση έκπομπών από του Ρ/Σ της Έκκλησίας αναφορικώς προς την ιστορίαν, τούς σκοπούς και τά αποτελέσματα για τό Έκκλησιαστικόν Σώμα, της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου. Προς τούτο θά ήδύναντο νά αξιοποιηθούν Ίεράρχες, καθηγητές των Θεολογικών Σχολών, νηφάλιες και συγκροτημένες φωνές.

7. Έμπλουτισμό της σχετικής έπίσημου ιστοσελίδος της Έκκλησίας της Ελλάδος μέ τά ψηφισθέντα κείμενα της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου, μελέτες και σοβαρές αναλύσεις.

8. Ανάθεση στην Σ.Ε. επί των Διορθοδόξων και Διαχριστιανικών Σχέσεων σχηματισμού πλήρους και έμπεριστατωμένου αρχείου μέ π'αν ό,τι άφορᾶ στην Αγίαν και Μεγάλην Σύνοδον.

9. Τέλος, ή Αγιωτάτη Έκκλησία μας θά ήδύναντο, μερίμνη και προνοία της Δ.Ι.Σ., νά αναθέσει σέ άρμοδιάν ή και σέ ειδικήν Συνοδικήν Έπιτροπήν την σέ βάθος μελέτην και θεολογικήν άποτίμησιν των έκκλησιολογικώς και θεολογικώς τεκμηριω-

μένων κειμένων πού έχουν ήδη γραφεί και έμπεριέχουν είτε θετικές ή και έπιφυλακτικές θέσεις για τίς Αποφάσεις της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου. Όφείλομεν, ως υπεύθυνοι και φιλόστοργοι Ποιμένες, μετά μεγίστης προσοχής και ποιμαντικής εύαισθησίας νά ακούωμεν όλες τίς σοβαρές και έποικοδομητικές θέσεις. Τό καταστάλαγμα αυτής της μελέτης, πού θεωρώ ότι εκφράζει δυνατά Συνοδικόν ήθος και ποιότητα, μπορεί νά βοηθήσει, καταλλήλως αξιοποιούμενον, ούσιαστικώς και την Αγιωτάτην Έκκλησίαν μας και την Πανορθόδοξον γενικώς».

Περαιόντας την Εισήγησή του ό Σεβ. Μητροπολίτης Σερρών και Νιγρίτης κ. Θεολόγος άνέφερε χαρακτηριστικά: «*Τελικώς, πολυσέβαστοι Πατέρες, ή όποια άξιολογική, μέ έκκλησιολογικούς, άγιοπνευματικούς και ποιμαντικούς πάντοτε όρους, προσέγγισις της έν Κολυμπαριώ Κρήτης συνελθούσης Αγίας και Μεγάλης Συνόδου, έπαφίεται στην νηφαλίως και άδεκάστως ένεργούσαν ιστορίαν και κυρίως στην έργηγορούσαν και ένθενον συνείδησιν του έκκλησιαστικού Σώματος*».

Άκολούθησε εύρύτατος διάλογος επί της Εισηγήσεως, κατά τον όποιο έλαβαν τόν λόγο πολλοί Σεβασμιώτατοι Άρχιερείς.

Η Ίερά Σύνοδος της Ίεραρχίας θά συνεχίσει και θά ολοκληρώσει τίς εργασίες Της αύριο, Πέμπτη 24 Νοεμβρίου έ.ξ.

Η Έπιτροπή Τύπου της Ίερας Συνόδου της Ίεραρχίας

Οί εργασίες της Ι.Σ.Ι. της 24.11.2016

Συνήλθε την Πέμπτη, 24 Νοεμβρίου 2016, στη δεύτερη ήμέρα της έκτάκτου Συγκλήσεώς της, ή Ίερά Σύνοδος της Ίεραρχίας της Έκκλησίας της Ελλάδος, υπό την Προεδρία του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ίερωνύμου, στην Αίθουσα Συνεδριών της Ίερας Συνόδου της Ίεραρχίας.

Κατά την πρωινή Συνεδρία, μετά την προσευχή, άνεγνώσθη ό Κατάλογος των συμμετεχόντων Ίεραρχών και διεπιστώθη άπαρτία.

Κατόπιν έπικυρώθηκαν τά Πρακτικά της χθεσινής Συνεδρίας.

Άκολούθως, σύμφωνα μέ την Ήμερησία Διάταξη, συνεχίστηκε έποικοδομητική συζήτηση επί της

Εισηγήσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σεροῶν καί Νιγρίτης κ. Θεολόγου, ἡ ὁποία πραγματοποιήθηκε χθές καί εἶχε ὡς θέμα τήν ἐνημέρωση τοῦ Σώματος τῆς Ἱεραρχίας περί τῶν διεξαχθεισῶν ἐργασιῶν τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Μετά τό πέρας τῆς συζητήσεως, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος ἔλαβε τόν λόγο καί ἀφοῦ εὐχαρίστησε ὅλους γιά τίς τοποθετήσεις τους, ἀναφέρθηκε ἰδιαίτερα στόν Εἰσηγητή, εἰπών μεταξύ ἄλλων: «Εὐχαριστίες καί συγχαρητήρια ὀφείλονται στόν Σεβασμιώτατο Σεροῶν γιά τήν ἐπιτυχή διαπραγμάτευση τοῦ θέματος».

Ἐν κατακλειδί, μετά ἀπό Εἰσήγηση τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου, ἡ ὁποία ἔγινε ὁμόφωνα ἀποδεκτή, τονίζεται ἡ, μετά τήν ἐνδελεχῆ καί λεπτομερῆ ἐνημέρωση τοῦ Σώματος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐπιβεβαίωση τῆς ἐνότητος Της, καί ἀποφασίσθηκε ἡ ἔγκριση τῶν προτάσεων τῆς Εἰσηγήσεως, καθὼς καί ἡ μελέτη καί ὄλων τῶν κειμένων πού ὑπεβλήθησαν ἀπό τήν Δ.Ι.Σ., ὥστε νά συνταχθεῖ ἀνακοινωθέν πρὸς ἐνημέρωση τοῦ ἱεροῦ κλήρου καί τοῦ λαοῦ.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας ἀσχολήθηκε ἐπίσης μέ τρέχοντα ὑπηρεσιακά θέματα.

Ἡ Ἐπιτροπή Τύπου
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας

Εισήγηση στην Έκτακτη Σύγκληση τῆς Ι.Σ.Ι.

Τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος
κ. Ἰερωνύμου

(Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,
23.11.2016)

Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι Ἀδελφοί,
μέ τήν χάρι τοῦ Θεοῦ συνέρχεται καί πάλι, μέσα σέ πολύ σύντομο χρονικό διάστημα, τό Σεπτό Σῶμα τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιά τήν ἔκτακτη Συνεδρία, ἡ ὁποία ἀποφασίστηκε μέ τήν ἀπό 3.11.2016 Πράξη τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου καί μέ ἀποκλειστικό θέμα τήν εἰσήγηση τοῦ ἀγαπητοῦ ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σερρών καί Νιγρίτης κ. Θεολόγου, ἡ ὁποία ἔχει τόν τίτλο: «Ἐνημέρωσις περί τῶν διεξαχθεισῶν ἐργασιῶν τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας».

Συνέρχεται ἐκτάκτως τό Ἱερό Σῶμα τῆς Ἱεραρχίας, γιά νά ὀλοκληρώσει τήν θεματική τῆς πρῶ ἐνός μηνός τακτικῆς μας Συνεδρίας, μιᾶς πολύ σημαντικῆς Συνεδρίας γιά τήν θέση καί πορεία τῆς Ἐκκλησίας μας στό χθές, στό σήμερα καί στό αὔριο τῆς πολύπαθης πατρίδας μας.

Ἡ ἀπλή καί μόνο ἐνθύμησις τοῦ σωτήριου Λόγου τοῦ Κυρίου μας ὅτι «οὗ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τό ἐμόν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσφ αὐτῶν» (Ματθ. 18,20), ἀρκεῖ γιά νά ἀντιληφθεῖ κανεῖς τήν τεράστια πνευματική σημασία πού ἔχει ἀπό μόνο του ὡς γεγονός ἡ σύγκλησις καί πραγματοποίηση τῆς ἐν Κρήτη Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, μιᾶς Συνόδου

τόσο πολλῶν Προκαθημένων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, τόσο πολλῶν ἐπισκόπων καί ἄλλων πατέρων.

Ἐάν λάβουμε δέ ὑπ' ὄψη μας ὅτι ὁ πανάρχαιος συνοδικός θεσμός εἶναι ἕνας θεσμός μέ μία ἐξαιρετική δυναμική, ἕνας θεσμός ἄρρηκτα δεμένος μέ τήν συνείδησι τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας μας, καθίσταται σαφές ὅτι μία Σύνοδος μετά τήν Σύνοδο, ἔχει νά προσφέρει ρεαλιστικό καί τεκμηριωμένο πνευματικό καί ἐκκλησιαστικό Λόγο καί σέ καμία περίπτωση δέν μπορεῖ νά θεωρηθεῖ ὅτι ἔχει κάποιον διαπιστωτικό, ἐπικυρωτικό ἢ καθαρά διαδικαστικό - τυπικό χαρακτήρα.

Ἡ θέσις ἐνός ἐκάστου ἐξ ἡμῶν στό συνοδικό πολίτευμα δέν εἶναι διακοσμητική, ἀλλά ὀργανική, καί ὡς ἐκ τούτου βαθύτατα οὐσιαστική.

Μέσα σέ αὐτό τό πλαίσιο τῆς ζωντανῆς παρουσίας καί ἐνεργείας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στήν ζωή τῆς Ἐκκλησίας μας εἶμαι βέβαιος ὅτι ἐκζητοῦντες ἅπαντες τόν φωτισμό τοῦ Θεοῦ θά καταθέσουμε ὑπεύθυνα τίς σκέψεις μας, τίς προτάσεις μας, τήν προσωπική μας μαρτυρία, αὐτό δηλαδή πού ἐπιτάσσει ἡ ἀρχιερατική μας συνείδησις καί ἡ ἐπισκοπική μας εὐθύνη μέσα στό Σῶμα τῆς Μίας, Ἁγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς μας Ἐκκλησίας.

Σᾶς εὐχαριστῶ.

Ἀντιφώνηση στήν ᾽Εκτακτη Σύγκληση τῆς Ι.Σ.Ι.

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καρυστίας καί Σκύρου κ. Σεραφεῖμ
Ἀντιπροέδρου τῆς Ι.Σ.Ι.

(Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,
23.11.2016)

Μακαριώτατε,
ἡ παρούσα ἔκτακτη σύγκλησις τῆς Ἱεραρχίας ἀποτελεῖ ἐκπλήρωσι ἀποφάσεως τῆς προηγουμένης Τακτικῆς Ἱεραρχίας.

Καί αὐτό ἐκφράζει σεβασμό στίς ἀποφάσεις καί φροντίδα νά μήν ματαιώνωνται οἱ προγραμματισμένες εἰσηγήσεις πού ἔχουν ἐγκριθεῖ καί πού ἔχουν ἀσχοληθεῖ καί κουραστεῖ ἀδελφοί νά τίς καταρτίσουν καί οἱ λοιποί νά τίς ἀκούσωμε, συζητήσωμε καί ἀποφασίσωμε.

Ἡ γενική αὐτή παρατήρησις ἰσχύει, καί μάλιστα μέ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον, καί διά τήν σημερινήν εἰσηγήσιν πού λόγῳ τῆς σπουδαιότητος εἶναι τό μοναδικόν θέμα, προκειμένου νά δοθῆ χρόνος εἰσηγήσεως καί συζητήσεως ὥστε νά γνωρίσωμε ἔμεῖς καί δι' ἡμῶν ὁ πιστός λαός τήν πλήρη ἀλήθεια γύρω ἀπό τό θέμα τῆς Μεγάλης ἐν Κρήτη Συνόδου.

Μετά ἀπό τά γενικά αὐτά καί εἰσαγωγικά, ἐπί τοῦ θέματος καί τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱεραρχίας ἐπιτρέψατέ μου Μακαριώτατε καί ἅγιοι ἀδελφοί νά ἀναφερθῶ στή συνέχεια ἐπί προσωπικοῦ θέματος.

Σάν αὔριο 24 Νοεμβρίου 1968 ἡμέρα Κυριακή εἰς τόν Ἱ. Ναόν τοῦ ἁγίου Βασιλείου Τριπόλεως προεξάρχοντος τοῦ Μητροπολίτου Ζακύνθου Ἀντωνίου ἐχειροτονήθην Ἐπίσκοπος διά τήν

Ἱ. Μητρόπολιν Καρυστίας καί Σκύρου οὔσαν κενήν κατόπιν θανάτου τοῦ Χρυσοστόμου Ζέρβα.

Ἦδη αὔριον 24 Νοεμβρίου 2016 συμπληρώνω 48 ἔτη ἀρχιερωσύνης σὺν ἕξ χρόνια στό βαθμό τοῦ πρεσβυτέρου, σύνολο 54 χρόνια ἱερωσύνης καί μετ' ὀλίγον εἰσέρχομαι εἰς τό 88ον ἔτος τῆς ἡλικίας.

Εὐρισκόμενος ἐνώπιον αὐτῆς τῆς χρονικῆς καί ἱερατικῆς πραγματικότητος οἶός εἰμι καί φαίνομαι. Διερωτῶμαι δέ καί εὐλαβῶς ἐρωτῶ.

Τί ἰσχύει ἐκ τῶν δύο: ἡ μακροθυμία τοῦ Θεοῦ ὅτι ἐν τῇ χειρὶ Αὐτοῦ ἡ ζωὴ ἡμῶν ἢ εὐλόγησεν ἔτη δικαίου; Τό δεύτερον ὡς πρὸς τό δικαίου οὔτε νά τό διανοηθῶ τολμῶ. Τό πρῶτο μετὰ φόβου υἰοθετῶ.

Ἡ μακροθυμία τοῦ Θεοῦ καί ἡ προσευχή κλήρου καί λαοῦ κατά τήν ὥραν τῆς θείας Λειτουργίας «ὄν χάρισαι μακροημερεύοντα» ἔχουν ὡς ἀποτέλεσμα τήν μακροζωϊαν καί τήν πολυετή διακονίαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Ἀγαπητοί ἀδελφοί, γνωρίζω ὅτι μέ ἀγαπᾶτε ἀληθινά καί μέ τιμᾶτε εὐκρινά καί ὅπωςδήποτε θά συγχωρήσετε αὐτήν τήν ἀναφορά πού μέ ἀφορᾷ. Θά συγκαρῆτε διά τήν ἐπέτειον τῆς προσωπικῆς μου Πεντηκοστῆς, διό σᾶς εὐχαριστῶ καί πρό πάντων εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ πάντων ἔνεκεν.

Ἐνημέρωσις περὶ τῶν διεξαχθεισῶν ἐργασιῶν τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγου

(Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,
23.11.2016)

*«Τό γάρ τῆς Ἐκκλησίας ὄνομα οὐ χωρισμοῦ,
ἀλλά ἐνώσεως ἐστί, καὶ συμφωνίας ὄνομα»,
(Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος,
Ἑρμηνεία εἰς τὴν Α΄ Κορινθίους, PG 61, 13)*

Μακαριώτατε ἅγιε Πρόεδρε,
Σεβασμιώτατοι Συνοδικοί Πατέρες καὶ ἀδελφοί,
μέ αισθήματα βαθείας συστολῆς ἀνέρχομαι, ὄχι
αὐτόκλητος, ἀλλά ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας διὰ τῆς
ιδιῆς σας φωνῆς, Μακαριώτατε Δέσποτα καὶ σεπτοί
Συνοδικοί πατέρες, καλούμενος σὸ ἱερό
τοῦτο βῆμα τοῦ σεπτοῦ καὶ μυστικοῦ ὑπερώου τῆς
ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὅπου τῆ ἐπι-
πνοία τοῦ Παρακλήτου Πνεύματος μυσταγωγεῖται
τό ἀνά τοὺς αἰῶνες ἐπεκτεινόμενον μυστήριον καὶ
θαῦμα τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς, τό ὅποιον «ὄλον
συγκροτεῖ τόν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας» (Ἕμνολο-
γία ἑορτῆς τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς). Συνέχει με
δέος καὶ θάμβος μέ καταλαμβάνει ἀναλογιζόμε-
νον τὴν πτωχείαν τῶν δυνάμεών μου, τό ὕψος τῶν
κατὰ καιρούς κοσμησάντων, δι' ἔργων καὶ λόγων,
τό ἱερώτατον τοῦτο βῆμα, τὴν κρισιμότητα τῶν πε-
ριστάσεων, τὴν δυσκολίαν τοῦ ἐγχειρήματος, τὴν
ιδιαιτερότητα τοῦ θέματος, τὴν εὐλογον εὐαισθη-
σίαν τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος, τίς ἀπαιτή-
σεις τῆς ἀληθείας καὶ τὴν περιωπὴν τοῦ θεοφιλοῦς
τούτου ἀκροατηρίου. Ἀλλὰ ἐπὶ τῷ Θεῷ πέποιθα,
Πατέρες καὶ Ἀδελφοί, καὶ τίς ἰδικές σας εὐχές
ἐπικαλοῦμαι, ὥστε τό ἀνατεθέν ἔργον νά ἀχθῆ,
λυσιτελῶς καὶ ἀκινδύνως, σέ αἴσιον καὶ θεοφιλές
τέλος. Ὁφειλετικῶς καὶ εὐγνωμόνως εὐχαριστῶ
τόν τε Μακαριώτατον Προκαθήμενον καὶ Πρόε-
δρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλ-
λάδος, Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλά-

δος κ. Ἱερώνυμον καὶ τοὺς Σεβασμιωτάτους συμ-
παρέδρους τῆς προλαβούσης 159ης Συνοδικῆς πε-
ριόδου γιὰ τὴν ὄλως τιμητικὴν πρὸς τό ταπεινόν
μου πρόσωπον ἐμπιστοσύνην τους, ἐκφρασθεῖσαν
διὰ τῆς ἀναθέσεως, Συνοδικῆ Ἀποφάσει (Δ.Ι.Σ.
1.6.2016) τῆς ἀρξαμένης ἤδη εἰσηγήσεως, ἐχούσης
αὐτολεξεῖ τόν τίτλον, κατὰ τὴν διατύπωσιν τοῦ
σχετικοῦ Συνοδικοῦ Ἐγγράφου (3150/11.7.2016)
«Ἐνημέρωσις περὶ τῶν διεξαχθεισῶν ἐργασιῶν
τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου
Ἐκκλησίας». Τά κατὰ τὰ ἀνωτέρω σαφῶς καὶ
σοφῶς προδιαγεγραμμένα ὄρια προτίθεμαι νά
ἀκολουθῆσω μέ τὴν μεγαλυτέραν δυνατὴν πιστό-
τητα.

Α. Συνοδικόν Πολίτευμα -

Προετοιμασία Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου

Ἡ ἁγία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, ὡς τό πανάγιον
Σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, κοινωνία θεώ-
σεως καὶ «πρόγευσις καὶ βίωσις τῶν ἐσχάτων ἐν
τῇ θείᾳ Εὐχαριστίᾳ καὶ ἀποκάλυψις τῆς δόξης τῶν
μελλόντων»¹, πορεύεται θεραπευτικῶς, φωτι-
στικῶς καὶ ἀγιαστικῶς μέσα στήν ἱστορίαν, ὡς «ὁ
Χριστός ὁ μεθ' ἡμῶν ὢν καὶ εἰς τόν αἰῶνα παρα-
τεινόμενος» (Ἱερός Αὐγουστίνος). Εἶναι ἡ Ἐκ-
κλησία τῶν πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν θεοφό-
ρων Πατέρων, τῶν ἁγίων καὶ μεγάλων Οἰκουμε-
νικῶν, ὡς καὶ τῶν καθολικοῦ κύρους Συνόδων, τῆς
μῆς, ἁγίας, καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλη-
σίας. Αὐτή ἡ θεμελιακοῦ χαρακτῆρος Συνοδική
συνείδησις διέπει, κατευθύνει καὶ φωτίζει ὅλες τίς
θεσμικές ἐκφράσεις, λειτουργίες καὶ ὁλόκληρον
τὴν ζωὴν τῆς, μέ ἀναφορὰν καὶ κέντρον πάντοτε
τό ἀγιώτατο μυστήριον τῆς θείας Εὐχαριστίας ὡς

καί ὄλην τήν μυστηριακήν τῆς ζωῆν, καθώς, κατά τόν ἅγιον Νικόλαον τόν Καβάσιλα, «ἡ Ἐκκλησία ἐν τοῖς μυστηρίοις σημαίνεται»². Ἡ ἅγια Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, ἡ μία, ἅγια, καθολική καί ἀποστολική Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, διεφύλαξεν ἀλόβητον καί ἀνόθευτον, καί μετὰ τήν τραγικήν ἀπόσχισιν τῆς δυτικῆς χριστιανοσύνης ἀπό τό Σῶμα τῆς ὄντολογικῶς ἀδιαρέτου καί ἀκεραίας πάντοτε παραμενούσης ἁγίας Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, τήν παραδεδομένην, ἀπό τῶν Ἀποστολικῶν ἀκόμη χρόνων τρισσῆν ἐνότητα, στήν πίστιν, στήν λατρείαν καί στήν κανονικήν παράδοσιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως.

Τό ἀξιοσέβαστον καί λίαν ἐπωφελές γιά τήν μαρτυρίαν, τήν εὐκοσμίαν, τήν οἰκοδομήν τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας καί τήν ἀντιμετώπισιν τῶν κατά καιρούς σοβαρῶν προβλημάτων περὶ τήν πίστιν καί τήν ζωήν, ἀποστολοπαράδοτον Συνοδικόν κεκτημένον, ὡς ἐν ἐξαίρετικόν χαρισματικόν γεγονός, θεμελιούται στό ἦθος, τήν παράδοσιν καί τήν ἐμπειρίαν τῆς ἀρχεγόνου χριστιανικῆς Ἐκκλησίας (Ἀποστολική Σύνοδος Ἱεροσολύμων τό 49). Ἐξ ἐπόψεως δέ κανονικῆς εὐρίσκει τήν σαφή τεκμηριώσιν του στήν διατύπωσιν τοῦ 34ου Κανόνος τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ὁ ὁποῖος ὀρίζει ὅτι: «Τούς ἐπισκόπους ἐκάστου ἔθνους εἰδέναι χρῆ τόν ἐν αὐτοῖς Πρῶτον καί ἡγεῖσθαι αὐτόν ὡς κεφαλὴν καί μηδέν τι πράττειν ἄνευ τῆς ἐκείνου γνώμης, ἐκεῖνα δέ μόνα πράττειν ἕκαστον, ὅσα τῆ αὐτοῦ παροικία ἐπιβάλλει καί ταῖς ὑπ' αὐτόν χώραις. Ἀλλά μηδέ ἐκεῖνος ἄνευ τῆς τῶν πάντων γνώμης ποιείτω τι»⁴. Οἱ ἀποφάσεις τῶν ἐπισήμως ἀνεγνωρισμένων ἁγίων Ἑπτὰ Οἰκουμεικῶν Συνόδων τῶν ὀκτώ πρώτων χριστιανικῶν αἰώνων, ὡς καί οἱ μετὰ ταῦτα τῶν Μειζόνων καθολικοῦ κύρους Συνόδων, ἀποτελοῦν ἀδιαμφισβήτητον κριτήριον ὄχι μόνον γιά τήν δογματικήν ἀκρίβειαν, τήν θεολογίαν, τήν λειτουργικήν ζωήν καί τό ἦθος τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας, ἀλλά καί γιά τήν ἐν Χριστῷ καί κατά Χριστόν ζωήν τοῦ πληρώματος αὐτῆς.

Ἡ προστασία τῆς ἀποστολικῆς διαδοχῆς τῆς πίστεως καί τάξεως στήν Ἐκκλησία εἶχε πάντοτε ὡς ἀπόλυτον κριτήριον τήν αὐθεντικήν συνέχειαν τῆς βεβαίας Εὐχαριστίας σέ ὅλες τίς κατά τόπους Ἐκκλησίες, ἐγγυητές τῆς ὁποίας ἦταν, κατά τόν ἅγιον

Ἰγνάτιον τόν Θεοφόρον, οἱ κατά τόπους Ἐπίσκοποι, οἱ κανονικοί καί γνήσιοι διάδοχοι τῶν πνευματοφόρων Ἀποστόλων στήν ἀποστολικήν λειτουργίαν τῆς Ἐπισκοπῆς. Διά τοῦτο ὁ μεταποστολικός πατήρ ἅγιος Εἰρηναῖος Λυῶνος (140-202 μ.Χ.), τονίζει: «Ἡμῶν γάρ σύμφωνος ἡ γνώμη τῆ Εὐχαριστία, ἡ δέ Εὐχαριστία βεβαίω τήν γνώμην». Ἡ ἐγγύησις τῆς βεβαιότητος τῆς τελουμένης θείας Εὐχαριστίας σέ ὅλες τίς κατά τόπους Ἐκκλησίες, διά τῆς ὁποίας βιοῦται καί φανεροῦται τό μυστήριον τῆς ἐν Χριστῷ θείας Οἰκονομίας γιά τήν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, μαρτυρεῖ αὐθεντικῶς τήν ἀρραγῆ ἐνότητα τῶν ἁγίων Ἐκκλησιῶν στήν κοινωνίαν τῆς «ἅπαξ παραδοθείσης τοῖς Ἁγίοις πίστεως» (Ἰουδ. 3), στήν κανονικήν τάξιν καί στήν μυστηριακήν συλλειτουργίαν. Ἡ ἄμεσος καί οὐσιαστική σύνδεσις θείας Εὐχαριστίας καί Συνόδου, ἐκτός τῶν ἄλλων, ὑποδηλώνει ὅτι ἡ τελευταία ἀποτελεῖ ἐπέκτασιν καί συνέχειαν τῆς θείας Λειτουργίας στήν πρόσληψιν τῆς ἀληθείας. Μέ ἄλλους λόγους, ἡ κάθε Σύνοδος θά μπορούσε νά χαρακτηρισθῆ μία ἄλλη λειτουργία μετὰ τήν θείαν Λειτουργίαν. Διά τοῦτο καί πάντοτε πρὶν τήν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν μιᾶς Συνόδου προηγεῖται ἡ τέλεσις τῆς θείας Μυσταγωγίας.

Ἦν ὑπό τῶ πνεῦμα αὐτό, ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος τονίζει ὅτι, «ἡ Ἐκκλησία γάρ συστήματος καί Συνόδου ἐστὶν ὄνομα»⁵, διότι σέ αὐτήν χαρισματικῶς ἐνώνονται ὅλα τὰ μέλη τῆς μεταξύ τους καί πρὸς τήν θείαν Κεφαλὴν αὐτῆς, τόν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν. «Ἡ Ἐκκλησία αὐτὴ καθ' αὐτήν εἶναι Σύνοδος ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ συνηστημένη καί ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καθοδηγουμένη»⁶.

Ἀπαρασάλευτον ἐκκλησιαστικόν κριτήριον τῆς ιστορικῆς ἐξελίξεως τοῦ Συνοδικοῦ συστήματος ὑπῆρξεν ἀφ' ἑνός μὲν ἡ ἀδιάκοπος συνέχεια τῆς ἀποστολικῆς διαδοχῆς πίστεως στή ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας, ἀφ' ἑτέρου δέ ὁ ἀρρηκτος σύνδεσμος αὐτοῦ μέ τό ἱερόν θυσιαστήριον τῶν κατά τόπους Ἐκκλησιῶν καί τήν δομήν τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος. Πρόδηλος ἀπό τὰ ἀνωτέρω τυγχάνει ἡ παραδοχὴ ὅτι ἡ Συνοδικότης ἀνήκει στόν ἐσώτατον πυρῆνα τῆς Ἐκκλησίας καί ἀποτελεῖ οὐσιαστικόν καί ἀναπό-

σπαστον στοιχείον τῆς ζωῆς, τῆς μαρτυρίας, τῆς ἐνότητος καί τῆς καθολικότητός της.

Ἡ Ὁρθόδοξος Καθολική Ἐκκλησία, ἔχουσα ἀκλόνητον τήν πεποίθησιν ὅτι *μόνη αὐτή* ἀποτελεῖ τήν αὐθεντικήν συνέχειαν τῆς μιᾶς, ἀγίας, καθολικῆς καί ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας καί παρὰ τίς δυσκολίες τῶν καιρῶν καί τίς ἀδυναμίες τῶν ἀνθρώπων, διαφυλάττει ἀπό τῶν πρώτων χριστιανικῶν αἰώνων ἕως σήμερον ὡς τιμαλφέστατον θησαυρόν τήν ὡς ἄνω θεμελιακοῦ χαρακτήρος αὐτοσυνειδησίαν της καί τήν ἀποστολοπαράδοτον Συνοδικήν της ταυτότητα. Ἡ διαπίστωσις αὐτή, σὺν τοῖς ἄλλοις, ἐπιβεβαιοῦται ἱστορικῶς καί ἀπό τίς ἐπανελημμένες πρωτοβουλίες τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τῆς πρωτευθύνου καί πρωτοθρόνου στήν Πανορθόδοξιαν Ἐκκλησίας, γιά σύγκλησιν Μειζόνων Συνόδων, πρὸς ἀπό κοινοῦ ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκάστοτε ἀναφουμένων σπουδαίων ζητημάτων σέ θέματα πίστεως καί τάξεως, ἀλλά καί ἀπό τήν ἔντονον, ἀπό τίς ἀρχές ἤδη τοῦ 20οῦ αἰῶνος καί συντονισμένην κινητικότητα, γιά τήν σύγκλησιν Πανορθόδοξου Συνόδου, μέ σκοπόν τήν ὁμόγνωμον ἀντιμετώπισιν τῶν ἐπικινδύνων συγχύσεων στίς διορθόδοξες καί στίς διαχριστιανικές σχέσεις, ἀλλά καί τήν πλέον ἀξιόπιστον κατάθεσιν τῆς ἀγιοπνευματικῆς ἐμπειρίας τῆς ἀγίας Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας στόν σύγχρονον κόσμον. Ἡ θεοφιλής αὐτή πρόθεσις ἐκφράσθηκε σαφέστερον στίς συζητήσεις καί στίς ἀποφάσεις τῆς συγκληθείσης ὑπό τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Φωτίου Β΄, στήν Ἱεράν Μονήν Βατοπαιδίου Ἁγίου Ὁρους, Διορθόδοξου Ἐπιτροπῆς (1930).

Ἡ σύγκλησις ὅμως, ὑπό τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἀθηναγόρου τῆς Α΄ Πανορθόδοξου Διασκέψεως στήν Ρόδον (1961), ὑπῆρξεν οὐσιαστικῶς ὁ κινητήριος μοχλός τῆς προετοιμασίας τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας. Κατ' αὐτήν καταρτίσθηκε ὁ πρῶτος ἐκτενής κατάλογος τῶν θεμάτων τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου. Ὑπό τό πνεῦμα αὐτό ἐργάσθηκαν καί οἱ ἐπόμενες, Β΄ καί Γ΄ Πανορθόδοξες Διασκέψεις (Ρόδος 1963, 1964).

Συμφώνως πρὸς αὐτό τό πνεῦμα ἡ Δ΄ Πανορθόδοξος Διάσκεψις (Σαμπεζύ 1968) ἀπεφάσισε τήν

ἄμεσον ἐνεργοποίησιν τῆς διαδικασίας προπαρασκευῆς τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου καί καθόρισε τόσον τά Διορθόδοξα ὄργανα, ὅσον καί τήν μεθοδολογίαν προετοιμασίας τοῦ τελικοῦ θεματολογίου ἀπό τόν ἐκτενέστατον κατάλογον τῶν καταστρωθέντων σέ ὀκτώ μεγάλες ἐνότητες καί τεσσαράκοντα δύο (42) συνολικῶς κεφάλαια, θεμάτων τῶν Διασκέψεων τῆς Ρόδου. Ὡσαύτως, ἡ ὡς εἶρηται Διάσκεψις: 1) Συνέστησεν ἐν Σαμπεζύ, στό Ὁρθόδοξον Κέντρον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τήν Γραμματείαν ἐπί τῆς προπαρασκευῆς τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου, ἡ ὁποία θά εἶχεν ὡς ἀποστολήν της τήν συγκρότησιν σέ θεματικούς φακέλους τῶν ἀποστελλομένων «Συμβολῶν» τῶν ὀρθόδοξων Ἐκκλησιῶν ἐπί ἐκάστης θεματικῆς ἐνότητος, καί 2) ἀπεφάσισεν α) τήν συγκρότησιν μιᾶς περιοδικῶς συγκαλουμένης «Διορθόδοξου Προπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπῆς» καί β) τήν περιοδικήν σύγκλησιν «Προσυνοδικῆς Πανορθόδοξου Διασκέψεως».

Ἡ Α΄ Προσυνοδική Πανορθόδοξος Διάσκεψις (Σαμπεζύ 21-28.11.1976) ἀπεδέχθη ὁμοφώνως τόν περιορισμόν τῶν θεμάτων τῆς ἡμερησίας διατάξεως στόν ἀριθμόν τῶν δέκα ὑπό τήν ὡς κάτωθι διατύπωσιν: «1. Ἡ ὀρθόδοξος διασπορά, 2. Τό Αὐτοκέφαλον καί ὁ τρόπος ἀνακηρύξεως αὐτοῦ, 3. Τό Αὐτόνομον καί ὁ τρόπος ἀνακηρύξεως αὐτοῦ, 4. Τά ἱερά Δίπτυχα, 5. Τό ζήτημα τοῦ ἡμερολογίου καί τοῦ κοινοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ Πάσχα, 6. Τά κωλύματα γάμου, 7. Ἡ ἀναπροσαρμογή τῶν περί νηστείας διατάξεων, 8. Οἱ σχέσεις τῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν πρὸς τόν λοιπόν χριστιανικόν κόσμον, 9. Ἡ Ὁρθοδοξία καί ἡ Οἰκουμενική Κίνησις καί 10. Ἡ Συμβολή τῶν κατὰ τόπους Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν στήν ἐπικράτησιν τῶν χριστιανικῶν ἰδεωδῶν τῆς εἰρήνης, τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἀδελφότητος καί τῆς ἀγάπης μεταξύ τῶν λαῶν καί στήν ἄρσιν τῶν φυλετικῶν διακρίσεων». Ἡ Α΄ Προσυνοδική Πανορθόδοξος Διάσκεψις καθόρισεν ἐπίσης τά κριτήρια ἐπιλογῆς τῶν δέκα θεμάτων, τά ὁποία ἴσχυσαν καί γιά τήν ἐπιλογήν τῆς τελικῆς θεματολογίας τῆς συγκληθείσης, τελικῶς ἐν Κρήτη κατὰ τόν παρελθόντα Ἰούνιον, Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου καί ἀναφέρονται κυρίως: 1. *Στίς σχέσεις τῶν κατὰ τόπους Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν μεταξύ των καί πρὸς τό Οἰκουμενικόν Πατριαρ-*

χειον, 2. Σέ πρακτικά ἢ ποιμαντικά ζητήματα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Σώματος, 3. Στίς σχέσεις πρός τόν ὑπόλοιπον χριστιανικόν κόσμον καί 4. Στήν ἀξιόπιστον προβολήν τῆς μαρτυρίας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀναφορικῶς πρός τά σύγχρονα προβλήματα τοῦ ἀνθρώπου καί τοῦ κόσμου.

Ἡ Β΄ Προσυνοδική Πανορθόδοξος Διάσκεψις (Σαμπεζύ, 3-12.9.1982) εἶχεν ὡς θέματα ἡμερησίας διατάξεως τίς ἐπί ἐκάστου θέματος ἀποσταλείσες Συμβολές τῶν κατά τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί τήν ἐπ' αὐτῶν εἰσήγησιν τῆς Γραμματείας πρός μελέτην τῶν σημαντικῶν πρακτικῶν ζητημάτων γιά τήν ποιμαντικήν ἀποστολήν τῶν κατά τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Εἰδικότερον ἡ Διάσκεψις ἐμελέτησεν ἐπισταμένως τά παρακάτω θέματα: «1. Κωλύματα Γάμου, 2. Ἀναπροσαρμογή τῶν περί νηστείας διατάξεων καί 3. Τό ἡμερολογιακό ζήτημα σέ σχέση μέ τήν περί τοῦ Πάσχα Ἀπόφασιν τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου καί τοῦ κοινοῦ ἑορτασμοῦ του σέ ὀρισμένην Κυριακήν ἀπό ὅλους τούς χριστιανούς». Στά θέματα αὐτά προσετέθη, κατά παρέκκλισιν τῶν δέκα θεμάτων, καί τό ζήτημα τῆς χειροτονίας Ἐπισκόπων ἄνευ μοναχικῆς κουρᾶς, κατόπιν παρακλήσεως τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Βουλγαρίας.

Κατά τίς τελευταῖες δεκαετίες τοῦ προηγουμένου αἰῶνος οἱ πολιτικές, ἰδεολογικές, πνευματικές καί κοινωνικές ἀνακατατάξεις κυρίως στούς ὀρθοδόξους λαούς τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης ἐπέβαλαν μίαν στροφὴν τῶν ἐκεῖσε Ἀυτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν πρός τήν κατεῦθυνσιν τῆς ἀμέσου ποιμαντικῆς ἀντιμετώπισεως τῆς προκλητικῆς καί ἀπαραδέκτου δράσεως τῶν ἑτεροδόξων χριστιανῶν σέ βάρος τοῦ δοκιμαζομένου ὀρθοδόξου πληρώματος ἀλλά καί τῆς ἀνασυγκροτήσεως, τῆς ὀργανώσεως, τῆς διοικήσεως καί τῆς λειτουργίας τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Σώματος αὐτῶν.

Κατόπιν σεπτῆς πρωτοβουλίας τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, καί μέ τήν σύμφωνο γνώμη καί τῶν ἄλλων Μακαριωτάτων Προκαθημένων τῶν Ἀυτοκεφάλων ἁγίων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν στήν Κων/πολιν, κατά τήν Σύναξιν τῶν ἁγίων Προκαθημένων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἀπό 10ης ἕως 12ης Ὀκτωβρίου τοῦ 2008, ἡ διαδικασία προετοιμασίας τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθο-

δόξου Ἐκκλησίας ἔλαβε νέαν δυναμικήν, μέ στόχον τήν σέ βάθος ἐπεξεργασίαν καί τήν τελικήν ἔγκρισιν ἀφ' ἑνός μὲν τοῦ κειμένου περί τῆς Ὁρθοδόξου Διασπορᾶς καί τοῦ Σχεδίου Κανονισμοῦ Λειτουργίας τῶν Ἐπισκοπικῶν Συνελεύσεων, ἀφ' ἑτέρου δέ τῆς ἄρσεως τῆς ἐκκρεμοῦς διαφωνίας περί τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Πατριαρχικοῦ Τόμου στό κείμενο περί τοῦ Ἀυτοκεφάλου καί τοῦ τρόπου ἀνακηρύξεως αὐτοῦ.

Ἡ ἀπό 6ης ἕως 9ης Μαρτίου τοῦ 2014 Σύναξις τῶν Προκαθημένων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν στήν Κωνσταντινούπολιν, στίς ἐργασίες τῆς ὁποίας συμμετεῖχαν, ὡς Ἐκπρόσωποι τῆς ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος Β΄, οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος καί Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος καί ὑπηρεσιακοί παράγοντες, ἔλαβε τελικῶς τήν ἀπόφασιν συγκλήσεως στήν Κωνσταντινούπολιν, στό αἰγλήεν Κέντρον τῆς Πανορθοδόξιας, τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου κατά τίς ἡμέρες τῆς ἑορτῆς τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς τοῦ ἔτους 2016, «ἐκτός ἀπροόπτου». Γιά τόν σκοπόν αὐτόν ἀπεφασίσθη ἡ συγκρότησις Εἰδικῆς Διορθοδόξου Ἐπιτροπῆς, ἐχούσης ὡς σκοπόν ἀφ' ἑνός μὲν τήν ἐπίσπευσιν τῆς διαδικασίας γιά τήν προπαρασκευὴν τῆς Συνόδου, ἀφ' ἑτέρου δέ τήν ἐπεξεργασίαν, ἐπικαιροποίησιν καί γλωσσικήν βελτίωσιν τῶν κειμένων πού ἔγιναν ὁμοφώνως ἀποδεκτά ὑπό τῆς Β΄ καί Γ΄ Πανορθοδόξου Προσυνοδικῆς Διασκέψεως. Οἱ ἀποφάσεις, οἱ ὁποῖες σχεδόν ὁμοφώνως (ἐκτός τοῦ Πατριαρχείου Ἀντιοχείας) ἐλήφθησαν καί ἀπετέλεσαν τόν «Καταστατικόν Χάρτην» τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου εἶναι οἱ ὡς κάτωθι: «1) Ὅλες οἱ ἀποφάσεις κατά τήν Σύνοδον καί κατά τό προπαρασκευαστικόν αὐτῆς στάδιον θά λαμβάνονται καθ' ὁμοφώνιαν, 2) Ἡ Σύνοδος θά προεδρευέται ὑπό τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, τῶν λοιπῶν Μακαριωτάτων Προκαθημένων παρακαθημένων ἐκ δεξιῶν καί ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ κατά τήν τάξιν τῶν ἱερῶν Διπτύχων, 3) Ἐκάστη Ἀυτοκέφαλος Ἐκκλησία θά ἐκπροσωπεῖται ὑπό τοῦ Προκαθημένου καί ὑπό εἴκοσι τεσσάρων, κατ' ἀνώτατον ὄριον, Ἐπισκόπων αὐτῆς. Οἱ Ἐκκλησίες, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἐπισκόπων εἶναι

μικρότερος τῶν εἴκοσι τεσσάρων, θά ἐκπροσωποῦνται ὑπό τοῦ Προκαθημένου καί ὄλων τῶν Ἐπισκόπων αὐτῶν, 4) Κάθε Αὐτοκέφαλος Ἐκκλησία θά διαθέτει μίαν φωνήν, 5) Θά συγκροτηθεῖ Εἰδική Διορθόδοξος Ἐπιτροπή ἀποτελουμένη ἀπό ἓνα Ἐπίσκοπον καί ἓνα Σύμβουλον τῆς κάθε Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας. Ἔργο αὐτῆς θά εἶναι: α) Ἡ ἀναθεώρησις τῶν κειμένων «Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία καί ἡ Οἰκουμενική Κίνησις», «Οἱ σχέσεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας πρὸς τόν ὑπόλοιπον χριστιανικόν κόσμον» καί «Ἡ συμβολή τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας στήν προώθησιν τῆς εἰρήνης, τῆς δικαιοσύνης, τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἀδελφoσύνης καί τῆς ἀγάπης μεταξύ τῶν λαῶν καί ἡ ἐξαφάνισις τῶν φυλετικῶν καί ἄλλων διακρίσεων». β) Ἡ ἐπιμέλεια τῶν κειμένων πού ἀφοροῦν σέ θέματα τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου, ὡς «Τό ζήτημα τοῦ κοινοῦ ἡμερολογίου», «Τά κωλύματα γάμου» καί «Ἡ σπουδαιότης τῆς νηστείας καί ἡ τήρησις αὐτῆς σήμερον», 6) Ὡσαύτως ἀπεφασίσθη ὅτι κατά τό πρῶτον ἡμῖς τοῦ 2015 θά συνεκαλεῖτο Προσυνοδική Πανορθόδοξος Διάσκεψις πρὸς ἀποδοχὴν τοῦ κειμένου «Τό Αὐτόνομον στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καί ὁ τρόπος ἀνακηρύξεως αὐτοῦ», τό ὁποῖον υἱοθετήθηκε ἀπό τήν Διορθόδοξον Προπαρασκευαστικήν Ἐπιτροπήν.

Ἡ Α' Εἰδική Διορθόδοξος Ἐπιτροπή, στίς ἐργασίες τῆς ὁποίας συμμετεῖχαν ὡς Ἐκπρόσωποι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Περιστερίου κ. Χρυσόστομος, Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος καί Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος, ἀσχολήθηκε μέ τήν ἐπεξεργασίαν τῶν κειμένων «Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία καί ἡ Οἰκουμενική Κίνησις» καί «Οἱ σχέσεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας πρὸς τόν λοιπόν χριστιανικόν κόσμον».

Ἡ Β' Εἰδική Διορθόδοξος Ἐπιτροπή, στίς ἐργασίες τῆς ὁποίας συμμετεῖχαν ὡς Ἐκπρόσωποι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος καί Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος, ἀσχολήθηκε μέ τήν ἐπεξεργασίαν τοῦ κειμένου «Ἡ συμβολή τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας στήν ἐπικράτησιν τῆς εἰρήνης, τῆς δικαιοσύνης, τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἀδελφo-

σύνης καί τῆς ἀγάπης μεταξύ τῶν λαῶν καί ἡ ἄρσις τῶν φυλετικῶν καί λοιπῶν διακρίσεων».

Ἡ Γ' Εἰδική Διορθόδοξος Ἐπιτροπή, στίς ἐργασίες τῆς ὁποίας συμμετεῖχαν ὡσαύτως ὡς Ἐκπρόσωποι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Περιστερίου κ. Χρυσόστομος, Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος καί Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος, ἀσχολήθηκε μέ τήν ἐπεξεργασίαν τῶν κειμένων: α) Τά κωλύματα Γάμου, β) Τό ἡμερολογιακόν ζήτημα, γ) Ἡ σπουδαιότης τῆς νηστείας καί ἡ τήρησις αὐτῆς σήμερον. Ὁλοκλήρωσε ἀκόμη τίς δύο τελευταῖες παραγράφους τοῦ κειμένου «Ἡ συμβολή τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας στήν ἐπικράτησιν τῆς εἰρήνης, τῆς δικαιοσύνης, τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἀδελφoσύνης, καί τῆς ἀγάπης μεταξύ τῶν λαῶν καί ἡ ἄρσις τῶν φυλετικῶν καί λοιπῶν διακρίσεων».

Ἡ Ε' Προσυνοδική Πανορθόδοξος Διάσκεψις (Σαμπεζύ, 10-17.6.2015), στίς ἐργασίες τῆς ὁποίας συμμετεῖχαν οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Περιστερίου κ. Χρυσόστομος, Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος καί Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος, ἀσχολήθηκε μέ τήν ἐπεξεργασίαν τῶν κειμένων: α) Τό Αὐτόνομον καί ὁ τρόπος ἀνακηρύξεως αὐτοῦ, β) Οἱ σχέσεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μέ τόν ὑπόλοιπον χριστιανικόν κόσμον, γ) Ἡ ἀποστολή τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας στόν σύγχρονον κόσμον καί δ) Ἡ σπουδαιότης τῆς νηστείας καί ἡ τήρησις αὐτῆς σήμερον. Ἡ Διάσκεψις εἶχεν ὡσαύτως ὡς ἔργον τήν ὀλοκλήρωσιν τῆς προπαρασκευαστικῆς διαδικασίας καί τήν παραπομπήν τῶν ὁμοφώνως ἀποδεκτῶν κειμένων πρὸς τήν Ἁγίαν καί Μεγάλην Σύνοδον. Ἐν τούτοις, οἱ νέες προτάσεις οἱ ὁποῖες κατετέθησαν ἀπό ὀρισμένες Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες ἐπί τῶν ἤδη ὁμοφώνως ἀποδεκτῶν κειμένων, ὀδήγησαν στήν ἔγκρισιν μόνον τοῦ κειμένου περὶ τοῦ Αὐτονομοῦ.

Ἡ ἱερά Σύναξις τῶν Προκαθημένων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν (21-25.1.2016) πραγματοποιήθηκε, γιά εἰδικoὺς λόγους, στό Ὁρθόδοξον Κέντρον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου στό Σαμπεζύ τῆς Γενεύης, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καί μέ τήν συμμετοχήν τῶν Μακαριωτάτων Προκαθημένων καί τῶν Ἀντιπροσώπων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἀφ' ἑνός μὲν γιά νά ἐπικυρώσῃ τό ἐπιτελε-

σθέν προπαρασκευαστικόν ἔργον, ἀφ' ἑτέρου δέ γιά νά ἀποφασίσῃ τήν σύγκλησιν, τήν συγκρότησιν, τήν ὀργάνωσιν καί τήν λειτουργίαν τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου, ὅπως ἐπίσης καί τόν τελικόν κατάλογον τῶν θεμάτων τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως αὐτῆς. Στίς ἐργασίες τῆς ἐν λόγῳ Συνάξεως συμμετεῖχον, Συνοδικῆ Ἀποφάσει, ὡς Ἐκπρόσωποι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Ἡλείας κ. Γερμανός, Περιστερίου κ. Χρυσόστομος καί Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος. Ἡ ὡς εἴρηται ἱερά Σύναξις ἀπεφάσισεν: «1) Τήν πραγματοποιήσῃ τῆς Συνελεύσεως τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου στήν Ὁρθόδοξον Ἀκαδημίαν στό Κολυμπάρι Κρήτης ἀπό τῆς 18ης ἕως τῆς 27ης Ἰουνίου 2016, 2) Τήν ἀποδοχήν καί ἔγκρισιν τῶν κειμένων τῆς Ε' Προσυνοδικῆς Πανορθόδοξου Διασκέψεως (Σαμπεζύ, 10-17.6.-2015) μέ ὀρισμένες προσθήκας καί διορθώσεις. 3) Τήν ἔγκρισιν τοῦ Κανονισμοῦ ὀργανώσεως καί λειτουργίας τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου καί 4) Τήν ὀριστικοποίησιν τῶν θεμάτων τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς ὡς κάτωθι διαλαμβάνεται: 1. «Ἡ ἀποστολή τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας στόν σύγχρονον κόσμον. 2. Ἡ Ὁρθόδοξος Διασπορά. 3. Τό Αὐτόνομον στήν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησία καί ὁ τρόπος ἀνακηρύξεως αὐτοῦ. 4. Τό μυστήριον τοῦ Γάμου καί τά κωλύματα αὐτοῦ. 5. Ἡ σπουδαιότης τῆς νηστείας καί ἡ τήρησις αὐτῆς σήμερον καί 6. Οἱ σχέσεις τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας πρός τόν υπόλοιπον χριστιανικόν κόσμον». Ὡσαύτως, ἀπεφασίσθη: α) ἡ συγκρότησις Πανορθόδοξου Γραμματείας τῆς Συνόδου, β) ἡ ἀνάθεσις σέ Εἰδικήν Διορθόδοξον Ἐπιτροπήν τῆς ἐγκαίρου συντάξεως σχεδίου Μηνύματος τῆς Συνόδου καί γ) ἡ παραπομπή τῶν θεμάτων περί τοῦ Αὐτοκεφάλου καί περί τῶν Ἱερῶν Διπτύχων σέ περαιτέρω διορθόδοξον προετοιμασίαν, λόγῳ τῆς διαπιστωθείσης ἀδυναμίας λήψεως ὁμοφώνου ἀποφάσεως».

Κατά τήν ὑπερπεντηκονταετή (55) προπαρασκευαστικήν διαδικασίαν (1961-2016) συνεκλήθησαν συνολικῶς, ὑπό τοῦ ἀειλαμποῦς ἐν Φαναρίῳ Κέντρου, μέ τήν συμμετοχήν καί συμπαράστασιν ὅλων τῶν ἁγιωτάτων Αὐτοκεφάλων Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν: α) ἕξ συνελεύσεις τῆς «Διορθόδοξου Προπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπῆς» β) τρεῖς συνε-

λεύσεις τῆς συσταθείσης ὑπό τῆς ἱεραῆς Συνάξεως τῶν Προκαθημένων τῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν «Εἰδικῆς Διορθόδοξου Ἐπιτροπῆς» γιά τήν ἐπεξεργασίαν ἢ καί ἐπικαιροποίησιν τῶν ὁμοφώνως ἐγκριθέντων κειμένων ὑπό τῶν Β' καί Γ' Προσυνοδικῶν Πανορθόδοξων Διασκέψεων γ) πέντε Προσυνοδικῆς Πανορθόδοξες Διασκέψεις, δ) τρεῖς ἱερές Συνάξεις τῶν Προκαθημένων τῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν γιά τήν ἐπίσπευσιν τῆς συγκλήσεως τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου ε) δύο εἰδικά θεολογικά Συνέδρια γιά τήν σύνταξιν ἑνός βασικοῦ Κανονισμοῦ λειτουργίας τῶν Ἐπισκοπικῶν Συνελεύσεων στήν Ὁρθόδοξον Διασποράν καί στ) δύο ἐπιστημονικά Συνέδρια ἀφ' ἑνός μὲν γιά τό ἡμερολογιακόν ζήτημα καί τό θέμα τοῦ κοινοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ Πάσχα, ἀφ' ἑτέρου δέ γιά τά σύγχρονα ζητήματα βιοηθικῆς. Ἡ ἁγία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ὀφείλει εὐγνώμονες εὐχαριστίες πρός ὄσους φιλοτίμως καί δημιουργικῶς ἐκοπίασαν διαχρονικῶς γιά τόν ἱερόν αὐτόν σκοπόν.

Ἡ Διαχρονική Συνεισφορά
τῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
στήν προετοιμασίαν καί τήν τελικήν
διαμόρφωσιν τῶν ψηφισθέντων
ὑπό τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου
κειμένων

Ἡ Ἁγιωτάτη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ἀπό τῆς πρώτης στιγμῆς, συμμετεῖχεν ἐνεργῶς καί οὐσιαστικῶς, σέ συνεργασίαν μετά τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καί τῶν λοιπῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν, στήν προετοιμασίαν τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου, τόσον σέ ἐπίπεδον ὀργανωτικόν, ὅσον καί σέ αὐτό τῆς πολυτίμου συνεισφορᾶς στήν τελικήν διαμόρφωσιν τῶν κειμένων. Ἐκ προσώπου τῆς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, συμμετεῖχαν στίς κατά καιρούς προσυνοδικῆς διαδικασίες λαμπροί καί περισπούδαστοι Ἱεράρχες, λίαν πεπαιδευμένοι κληρικοί καί ἐλλογιμώτατοι καθηγητές Πανεπιστημίων. Ἐνιοι ἐξ αὐτῶν ἀναπαύονται ἤδη ἐν χώρᾳ ζώντων ὡς οἱ αἰοίδιμοι: Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος Χριστόδουλος, οἱ Μητροπολίτες, Μυτιλήνης Ἰάκωβος, Κίτρους Βαρνάβας, Κορίνθου Παντελεήμων, Χίου Χρυσόστομος, Νέας Σμύρνης Ἀγαθάγγελος

καί Νικοπόλεως Μελέτιος, οί Πρωτοπρεσβύτεροι Ἰωάννης Ρωμανίδης, Στέφανος Ἀβραμίδης καί οί καθηγητές Ἰωάννης Καρμίρης καί Ἰωάννης Καλογήρου, ἐνῶ οί υπόλοιποι διακονοῦν θεοφιλῶς τό ὑπερφυές μυστήριον τῆς Ἐκκλησίας ἀπό τῶν ἱερῶν ἐπάλλξεόν τους, ὡς ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος καί οί Σεβ. Μητροπολίτες, Θεσσαλονίκης κ. Ἄνθιμος (;), Περιστερίου κ. Χρυσόστομος, Μονεμβασίας καί Σπάρτης κ. Εὐστάθιος, Ἡλείας κ. Γερμανός, Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος καί Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος, οί Αἰδεσιμολογιώτατοι Πρωτοπρεσβύτεροι καί ὁμότιμοι πλέον καθηγητές τοῦ Πανεπιστημίου, π. Γεώργιος Μεταλληνός καί Θεόδωρος Ζήσης καί οί ἐλλογιμώτατοι ὁμότιμοι Πανεπιστημιακοί καθηγητές κ. Βλάσιος Φειδᾶς καί Γεώργιος Μαρτζέλος.

Ἐπικειμένης τῆς συγκλήσεως τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐκινήτοποίησεν ἔτι πλέον τά Συνοδικά αὐτῆς ὄργανα πρὸς ἀρτιωτέραν προετοιμασίαν. Συγκεκριμένως, κατὰ τό τρέχον ἔτος προέβη στίς ὡς κάτωθι ἐνέργειες:

Ἡ Δ.Ι.Σ. τῆς 159ης Συνοδικῆς Περιόδου κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν της, τὴν 13ην Ἰανουαρίου 2016, καί ἐν ᾧφει τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ἐν Σαμπεζῦ Συνάξεως τῶν Ὁρθοδόξων Προκαθημένων ἀπὸ 21ης ἕως 25ης Ἰανουαρίου 2016, ἐνημερώθηκε ἀρκούντως περὶ αὐτῆς ὑπὸ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου καί Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομου, τακτικῶν μελῶν τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Διορθοδόξων καί Διαχριστιανικῶν Σχέσεων. Περαιτωθείσης τῆς ἐνημερώσεως, ἀπεφασίσθη, ὅπως στίς ἐργασίες τῆς ἐν λόγῳ Συνάξεως, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος ἐκπροσωπηθῆ ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἡλείας κ. Γερμανοῦ, συνοδευομένου ὑπὸ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν, Περιστερίου κ. Χρυσόστομου καί Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομου.

Ἡ ἰδία Δ.Ι.Σ. κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν της, τὴν 5ην Φεβρουαρίου 2016, ἐν ᾧφει καί τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐκτάκτου Συνόδου τῆς σεπτῆς Ἱεραρχίας τοῦ μηνός Μαρτίου 2016, ὄρισε τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Ἡλείας κ. Γερμανόν

εἰσηγητὴν ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου στό ἱερὸν Σῶμα τῆς Ἱεραρχίας.

Κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίαν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐκτάκτου αὐτῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, τὴν 8ην Μαρτίου 2016, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἡλείας κ. Γερμανός ἀνέγνωσε τὴν ἐμπεριστατωμένην εἰσηγησίαν του περὶ τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου, καθὼς καί τὴν πρότασιν τῆς Δ.Ι.Σ. περὶ τῆς συνθέσεως τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος σὲ αὐτήν. Γενομένης ἐκτενοῦς συζητήσεως, ἀκολούθησε ψηφοφορία, διὰ τῆς ὁποίας ἐγκρίθηκε μὲ ἰκανὴν πλειονοψηφίαν ἡ πρότασις (Δ.Ι.Σ. 5.2.2016) γιὰ τὴν σύνθεσιν τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴν Ἁγίαν καί Μεγάλην Σύνοδον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἔχουσα ὡς κάτωθι:

(» Σελ. 11)

Α'. Σύνθεσις Ἀντιπροσωπείας Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος: Ἐπίσημα Ἀρχιερατικά Μέλη

1. Ὁ Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος, Πρόεδρος τῆς Δ.Ι.Σ.
2. Ὁ Ἡλείας κ. Γερμανός, Μέλος τῆς Δ.Ι.Σ.
3. Ὁ Μαντινείας καί Κυνουρίας κ. Ἀλέξανδρος, Μέλος τῆς Δ.Ι.Σ.
4. Ὁ Ἄρτης κ. Ἰγνάτιος, Μέλος τῆς Δ.Ι.Σ.
5. Ὁ Λαρίσης καί Τυρνάβου κ. Ἰγνάτιος, Μέλος τῆς Δ.Ι.Σ. (Δέν μετέσχε τελικῶς τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου γιὰ λόγους ὑγείας. Ἐπιστολή ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 733/8.6.2016)
6. Ὁ Νικαίας κ. Ἀλέξιος, Μέλος τῆς Δ.Ι.Σ.
7. Ὁ Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱερόθεος, Μέλος τῆς Δ.Ι.Σ.
8. Ὁ Σάμου καί Ἰκαρίας κ. Εὐσέβιος, Μέλος τῆς Δ.Ι.Σ.
9. Ὁ Καστορίας κ. Σεραφεῖμ, Μέλος τῆς Δ.Ι.Σ.
10. Ὁ Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἑορδαίας κ. Θεόκλητος, Μέλος τῆς Δ.Ι.Σ. (Γιὰ λόγους ὑγείας τελικῶς δέν μετέσχε τῆς Συνόδου)
11. Ὁ Κασσανδρείας κ. Νικόδημος, Μέλος τῆς Δ.Ι.Σ.
12. Ὁ Σερρών καί Νιγρίτης κ. Θεολόγος, Μέλος τῆς Δ.Ι.Σ.
13. Ὁ Σιδηροκάστρου κ. Μακάριος, Μέλος τῆς Δ.Ι.Σ.

14. Ὁ Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Προκόπιος, Πρόεδρος τῆς Σ.Ε. Δογματικῶν καὶ Νομοκανονικῶν Θεμάτων

15. Ὁ Περιστερίου κ. Χρυσόστομος, Πρόεδρος τῆς Σ.Ε. Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων

16. Ὁ Διδυμοτείχου, Ὁρεστιάδος καὶ Σουφλίου κ. Δαμασκηνός, Τακτικόν Μέλος τῆς Σ.Ε. Δογματικῶν καὶ Νομοκανονικῶν Θεμάτων

17. Ὁ Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, Τακτικόν Μέλος τῆς Σ.Ε. Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων

18. Ὁ Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης κ. Ἐφραίμ.

19. Ὁ Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ. Βαρνάβας.

20. Ὁ Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος, Τακτικόν Μέλος τῆς Σ.Ε. Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων

21. Ὁ Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καὶ Πετρουπόλεως κ. Ἀθηναγόρας, Ἀναπλ. Μέλος τῆς Σ.Ε. Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων

22. Ὁ Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καὶ Ὁρωποῦ κ. Κύριλλος, Τακτικόν Μέλος τῆς Σ.Ε. Δογματικῶν καὶ Νομοκανονικῶν Θεμάτων. (Δέν μετέσχε τῆς Συνόδου λόγῳ σοβαροῦ κωλύματος)

23. Ὁ Λαγκαδά, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ. Ἰωάννης, Ἀναπλ. Μέλος τῆς Σ.Ε. Δογματικῶν καὶ Νομοκανονικῶν Θεμάτων

24. Ὁ Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης κ. Χρυσόστομος, Ἀναπλ. Μέλος τῆς Σ.Ε. Δογματικῶν καὶ Νομοκανονικῶν Θεμάτων

25. Ὁ Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὁρους καὶ Ἀρδαμερίου κ. Θεόκλητος, Ἀναπλ. Μέλος τῆς Σ.Ε. Δογματικῶν καὶ Νομοκανονικῶν Θεμάτων.

26. Ὁ Νέας Ἰωνίας καὶ Φιλαδελφείας κ. Γαβριήλ, Ἀναπλ. Μέλος τῆς Σ.Ε. Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων.

Β. Ἐξαμελής Ἐπιτροπή Εἰδικῶν Συμβούλων.

1. Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Κλήμης, Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἱεραρχίας

2. Ὁ Ἀρχιμ. κ. Ἰγνάτιος Σωτηριάδης, Γραμματεὺς τῆς Σ.Ε. Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων.

3. Ὁ Ἀρχιμ. Χερουβεῖμ Μουστάκας, Συνεργάτης τῆς Σ.Ε. Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων.

4. Ὁ Πρωτοπρ. κ. Ἀδαμάντιος Αὐγουστίδης, Γενικός Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος τῆς Ἱεραρχίας Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, Ἀναπληρωτῆς Καθηγητῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν.

5. Ὁ Πρωτοπρ. κ. Βασίλειος Καλλιακμάνης, Καθηγητῆς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης.

6. Ὁ Ἐλλογιμώτατος κ. Γεώργιος Φίλιας, Καθηγητῆς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν.

Γ. Τριμελής Ἀντιπροσωπεία βοηθῶν.

1. Ὁ κ. Ἐμμανουήλ Παπαμικρούλης, Συνεργάτης τῆς Σ.Ε. Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων.

2. Ὁ κ. Δημοσθένης Θεοχάρης, Συνεργάτης τῆς Σ.Ε. Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων.

3. Ὁ κ. Νικόλαος Πετρόπουλος, Συνεργάτης τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱεραρχίας Συνόδου.

Δ. Εἰδικός Σύμβουλος ἐπὶ τοῦ Τύπου τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου: Ὁ κ. Χάρης Κονιδάρης.

Ε. Ἐκπρόσωπος στήν Συντακτικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Μηνύματος τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου:

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καὶ Πετρουπόλεως κ. Ἀθηναγόρας.

ΣΤ. Ἐκπρόσωποι στήν Γραμματεῖαν τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου.

1. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος.

2. Ὁ Ἀρχιμ. κ. Μάξιμος Παφίλης, Συνεργάτης τῆς Σ.Ε. Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων, ὡς Εἰδικός Σύμβουλος.

Ζ. Ἐκπρόσωποι στήν Ἐπιτροπὴν Τύπου τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου.

1. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος.

2. Ὁ κ. Ἀλέξανδρος Κατσιάρας, Συντονιστῆς τῆς Ἐπιτροπῆς Διοικήσεως τῆς Ε.Μ.Υ.Ε.Ε. καὶ Διευθυντῆς τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὡς Εἰδικός Σύμβουλος».

(Ἀπό σελ. 9 »)

Κατὰ τὴν δευτέραν Συνεδριαν τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐκτάκτου Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, τὴν 9ην Μαρτίου 2016, ἀπεφασίσθη ὁμοφώνως, ὅπως, οἱ παρατηρήσεις τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν, ἀφ'

ένος μὲν οἱ ἤδη ὑποβληθεῖσες, ἀφ' ἑτέρου δέ ἐκείνες οἱ ὁποῖες ἐγγράφως ἐπρόκειτο νὰ ὑποβληθοῦν ὁμοῦ μὲ ὅσες κατὰ τὴν συζήτησιν συμπληρωματικῶς διευτυπώθησαν, ἀποτελέσουν ἀντικείμενον τελικῆς ἐγκρίσεως ὑπὸ τῆς Ἐκτάκτου Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, ἡ ὁποία θά συνεκαλεῖτο γιὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν κατὰ τὸν μῆνα Μάιον τοῦ 2016.

Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος, κατὰ τίς ἐργασίες αὐτῆς τῆς 12ης μηνὸς Μαΐου 2016, ἀπεφάσισε τὴν ἀποστολὴν πρὸς ἐπεξεργασίαν καὶ τελικὴν κρίσιν στὴν Ἐκτακτὸν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῆς 24ης καὶ 25ης Μαΐου 2016, τῶν προτάσεων, τροπολογιῶν, διορθώσεων ἢ προσθηκῶν τῶν δέκα ὀκτώ συνολικῶς Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν τῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῶν κειμένων τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου, οἱ ὁποῖες ὑπεβλήθησαν στὴν Δ.Ι.Σ., βάσει τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 755/16.2.2016 σχετικοῦ γράμματος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου πρὸς τὰ σεπτὰ Μέλη τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς σχετικῆς Ἀποφάσεως τῆς Ἐκτάκτου Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς 9ης τοῦ μηνὸς Μαρτίου 2016. Εἰδικώτερον προτάσεις ἐπὶ τῶν ὡς εἴρηται κειμένων κατέθεσαν γραπτῶς στὴν Ἱεράν Σύνοδον οἱ Σεβ. Μητροπολίτες:

1. Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλαίας κ. Ἀμβρόσιος
2. Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐστάθιος
3. Ἡλείας κ. Γερμανός
4. Βεροίας καὶ Ναούσης κ. Παντελεήμων
5. Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱερόθεος
6. Σάμου καὶ Ἰκαρίας κ. Εὐσέβιος
7. Καστορίας κ. Σεραφεῖμ
8. Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας κ. Θεόκλητος
9. Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ
10. Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγος
11. Νέας Σμύρνης κ. Συμεών
12. Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριος
13. Γλυφάδας, Ἑλληνικοῦ, Βούλας, Βουλιαγμένης καὶ Βάρης κ. Παῦλος
14. Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς κ. Νικόλαος
15. Κυθήρων καὶ Ἀντικυθήρων κ. Σεραφεῖμ
16. Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας κ. Κοσμᾶς

17. Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος

18. Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἴνουσσῶν κ. Μᾶρκος

Κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐκτάκτου Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὴν 24ην Μαΐου 2016, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἡλείας κ. Γερμανός εἰσέφερεν σὸ ἱερόν Σῶμα τὴν πρακτικῶς συγκεκροτημένην εἰσήγησίν του μὲ θέμα: «Ἐνημέρωσις ἐπὶ τῶν παρατηρήσεων τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν, ἀφορωσῶν εἰς τὰ κείμενα τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου». Κατὰ τὴν δευτέραν ἡμέραν τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐκτάκτου Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὴν 25ην Μαΐου 2016, συνεχίσθη ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω θέματος καὶ ἀπεφασίσθη νὰ ἀνατεθῆ στὴν Δ.Ι.Σ. ἡ ὑλοποίησις τῶν Ἀποφάσεων στὶς ὁποῖες κατέληξεν ἡ Ι.Σ.Ι. ἐπ' αὐτοῦ, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.

Ἡ προλαβοῦσα Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος, κατὰ τὴν Συνεδρίαν αὐτῆς τῆς 1ης Ἰουνίου 2016, ὑλοποίησε τὴν ἀπόφασιν τῆς Ι.Σ.Ι. ἀναφορικῶς πρὸς τίς προτάσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὰ καταρτισθέντα κείμενα τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου. Οἱ τελικῆς προτάσεις θέσεις ἐπὶ τῶν κειμένων τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατετέθησαν στὴν Πανορθόδοξον Γραμματεῖαν τῆς Συνόδου κατὰ τὴν ἑναρξιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.

Συμπερασματικῶς, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ Ἁγιωτάτη Ἐκκλησία μας κατόπιν ἐνδελεχοῦς μελέτης τῶν κειμένων, ὅπως αὐτὰ διεμορφώθησαν τελικῶς καὶ ἐψηφίσθησαν μὲ ὁμοφωνίαν, τὰ πλείονα τουλάχιστον ἐξ αὐτῶν, ἀπὸ τοὺς Ἐκπροσώπους τῶν δεκατεσσάρων συνολικῶς Αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν στὶς κατὰ καιροὺς, ὡς ἀνωτέρω ἀνεφέρθησαν, Προσυνοδικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐπεξεργάσθη ἐπιμελῶς, διεμόρφωσεν ἐν Συνόδῳ καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐψηφίσεν ἐν ὀλομελείᾳ, κατὰ τίς Συνεδρίες τῆς Ἐκτάκτου Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς, συνελθούσης ἐνταῦθα τὴν 24ην καὶ 25ην παρελθόντος μηνὸς Μαΐου ἐ.ἔ. τίς τελικῆς προτάσεις τῆς, ἐπὶ τῶν τριῶν κυρίως θεμάτων τῆς Μεγάλης Συνόδου, ἦτοι: α) *Ἡ ἀποστολὴ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας στὸν σύγχρονον κόσμον,* β) *Τὸ Αὐτόνομον καὶ ὁ τρόπος ἀνακήρυξίς του*

καί γ) *Οί Σχέσεις τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μέ τόν ὑπόλοιπον χριστιανικόν κόσμον, τήν παρουσίαν καί ἀνάπτυξιν τῶν ὁποίων ἐνεπιστεύθη πρωτίστως, κατά τήν σχετικήν πρόβλεψιν τοῦ ὁμοφώνως, ὑπό τῶν ἁγίων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ψηφισθέντος Κανονισμοῦ λειτουργίας τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου, (ἄρθρα 11 καί 12) στόν Μακαριώτατον Προκαθήμενον αὐτῆς καί ἐπικουρικῶς στά ὑπόλοιπα Ἀρχιερατικά μέλη τῆς ἐπισήμου Ἀντιπροσωπείας τῆς.*

**Ἡ Σύνθεσις
τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου -
Παρουσίες καί Ἀπουσίες**

Ἀπό τά Ὁρθόδοξα Πατριαρχεῖα καί τίς Αὐτοκέφαλες Ἐκκλησίες, οἱ ὁποῖες προσεκλήθησαν νά συμμετάσχουν στίς ἐργασίες τῆς ἐν Κολυμπαριῶ Κρήτης Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τέσσαρες συνολικῶς ἐξ αὐτῶν, ἦτοι Ἀντιοχείας, Ρωσίας, Βουλγαρίας καί Γεωργίας δέν προσήλθαν τελικῶς στίς ἐργασίες τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου, διατυπώνοντας τούς λόγους γιά τούς ὁποίους ἀπουσίαζαν ἀπό αὐτήν. Εἰδικώτερον:

1. Τό παλαιότατον Πατριαρχεῖον Ἀντιοχείας, κατόπιν τῆς παραθέσεως τῶν ἐξαντλητικῶν τεκμηριῶν στήν Συνεδρία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου αὐτοῦ (6.6.2016) ὑπέρ τῆς ἀναβολῆς τῆς συγκλήσεως τῆς Συνόδου, «ὁμοφώνως ἀπεφάσισε: α) Νά ἀναβληθῆ ἡ σύγκλησις τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου γιά μεταγενέστερη ἡμερομηνία, ὅταν θά ἐπικρατήσουν εἰρηνικές σχέσεις μεταξύ ὄλων τῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν καί θά ἐξασφαλισθῆ ἡ Ὁρθόδοξος ὁμοφωνία περὶ τῶν θεμάτων τῆς Συνόδου καί τοῦ Κανονισμοῦ τῆς, ἀλλά καί τῆς διαδικασίας ὀργανώσεως αὐτῆς. β) Νά μὴν συμμετάσχη στήν Ἁγίαν καί Μεγάλην Σύνοδον μέχρι νά ἐκλείψουν ὅλοι οἱ λόγοι ποῦ ἐμποδίζουν τήν συμμετοχήν στήν Θεῖαν Εὐχαριστίαν κατά τήν διάρκειαν τῆς Συνόδου, ὅταν βρεθῆ μία ὀριστική λύσις ἀναφορικῶς μέ τήν εἰσπήδησιν τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων στά ὄρια τοῦ Πατριαρχείου Ἀντιοχείας, ἡ ὁποία ὀδήγησε σέ διακοπή κοινωνίας μέ τό Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων. γ) Νά ἐπιβεβαιώσῃ γιά ἀκόμη μιά φορά τήν σημασίαν τῆς συμμετοχῆς ὄλων τῶν Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκ-

κλησιῶν στήν Ἁγίαν καί Μεγάλην Σύνοδον καί τήν λήψιν τῶν ἀποφάσεών τῆς μέ τήν παρουσίαν καί τήν ὁμοφωνίαν πάντων, συμφώνως πρός τήν ἀρχήν τῆς ὁμοφωνίας, προκειμένου νά διαφυλαχθῆ ἡ ἐνότητα τῆς Καθολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας». (Ἀνακοινωθέν Πατριαρχείου Ἀντιοχείας τῆς 6.6.2016).

2. Τό Πατριαρχεῖον τῆς Ρωσίας στό ἀνακοινωθέν του μετά τήν λήξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐκτάκτου Ἱερᾶς Συνόδου του, ἐσημείωσεν ὅτι «ἡ ἀποχή ἔστω καί μιᾶς ἐκ τῶν κοινῶς ἀνεγνωρισμένων Αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἀπό τήν Σύνοδον ἀποτελεῖ ἀπόλυτον κώλυμα διά τήν σύγκλησιν τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου» καί ὑπεστήριξε τίς προτάσεις τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν Ἀντιοχείας, Γεωργίας, Σερβίας καί Βουλγαρίας περὶ ἀναβολῆς τῆς Πανορθοδόξου Συνόδου καί συγκλήσεως αὐτῆς σέ χρονικήν στιγμήν, ἡ ὁποία πρέπει νά καθορισθῆ κατόπιν πανορθοδόξου συζητήσεως καί μέ ἀπαραίτητον ὄρον τήν ἐξασφάλισιν τῆς συμφώνου γνώμης τῶν Προκαθιμένων ὄλων τῶν κοινῶς ἀνεγνωρισμένων κατά τόπους Αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. (Ἀνακοινωθέν Πατριαρχείου Μόσχας τῆς 13.6.-2016).

3. Τό Πατριαρχεῖον Σερβίας, μέ ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου του, ἀπέστειλε Γράμμα πρός τόν τε Παναγιώτατον Οἰκουμενικόν Πατριάρχην κ. Βαρθολομαῖον καί ὄλους τούς Μακαριωτάτους Προκαθιμένους τῶν κατά τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, στό ὁποῖον, ἀφοῦ ἀνέφερε τά ὑφιστάμενα προβλήματα, ἐτόνισεν ὅτι: «ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Σερβίας δυσκολεύεται νά συμμετάσχη ἐν τῇ συγκληθείσῃ Ἁγίᾳ καί Μεγάλῃ Συνόδῳ καί προτείνει τήν ἐπί τινα χρόνον ἀναβολήν αὐτῆς» (Ἀνακοινωθέν Πατριαρχείου Σερβίας τῆς 6.6.2016). Τελικῶς ὅμως προσήλθεν καί μετέσχε τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου.

4. Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Βουλγαρίας ἐσημείωσεν: α) τήν ἔλλειψιν ἀπό τήν Ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς Πανορθοδόξου Συνόδου ἰδιαιτέρως σημαντικῶν καί ἐπικαίρων γιά τήν Ὁρθοδοξίαν ζητημάτων, χρηζόντων ἐγκαίρου Πανορθοδόξου ἀντιμετωπίσεως, β) τίς διαφωνίες, οἱ ὁποῖες προέκυψαν καί τίς ὁποῖες ἐδήλωσαν ἐπισήμως οἱ κατά τόπους Ἐκκλησίες σέ

όρισμένα από τὰ ἤδη ἐγκριθέντα Συνοδικὰ κείμενα, γ) τὴν ἀδυναμίαν ἐπιμελείας τῶν κειμένων, συμφώνως πρὸς τὸν ἤδη ἐγκριθέντα Κανονισμόν Λειτουργίας τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, δ) τὴν προταθεῖσαν διάταξιν τῶν Προκαθημένων τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἡ ὁποία θὰ ἐφηροῦζετο στὴν αἴθουσαν συνεδριάσεων τῆς Συνόδου πρὸς παραβίασιν τῆς ἀρχῆς τῆς ἰσοτιμίας τῶν Προκαθημένων τῶν Αὐτοκεφάλων κατὰ τόπους Ἐκκλησιῶν καὶ τὴν ε) ἀκατάλληλον διάταξιν γιὰ τοὺς παρατηρητές καὶ προσκεκλημένους τῆς Συνόδου. Ὡς ἀποτέλεσμα τῆς Συνεδριάσεως, «ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Βουλγαρίας ὁμοφώνως ἀπεφάσισεν ὅπως ἐπιμείνῃ στὴν ἀναβολὴν τῆς συγκλήσεως τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ νὰ συνεχισθοῦν οἱ προετοιμασίαι γιὰ τὴν σύγκλησιν αὐτῆς». (Ἀνακοινωθέν Πατριαρχείου Βουλγαρίας τῆς 1.6.2016).

5. Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Γεωργίας, κατόπιν ἐκθέσεως τῶν ὑφισταμένων προβλημάτων, ἐσημείωσεν ὅτι αὐτὰ δύνανται νὰ ἐπιλυθοῦν διὰ συντόνου ἐργασίας, ἐνῶ παραλλήλως ἐδέχθη ὅτι «σήμερον εὐρισκόμεθα ἐνώπιον τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ ὁμόνοια δέν ἔχει εἰσέτι ἐπιτευχθῆ, ἐνῶ ὁ στόχος τῆς συγκλήσεως τῆς Συνόδου ἦτο καὶ εἶναι ἡ προβολὴ τῆς ὁμοψυχίας τῶν Ὁρθοδόξων». Ἡ Ἐκκλησία τῆς Γεωργίας ἐζήτησε νὰ ἀναβληθῆ ἡ Σύνοδος, ἕως ὅτου ἐπιτευχθῆ πλήρης ὁμόνοια. Ὡς ἐκ τούτου, ἡ Ἱερά Σύνοδος τοῦ Πατριαρχείου Γεωργίας ἀπεφάνθη ὅτι: «Ἡ Ἀντιπροσωπεία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Γεωργίας δέν θὰ συμμετάσχη εἰς τὴν προγραμματισθεῖσαν εἰς τὴν Κρήτην Ἁγίαν καὶ Μεγάλην Σύνοδον». (Ἀνακοινωθέν Πατριαρχείου Γεωργίας τῆς 10.6.2016).

Στὶς ἐνστάσεις τῶν ὡς εἴρηται πέντε Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, διασωζουσῶν τὴν Πατριαρχικὴν μάλιστα ἀξίαν, ἀπήντησε τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον μὲ τὸ ὡς κάτωθι Ἀνακοινωθέν:

«Συνῆλθε σήμερον ἐκτάκτως (6.6.2016), ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α.Θ. Παναγιότητος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, εἰς συνεδρίαν, ἡ Ἱερά Ἐνδημοῦσα Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου πρὸς ἐπισκόπησιν τῆς πορείας τῆς χάριτι Θεοῦ συγκληθείσης καὶ ἤδη ἐπὶ θύραις Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθο-

δόξου Ἐκκλησίας. Ἡ Ἱερά Ἐνδημοῦσα Σύνοδος, μετ' ἐκπλήξεως καὶ ἀπορίας ἐπληροφόρηθη τὰς ἐσχάτως ἐκφρασθείσας θέσεις καὶ ἀπόψεις ἐνίων ἀδελφῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί, ἀξιολογήσασα αὐτάς, διεπίστωσεν ὅτι οὐδέν θεσμικὸν πλαίσιον ὑφίσταται πρὸς ἀναθεώρησιν τῆς ἤδη δρομολογηθείσης συνοδικῆς διαδικασίας. Ὅθεν, ἀναμένεται, οἱ Προκαθημένοι τῶν Ἀγιωτάτων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, συμφώνως πρὸς τὸν Κανονισμόν Ὁργανώσεως καὶ Λειτουργίας τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου, νὰ προσκομίσουν τὰς τυχόν «προτάσεις τροπολογιῶν, διορθώσεων ἢ προσθηκῶν εἰς τὰ ὁμοφώνως ἐγκριθέντα κείμενα ὑπὸ Προσυνοδικῶν Πανορθοδόξων Διασκέψεων καὶ τῶν Συνάξεων τῶν Προκαθημένων ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς ἡμερησίας διατάξεως» (βλ. ἄρθρον 11), πρὸς τελικὴν διαμόρφωσιν καὶ ἀπόφασιν κατὰ τὰς ἐργασίας τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου, τῇ ἐπικλήσει τοῦ Παναγίου καὶ Τελευταρχικοῦ Πνεύματος.

Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ὡς πρωτεύθυνος Ἐκκλησία διὰ τὴν διασφάλισιν τῆς ἐνότητος τῆς Ὁρθοδοξίας, καλεῖ ἅπαντας νὰ ἀρθοῦν εἰς τὸ ὕψος τῶν περιστάσεων καὶ νὰ μετὰσχουν εἰς τὰς, κατὰ τὰς προκαθορισμένας ἡμερομηνίας, ἐργασίας τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου, ὡς πανορθόδοξως ἀπεφασίσθη καὶ ὑπεγράφη, τόσον ὑπὸ τῶν Προκαθημένων εἰς τὰς Ἱεράς Συνάξεις αὐτῶν, ὅσον καὶ ὑπὸ τῶν ἐξουσιοδοτημένων ἐκάστοτε Ἀντιπροσωπειῶν καθ' ὅλην τὴν μακρὰν προπαρασκευαστικὴν τῆς Συνόδου διαδικασίαν». (Ἀνακοινωθέν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τῆς 6.6.2016).

Παρά τίς ἐναγώνιες καὶ ἐργῶδεις ἕως τέλους προσπάθειες, κυρίως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, οἱ τέσσαρες Αὐτοκέφαλοι Ἐκκλησίες (Ἀντιοχείας, Ρωσίας, Γεωργίας, Βουλγαρίας) ἐνέμειναν ἕως τέλους στὴν ἀπόφασίν τους περὶ ἀποχῆς τους ἀπὸ τίς ἐργασίας τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου, ἡ ὁποία παρὰ ταῦτα συνεκλήθη κανονικῶς κατὰ τὰ πανορθόδοξως ἀποφασισθέντα, στὴν Κρήτην ἀπὸ 18ης ἕως 26ης Ἰουνίου 2016 μὲ τὴν συμμετοχὴν 162 συνολικῶς Ἐπισκόπων, ἀλλὰ καὶ πρεσβυτέρων, μοναχῶν καὶ λαϊκῶν ἀπὸ τίς 10 Αὐτοκέφαλες Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες.

(» Σελ. 20)

Πλήρης Κατάλογος
Συμμετασχόντων Ἀρχιερέων
εἰς τὴν Ἁγίαν καὶ Μεγάλην Σύνοδον

Ἀντιπροσωπεία Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου

1. Ἡ Α.Θ.Π., ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης
καὶ Βαρθολομαῖος, Πρόεδρος τῆς Α.Μ.Σ.Ο.Ε.
  2. Ὁ Καρελίας καὶ πάσης Φιλλανδίας κ. Λέων
  3. Ὁ Ταλλίνης καὶ πάσης Ἑσθονίας κ. Στέφανος
  4. Ὁ Γέρον Περγάμου κ. Ἰωάννης
  5. Ὁ Γέρον Ἀμερικῆς κ. Δημήτριος
  6. Ὁ Γερμανίας κ. Αὐγουστίνος
  7. Ὁ Κρήτης κ. Εἰρηναῖος
  8. Ὁ Ντένβερ κ. Ἡσαΐας
  9. Ὁ Ἀτλάντας κ. Ἀλέξιος
  10. Ὁ Πριγκηποννήσων κ. Ἰάκωβος
  11. Ὁ Προικοννήσου κ. Ἰωσήφ
  12. Ὁ Φιλαδελφείας κ. Μελίτων
  13. Ὁ Γαλλίας κ. Ἐμμανουήλ
  14. Ὁ Δαρδανελλίων κ. Νικήτας
  15. Ὁ Ντητρόιτ κ. Νικόλαος
  16. Ὁ Ἁγίου Φραγκίσκου κ. Γεράσιμος
  17. Ὁ Κισάμου καὶ Σελίνου κ. Ἀμφιλόχιος
  18. Ὁ Κορέας κ. Ἀμβρόσιος
  19. Ὁ Σηλυβρίας κ. Μάξιμος
  20. Ὁ Ἀδριανουπόλεως κ. Ἀμφιλόχιος
  21. Ὁ Διοκλείας κ. Κάλλιτος
  22. Ὁ Ἱεραπόλεως κ. Ἀντώνιος, ἐπὶ κεφαλῆς τῶν
Ὀυκρανῶν Ὁρθοδόξων ἐν Η.Π.Α.
  23. Ὁ Τελμησοῦ κ. Ἰώβ
  24. Ὁ Χαριουπόλεως κ. Ἰωάννης, ἐπὶ κεφαλῆς
τῆς Πατριαρχικῆς Ἐξαρχίας τῶν ἐν τῇ Δυτικῇ
Εὐρώπῃ Ὁρθοδόξων Παροικιῶν Ρωσικῆς
Παραδόσεως
  25. Ὁ Νύσσης κ. Γρηγόριος, ἐπὶ κεφαλῆς τῶν
Καρπαθορρώσων Ὁρθοδόξων ἐν Η.Π.Α.
- Σύνολον: 25

Ἀντιπροσωπεία Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας

1. Ἡ Α.Θ.Μ., ὁ Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξ-
ανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς κ. Θεόδωρος
2. Ὁ Γέρον Λεοντοπόλεως κ. Γαβριήλ
3. Ὁ Ναϊρόμπι κ. Μακάριος
4. Ὁ Καμπάλας κ. Ἰωνᾶς
5. Ὁ Ζιμπάμπουε καὶ Ἀγκόλας κ. Σεραφεῖμ
6. Ὁ Νιγηρίας κ. Ἀλέξανδρος

7. Ὁ Τριπόλεως κ. Θεοφύλακτος
  8. Ὁ Καλῆς Ἑλπίδος κ. Σέργιος
  9. Ὁ Κυρήνης κ. Ἀθανάσιος
  10. Ὁ Καρθαγένης κ. Ἀλέξιος
  11. Ὁ Μουάνζας κ. Ἰερώνυμος
  12. Ὁ Γουϊνέας κ. Γεώργιος
  13. Ὁ Ἑρμουπόλεως κ. Νικόλαος
  14. Ὁ Εἰρηνουπόλεως κ. Δημήτριος
  15. Ὁ Ἰωαννουπόλεως καὶ Πρετορίας
κ. Δαμασκηνός
  16. Ὁ Ἄγκρας κ. Νάρκισσος
  17. Ὁ Πτολεμαΐδος κ. Ἐμμανουήλ
  18. Ὁ Καμερούν κ. Γρηγόριος
  19. Ὁ Μέμφιδος κ. Νικόδημος
  20. Ὁ Κατάγκας κ. Μελέτιος
  21. Ὁ Μπραζαβίλ καὶ Γκαμπόν κ. Παντελεήμων
  22. Ὁ Μπουρούντι καὶ Ρουάντας κ. Ἰννοκέντιος
  23. Ὁ Μοζαμβίκης κ. Χρυσόστομος
  24. Ὁ Νιέρι καὶ Ὅρους Κένυας κ. Νεόφυτος
- Σύνολον: 24

Ἀντιπροσωπεία Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων

1. Ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων καὶ
πάσης Παλαιστίνης κ. Θεόφιλος
  2. Ὁ Φιλαδελφείας κ. Βενέδικτος
  3. Ὁ Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος
  4. Ὁ Ἰορδάνου κ. Θεοφύλακτος
  5. Ὁ Ἀνθηδῶνος κ. Νεκτάριος
  6. Ὁ Πέλλης κ. Φιλούμενος
- Σύνολον: 6

Ἀντιπροσωπεία Πατριαρχείου Σερβίας

1. Ἡ Α.Μ. ὁ Πατριάρχης Σερβίας κ. Εἰρηναῖος
2. Ὁ Ἀχρίδος καὶ Σκοπίων κ. Ἰωάννης
3. Ὁ Μαυροβουνίου καὶ Παραθαλασσίας
κ. Ἀμφιλόχιος
4. Ὁ Ζάγκρεμπ καὶ Λιουμπλιάνας
κ. Πορφύριος
5. Ὁ Σιρμίου κ. Βασίλειος
6. Ὁ Βουδιμίου κ. Λουκιανός
7. Ὁ Νέας Γκρατσάνιτσας κ. Λογγίνος
8. Ὁ Μπάτσκας κ. Εἰρηναῖος
9. Ὁ Σβορνικίου καὶ Τούζλας κ. Χρυσόστομος
10. Ὁ Ζίτσης κ. Ἰουστίνος
11. Ὁ Βρανίων κ. Παχώμιος
12. Ὁ Σουμαδίας κ. Ἰωάννης
13. Ὁ Μπρανιτσέβου κ. Ἰγνάτιος

14. Ὁ Δαλματίας κ. Φώτιος
  15. Ὁ Μπίχατς καὶ Πέτροβατς κ. Ἀθανάσιος
  16. Ὁ Νίκσιτς καὶ Βουδίμιε κ. Ἰωαννίκιος
  17. Ὁ Ζαχουμίου καὶ Ἐρζεγοβίνης κ. Γρηγόριος
  18. Ὁ Βαλιέβου κ. Μιλούτιν
  19. Ὁ ἐν Δυτικῇ Ἀμερικῇ κ. Μάξιμος
  20. Ὁ ἐν Αὐστραλία καὶ Νέα Ζηλανδία κ. Εἰρηναῖος
  21. Ὁ Κρούσεβατς κ. Δαυῖδ
  22. Ὁ Σλαβονίας κ. Ἰωάννης
  23. Ὁ ἐν Αὐστρία καὶ Ἑλβετία κ. Ἀνδρέας
  24. Ὁ Φραγκφούρτης καὶ ἐν Γερμανία κ. Σέργιος
  25. Ὁ Τιμοκίου κ. Ἰλαρίων
- Σύνολον: 25

Ἀντιπροσωπεία Πατριαρχείου Ρουμανίας

1. Ἡ Α.Μ. ὁ Πατριάρχης Ρουμανίας κ. Δανιήλ
2. Ὁ Ἰασίου καὶ Μολδαβίας καὶ Μπουκοβίνης κ. Θεοφάνης
3. Ὁ Σιμπίου καὶ Τρανσυλβανίας κ. Λαυρέντιος
4. Ὁ Κλούζ, Ἄλμπας, Κρισάνης καὶ Μαραμοῦρες κ. Ἀνδρέας
5. Ὁ Κραϊόβας καὶ Ὀλτενίας κ. Εἰρηναῖος
6. Ὁ Τιμισοάρας καὶ Βανάτου κ. Ἰωάννης
7. Ὁ ἐν Δυτικῇ καὶ Νοτίῳ Εὐρώπῃ κ. Ἰωσήφ
8. Ὁ ἐν Γερμανία καὶ Κεντρικῇ Εὐρώπῃ κ. Σεραφεῖμ
9. Ὁ Τιγοβιστίου κ. Νήφων
10. Ὁ Ἄλμπα Ἰούλια κ. Εἰρηναῖος
11. Ὁ Ρώμαν καὶ Μπακάου κ. Ἰωακείμ
12. Ὁ Κάτω Δουνάβεως κ. Κασσιανός
13. Ὁ Ἀράντ κ. Τιμόθεος
14. Ὁ ἐν Ἀμερικῇ κ. Νικόλαος
15. Ὁ Ὀράντεα κ. Σωφρόνιος
16. Ὁ Στρεχαῖας καὶ Σεβερίνου κ. Νικόδημος
17. Ὁ Τουσέας κ. Βησσαρίων
18. Ὁ Σαλάζης κ. Πετρώνιος
19. Ὁ ἐν Οὐγγαρία κ. Σιλουανός
20. Ὁ ἐν Ἰταλία κ. Σιλουανός
21. Ὁ ἐν Ἰσπανία καὶ Πορτογαλία κ. Τιμόθεος
22. Ὁ ἐν Βορείῳ Εὐρώπῃ κ. Μακάριος
23. Ὁ Πλοεστίου κ. Βαρλαάμ, Βοηθός παρὰ τῶ Πατριάρχῃ
24. Ὁ Λοβιστέου κ. Αἰμιλιανός, Βοηθός παρὰ τῶ Ἀρχιεπισκόπῳ Ριμνικίου

25. Ὁ Βικίνης κ. Ἰωάννης - Κασσιανός, Βοηθός παρὰ τῶ Ἀρχιεπισκόπῳ ἐν Ἀμερικῇ
- Σύνολον: 25

Ἀντιπροσωπεία Ἐκκλησίας Κύπρου

1. Ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Νέας Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου κ. Χρυσόστομος
  2. Ὁ Πάφου κ. Γεώργιος
  3. Ὁ Κιτίου κ. Χρυσόστομος
  4. Ὁ Κυρηνείας κ. Χρυσόστομος
  5. Ὁ Λεμεσοῦ κ. Ἀθανάσιος
  6. Ὁ Μόρφου κ. Νεόφυτος
  7. Ὁ Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου κ. Βασίλειος
  8. Ὁ Κύκκου καὶ Τηλλυρίας κ. Νικηφόρος
  9. Ὁ Ταμασοῦ καὶ Ὀρεινῆς κ. Ἡσαΐας
  10. Ὁ Τριμυθοῦντος καὶ Λευκάρων κ. Βαρνάβας
  11. Ὁ Καρπασίας κ. Χριστοφόρος
  12. Ὁ Ἀρσινόης κ. Νεκτάριος
  13. Ὁ Ἀμαθοῦντος κ. Νικόλαος
  14. Ὁ Λήδρας κ. Ἐπιφάνιος
  15. Ὁ Χύτρων κ. Λεόντιος
  16. Ὁ Νεαπόλεως κ. Πορφύριος
  17. Ὁ Μεσαορίας κ. Γρηγόριος
- Σύνολον: 17

Ἀντιπροσωπεία Ἐκκλησίας Ἑλλάδος

1. Ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερώνυμος
2. Ὁ Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Προκόπιος
3. Ὁ Περιστερίου κ. Χρυσόστομος
4. Ὁ Ἡλείας κ. Γερμανός
5. Ὁ Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. Ἀλέξανδρος
6. Ὁ Ἄρτης κ. Ἰγνάτιος
7. Ὁ Διδυμοτείχου, Ὀρεστιάδος καὶ Σουφλίου κ. Δαμασκηνός
8. Ὁ Νικαίας κ. Ἀλέξιος
9. Ὁ Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου κ. Ἰερόθεος
10. Ὁ Σάμου καὶ Ἰκαρίας κ. Εὐσέβιος
11. Ὁ Καστορίας κ. Σεραφεῖμ
12. Ὁ Δημητριάδος καὶ Ἄλμυροῦ κ. Ἰγνάτιος
13. Ὁ Κασσανδρείας κ. Νικόδημος
14. Ὁ Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης κ. Ἐφραίμ
15. Ὁ Σερρῶν καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγος
16. Ὁ Σιδηροκάστρου κ. Μακάριος
17. Ὁ Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἄνθιμος

18. Ὁ Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως
κ. Βαρνάβας
19. Ὁ Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος
20. Ὁ Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καὶ Πετρούπολεως
κ. Ἀθηναγόρας
21. Ὁ Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ. Ἰωάννης
22. Ὁ Νέας Ἰωνίας καὶ Φιλαδελφείας κ. Γαβριήλ
23. Ὁ Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης κ. Χρυσόστομος
24. Ὁ Ἱερισσοῦ, Ἀγίου Ὁρους καὶ Ἀρδαμερίου
κ. Θεόκλητος

Σύνολον: 24

Ἀντιπροσωπεία Ἐκκλησίας Πολωνίας

1. Ἡ Α. Μ. ὁ Μητροπολίτης Βαρσοβίας καὶ πάσης Πολωνίας κ. Σάββας
2. Ὁ Λούτζ καὶ Πόζναν κ. Σίμων
3. Ὁ Λούμπλιν καὶ Χέλμ κ. Ἄβελ
4. Ὁ Μπιαλύστοκ καὶ Γκντάνσκ κ. Ἰάκωβος
5. Ὁ Σιεματίτσε κ. Γεώργιος
6. Ὁ Γκορλίτσε κ. Παΐσιος

Σύνολον: 6

Ἀντιπροσωπεία Ἐκκλησίας Ἀλβανίας

1. Ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Τιράνων καὶ πάσης Ἀλβανίας κ. Ἀναστάσιος
2. Ὁ Κορυτσᾶς κ. Ἰωάννης
3. Ὁ Ἀργυροκάστρου κ. Δημήτριος
4. Ὁ Ἀπολωνίας καὶ Φιερ κ. Νικόλαος
5. Ὁ Ἐλμπασάν κ. Ἀντώνιος
6. Ὁ Ἀμαντίας κ. Ναθαναήλ
7. Ὁ Βύλιδος κ. Ἄστιος

Σύνολον: 7

Ἀντιπροσωπεία Ἐκκλησίας Τσεχίας καὶ Σλοβακίας

1. Ἡ Α.Μ., ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Πρέσοβ καὶ τῶν χωρῶν Τσεχίας καὶ Σλοβακίας κ. Ρασισιλάβ
2. Ὁ Πράγας κ. Μιχαήλ
3. Ὁ Σούμπερκ κ. Ἡσαΐας

Σύνολον: 3

Συνολικός Ἀριθμὸς Συνοδικῶν Πατέρων 162

Τὸ Πρόγραμμα Ἐργασιῶν
τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου
τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας

Τὸ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα ἐργασιῶν τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου εἶχεν ὡς ἐξῆς:

«Τετάρτη 15 Ἰουνίου

13:00 Ἐπισημὴ τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου στὸ Ἀεροδρόμιο Χανίων

17:00 Ἐσπερινὸς στὴν Ἱερά Πατριαρχικὴ καὶ Σταυροπηγιακὴ Μονὴ Παναγίας Ὁδηγητρίας Γωνιάς.

Πέμπτη 16 Ἰουνίου

09:00-16:00 Ἐπισημὴ τῶν Προκαθημένων τῶν Αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν στὸ Ἀεροδρόμιο Χανίων.

Παρασκευὴ 17 Ἰουνίου

09:00 Μικρὴ Σύναξις τῶν Προκαθημένων τῶν Αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν στὴν Πατριαρχικὴ καὶ Σταυροπηγιακὴ Μονὴ Παναγίας Ὁδηγητρίας Γωνιάς.

09:30-17:30 Διαβουλεύσεις

Σάββατο 18 Ἰουνίου

08:00 Ὁρθρος - Ἱ. Ν. Εὐαγγελιστρίας, Κίσσαμος

09:30 Θεία Λειτουργία - Ἱ. Ν. Εὐαγγελισμός τῆς Θεοτόκου, Κίσσαμος.

18:30 Δεξίωση καλωσορίσματος ἀπὸ τὸν Δήμαρχο τοῦ Ἡρακλείου, κ. Βασίλη Λαμπρινό, γιὰ τοὺς Προκαθημένους τῶν Αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

19:00 Δοξολογία καὶ Ἐσπερινὸς τῆς Πεντηκοστῆς - Ἱ. Ν. Ἀγίου Τίτου, Ἡράκλειο

Κυριακὴ 19 Ἰουνίου

08:00 Ὁρθρος τῆς Πεντηκοστῆς - Ἱερός Καθεδρικός Ναός Ἀγίου Μηνᾶ, Ἡράκλειο

09:00 Θεία Λειτουργία τῆς Πεντηκοστῆς - Ἱερός Καθεδρικός Ναός Ἀγίου Μηνᾶ, Ἡράκλειο. Συλλεΐτουργο τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου καὶ τῶν Μακαριωτάτων Προκαθημένων τῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν.

11:30 Ἐσπερινὸς τῆς Πεντηκοστῆς - Ἱερός

- Καθεδρικός Ναός Ἁγίου Μηνᾶ, Ἡράκλειο.
- 14:00 Παράθεση Ἐπισήμου Γεύματος ἀπό τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα, τὸν Πρόεδρο τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, κ. Προκόπη Παυλόπουλο γιὰ τοὺς Προκαθημένους τῶν Αὐτοκεφάλων Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν - Πολυχῶρος Κῆπος τῶν Αἰσθήσεων, Ἡράκλειο.
Δευτέρα 20 Ἰουνίου
- 07:30 Θεία Λειτουργία - Ἱερά Πατριαρχική καὶ Σταυροπηγιακή Μονὴ Παναγίας Ὁδηγητρίας Γωνιάς.
- 11:00-14:00 Ἐναρκτήριο Συνεδρίαση τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου - Ὁρθόδοξη Ἀκαδημία Κρήτης.
- 16:00-19:30 Συνεδρίαση II τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου - Ὁρθόδοξη Ἀκαδημία Κρήτης.
- 20:00 Συναυλία Μίκη Θεοδωράκη - Εὐρωμεσογειακὸ Κέντρο Νεότητας, Νοπήγια, Κίσαμος.
Τρίτη 21 Ἰουνίου
- 08:00 Θεία Λειτουργία - Ἱερά Πατριαρχική καὶ Σταυροπηγιακή Μονὴ Παναγίας Ὁδηγητρίας Γωνιάς - Ὁρθόδοξη Ἀκαδημία Κρήτης
- 09:30-13:30 Συνεδρίαση III - IV τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου - Ὁρθόδοξη Ἀκαδημία Κρήτης.
- 17:00-19:30 Συνεδρίαση V τῆς Συνόδου - Ὁρθόδοξη Ἀκαδημία Κρήτης.
Τετάρτη 22 Ἰουνίου
- 08:00 Θεία Λειτουργία - Ἱερά Πατριαρχική καὶ Σταυροπηγιακή Μονὴ Παναγίας Ὁδηγητρίας Γωνιάς - Ὁρθόδοξη Ἀκαδημία Κρήτης.
- 09:30-13:30 Συνεδρίαση VI - VII τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου - Ὁρθόδοξη Ἀκαδημία Κρήτης
- 17:00-19:30 Συνεδρίαση VIII τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου - Ὁρθόδοξη Ἀκαδημία Κρήτης.
Πέμπτη 23 Ἰουνίου
- 08:00 Θεία Λειτουργία - Ἱερά Πατριαρχική καὶ Σταυροπηγιακή Μονὴ Παναγίας Ὁδηγητρίας Γωνιάς - Ὁρθόδοξη Ἀκαδημία Κρήτης.
- 09:30-13:30 Συνεδρίαση IX-X τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου - Ὁρθόδοξη Ἀκαδημία Κρήτης.
- 17:00-19:30 Συνεδρίαση XI τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου - Ὁρθόδοξη Ἀκαδημία Κρήτης.
Παρασκευή 24 Ἰουνίου
- 08:00 Θεία Λειτουργία - Ἱερά Πατριαρχική καὶ Σταυροπηγιακή Μονὴ Παναγίας Ὁδηγητρίας Γωνιάς - Ὁρθόδοξη Ἀκαδημία Κρήτης
- 09:30-13:30 Συνεδρίαση XII - XIII τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου - Ὁρθόδοξη Ἀκαδημία Κρήτης
- 17:00-19:30 Συνεδρίαση XIV τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου - Ὁρθόδοξη Ἀκαδημία Κρήτης.
- 20:00 Ὑποδοχὴ τῶν Μακαριωτάτων Προκαθημένων τῶν Αὐτοκεφάλων Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν ὡς Ἐταίρων τῆς Ὁρθόδοξης Ἀκαδημίας Κρήτης - Ὁρθόδοξη Ἀκαδημία Κρήτης.
Σάββατο 25 Ἰουνίου
- 08:00 Θεία Λειτουργία - Ἱερά Πατριαρχική καὶ Σταυροπηγιακή Μονὴ Παναγίας Ὁδηγητρίας Γωνιάς - Ὁρθόδοξη Ἀκαδημία Κρήτης.
- 9:30-13:30 Συνεδρίαση XV - XVI τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου - Ὁρθόδοξη Ἀκαδημία Κρήτης.
- 17:00-19:30 Κλείσιμο τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου - Ὁρθόδοξη Ἀκαδημία Κρήτης
- 20:00 Πολιτιστικὴ Ἐκδήλωση καὶ παράθεση Δείπνου - Φρούριο Φίρικα, Ναυτικὸ Μουσεῖο, Χανιά
Κυριακὴ 26 Ἰουνίου
- 08:00 Ὁρθρος - Ἱ.Ν. Πέτρου καὶ Παύλου, Χανιά
- 09:00 Συλλειτουργοὶ τῶν Προκαθημένων - Ἱ.Ν. Πέτρου καὶ Παύλου, Χανιά
Συλλειτουργοὶ τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου καὶ

τῶν Μακαριωτάτων Προκαθημένων
τῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν.

12:30 Παράθεση γεύματος ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου, κ. Δαμασκηνό - Μοναστήρι τῆς Μεταμορφώσεως, Χανιά
Δευτέρα 27 Ἰουνίου
Ἀναχώρησις Ἀντιπροσωπειῶν»

(Ἀπό σελ. 15 »)

Ἡ ἐπίσημος ἑναρξίς τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐγένετο τὴν Κυριακὴν τῆς Πεντηκοστῆς, 19ην Ἰουνίου 2016, μὲ τὸ Διορθόδοξον Συλλεΐτουργον ὄλων τῶν ἁγίων Προκαθημένων τῶν συμμετεχουσῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν στὸν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν Ἁγίου Μητῆ Ἡρακλείου καί μὲ τὴν θείαν Λειτουργίαν τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγ. Πνεύματος, τὴν 20ην Ἰουνίου στὴν Ἱεράν Πατριαρχικὴν καί Σταυροπηγιακὴν Μονὴν Παναγίας Ὁδηγητρίας Γωνιάς. Ὁμοίως καί ἡ λήξις τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου ἐγένετο διὰ ἱεροῦ συλλεΐτουργοῦ τῶν σεπτῶν Προκαθημένων, τὴν Κυριακὴν 26ην Ἰουνίου ἐ.ξ., στὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίων Πέτρου καί Παύλου Χανίων. Ὡσαύτως, καθημερινῶς στὴν πλησίον τῆς Ὁρθοδόξου Ἀκαδημίας Κρήτης εὐρισκομένην Ἱεράν Μονὴν Παναγίας Ὁδηγητρίας Γωνιάς ἐτελεῖτο ἡ θεία Λειτουργία. Μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος (20.6.16) στὴν ὡς εἴρηται Ἱεράν Μονὴν, ἔλαβε χῶρα στὴν κεντρικὴν αἴθουσαν τῆς Ὁρθοδόξου Ἀκαδημίας Κρήτης μετὰ τὴν προσευχὴν ἢ ἑναρκτήριον Συνεδρία τῆς Συνόδου, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου καί μὲ τὴν συμμετοχὴν τῶν Μακαριωτάτων Προκαθημένων τῶν ὑπολοίπων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, τῶν τιμίων ἀντιπροσωπειῶν, τῶν συμβούλων καί τῶν βοηθητικῶν στελεχῶν αὐτῶν, τῶν παρατηρητῶν ἀπὸ τόν ὑπόλοιπον χριστιανικόν κόσμον καί τῶν ἐπισήμων Ἐκπροσώπων τῶν πολιτικῶν, στρατιωτικῶν καί λοιπῶν ἀρχῶν τῆς πατρίδος καί τοῦ τόπου. Τὸ προβαλλόμενον γενικόν σύνθημα τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἦταν τό: «εἰς ἐνότητα πάντας ἐκάλεσεν».

Ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος στὴν ἑναρκτήριον προσφώνησίν του ἀνεφέρθη στὴν μεγίστην ἀξίαν τοῦ Συνοδικοῦ θεσμοῦ στὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν καί ἐξέφρασε τὴν χαρὰν του γιὰ τὴν πρόθυμον ἀνταπόκρισιν τῶν ἐννέα Ἐκκλησιῶν, ἧτοι Ἀλεξανδρείας, Ἱεροσολύμων, Σερβίας, Ρουμανίας, Κύπρου, Ἑλλάδος, Πολωνίας, Ἀλβανίας, Τσεχίας καί Σλοβακίας. Συγχρόνως, ἐσημείωσε τὴν πικρίαν αὐτοῦ γιὰ τὴν ἀπουσίαν ἐκ τῆς Συνόδου τεσσάρων συνολικῶς Ἐκκλησιῶν, ἧτοι Ἀντιοχείας, Ρωσίας, Βουλγαρίας καί Γεωργίας. Ἐνημέρωσεν, ὡσαύτως τὸ ἱερόν Σῶμα ὅτι εἶχε ἤδη προταθῆ καί ἀποσταλῆ ἀπὸ τῆς 17ης Ἰουνίου, κοινῇ συναίνεσει ὄλων τῶν παρισταμένων Προκαθημένων, πρόσκλησις πρὸς τοὺς Μακαριωτάτους Προκαθημένους τῶν τεσσάρων μὴ συμμετεχουσῶν Ἐκκλησιῶν, προκειμένου νὰ προσέλθουν στὸ ἱερόν Συλλεΐτουργον τῆς ἑορτῆς τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς ἢ τῆς Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Πάντων μὲ τὴν ὀλοκλήρωσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνόδου (Κυριακὴν, 26ην Ἰουνίου).

Ὁ Παναγιώτατος ὑπεγράμμισεν ἐντόνως τὴν ἰδιαίχουσαν σημασίαν καί σπουδαιότητα τῆς συγκλήσεως τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου, γιὰ τὴν ὁποίαν κατεβλήθησαν ὑπὸ πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν ἄοκνες προσπάθειες, ὥστε νὰ προετοιμασθοῦν τὰ θέματα τῆς ἡμερησίας διατάξεως αὐτῆς, ἢ ἐπιβράδυνσις τῆς προετοιμασίας τῶν ὁποίων ὠφείλετο στίς γνωστὲς ἀντίξοες συνθήκες τοῦ 20οῦ αἰῶνος γιὰ ὅλες τίς Ἐκκλησίες. Ἀνεφέρθη στοὺς ἐπιθυμοῦντες, ὡς ἐτόνισεν, μὲ ἀδύναμα ἐπιχειρήματα καί παντελῶς ἀβασίμους συλλογισμούς νὰ παρεμποδίσουν τὴν σύγκλησιν τῆς Συνόδου, κατηγοροῦντες τοὺς συμμετέχοντες γιὰ προδοσίαν τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἡ Σύνοδος αὐτή, ἐσημείωσε ὁ Παναγιώτατος, «δέν εἶναι ἀναγκαιότητα ἢ ὁποία προέκυψεν ἀπὸ τὰ γεγονότα, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν συνοδικὴν ταυτότητα τῆς Ἐκκλησίας, ἢ ὁποία ὑπάρχει μόνον ἐν Συνόδῳ. Ἡ ἀντίθεσις στὴν σύγκλησιν τῆς Συνόδου ἀποτελεῖ ἀθέτησιν τῆς πατερικῆς παραδόσεως τῆς Ἐκκλησίας. Ὑπεγράμμισε δέ μεταξύ ἄλλων, ὅτι «Συνοδικότης σημαίνει ὑπέρβασις τῆς ἀτομικότητος, χάριν τοῦ πνεύματος τῆς καθολικότητος. Ἡ λειτουργία τῆς Συνοδικότητος ἀπετέλεσε τὸ μόνον μέσον γιὰ τὴν ὑπέρβασιν τῶν πάσης φύ-

σεως προβλημάτων, τὰ ὁποῖα ἔπρεπε νά ἀντιμετωπίση ἡ Ἐκκλησία τόσο σέ τοπικόν, ὅσο καί σέ εὐρύτερον ἐπίπεδον». Ἰδιαιτέρα ἀναφορά ἔγινε στίς Πανορθόδοξες Προπαρασκευαστικές Ἐπιτροπές καί Προσυνοδικές Διασκέψεις, οἱ ὁποῖες ἐπί πεντηκονταετίαν προετοίμασαν τήν Ἁγίαν καί Μεγάλην Σύνοδον, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ αὐθεντικήν ἔκφρασιν τῆς Συνοδικῆς συνειδήσεως τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Παναγιώτατος ἀνεφέρθη στόν τρόπον λειτουργίας τῆς Συνόδου, σταθεῖς ἰδιαιτέρως στήν «ἀρχήν τῆς ὁμοφωνίας πασῶν τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν διά τὰ ψηφισθέντα καί ὑπογραφέντα μέχρι τοῦδε κείμενα. Οὐδόλως αὐτή ἡ ἀρχή, ἐσημείωσεν, δεσμεύει τήν Ἁγίαν καί Μεγάλην Σύνοδον διά τήν υἰοθέτησιν τροπολογιῶν, ὑπό τόν ὅρον ὅτι θά τύχουν κοινῆς ἀποδοχῆς καί ὁμοφωνίας· ἐν ἄλλῃ περιπτώσει, ἰσχύει τό ἀποδεχθέν κείμενον».

Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. Θεόδωρος κατὰ τόν χαιρετισμόν αὐτοῦ ὑπεγράμμισεν ὅτι ἀποτελεῖ νίκην γιά τήν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας ἡ Σύνοδος τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν τήν ἡμέραν μάλιστα τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς, δεόμενος τό «Ἐλθέ τό Πνεῦμα τό ἅγιον καί σκήνωσον ἐν ἡμῖν καί καθάρισον ἡμᾶς ἀπό πάσης κηλίδος καί σῶσον τάς ψυχάς ἡμῶν». Ἀνεφέρθη ἐπίσης τόσον στήν ἀναγκαιότητα τῆς συνοδικότητος, ὅσον καί στήν δυνατότητα τῆς ἐν τῷ πλαισίῳ αὐτῆς ὁμοφωνίας.

Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ. Θεόφιλος ὁμίλησε γιά τήν ἀπαλάντευτον στάσιν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, προκειμένου νά προχωρήσῃ στήν πρό δεκαετιῶν προαποφασισθεῖσαν σύγκλησιν τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου, ἄνευ οἰασδήποτε περαιτέρω ἀδικαιολογήτου καθυστέρησεως καί εὐχῆθηκε πλήρη εὐόδωσιν τῶν σκοπῶν τῆς.

Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Σερβίας κ. Εἰρηναῖος ἐτόνισεν ὅτι ἀποτελεῖ χαράν μεγάλην ἡ συμμετοχή τῆς Ἐκκλησίας τῆς Σερβίας στήν Ἁγίαν καί Μεγάλην Σύνοδον, ἥτις ἀποδεικνύει τήν ἐνότητα τῆς Ὁρθοδοξίας. Θά ἤρχετο δέ διά τήν παρουσίαν ὄλων τῶν Ἐκκλησιῶν, ἀλλά, ὡς ὑπεγράμμισεν, «νεφύδριον γάρ ἐστί καί θάπτον παρελεύσεται».

Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ρουμανίας κ. Δανιήλ ἐχαιρέτισε διά θερμῶν λόγων ὄλους τοὺς παρισταμένους καί ἠψυχίσθησεν τόν Ἅγιον Θεόν διά τῆς χάριτος τοῦ Ὁποίου πραγματοποιεῖται ἡ πολυαναμενομένη Ἁγία καί Μεγάλη Σύνοδος, δεόμενος ὅπως ὁ φωτισμός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ὀδηγήσῃ τοὺς Συνέδρους στήν ἐν Χριστῷ ἐνότητα.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. Χρυσόστομος ὁμίλησεν γιά ἓνα ἐξαιρετικόν καί μέγαν γεγονός γιά τήν ἱστορίαν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἐνῶ ἔκρινεν ὅτι ἡ ἀπουσία τῶν τεσσάρων Ἐκκλησιῶν ὀφείλεται σέ ἐπικοινωνιακούς ἢ πλαισματικούς κατὰ βάσιν λόγους. Εὐχαρίστησεν θερμῶς τόν Παναγιώτατον Οἰκουμενικόν Πατριάρχην, διότι ἐπί τῆς πεπνυμένης Πατριαρχίας του, ὡς ἐτόνισεν, ἐπεσπεύθησαν οἱ διαδικασίες προπαρασκευῆς τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου πρὸς ἐπίτευξιν αὐτῆς. Ἐπεσήμανε τὰ μεγάλα σύγχρονα προβλήματα, τὰ ὁποῖα μαστίζουσιν τήν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, μέ κυρίαν πηγὴν, ὡς ἐτόνισεν, τόν ἔθνοφυλετισμόν, ἐκφραζόμενον ἐπὶ τῶν Διπτύχων καί τοῦ τρόπου ἀνακηρύξεως τοῦ Αὐτοκεφάλου, ἀναφερθεῖς ἐπίσης καί στόν θρησκευτικόν φονταμενταλισμόν.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος, Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερώνυμος ἐπεσήμανεν, ὅτι ἡ ἑορτή τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δύναται νά ἀποτελέσῃ πηγὴν φωτισμοῦ καί ἐμπνεύσεως γιά τήν κοινωνίαν μας μετὰ τοῦ Θεοῦ καί μετ' ἀλλήλων. Ἡ Ἁγία καί Μεγάλη Σύνοδος, ὑπεγράμμισεν, δέν ἀποτελεῖ μίαν ἀπλήν ἐξ ἀντιγραφῆς ἐπανάληψιν παλαιότερων μορφῶν Συνοδικότητος, ἀλλά Σύνοδον, ἡ ὁποία χωρὶς νά διαφοροποιεῖται ἀπὸ τήν παράδοσιν, προσπαθεῖ νά δώσῃ ἀπαντήσεις στὰ προβλήματα τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Βαρσοβίας καί Πολωνίας κ. Σάββας εὐχαρίστησεν ὅλες τίς μετέχουσες Ἐκκλησίες γιά τήν ἐπίδειξιν πνεύματος ἐν Χριστῷ ἐνότητος καί γιά τήν τήρησιν τοῦ κανονικοῦ καθεστώτος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλβανίας κ. Ἀναστάσιος ἐξῆρε τήν ἱστορικὴν καί θεολογικὴν πληρότητα τῆς ὁμιλίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πα-

τριάρχου, ενώ για τις απουσιάζουσες Ἐκκλησίες εὐχήθηκε νά δέονται γιά τήν ἐπιτυχίαν τῆς Συνόδου. Ἐγνώρισε ἐπίσης στό ἱερόν Σῶμα ὅτι ὑπῆρξε πρότασις κατά τίς ἐν Σαμπεζύ Γενεύης συνεδρίες νά γίνεται σέ τακτά διαστήματα Πανορθόδοξος Σύνοδος. Ὑπεγράμμισεν ὅτι ἡ ἀρχή τῆς ὁμοφωνίας γιά τήν λήψιν ἀποφάσεων ἔθεσε πολλά προβλήματα σέ πανορθόδοξον κλίμακα καί ἐπρότεινε τήν εἰσαγωγήν τῆς ἀρχῆς τῆς ψήφου τῶν πλειόνων, ὅπως ἴσχυεν ἤδη ἀπό τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Ἐτόνισεν ἐπίσης ὅτι «ὀφείλομεν νά ἀντιμετωπίσωμεν τήν μίαν καί μεγάλην αἴρεσιν, ὅπως ὄλες οἱ Οἰκουμενικές Σύνοδοι, αὐτήν τοῦ ἐγωκεντρισμοῦ, ἧτις εἶναι μία διχαστική νόσος».

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Τσεχίας καί Σλοβακίας κ. Ρασισλάβ, ἐξέφρασε τήν χαράν αὐτοῦ γιά τήν σύγκλησιν τῆς Συνόδου καί εὐχήθηκε, ὅπως «ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος φωτίσῃ τὰς ἐργασίας τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου».

Μετά τήν ὀλοκλήρωσιν τῶν προσφωνήσεων τοῦ τε Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καί τῶν Μακαριωτάτων Προκαθημένων τῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν, διεκόπησαν γιά τήν μεσημβρίαν οἱ ἐργασίες τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου. Τό ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας συνεχίσθησαν οἱ ἐργασίες μέ τήν συζήτησιν στήν ὀλομέλειαν τοῦ κειμένου: «Ἡ ἀποστολή τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας στόν σύγχρονον κόσμον». Τοῦτ' αὐτό ἐπραγματοποιήθη ὄλες τίς ἡμέρες τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου, μέ τήν συζήτησιν, τροποποιήσιν, διόρθωσιν καί ἐπιψήφισιν τῶν κειμένων τῶν ἑξ θεματικῶν ἐνοτήτων, συμφώνως πρός τό καταρτισθέν Πρόγραμμα καί τόν Κανονισμόν λειτουργίας τῆς Α.Μ.Σ.Ο.Ε.

*Περί τῶν προτάσεων, τροπολογιῶν
καί διορθώσεων τῆς Ι.Σ.Ι. τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος, ἐπί τῶν πρός συζήτησιν καί
ψηφισιν Κειμένων ὑπό τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης
Συνόδου*

(Κρήτη 18-26 Ἰουνίου 2016)

Ὡς γνωστόν τυγχάνει σέ ὄλους μας, πολυσέβαστοι καί τιμιώτατοι Πατέρες, ἡ ἐντός τῆς ἱεράς αὐτῆς αἰθούσης ἐκτάκτως συνελθοῦσα Ι.Σ.Ι. τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατά τίς Συνεδρίες τοῦ μηνός Μαΐου (24-25.5.2016), ἀφοῦ ἐμελέτησεν

ἐπισταμένως τά σχετικά κείμενα διεμόρφωσε μέ μεγάλην πλειονοψηφίαν τήν ἐπί τῶν κειμένων τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας τελικήν πρότασιν τῆς, ἔχουσας κατά θέμα ὡς ἑξῆς:

1. «Ἡ ἀποστολή τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας στόν σύγχρονον κόσμον». (Δευτέρα, 20.6.2016).

α. Στήν Α΄ 3 παράγραφον τοῦ ἀρχικοῦ κειμένου ἀναγραφόταν:

«§ 3. Ὡς προϋπόθεση εὐρύτερης συνεργασίας, μπορεῖ νά χρησιμεύσει ἡ ἀπό κοινοῦ ἀποδοχή τῆς ὑψιστῆς ἀξίας πού ἔχει τό ἀνθρώπινο πρόσωπο. Οἱ Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίες καλοῦνται νά βοηθήσουν στή συνεννόησιν καί συνεργασία τῶν διαφόρων θρησκειῶν...».

Ἄντ' αὐτῆς τῆς διατυπώσεως, ἡ πρότασις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Ι.Σ.Ι. 24-25.5.2016) ἦταν:

«§ 3. Ὡς προϋπόθεση μιᾶς εὐρύτερης συνεργασίας στήν παροῦσα φάση, μπορεῖ νά χρησιμεύσει ἡ ἀπό κοινοῦ ἀποδοχή τῆς ὑψιστῆς ἀξίας πού ἔχει ὁ ἄνθρωπος. Οἱ τοπικές Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίες εἶναι δυνατόν νά βοηθήσουν στήν συνεννόησιν καί συνεργασία μεταξύ τῶν διαφόρων θρησκειῶν, γιά χάριν τῆς εἰρηνικῆς συνύπαρξης καί κοινωνικῆς συμβίωσης τῶν λαῶν, χωρίς αὐτό νά σημαίνει ὅποιαδήποτε ἀνάμειξη θρησκευτικῶν ἰδεῶν (πιστευμάτων)».

Ἡ ἐν Κρήτῃ Ἁγία καί Μεγάλη Σύνοδος ἀπεδέχθη τήν πρότασιν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐν μέρει, καί ἡ παράγραφος διεμορφώθη ὡς ἑξῆς:

«§ 3. Ὡς προϋπόθεση μιᾶς εὐρύτερης συνεργασίας στήν παροῦσα φάση, μπορεῖ νά χρησιμεύσει ἡ ἀπό κοινοῦ ἀποδοχή τῆς ὑψιστῆς ἀξίας πού ἔχει τό ἀνθρώπινο πρόσωπο (ἀντί τοῦ ἀνθρώπου). Οἱ τοπικές Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίες εἶναι δυνατόν νά βοηθήσουν στή συνεννόησιν καί συνεργασία μεταξύ τῶν διαφόρων θρησκειῶν, γιά τήν εἰρηνική συνύπαρξιν καί τήν κοινωνικήν συμβίωσιν τῶν λαῶν, χωρίς αὐτό νά συνεπάγεται οἰονδήποτε θρησκευτικό συγκρητισμό».

β. Ἀπό τήν Ἀντιπροσωπείαν μας, κατ' Ἀπόφασιν τοῦ ἱεροῦ τούτου Σώματος (Ι.Σ.Ι.24-25.5.2016), κατετέθη ἡ πρότασις νά ἀντικατασταθῇ ἡ φράσις «Ἡ ἀξία τοῦ ἀνθρώπινου

προσώπου...» με τήν φράσιν «ἡ ἀξία τοῦ ἀνθρώπου» στήν παράγραφον Α΄ 1, καί ἡ φράσις «τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου...» με τήν φράσιν «τοῦ ἀνθρώπου» στήν παράγραφον Γ΄ 1, τοῦ ἰδίου κειμένου.

Οἱ ἀνωτέρω προτάσεις δέν ἔγιναν δεκτές ἀπό τό Συνοδικόν Σῶμα.

γ. Στήν πρώτην πρότασιν τῆς παραγράφου Β΄ 1, τοῦ ἀνωτέρω κειμένου μέ τόν ὑπότιτλον, «περί ἐλευθερίας καί εὐθύνης» ἡ ἀρχική διατύπωσις ἦταν: («Περί ἐλευθερίας καί εὐθύνης»)

§ 1. Ἔνα ἀπό τά μεγαλύτερα δῶρα τοῦ Θεοῦ στόν ἄνθρωπον, καί ὡς συγκεκριμένον φορέα τῆς εἰκόνας τοῦ προσωπικοῦ Θεοῦ, ἀλλά καί ὡς πρόσωπον πού ἐπικοινωνεῖ μέ ἄλλους ἄνθρώπους πού ἀντανακλοῦν κατά χάρη, μέ τήν ἐνότητα τοῦ ἀνθρώπινου γένους, τήν ζωήν καί τήν κοινωνίαν τῶν θείων προσώπων τῆς Ἁγίας Τριάδος, εἶναι τό θεῖον δῶρον τῆς ἐλευθερίας.

Ἄντί τῆς διατυπώσεως αὐτῆς, ἡ πρότασις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος περιελάμβανε τά κάτωθι:

«Περί ἐλευθερίας καί εὐθύνης. 1. Ἔνα ἀπό τά μεγαλύτερα δῶρα τοῦ Θεοῦ στόν ἄνθρωπον εἶναι ἡ ἐλευθερία του».

Τό Συνοδικόν Σῶμα ἀπεδέχθη τήν πρότασιν καί τό σκεπτικόν της καί διεμόρφωσε τήν παράγραφον ὡς ἐξῆς:

«B. Περί ἐλευθερίας καί εὐθύνης

§ 1. Ἡ ἐλευθερία εἶναι ἓνα ἀπό τά μεγαλύτερα δῶρα τοῦ Θεοῦ πρὸς τόν ἄνθρωπο. «Ὁ Θεός πού ἔπλασε ἐξ ἀρχῆς τόν ἄνθρωπο, τόν ἄφησε ἐλεύθερο καί αὐτεξούσιο, συγκαταρούμενο μόνο ἀπό τήν ἐντολή τοῦ νόμου» (Γρηγορίου Θεολόγου, Λόγος ΙΔ΄, Περί φιλοπρωχίας, 25. PG 35, 892A). Ἡ ἐλευθερία κάνει, βέβαια, τόν ἄνθρωπο ἱκανό νά προοδεύει πρὸς τήν πνευματική τελειότητα, συγχρόνως ὁμως κλείνει μέσα της τόν κίνδυνον τῆς παρακοῆς καί τῆς αὐτονόμησής του ἀπό τόν Θεό, μέ κατάληξιν τήν πώση, ἀπό τήν ὁποία προῆλθαν καί οἱ τραγικές συνέπειες τοῦ κακοῦ στόν κόσμον.

Ὅπως εἶναι φανερόν, ἀπό τήν παράγραφον αὐτήν διεγράφη ἡ μέ παχέα γράμματα διατύπωσις: «Ἔνα ἀπό τά μεγαλύτερα δῶρα τοῦ Θεοῦ στόν ἄνθρωπο, καί ὡς συγκεκριμένο φορέα τῆς

εἰκόνας τοῦ προσωπικοῦ Θεοῦ, ἀλλά καί ὡς πρόσωπο πού ἐπικοινωνεῖ μέ ἄλλους ἄνθρώπους, πού ἀντανακλοῦν κατά χάρη μέ τήν ἐνότητα τοῦ ἀνθρώπινου γένους τήν ζωήν καί τήν κοινωνία τῶν θείων προσώπων τῆς Ἁγίας Τριάδος, εἶναι τό θεῖο δῶρον τῆς ἐλευθερίας».

2. Περί τοῦ αἰτήματος βελτιώσεως ἀναφορῶν τοῦ κειμένου: «Ἡ Ὁρθόδοξος Διασπορά». (Τρίτη, 21.6.2016).

Κατά τήν πρώτην Συνεδρίαν τῆς προΐας τῆς Τρίτης, 21ης Ἰουνίου 2016, ἡ Α. Θ. Παναγιότης, ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης ἀνεφέρθη μέ πικρίαν στίς ὑποκινούμενες, ὡς ἐτόνισεν, δηλώσεις καί διαδηλώσεις ὀρισμένων ὀργανωμένων ομάδων πιστῶν, προθύμων πολεμίῶν τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου. Ἀκολουθῶς ἀνεκοίνωσε τήν κατάθεσιν στήν Γραμματεία τῆς Συνόδου ὑπό τῆς Ἐκκλησίας τῆς Σερβίας τριῶν προτάσεων - τροπολογιῶν στό κείμενο περί τῆς Ἀποστολῆς τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας στόν σύγχρονον κόσμον καί ἐξήτησε τήν ἀποδοχήν αὐτῶν ὑπό τῆς Συνόδου.

Μετά τήν ἀποδοχήν τῶν τροποποιήσεων αὐτῶν, ἀνεγνώσθη τόσον τό κείμενον περί τῆς Ὁρθόδοξου Διασποράς, ὅσον καί ὁ σχετικός Κανονισμός ὀργανώσεως καί λειτουργίας τῶν συσταθεισῶν κατὰ περιοχές Ἐπισκοπικῶν Συνελεύσεων. Ἡ Α.Θ.Π., ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης, ἐπεσήμανεν ὅτι, ἂν καί δέν κατέστη ἀκόμη δυνατή ἡ ἐπιθυμητή κανονική ὀργάνωσις τῶν Ἐπισκοπικῶν Συνελεύσεων, ἐν τούτοις ἔγιναν σημαντικά βήματα καί οἱ κοινές προσπάθειες ἀπέδωσαν καρπούς γιά τήν ἀρμονικήν λειτουργίαν αὐτῶν, παρὰ τήν ἀρνητικήν στάσιν μιᾶς ἢ δύο Ἐκκλησιῶν. Τά θετικά αὐτά βήματα ὑπεγραμμίσθησαν εὐλόγως ὑπό τῶν Σεβ. Προέδρων τῶν Ἐπισκοπικῶν Συνελεύσεων Ἀμερικῆς καί Γερμανίας, ὡς ἐπίσης καί ὑπό πολλῶν ἄλλων μελῶν τῆς Συνόδου, ἐνῶ ἐπεσημάνθησαν καί τά αἷτια τῶν ὑφισταμένων δυσλειτουργιῶν ὑπό τῶν Μακαριωτάτων Προκαθημένων Κύπρου, Ἀλβανίας, Ρουμανίας, Ἱεροσολύμων, Ἀλεξανδρείας καί Πολωνίας, καί ὑπό πολλῶν ὡσαύτως Σεβ. Ἀρχιερέων.

Συζητήσεις ἐπί τοῦ Θέματος

Οἱ παρεμβάσεις τῶν Σεβ. Συνέδρων διευτώθησαν προφορικῶς καί ἐπικεντρώθησαν ἀφ' ἑνός

μέν στην διατήρησιν τοῦ ὑφισταμένου κειμένου, ὅπως αὐτό παρεπέμφθη ὁμοφώνως στην Ἁγίαν καί Μεγάλην Σύνοδον ὑπό τῆς Συνάξεως τῶν Προκαθημένων τῶν Αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν (Σαμπεζύ, Ἰαν. 2016), ὡς ἄρτιον ἐξ ἐπόψεως περιεχομένου καί πληροῦν τίς ἀνάγκες τῶν Ἐπισκοπικῶν Συνελεύσεων, ἀφ' ἑτέρου δέ στην ἀξιοποίησιν τῆς αὐθεντίας τῆς Συνόδου γιά τήν ἄρσιν ὀρισμένων ἀντικανονικῶν πρακτικῶν καί διαπιστωμένων δυσλειτουργιῶν γιά τήν ἀποτελεσματικώτεραν ἐκπλήρωσιν ὑπό τῶν Ἐπισκοπικῶν Συνελεύσεων τοῦ σημαντικοῦ ἔργου αὐτῶν. Τό κείμενον τελικῶς ἐψηφίσθη μέ ἐπουσιώδεις ἀλλαγές.

3. Περί τοῦ αἰτήματος βελτιώσεως ἀναφορῶν τοῦ κειμένου: «Τό Αὐτόνομον καί ὁ τρόπος ἀνακήρυξής του». (Τετάρτη, 22.6.2016).

Κατά τήν πρωινήν συνεδρίαν τῆς Τετάρτης, 22ας Ἰουνίου 2016, ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος, Πρόεδρος τοῦ ἱεροῦ Σώματος, ἀνεκοίνωσε ὅτι δέν εἶχαν εἰσέτι ὑπογραφή τά κείμενα, «περί τῆς Ἀποστολῆς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας στόν σύγχρονον κόσμον» καί «περί τῆς Ὁρθοδόξου Διασποράς», ἐκ τοῦ λόγου ὅτι δέν εἶχεν ὀλοκληρωθῆ ἀκόμη ἡ ρωσική μετάφρασις αὐτῶν καί εἰσήγαγε πρὸς συζήτησιν τό κείμενον περί τοῦ Αὐτονόμου καί τοῦ τρόπου ἀνακήρυξέως αὐτοῦ.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερώνυμος, μετά τήν ἀνάγνωσιν τοῦ σχετικοῦ κειμένου, ἐπαρουσίασε τήν καταθεθεῖσαν ὑπό τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρότασιν. Συγκεκριμένως, στην παράγραφον 2α ἀρχικῶς ἀναγραφόταν:

«Ἡ κίνηση καί ἡ ὀλοκλήρωση τῆς διαδικασίας γιά τήν ἀπόδοση τοῦ χαρακτηρισμοῦ τοῦ Αὐτονόμου σέ τμήμα πού ἀνήκει στην κανονική δικαιοδοσία τῆς Αὐτοκέφαλης Ἐκκλησίας, ἀνήκει στην κανονική ἀρμοδιότητά της, πρὸς τήν ὁποία ἀναφέρεται ἡ ἀνακηρυσσομένη αὐτόνομη Ἐκκλησία. Ἔτσι:

α) Ἡ τοπική Ἐκκλησία πού ζητάει τήν αὐτονομία της, ἐάν διαθέτει τίς ἀναγκαῖες ἐκκλησιαστικές καί ποιμαντικές προϋποθέσεις, ὑποβάλλει τό σχετικόν αἶτημα στην Αὐτοκέφαλη Ἐκκλησία στην ὁποία ἀνήκει, ἐξηγώντας καί τούς σοβαροῦς

λόγους οἱ ὁποῖοι ἐπιβάλλουν τήν ὑποβολήν τοῦ αἰτήματός της».

Ἡ Ἀντιπροσωπεία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διά τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου της, ἐπρότεινε συμπληρωματικῶς στην ἀνωτέρω παράγραφον καί τά ἐξῆς:

«Ἐκκλησιαστικές Ἐπαρχίες γιά τίς ὁποῖες ἐκδόθηκε Πατριαρχικός Τόμος ἢ Πράξι, δέν μποροῦν νά ζητήσουν νά τούς χορηγηθεῖ αὐτονομία, καί διατηρεῖται ἔτσι ἀπαρασάλευτο τό ὑπάρχον ἐκκλησιαστικόν καθεστὼς τους».

Στήν παράγραφο 2β τοῦ ἀρχικοῦ κειμένου ἀναγραφόταν:

«β) Ἡ Αὐτοκέφαλη Ἐκκλησία, πού δέχεται τό αἶτημά της ἀξιολογεῖ σέ Σύνοδο τίς προϋποθέσεις καί τούς λόγους γιά τούς ὁποίους ὑποβλήθηκε τό αἶτημα καί ἀποφασίζει γιά τήν ἀπόδοση ἢ ὄχι τοῦ Αὐτονόμου. Σέ περίπτωση θετικῆς ἀπόφασης, ἐκδίδει τόν σχετικόν Τόμο, ὁ ὁποῖος καθορίζει τά γεωγραφικά ὄρια καί τίς σχέσεις τῆς Αὐτόνομης μέ τήν Αὐτοκέφαλη Ἐκκλησία πρὸς τήν ὁποία ἀναφέρεται, σύμφωνα μέ τά καθιερωμένα κριτήρια τῆς ἐκκλησιαστικῆς παράδοσης».

Ἡ Ἀντιπροσωπεία τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀντ' αὐτοῦ ἐπρότεινε τήν ἐξῆς διατύπωσιν:

«β) Ἡ Αὐτοκέφαλη Ἐκκλησία, πού δέχεται τό αἶτημά της ἀξιολογεῖ σέ Σύνοδο τίς προϋποθέσεις καί τούς λόγους γιά τούς ὁποίους ὑποβλήθηκε τό αἶτημα καί ἀποφασίζει γιά τήν ἀπόδοση ἢ ὄχι τοῦ Αὐτονόμου ὁμοφώνως. Σέ περίπτωση θετικῆς ἀπόφασης ἐκδίδει τόν σχετικόν Τόμο, ὁ ὁποῖος καθορίζει τά γεωγραφικά ὄρια καί τίς σχέσεις τῆς Αὐτόνομης μέ τήν Αὐτοκέφαλη Ἐκκλησία πρὸς τήν ὁποία ἀναφέρεται, σύμφωνα μέ τά καθιερωμένα κριτήρια τῆς ἐκκλησιαστικῆς παράδοσης».

Ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικός Πατριάρχης λαβὼν ἀμέσως τόν λόγον ἐνώπιον ὀλοκλήρου τοῦ ἱεροῦ Σώματος, ἐπὶ τοῦ ὡς εἴρηται θέματος εἶπεν: «Γιά ὅλες τίς Αὐτοκέφαλες Ἐκκλησίες ἔχουν ἐκδοθῆ Τόμοι, πού σημαίνει ὅτι μέ τήν λογικήν αὐτή, κανένα τμήμα, καμμιάς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας δέν θά μπορῆ νά διεκδικήσῃ τό αὐτόνομον, ἐφ' ὅσον γιά ὅλες ἔχει ἐκδοθῆ Τόμος ἢ Πράξις. Ὅμως, ἀπαγορεύεται γιά ὅλους τό αὐτό-

νομο, μέ τήν λογικήν αὐτήν». Ἀναφερόμενος δέ ὁ Παναγιώτατος στό ἐν Ἑλλάδι ἐκκλησιαστικόν καθεστώς τῶν λεγομένων «Νέων Χωρῶν», διευκρίνισεν ὅτι τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον δέν ἔχει καμμίαν σκέψιν ἢ πρόθεσιν νά χορηγήσῃ αὐτονομία στίς περιοχές αὐτές. Ὑπεγράμμισεν, ὁμως, ὅτι «τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον θεωρεῖ ὅτι πνευματικῶς καί κανονικῶς αὐτές οἱ ἐπαρχίες ὑπάγονται εἰς τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον, τό ὁποῖον μετά τήν περιπέτειαν τῆς Μικρασιατικῆς Καταστροφῆς ἐξεχώρησε τήν διοικητικήν διευθέτησιν τῶν Μητροπόλεων τῶν Νέων Χωρῶν εἰς τήν ἀδελφήν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, τήν ὁποίαν θερμοῶς, εἶπεν, εὐχαριστοῦμεν γιά τήν πρόθυμον ἀναπόκρισίν τῆς. Διοικητικῶς ὑπάγονται οἱ Μητροπόλεις αὐτές εἰς τήν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος καί δέν ὑπάρχει καμμία ἀντίρρηση καί ἀμφισβήτησις». Κατέληξε δέ τονίζων ἐνώπιον ὄλων τῶν πατέρων τῆς Ἁγίας καί Μεγάλῆς Συνόδου ὅτι «δέν ὑπάρχει κανένας λόγος ἀνησυχίας, δέν ἔχομεν καμμίαν πρόθεσιν ἢ σκέψιν ἀλλαγῆς, ἀλλά θά συνεχίσῃ τό σημερινόν καθεστώς ὡς ἔχει».

Οἱ διασαφηνίσεις οἱ ὁποῖες ἔγιναν, ὅπως καί ἡ διαβεβαίωσις τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἐνώπιον τοῦ Συνοδικοῦ Σώματος, «ὅτι σέβεται ἀπολύτως τό ὑφιστάμενο ἐκκλησιαστικό καθεστώς τῶν Μητροπόλεων τῶν λεγομένων «Νέων Χωρῶν» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί οὐδεμία πρόθεση ὑπάρχει ἀμφισβήτησεως ἢ ἀλλαγῆς τῶν ἰσχυόντων» (Δελτίον Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, 22.6.2016), ἤνοιξαν τήν ὁδόν γιά τήν τελικήν ἔγκρισιν τοῦ σχετικοῦ κειμένου.

Ἐπί τοῦ θέματος τοῦ Αὐτονόμου ἔλαβον ὡσαύτως τόν λόγον ὀρισμένοι ἐκ τῶν σελτῶν Προκαθημένων (ὡς λ.χ. Ἱεροσολύμων, Σεργίας κ.ἄ.) καί τῶν Σεβ. Συνοδικῶν Ἀρχιερέων γιά νά ὑποστηρίξουν ὅτι κάποιες διατάξεις τοῦ κειμένου ἀνοίγουν μίαν ἐπικίνδυνον ἀτραπόν πρός τήν διοικητικήν πολυδιάσπασιν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, μέ ἀπρόβλεπτες μάλιστα ἀρνητικές συνέπειες γιά τήν ἐνότητα αὐτῆς. Ὑπεστηρίχθη ἐπίσης ὅτι συρρικνῶνται τό καθιερωμένο στήν Ὁρθόδοξον κανονικήν παράδοσιν καθεστώς τοῦ Αὐτονόμου, καθ' ὅσον κάθε αὐτοκέφαλος Ἐκκλησία δύναται νά ἐπιβάλλῃ διαφοροετικόν τύπον Αὐτονόμου καί ἐξαρτήσεως ἀπό τήν Αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν,

στήν ὁποίαν ἀναφέρεται. Τελικῶς τό τε Κείμενον καί ὁ Κανονισμός λειτουργίας τῶν Ἐπισκοπικῶν Συνελεύσεων ἐγένοντο ἀποδεκτά ἔπειτα ἀπό κάποιες φραστικές βελτιώσεις καί διευκρινήσεις.

4. Περί τοῦ αἰτήματος βελτιώσεως ἀναφορῶν τοῦ κειμένου: «Περί τῆς Νηστείας». (Τετάρτη, 22.6.-2016).

Κατά τήν ἀπογευματινήν Συνεδρίαν τῆς ἰδίας ἡμέρας εἰσήχθη πρός συζήτησιν τό κείμενον ἐπί τοῦ θέματος «Ἡ σπουδαιότης τῆς νηστείας καί ἡ τήρησις αὐτῆς σήμερον». Τό κείμενον ἐθεωρήθη γενικῶς ὡς μία ἀρτία καί περιεκτική ἔκφρασις τοῦ γράμματος καί τοῦ πνεύματος συνόλου τῆς μακροαίωνος Ὁρθοδόξου ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως, γι' αὐτό καί ὑπέστη ἐλάχιστες τροποποιήσεις μετά τήν ὁμόφωνον ἀποδοχήν αὐτοῦ ὑπό τῆς Γ' Προσυνοδικῆς Πανορθοδόξου Διασκέψεως (Σαμπεζύ, 1986). Κατά τίς συζητήσεις ἐπί τοῦ θέματος ἐκφράσθη ἡ πλήρης ἱκανοποίησις τῶν ἁγίων Προκαθημένων καί τῶν Σεβασμιωτάτων Συνοδικῶν Συνέδρων τόσον ὡς πρός τήν πληρότητα, ὅσον καί ὡς πρός τήν εὐρύτητα τῶν προοπτικῶν τοῦ κειμένου ἀναφορικῶς πρός τήν ποιμαντικήν διάκρισιν μεταξύ τῆς εὐκταίας καί ἐπιζητουμένης πάντοτε κανονικῆς ἀκριβείας καί τῆς μετὰ μεγάλης προσοχῆς καί κατά περίπτωσιν ἐφαρμοζομένης ἐκκλησιαστικῆς οἰκονομίας ὑπό τῶν κατά τόπους ἁγίων Αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Τό κείμενο ἐγένετο ὁμοφώνως δεκτόν ὡς εἶχεν.

5. Περί τοῦ αἰτήματος βελτιώσεως ἀναφορῶν τοῦ κειμένου: «Τό Μυστήριον τοῦ Γάμου καί τά κωλύματά του», (Πέμπτη, 23.6.2016).

Κατά τήν πρωινήν συνεδρίαν τῆς Πέμπτης 23ης Ἰουνίου 2016, ἀνεγνώσθη καί ἔλαβε τήν κατ' ἀρχήν ἔγκρισιν, ὑπό μόνῃς τῆς Συνάξεως τῶν Προκαθημένων, ἡ Ἐγκύκλιος τῆς Ἁγίας καί Μεγάλῆς Συνόδου μεθ' ὀρισμένων προσθηκῶν καί λεκτικῶν διαμορφώσεων. Ὡς γνωστόν, τῆς Ἐπιτροπῆς Συντάξεως τῆς Ἐγκυκλίου μετέσχε δημοουργικῶς, ὡς Ἐκπρόσωπος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἰλίου κ. Ἀθηναγόρας.

Ἀκολούθως, ἀνεγνώσθη καί εἰσήχθη πρός συζήτησιν στήν ὀλομέλειαν τό κείμενον «Περί τοῦ Μυστηρίου τοῦ Γάμου καί τῶν κωλυμάτων αὐτοῦ»,

ὅπως αὐτό ἀνεπτύχθη καί συνεπληρώθη ὑπό τῆς Συνάξεως τῶν Μακαριωτάτων Προκαθημένων τῶν Αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν (Σαμπεζύ, Ἰαν. 2016). Οἱ συζητήσεις καί οἱ προτάσεις τροπολογιῶν καί προσθηκῶν ἐπεβεβαίωσαν τόσον τήν σπουδαιότητα τοῦ κειμένου, ὅσον καί τήν ἀναγκαιότητα τῶν προβαλλομένων σέ αὐτό θέσεων γιά τήν προστασίαν τοῦ μυστηρίου τοῦ Γάμου, ἀλλά καί τοῦ ἱεροῦ θεσμοῦ τῆς οἰκογενείας. Ὑπό τήν ἔννοιαν αὐτήν, ἡ συζήτησις περιστράφη κυρίως περί τήν διασαφήνισιν τῆς διατυπώσεως τῆς παραγράφου τοῦ κειμένου περί τῶν μικτῶν γάμων, γιά τήν ὁποίαν εἶχε προβάλει ἐντόνους ἀντιρρήσεις ἢ μή ὑπογράψασα τό σχετικόν κείμενον καί ἀπουσίασασα τελικῶς Ἁγιωτάτη Ἐκκλησία τῆς Γεωργίας. Οἱ τροπολογίαι πού προετάθησαν καί οἱ ὁποῖες ἀπεσκοποῦν κυρίως στήν ἐξ ἐπόψεως ὀρθοδόξου κανονικῆς παραδόσεως ἐπαρκῆ διευκρίνησιν τοῦ γράμματος καί τοῦ πνεύματος τῆς συγκεκριμένης παραγράφου, ὑπεστηρίχθησαν ὑπό τῶν σεπτῶν Προκαθημένων τῶν Αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί ὑπό τῶν ὁμιλησάντων Σεβ. Ἀρχιερέων καί ὡς ἐκ τούτου ἤρθησαν, ὡς ἐπί τό πλεῖστον, οἱ δικαιολογημένες ἐπιφυλάξεις ὀρισμένων Σεβ. Συνοδικῶν Συνέδρων ὡς πρός τά ὅρια τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἐκκλησιαστικῆς οἰκονομίας, ἀναφορικῶς πρός τοὺς λεγομένους μικτοὺς γάμους μετά τῶν ἑτεροδόξων. Τελικῶς ἀπεφεύχθη ἡ ρητὴ ἀναφορά καί δεσμευσις τῆς Συνόδου γιά ἱερολόγησιν τῶν μικτῶν γάμων, ὅπερ κανονικῶς δέν εὐρίσκει ἔρεισμα, καί ἐπελέγη ἡ διακριτικὴ καί λελογισμένη δυνατότης κατά περίπτωσιν «ἀσκήσεως ἐκκλησιαστικῆς οἰκονομίας». Τελικῶς, τό κείμενον ἐψηφίσθη ὁμοφώνως μέ μικρῆς διευκρινιστικῆς τροποποιήσεως.

6. Περί τοῦ αἰτήματος βελτιώσεως ἀναφορῶν τοῦ κειμένου: «Σχέσεις τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μέ τόν ὑπόλοιπον χριστιανικόν κόσμον». (Παρασκευή, 24.6.2016).

Κατά τήν συνεδριάν τῆς Παρασκευῆς 24ης Ἰουνίου 2016 εἰσήχθη πρός συζήτησιν στήν ὀλομέλειαν τῆς Συνόδου τό κείμενον «Σχέσεις τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μέ τόν ὑπόλοιπον χριστιανικόν κόσμον». Ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ εὐαισθήτου τούτου θέματος ὑπῆρξεν μακρά, κοπιώδης, ἔντονος σέ

ὀρισμένες στιγμές ἀλλά καί δημιουργική. Συγκεκριμένως,

α. Στήν παράγραφον 4 τό ἀρχικό κείμενον περιελάμβανε τά ἑξῆς: «*Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία προσεύχεται ἀκατάπαυστα «ὑπέρ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως» καί καλλιεργεῖ πάντοτε τόν διάλογο μέ ὄσους εἶναι χωρισμένοι ἀπό αὐτήν, μέ τοὺς πλησίον καί μέ αὐτούς πού εἶναι μακριά της, μάλιστα δέ πρωτοστάτησε στό νά ἀναζητήσῃ συγχρόνους δρόμους καί τρόπους, ὥστε νά ἀποκατασταθεῖ ἡ ἐνότητα τῶν χριστιανῶν, πῆρε μέρος στήν Οἰκουμενική Κίνηση ἀπό τήν ἀρχή της ἀκόμη, καί βοήθησε στή διαμόρφωση καί τήν περαιτέρω ἐξέλιξή της. Ἄλλωστε ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, χάρις στό οἰκουμενικό καί φιλόθεο πνεῦμα πού τήν διακρίνει, τό ὁποῖο σύμφωνα μέ τόν θεῖο λόγο, ζητάει «πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι καί εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἔλθειν» (Α΄ Τιμ. 2,4), πάντοτε ἀγωνίζεται γιά τήν ἀποκατάσταση τῆς χριστιανικῆς ἐνότητος. Διότι ἡ Ὁρθόδοξη συμμετοχὴ στήν κίνηση γιά τήν ἀποκατάσταση τῆς ἐνότητος τῶν χριστιανῶν, καθόλου δέν εἶναι ξένη πρός τή φύση καί τήν ἱστορία τῆς ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας, ἀλλά ἀποτελεῖ συνεπῆ ἔκφραση τῆς ἀποστολικῆς πίστεως καί παράδοσης, μέσα σέ νέες ἱστορικές συνθήκας».*

Ἄντ' αὐτῆς τῆς διατυπώσεως, ἡ Ἀντιπροσωπεία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐζήτησε τήν ὡς κάτωθι ἀλλαγὴν:

«*Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία προσεύχεται ἀκατάπαυστα «ὑπέρ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως» καί καλλιεργεῖ πάντοτε τόν διάλογο μέ ὄσους εἶναι χωρισμένοι ἀπό αὐτήν, μέ τοὺς πλησίον καί μέ αὐτούς πού εἶναι μακριά της, μάλιστα δέ πρωτοστάτησε στό νά ἀναζητήσῃ συγχρόνους δρόμους καί τρόπους, ὥστε νά ἀποκατασταθεῖ ἡ ἐνότητα τῶν χριστιανῶν, πῆρε μέρος στήν Οἰκουμενική Κίνηση ἀπό τήν ἀρχή της ἀκόμη, καί βοήθησε στή διαμόρφωση καί τήν περαιτέρω ἐξέλιξή της. Ἄλλωστε ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία χάρις στό οἰκουμενικό καί φιλόθεο πνεῦμα πού τήν διακρίνει, τό ὁποῖο σύμφωνα μέ τό θεῖο λόγο, ζητάει «πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι καί εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἔλθειν» (Α΄ Τιμ. 2,4), πάντοτε ἀγωνίζεται γιά τήν ἀποκατάσταση τῆς χριστιανικῆς ἐνότητος. Διότι ἡ Ὁρθόδοξη συμμετοχὴ στήν κίνηση γιά τήν ἀποκατάσταση τῆς ἐνότητος τῶν λοιπῶν χριστιανῶν, καθό-*

λου δέν είναι ξένη προς τήν φύση καί τήν ιστορία τῆς ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας, ἀλλά ἀποτελεῖ συνεπῆ ἔκφραση τῆς ἀποστολικῆς πίστεως καί παράδοσης, μέσα σέ νέες ἱστορικές συνθήκες».

Τό Συνοδικόν Σῶμα ἀπεδέχθη τήν ἀλλαγὴν τοῦ συγκεκριμένου σημείου καί διαμόρφωσε τό κείμενον στό ἐπίμαχον σημεῖον ὡς ἑξῆς:

«Διότι ἡ ὀρθόδοξη συμμετοχή στήν κίνησι γιά τήν ἀποκατάστασι τῆς ἐνότητος μέ τούς ἄλλους χριστιανούς στήν Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία καθόλου δέν εἶναι ξένη πρὸς τή φύσι καί τήν ἱστορία τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας, ἀλλά ἀποτελεῖ συνεπῆ ἔκφρασι τῆς ἀποστολικῆς πίστεως καί παράδοσης, μέσα σέ νέες ἱστορικές συνθήκες».

β. Στήν παράγραφον 5 τοῦ ἀρχικοῦ κειμένου ἀναγραφόταν:

«Οἱ σύγχρονοι διμερεῖς θεολογικοὶ διάλογοι τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας ὅπως καί ἡ συμμετοχή τῆς στήν Οἰκουμενική κίνησι στηρίζονται πάνω στήν πεποίθησι αὐτή τῆς Ὀρθοδοξίας καί τοῦ οἰκουμενικοῦ τῆς πνεύματος μέ στόχο νά ἀναζητηθεῖ, βάσει τῆς πίστεως καί τῆς παράδοσης τῆς ἀρχαίας ἐκκλησίας τῶν ἑπτὰ Οἰκουμενικῶν Συνόδων, ἡ χαμένη ἐνότητι τῶν χριστιανῶν».

Ἄντ' αὐτοῦ τοῦ κειμένου ἡ Ἀντιπροσωπεία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπρότεινε τήν ἑξῆς διατύπωσι:

«Οἱ σύγχρονοι διμερεῖς θεολογικοὶ διάλογοι τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας, ὅπως καί ἡ συμμετοχή τῆς στήν Οἰκουμενική κίνησι, στηρίζονται πάνω στήν πεποίθησι αὐτή τῆς Ὀρθοδοξίας καί τοῦ οἰκουμενικοῦ τῆς πνεύματος μέ στόχο τήν ἀναζήτησι, βάσει τῆς πίστεως καί τῆς παράδοσης τῆς ἀρχαίας Ἐκκλησίας τῶν ἑπτὰ Οἰκουμενικῶν Συνόδων, τῆς χαμένης ἐνότητος τῶν λοιπῶν χριστιανῶν».

Τό Συνοδικόν Σῶμα διεμόρφωσεν τελικῶς τό συγκεκριμένον σημεῖον ὡς ἑξῆς:

«Οἱ σύγχρονοι διμερεῖς θεολογικοὶ διάλογοι τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας, ὅπως καί ἡ συμμετοχή τῆς στήν Οἰκουμενική κίνησι, στηρίζονται πάνω στήν πεποίθησι αὐτή τῆς Ὀρθοδοξίας καί τοῦ οἰκουμενικοῦ τῆς πνεύματος μέ στόχο τήν ἀναζήτησι βάσει τῆς πίστεως καί τῆς παράδοσης τῆς

ἀρχαίας ἐκκλησίας τῶν ἑπτὰ Οἰκουμενικῶν Συνόδων, τῆς χαμένης ἐνότητος ὅλων τῶν χριστιανῶν».

γ. Στήν παράγραφον 6 τοῦ ἀρχικοῦ κειμένου ἀναγραφόταν:

«Κατά τήν ὄντολογική φύσι τῆς Ἐκκλησίας ἡ ἐνότητι τῆς εἶναι ἀδύνατο νά διαταραχθεῖ. Ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία ἀναγνωρίζει τήν ἱστορική ὑπαρξή ἄλλων χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καί Ὁμολογιῶν πού δέν εὐρίσκονται σέ κοινωνία μαζί τῆς...».

Ἄντ' αὐτοῦ ἡ Ἀντιπροσωπεία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διὰ στόματος τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου αὐτῆς, ἐπρότεινε ἐπιμόνως τήν κάτωθι διατύπωσι:

«Κατά τήν ὄντολογική φύσι τῆς Ἐκκλησίας ἡ ἐνότητι τῆς εἶναι ἀδύνατο νά διαταραχθεῖ. Ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία γνωρίζει τήν ἱστορικήν ὑπαρξή ἄλλων χριστιανικῶν ὁμολογιῶν καί κοινοτήτων πού δέν εὐρίσκονται σέ κοινωνίαν μαζί τῆς...».

Γιά τήν πρότασι αὐτήν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὡς εἶναι ἤδη γνωστόν, ἠγέρθη μεγάλη συζήτησι στήν Ἁγίαν καί Μεγάλην Σύνοδον, ἡ ὁποία ὠδήγησε σέ ἔντονες διχογνωμίες, διαστάσεις ἀπόψεων καί ἀντεγκλήσεις ἀπό μέρους ὀρισμένων Ἐκκλησιῶν πού συμμετεῖχαν σ' αὐτήν καί διεφάνη κίνδυνος διασπάσεως ἢ καί διακοπῆς ἀκόμη τῆς Συνόδου. Χαρακτηριστική τοῦ φορτισμένου κλίματος πού ἐπεκράτησε ἦταν καί ἡ μὴ ἐγκριθεῖσα τελικῶς πρότασι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Σεργίας πού ἐζήτησε «νά θεωρηθοῦν αἱ ἐν Κρήτη Συνοδικαί ἐργασίαι ὡς ἡ πρώτη φάσις τῆς ὅλης Συνοδικῆς πορείας καί νά κηρυχθῆ ἡ περαιώσις τῆς Συνόδου μετέπειτα, ἐν καιρῷ, κατόπιν συζητήσεων, ἐφ' ὅλης τῆς ὕλης, καί τῆ ἐκ τῶν ὑστέρων συμμετοχῆ πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν». Ἐνώπιον τοῦ ὄρατοῦ πλέον κινδύνου ἡ Ἀντιπροσωπεία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα βαθεῖαν συναίσθησι τῆς κρισιμότητος τῶν στιγμῶν, ἀλλά καί τῆς γενικωτέρας εὐθύνης τῆς ἔναντι συνόλου τῆς Ἐκκλησίας, μετὰ ἀπό πολύωρον καί ἐναγώνιον διαβούλευσι, πρωτοστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου καί μέ τήν σχεδόν ὁμόφωνον καί σύμφωνον γνώμη τῶν Σεβ. μελῶν τῆς ἡμετέρας

Ἀντιπροσωπείας, ἐπανήλθε τὴν πρωΐαν τοῦ Σαββάτου 25ην Ἰουνίου, μὲ νέαν πρότασιν, τροποποιητικὴν τῆς σχετικῆς Ἀποφάσεως τῆς Ι.Σ.Ι. (24-25 Μαΐου 2016). Ἡ Ἀντιπροσωπεία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπρότεινε στὴν παράγραφον 6 τοῦ ἀρχικοῦ κειμένου ὅπου ἐγράφετο ὅτι: «Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἀναγνωρίζει τὴν ἱστορικὴν ὑπαρξίν ἄλλων Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ Ὁμολογιῶν», τὴν παρακάτω νέαν διατύπωσιν: «Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἀποδέχεται τὴν ἱστορικὴν ὀνομασίαν ἄλλων ἑτεροδόξων Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ Ὁμολογιῶν...». Ἡ πρότασις αὐτὴ τελικῶς ἔγινε ἀποδεκτὴ ἀπὸ τὸ Συνοδικὸν Σῶμα, τὸ ὁποῖον καὶ διεμόρφωσε τὴν ἐν λόγω παράγραφον ὡς ἀκολούθως:

«Κατὰ τὴν ὄντολογικὴ φύσιν τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ἐνότητά της εἶναι ἀδύνατον νὰ διαταραχθεῖ. Παρὰ ταῦτα ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἀποδέχεται τὴν ἱστορικὴ ὀνομασίαν τῶν ἄλλων ἑτεροδόξων Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ Ὁμολογιῶν οἱ ὁποῖες δὲν ἔχουν κοινωνία μαζί της, ἀλλὰ πιστεύει ὅτι οἱ σχέσεις της πρὸς αὐτὰς πρέπει νὰ στηρίζονται ὅσο εἶναι δυνατόν στὴν πύξιν γρηγορῆ καὶ ἀντικειμενικότερη ἀποσαφήνισιν τοῦ ὅλου ἐκκλησιολογικοῦ θέματος καὶ ἰδιαίτερος τῆς γενικότερης ἀπὸ αὐτὰς διδασκαλίας ὡς πρὸς τὰ μυστήρια, τὴν χάριν, τὴν ἱερωσύνην καὶ τὴν ἀποστολικὴν διαδοχὴν. Ἔτσι, ἦταν εὐνοϊκὰ καὶ θετικὰ διατεθειμένη, τόσο γιὰ θεολογικούς, ὅσο καὶ γιὰ ποιμαντικούς λόγους, σὲ θεολογικὸν διάλογον μὲ τοὺς λοιποὺς Χριστιανούς, σὲ διμερές καὶ πολυμερές ἐπίπεδον καὶ γενικότερα πρὸς τὴν συμμετοχὴν πρὸς τὴν οἰκουμενικὴν κίνησιν τῶν νεότερων χρόνων, μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι μὲ τὸν διάλογον δίνει δυναμικὴ μαρτυρίαν τοῦ πληρώματος τῆς Χριστιανικῆς ἀλήθειας καὶ τῶν πνευματικῶν της θησαυρῶν πρὸς τοὺς ἔξω ἀπὸ αὐτήν, μὲ ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν διευκόλυνσιν τῆς ὁδοῦ ποῦ ὁδηγεῖ πρὸς τὴν ἐνότητα».

Ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος τοῦ ἱεροῦ Σώματος μας πρὸς διασαφήνισιν τοῦ ὅλου θέματος, ἐδήλωσε σχετικῶς καὶ τὰ κάτωθι: «Μὲ τὴν τροπολογίαν αὐτὴν πετυχαίνουμε μίαν Συνοδικὴν Ἀπόφασιν ποῦ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν ἱστορίαν περιορίζει τὸ ἱστορικὸν πλαίσιον τῶν σχέσεων πρὸς τοὺς ἑτεροδόξους ὅχι στὴν ὑπαρξιν, ἀλλὰ μόνον στὴν ἱστο-

ρικὴ ὀνομασίαν αὐτῶν ὡς ἑτεροδόξων Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν ἢ Ὁμολογιῶν. Οἱ ἐκκλησιολογικὲς συνέπειες τῆς ἀλλαγῆς αὐτῆς εἶναι αὐτονόητες. Ὁχι μόνον δὲν ἐπιρεάζουν ἀρνητικῶς μὲ ὅποιοδήποτε τρόπο τὴ μακροαίωνα ὀρθόδοξον παράδοσιν, ἀλλ' ἀντιθέτως προστατεύεται μὲ πολὺ σαφὴν τρόπο ἡ ὀρθόδοξον ἐκκλησιολογία».

Ἀξία ἰδιαίτερας μνείας τυγχάνει καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ γραπτῶς διατυπωθεῖσα θέσις τοῦ Πανιερωτάτου Ἐπισκόπου Μπάτσου κ. Εἰρηναίου (Ἐκκλησία Σερβίας), εἰπόντος σχετικῶς ὅτι: «Ἡ Ἑλλαδικὴ διατύπωσις τυγχάνει προσεκτικώτερα καὶ ἀκινδυνώτερα, ὡς ἀποφεύγουσα σοφῶς τὸ ἐνδεχόμενον τῆς ἐξισώσεως τῆς «ἱστορικῆς ὀνομασίας» καὶ τοῦ ὄντολογικοῦ περιεχομένου τοῦ ὅρου ἐκκλησία, δὲν διαφέρει ὁμως ριζικῶς τῆς προτέρας διατυπώσεως, καθ' ὅτι ἡ ἱστορικὴ ὑπαρξις δὲν ἰσοδυναμεῖ αὐτομάτως πρὸς τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς φύσεως καὶ ὑποστάσεως τῶν ὑπὸ τὴν ἐν λόγω ἐπωνυμίαν ὑπαρχόντων ἐκκλησιαστικῶν ἢ ἂν θέλετε, ἐκκλησιολογικῶν ὀργανισμῶν».

δ. Στὴν ἀρχικὴν παράγραφον 17 ἀναγραφόμεναι:

«Οἱ τοπικὲς Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίες - μέλη τοῦ Π.Σ.Ε., συμμετέχουν πλήρως καὶ ἰσότημα στὸν ὀργανισμόν τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν καὶ συμβάλλουν μὲ ὅλα τὰ μέσα ποῦ διαθέτουν στὴν μαρτυρίαν τῆς ἀλήθειας καὶ τὴν προαγωγὴν τῆς ἐνότητος τῶν Χριστιανῶν».

Ἀντ' αὐτοῦ τοῦ κειμένου ἡ Ἀντιπροσωπεία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπρότεινε τὴν ἐξῆς διατύπωσιν:

«Οἱ τοπικὲς Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίες - μέλη τοῦ Π.Σ.Ε., συμμετέχουν πλήρως καὶ ἰσότημα στὸν ὀργανισμόν τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν καὶ συμβάλλουν μὲ ὅλα τὰ μέσα ποῦ διαθέτουν στὴν προώθησιν τῆς εἰρηνικῆς συνύπαρξης καὶ τῆς συνεργασίας πάντων στίς μεγαλύτερες κοινωνικοπολιτικὲς προκλήσεις καὶ τὰ προβλήματα».

Ἡ πρότασις αὐτὴ δὲν ἔγινε ἀποδεκτὴ ἀπὸ τὸ Συνοδικὸν Σῶμα.

ε. Στὴν παράγραφον 20 τοῦ ἀρχικοῦ κειμένου ἀναγραφόμεναι:

«Οἱ προοπτικὲς τῶν θεολογικῶν διαλόγων τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μὲ τίς ἄλλες Χριστιανικὲς Ἐκκλησίες καὶ Ὁμολογίες προσδιορίζονται πά-

ντοτε με βάση τα κανονικά κριτήρια της Έκκλησιαστικής παράδοσης που είναι ήδη διαμορφωμένη. (Κανόνες 7 της Β' και 95 της Πενθέκτης Οικουμενικών Συνόδων)».

Αντ' αυτού η Ίεραρχία της Έκκλησίας της Ελλάδος απέφασε να προτείνει την έξις ανασύνταξιν και διατύπωσιν:

«Οί προοπτικές των θεολογικών διαλόγων της Ορθόδοξης Έκκλησίας με τίς άλλες χριστιανικές όμολογίες και κοινότητες προσδιορίζονται πάντοτε με βάση τίς αρχές της Ορθόδοξης Έκκλησιολογίας και των κανονικών κριτηρίων της εκκλησιαστικής παράδοσης, που είναι ήδη διαμορφωμένη σύμφωνα με τούς ιερούς κανόνες των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων και με όσα αναγνωρίστηκαν από αυτές, όπως είναι οί Κανόνες 46, 47 και 50 των Αγίων Αποστόλων, οί 8 και 19 της Α' Οικουμενικής Συνόδου, ό 7 της Β' Οικουμενικής, ό 95 της Πενθέκτης, και ό 7 και ό 8 της Λαοδικείας.

Διευκρινίζεται, ότι όταν εφαρμόζεται ή κατ' οικονομίαν είσοδος των έτεροδόξων με Λίβελλο (έγγραφο απόκηρυξης της πλάνης) και άγιο Χρίσμα, αυτό δέν σημαίνει ότι ή Ορθόδοξη Έκκλησία αναγνωρίζει την έγκυρότητα του Βαπτίσματος ή και των υπολοίπων μυστηρίων τους».

Τό Συνοδικόν Σώμα επέλεξε την ακόλουθον διατύπωσιν για την παράγραφον αυτήν, προκειμένου να ικανοποιήσει την επιθυμίαν που εκφράσθηκε από ορισμένες Έκκλησίες, μεταξύ των οποίων και της Ελλάδος:

«Οί προοπτικές των θεολογικών διαλόγων της Ορθόδοξης Έκκλησίας με τον υπόλοιπο χριστιανικό κόσμο προσδιορίζονται πάντοτε με βάση τίς αρχές της Ορθόδοξης Έκκλησιολογίας και των κανονικών κριτηρίων της εκκλησιαστικής παράδοσης, που είναι ήδη διαμορφωμένη». Η έν μέρει αποδοχή της προτάσεώς μας στό συγκεκριμένον ευαίσθητον σημείον, ως είναι εύλογον, δέν ανέπαυσε πλήρως την Έκκλησίαν μας.

στ. Στην παράγραφον 22 αρχικώς αναγραφόταν:

«Η Ορθόδοξη Έκκλησία θεωρεί καταδικαστέα κάθε διάσπαση της ένότητας της Έκκλησίας, από άτομα ή ομάδες με την πρόφαση της τήρησης ή δήθεν της υπεράσπισης της γνήσιας Ορθοδο-

ξίας. Όπως μαρτυρεί ή όλη ζωή της Ορθόδοξης Έκκλησίας, ή διατήρηση της γνήσιας Ορθόδοξης πίστης διασφαλίζεται μόνο με τό Συνοδικό σύστημα τό όποιο άνεκαθεν στην Έκκλησία αποτελούσε τον άρμόδιο και τελικό κριτή γύρω από τά θέματα της πίστης».

Αντ' αυτού η Ίεραρχία της Αγιοτάτης Έκκλησίας της Ελλάδος προέκρινε να προτείνει την έξις ανασύνταξιν και διατύπωσιν:

«Η Ορθόδοξη Έκκλησία θεωρεί καταδικαστέα κάθε διάσπαση της ένότητας της Έκκλησίας, από άτομα ή ομάδες με την πρόφαση της τήρησης ή δήθεν της υπεράσπισης της γνήσιας Ορθοδοξίας. Όπως μαρτυρεί ή όλη ζωή της Ορθόδοξης Έκκλησίας, ή διατήρηση της γνήσιας Ορθόδοξης πίστης διασφαλίζεται (...) με τό Συνοδικό σύστημα (Κανόνες 6 της Β' Οικουμενικής και 14 και 15 της Πρωτοδευτέρας Συνόδου)».

Η πρότασις αυτή δέν έγινε άποδεκτή.

ζ. Στην παράγραφον 23 αρχικώς αναγραφόταν:

I. «Η Ορθόδοξη Έκκλησία έχει κοινή τή συνείδηση της αναγκαιότητας του διαχριστιανικού θεολογικού διαλόγου, γι' αυτό και κρίνει αναγκαίο να συνοδεύεται αυτός πάντοτε από την μαρτυρία μέσα στον κόσμο με πράξεις άμοιβαίας κατανόησης και αγάπης, οί όποίες εκφράζουν την «άνεκκάλητον χαράν» (τήν άνέκφραστη χαρά) του Ευαγγελίου (Α Πέτρο. 1,8), ενώ αποκλείεται κάθε πράξη ή άλλη προκλητική ένέργεια όμολογιακού άνταγωνισμού».

II. Στην συνέχεια του κειμένου αυτού αναγραφόταν: «Κάτω από τό πνεύμα αυτό, ή Ορθόδοξη Έκκλησία θεωρεί σημαντικό, όλοι οί χριστιανοί, έμπνεόμενοι από τίς κοινές θεμελιώδεις αρχές της πίστης μας, να προσπαθήσουμε να δώσουμε όλοπρόθυμη και άλληλέγγυα απάντηση, βασισιμένη στό ιδανικό πρότυπο του άνακαινισμένου έν Χριστώ άνθρώπου, στά άκανθώδη προβλήματα με τά όποια μās προκαλεί ό σύγχρονος κόσμος».

Η Αντιπροσωπεία της Έκκλησίας της Ελλάδος, άντ' αυτού επρότεινε την επαναδιατύπωσιν της παραγράφου 23 ως έξις:

«Η Ορθόδοξη Έκκλησία έχει κοινή τή συνείδηση της αναγκαιότητας του διαχριστιανικού θεολογικού διαλόγου, γι' αυτό και κρίνει αναγκαίο να συνοδεύεται αυτός πάντοτε από την μαρτυρία με-

σα στον κόσμο με πράξεις αμοιβαίας κατανόησης και αγάπης, οι οποίες εκφράζουν την «ανεκκλήτων χαράν» του Ευαγγελίου (Α΄ Πέτρο. 1,8), ενώ αποκλείεται κάθε πράξη ή άλλη προκλητική ενέργεια όμολογιακού ανταγωνισμού (Ουνίας). Κάτω από το πνεύμα αυτό, η Όρθόδοξη Έκκλησία θεωρεί σημαντικό, όλοι οι χριστιανοί, εμπνεόμενοι από τις κοινές θεμελιώδεις αρχές του Ευαγγελίου, να προσπαθήσουμε να δώσουμε στα (...) *άκανθώδη προβλήματα του σύγχρονου κόσμου μιά ολοπρόθυμη και αλληλέγγυα απάντηση, βασισμένη στο (...) πρότυπο του ανακαινισμένου εν Χριστώ ανθρώπου*».

Τό Συνοδικόν Σῶμα ἀπεδέχθη τήν πρότασιν αὐτήν καί διεμόρφωσε τήν παράγραφον ὡς ἑξῆς:

«Ἡ Όρθόδοξη Έκκλησία ἔχει κοινή τή συνείδηση τῆς ἀναγκαιότητας τοῦ διαχριστιανικοῦ θεολογικοῦ διαλόγου, γι αὐτό καί κρίνει ἀναγκαῖο νά συνοδεύεται αὐτός πάντοτε ἀπό τήν μαρτυρία μέσα στον κόσμο μέ πράξεις αμοιβαίας κατανόησης καί αγάπης, οἱ ὁποῖες ἐκφράζουν τήν «ανεκκλήτων χαράν» τοῦ Ευαγγελίου (Α΄ Πέτρο. 1,8), ἐνῶ αποκλείεται κάθε πράξη προσηλυτισμοῦ, ουνίας ἢ ἄλλη προκλητική ἐνέργεια όμολογιακοῦ ἀνταγωνισμοῦ. Κάτω ἀπό τό πνεῦμα αὐτό, ἡ Όρθόδοξη Έκκλησία θεωρεῖ σημαντικό, ὅλοι οἱ χριστιανοί, ἐμπνεόμενοι ἀπό τίς κοινές θεμελιώδεις ἀρχές τοῦ Ευαγγελίου, νά προσπαθήσουμε νά δώσουμε στα *άκανθώδη προβλήματα τοῦ σύγχρονου κόσμου, μιά ολοπρόθυμη καί αλληλέγγυα απάντηση, βασισμένη στο πρότυπο τοῦ ανακαινισμένου ἐν Χριστῷ ἀνθρώπου*».

η. Στήν παράγραφον 24 τοῦ ἀρχικοῦ κειμένου ἀναγραφόταν:

«Ἡ Όρθόδοξη Έκκλησία γνωρίζει ὅτι ἡ κίνηση γιά ἀποκατάσταση τῆς ἐνότητας τῶν χριστιανῶν παίρνει νέες μορφές γιά νά ἀνταποκριθεῖ στίς καινούργιες συνθήκες καί νά ἀντιμετωπίσει τίς νέες προκλήσεις τοῦ σύγχρονου κόσμου. Εἶναι ἀπαραίτητο ἡ Όρθόδοξη Έκκλησία νά συνεχίζει νά δίνει τήν μαρτυρία τῆς στον διχασμένο χριστιανικό κόσμο, βασισμένη στήν ἀποστολική παράδοση καί πίστη τῆς».

Ἡ Ἀντιπροσωπεία τῆς Έκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀντ' αὐτοῦ ἐπρότεινε τήν ἑξῆς διατύπωσιν:

«Ἡ Όρθόδοξη Έκκλησία γνωρίζει ὅτι ἡ κίνηση

γιά ἀποκατάσταση τῆς ἐνότητας τῶν χριστιανῶν παίρνει νέες μορφές γιά νά ἀνταποκριθεῖ στίς καινούργιες συνθήκες καί νά ἀντιμετωπίσει τίς νέες προκλήσεις τοῦ σύγχρονου κόσμου. Εἶναι ἀπαραίτητο ἡ Όρθόδοξη Έκκλησία νά συνεχίζει νά δίνει τήν μαρτυρία τῆς στον διχασμένο ὑπόλοιπο χριστιανικό κόσμο βασισμένη στήν ἀποστολική παράδοση καί πίστη τῆς».

Ἡ προαναφερθεῖσα προσθήκη δέν ἔγινε δεκτή ἀπό τό Συνοδικό Σῶμα.

θ. Στήν τελευταίαν, μή ἀριθμημένην παράγραφον τοῦ κειμένου, ἀναγραφόταν:

«Προσευχόμαστε, οἱ χριστιανοί νά ἐργασθοῦν ἀπό κοινῶν ὥστε νά γίνει πλησιέστερη ἡ ἡμέρα, κατά τήν ὁποία ὁ Κύριος θά ἐκπληρώσει τήν ἐλπίδα τῶν Όρθοδόξων Έκκλησιῶν καί θά γίνει μιά ποιίμνη, ἕνα ποιμένας (Ἰω. 10,16)».

Ἡ Ἀντιπροσωπεία τῆς Έκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀντί αὐτοῦ ἐπρότεινε τήν ἑξῆς διατύπωσιν:

«Προσευχόμαστε νά ἐργασθοῦν ἀπό κοινῶν οἱ χριστιανοί ὥστε νά γίνει πλησιέστερη ἡ ἡμέρα, κατά τήν ὁποία ὁ Κύριος θά ἐκπληρώσει τήν ἐλπίδα τῆς Όρθόδοξης Έκκλησίας γιά συγκέντρωση σ' αὐτή ὅλων τῶν σκορπισμένων καί νά γίνει μιά ποιίμνη, ἕνα ποιμένας (Ἰω. 10,16)».

Ἡ ὀλομέλεια τῆς Συνόδου δέν ἀπεδέχθη ἄλλαγές σ' αὐτήν τήν παράγραφον.

Μετά τό τέλος τῆς συζητήσεως τοῦ ἀνωτέρω κειμένου μέ τίς ἐπενεχθεῖσες διορθώσεις, τροποποιήσεις καί συμπληρώσεις, τό ἱερόν Σῶμα ἐνέκρινε τό κείμενον, τό ὁποῖον ὁμως δέν ὑπεγράφη ὑφ' ἀπάντων τῶν μελῶν. Ἀκολούθως ἀνεγνώσθησαν ἡ τε Ἐγκύκλιος καί τό Μήνυμα τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου, τά ὁποῖα καί ἐνεκρίθησαν ἐνθουσιωδῶς. Τίς ἐργασίες τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κατέκλεισε μέ χρησίμους ἐπισημάνσεις καί εὐχαριστίες ὁ Παναγιώτατος Πρόεδρος αὐτῆς, Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος, δούς δόξαν στον Τρισάγιον Θεόν γιά τήν τοιαύτην μεγάλην εὐλογίαν.

Προτάσεις περί τοῦ πρακτέου

Μακαριώτατε Ἅγιε Πρόεδρε,

Πολυσέβαστοι πατέρες καί πολυτίμητοι ἀδελφοί, ἐφθάσαμε, σὺν Θεῷ, πρὸς τό τέλος τῆς παρουσίας Εἰσηγήσεως. Καίτοι τό παρόν κεφάλαιον κατ'

ἀκρίβειαν τῆς διατυπώσεως τοῦ σχετικοῦ ἀναθετηρίου Συνοδικοῦ ἐγγράφου, θά μπορούσε καί νά παραλειφθῆ πρός ἰδικήν σας ἄνεσιν ἀπό τήν πολύωρον καταπόνησιν καί ἰδικόν μας κουφισμόν, ἵνα τοῦ θείου Γρηγορίου, τοῦ ἀληθοῦς Θεολόγου, ἐνθυμηθῶμεν λέγοντος: «Φύσει μὲν γάρ ἅπας λόγος σαθρός καί εὐκίνητος, καί διά τόν ἀντιμαχόμενον λόγον ἐλευθερίαν οὐκ ἔχων, ὁ δέ περί Θεοῦ (καί περί τῶν τοῦ Θεοῦ), τοσοῦτω μᾶλλον, ὅσῳ μεῖζον τό ὑποκείμενον, καί ὁ ζῆλος πλείων, καί ὁ κίνδυνος χαλεπώτερος» (Ἁγ. Γρηγορίου Θεολόγου. Περί τῆς ἐν διαλέξεσιν εὐταξίας, λόγος 32.14), νικῶμεν τόν δισταγμόν παρατεινόντες δι' ὀλίγον χρόνον τόν λόγον εὐέλπιστοῦντες ὅτι ἡ παρόρασις αὐτῆ θά εἰσφέρει ὀρισμένες καλές ἀφορμές δημιουργικοῦ προβληματισμοῦ στό περί τοῦ πρακτέου εὐλόγο ἐρώτημα.

Ἡ ἐπί τό αὐτό Συνέλευσις 162 Ὁρθοδόξων Ἐπισκόπων ἐκ τῆς μεγάλης πλειονοψηφίας τῶν ἀνά τόν κόσμον Αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν αὐτῆ καθ' ἑαυτήν, μετά δέ καί τήν πάροδον ἰδιαίτερος μεγάλο χρονικοῦ διαστήματος, κατά τό ὅποιον ὁ ἱερώτατος αὐτός χαρισματικός θεσμός τῆς Ἀγιοπάτης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἶχεν ἀτονίσει, γιά ποικίλους ἐσωτερικούς καί ἐξωτερικούς λόγους, συνιστᾷ ἕνα βαρύνουσα σημασίας ἐκκλησιαστικό γεγονός. Στόχος ἦταν νά προσφερθῆ στούς ἐντός «τῆς ἡμετέρας αὐλῆς» εὐρισκομένους ἀδελφούς, ἀλλά καί σέ κάθε ἄνθρωπον καλῆς προαιρέσεως ἡ ἀγιοπνευματική μαρτυρία τῆς ἁγίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὡς βεβαίως παρουσίας «τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ ἐλληλυθῆς ἐν δυνάμει» (Μαρκ. θ', 1). Ἡ Ἁγία καί Μεγάλη Σύνοδος, κατά ρητῆν δήλωσιν τῆς (Ἐγκύκλιος Α.Μ. Συνόδου)⁷, ἀποτελεῖ τήν συνέχειαν τῶν ἁγίων ἑπτὰ Οἰκουμενικῶν Συνόδων, καθῶς καί τῶν ἄλλων μεγάλων τοπικῶν Συνόδων, ἀπό τίς ὁποῖες μερικῆς ἔχουν κῆρος Οἰκουμενικῶν Συνόδων, ὡς λ.χ. ἡ ἐπί Μεγάλου Φωτίου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Μεγάλη Σύνοδος (879-880), οἱ ἐπί Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ συγκληθεῖσες Μεγάλες Σύνοδοι (1341, 1351, 1368), μέ τίς ὁποῖες διεκηρύχθη ἡ σώζουσα ἀλήθεια τῆς ἁγίας ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας στά θέματα τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί τῆς μεθέξεως ὑπό τοῦ ἀνθρώπου τῶν ἀκτίστων θείων ἐνεργειῶν, περί τῶν ὁποίων ἐξεφράσθη ἐσφαλμένως καί ἀντιευαγγελικῶς ἡ ἀστοχήσασα περί τήν πίστιν ἑτερόδοξος Ἑσπερία, οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλες Σύνοδοι τῶν ἐτῶν 1484 γιά τήν ἀποκήρυξιν τῆς Συνόδου τῆς Φερράρας-Φλωρεντίας (1438-1439), καί τῶν ἐτῶν 1628, 1642, 1672 καί 1691 γιά τήν ἀποκήρυξιν αἰρετικῶν προτεσταντικῶν δοξασιῶν, ὡς καί τοῦ ἔτους 1872 γιά τήν καταδίκην τοῦ ἐθνοφυλετισμοῦ ὡς ἐκκλησιολογικῆς αἰρέσεως. Ἡ ἁγία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, ὡς κοινῶνία θεώσεως καί «Σῶμα Χριστοῦ» (Μθ. κστ, Α' Κορ. ι', 16-17, κ.ἄ.) ἀπέδειξεν ἐμπράκτως τήν προσήλωσιν τῆς στόν ἱερώτατον Συνοδικόν θεσμόν, πού ἀποτελεῖ ἁγία κληρονομία συστατικόν στοιχεῖον αὐτῆς τῆς ἰδίας τῆς Ἐκκλησίας μας, ἡ ὁποία «ὄνομα Συνόδου κέκτηται», κατά τόν χρυσορόα οἰκουμενικόν διδάσκαλόν τῆς. Θά ἡμπορούσαμε ὅλοι μας οἱ, θεία συνάρσει, ἐκείσε συνελθόντες, ὡς Ἐκπρόσωποι τῶν Ἐκκλησιῶν μας μετά τοῦ ἱεροῦ ψαλμοδοῦ νά εἴπωμεν τό: «σήμερον ἡ χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος ἡμᾶς συνήγαγεν». Ἡ εἰκὼν καί μόνον τόσων Συνοδικῶν Πατέρων, συνελθόντων ἐκ Βορρᾶ καί Νότου, Ἀνατολῆς καί Δύσεως, παρέπεμπε σαφῶς σέ ἱστορικές στιγμές τῆς πολιᾶς χριστιανικῆς ἀρχαιότητος, ὅπως αὐτές διασώζονται ὡς κατωτέρω ὑπό τῆς γραφίδος τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἱστορικοῦ, Εὐσεβίου Καισαρείας, στήν συγγραφῆν του περί τῶν συνελθόντων ἐν Νικαίᾳ 318 θεοφόρων Πατέρων: «*Τῶν δέ τοῦ Θεοῦ λειτουργῶν οἱ μὲν χρόνου μήκει τετιμημένοι, οἱ δέ βίου στερορότητι καί καρτερίας ὑπομονῆ, οἱ δέ τῷ μέσῳ τρόπῳ κατεκοσμοῦντο. Ἦσαν δέ τούτων οἱ μὲν χρόνου μήκει τετιμημένοι, οἱ δέ νεότητι καί ψυχῆς ἀκμῆ διαλάμποντες, οἱ δέ ἄρτι παρελθόντες ἐπί τόν τῆς λειτουργίας δρόμον*»⁸. Εἶχομεν τήν εὐκαιρίαν, χάρις στήν εὐστροφον καί ὀξυδερκῆ Προεδρίαν τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, τοῦ πολυλά μογήσαντος γιά τήν σύγκλησιν καί τήν ὀλοκλήρωσιν τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ ἐγχειρήματος, νά ἀκούσωμεν τίς ποιμαντικῆς ἐμπειρίες, ἀνησυχίες, προβληματισμούς, μαρτυρίες ἀδελφῶν συνεπισκόπων, οἱ ὁποῖοι συνδιακονοῦν τό ἁγιώτατον μυστήριον τῆς Ἐκκλησίας στά μήκη καί τά πλάτη τῆς ὑψηλίου. Τό γεγονός τοῦτο ἐπλούτισε τήν ἐκκλησιαστικῆν ἐμπειρίαν ὄλων μας. Καί μόνον ἡ ἐν Χριστῷ κοι-

νωνία, αναστροφή και συμπνευματισμός θά ήταν ικανά για νά δοξάσωμεν τόν Θεόν γιά τήν εύλογίαν αὐτήν, καθώς κατά τό γνωστόν πατερικόν ἀπόφθεγμα: «Εἶδες, γάρ, φησί, τόν ἀδελφόν σου, εἶδες τόν Θεόν σου» (Μ. Γερωνικόν, Κλήμης Ἀλεξανδρείας, Στρωματεῖς 1,19.). Οἱ Μεγάλες Σύνοδοι τῆς Ἐκκλησίας μας, ὡς ἐξαιρετικά καί χαρακτηριστικοῦ χαρακτήρος γεγονότα, ἔχουν ἀσφαλῶς θεανθρωπίνην διάστασιν, ὅπως ἐπιβεβαιώνει καί ἡ γνωστή Ἀποστολική διατύπωσις τῆς Συνόδου τῶν Ἱεροσολύμων (49 μ.Χ.): «ἔδοξε τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι καί ἡμῖν» (Πράξ. 15, 23-29). Τοῦτο καθιστᾷ τόν ἀνθρώπινον παράγοντα, ὡς συνεργόν καί διάκονον τῆς θείας χάριτος στήν διατύπωσιν τῆς ἀληθείας, ἡ ὁποία σώζει καί ἐλευθερώνει τόν ἄνθρωπον, ἰδιαίτερος προνομοῦχον, ἀλλά καί συγκλονιστικῶς ὑπόλογον. Ἔλεγε χαρακτηριστικῶς ὁ ἀείμνηστος θεολόγος, Πρωτοπρ. Ἰωάννης Ρωμανίδης ὅτι: «Ἡ Σύνοδος δέν φτιάχνει πατέρες, ἀλλά ἀποτελεῖται ἀπό Πατέρες». Ἡ δέ θεοπνευστία τους συναρτᾶται ἀμέσως ἀπό τήν βούλησιν καί τήν δυνατότητα προσωπικῆς οἰκειώσεως, μέσα ἀπό τήν κάθαρσιν τοῦ νοός καί τοῦ φωτισμοῦ, τῶν ἀκτίστων ἐνεργειῶν τοῦ Θεοῦ. Κατά συνέπειαν, Πατέρες ἔχει ἡ Ἐκκλησία πάντοτε. Μέ ὅλως γλαφυρότατον, ἀλλά καί βαθυνούστατον λόγον ὑποστηρίζει, ἐν ἄλλαις λέξεσιν, τήν ἀνωτέρω θέσιν ὁ πολίος ἀγιορείτης Γέρον Βασίλειος (Γοντικᾶκης), γράφων: «Αὐτοί πού λένε, κάποτε ὑπῆρχαν μεγάλοι Πατέρες καί θεολόγοι, σήμερα ὄχι, μιλοῦν ὡς ἀλειτούργητοι. Οἱ ὄντως ἀληθινοί ἐν Πνεύματι, ἄν μία φορά ὑπάρξουν, δέν χάνονται ποτέ. Μπαίνουν στό συλλεῖτουργο τῆς ἀειζωίας. Εἶναι πάντοτε παρόντες». Συνεχίζων δε προσθέτει: «Τό ἐάν θά ὀνομασθῆ μία Σύνοδος Οἰκουμένη ἢ ὄχι καί τό ποιά θέση θά πάρῃ στή ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας, δέν εἶναι θέμα ἀνθρωπίνης ἀποφάσεως, ἀλλά ἔργο τῆς ζώσης ἐν Πνεύματι Ἐκκλησιαστικῆς συνειδήσεως πού κρίνει καί κατατάσσει ἀπλανῶς κάθε Σύνοδο».

Εἶναι ἀληθές ὅτι ἡ, χάριτι Θεοῦ, συγκληθεῖσα Μεγάλη Σύνοδος εἶχε τά ἰδικά της ἰδιαίτερα χαρακτηριστικά γνωρίσματα, τά ὁποῖα τήν διαφοροποιοῦν σέ ὀρισμένα σημεῖα ἀπό παλαιότερες, ὡς λ.χ. ἡ ὁμοφωνία στήν λήψιν τῶν τελικῶν ἀποφάσεων, ἡ υἰοθέτησις μιᾶς καί μόνης ψήφου γιά κάθε

Ἐκκλησίαν, ἡ συμμετοχὴ συγκεκριμένου ἀριθμοῦ μελῶν ἀπό κάθε Αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν κ.ἄ. Οἱ διαφοροποιήσεις αὐτές εἶναι ἀληθές ὅτι ἐδημιούργησαν ἓνα ζωηρόν, ἀναμενόμενον καί πολυμερῆ προβληματισμόν. Ἐνδεικτικὴ τυγχάνει ἡ ἀξιοπρόσεκτος θέσις τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀλβανίας κ. Ἀναστασίου εἰπόντος στήν ἐπίσημον ἐναρκτήριον προσφώνησίν του, ὅτι, θά προτιμοῦσε στίς ἀποφάσεις τῆς Συνόδου νά ἴσχυε ἡ Πατερικὴ ἀρχή: «ἡ τῶν πλειόνων ψήφος κρατεῖται». Ἀξιοσημείωτος εἶναι καί ἡ διαπίστωσις τοῦ Πανιερωτάτου Ἐπισκόπου Μπάτσκας κ. Εἰρηναίου (Ἐκκλησία τῆς Σερβίας) ὅτι, «εἰς τήν Σύνοδο, ἀντὶ τῆς ἀνέκαθεν κρατούσης ἀποστολικῆς καί πατροπαράδοτου ἀρχῆς, «εἷς ἀνὴρ, μία ψήφος», ἴσχυεν ἡ ἀρχὴ μία Αὐτοκέφαλος Ἐκκλησία, μία ψήφος».

Ἡ Ἁγία καί Μεγάλη Σύνοδος ὡς ἐτόνισεν ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης συνῆλθεν πρωτίστως γιά νά διακηρῦξῃ αὐθεντικῶς τήν μαρτυρίαν «ὅτι ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία εἶναι ἡ Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καί Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία ἡνωμένη ἐν τοῖς Μυστηρίοις καί μάλιστα ἐν τῇ θείᾳ Εὐχαριστίᾳ καί τῇ Ὁρθοδόξῳ πίστει, ἀλλά καί ἐν τῇ Συνδικότητι»⁹. Ἡ Σύνοδος ὡσαύτως ἠργάσθη ἐπιμελῶς καί ἔλαβεν ἀποφάσεις ἐπὶ θεμάτων ποιμαντικῶν χαρακτήρος, ὡς τῆς θεαρέστου νηστείας καί τῶν κωλυμάτων τοῦ γάμου, ἐπὶ θεμάτων κανονικοῦ καί διοικητικοῦ ἐνδιαφέροντος, ὡς τῆς ὀρθοδόξου διασπορᾶς καί τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ καθεστώτος τοῦ Αὐτονόμου, καί τέλος ἐπὶ θεμάτων σχέσεων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μετὰ τοῦ λοιποῦ χριστιανικοῦ κόσμου καί τῆς ἀποστολῆς αὐτῆς στὸν σύγχρονον κόσμον.

Ἐξέδωκε πρὸς τὸν λαόν καί τὸν κόσμον δύο δυνατά θεολογικά κείμενα, ὀρθοδόξου μαρτυρίας, ἡθους καί ἐπικαιρότητος, τήν τε Ἐγκύκλιον καί τό Μήνυμα αὐτῆς. Κατετέθη πρὸς ὅλον τὸν κόσμον ἡ ἀγιοπνευματικὴ μαρτυρία τῆς ποθεινοτάτης μητρὸς μας, Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἐπὶ λίαν ἐπικαιρῶν καί σοβαρῶν ζητημάτων ὡς: α. Τῆς διακηρῦξεως, ὡς ἐσημειώθη ἀνωτέρω, τῆς αὐτοσυνειδήσεως τῆς ἁγίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ὡς τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ¹⁰. β. Τοῦ τονισμοῦ τῆς ποιμαντικῆς ἀναγκαιότητος τῆς ἱεραποστολῆς, τοῦ ἐπα-

νευαγγελισμού και του πνευματικού ἀναβαπτισμού τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐντὸς τῆς ἡμετέρας μάνδρας, στὰ ζωηφόρα νάματα τῆς ἀγίας ὀρθοδόξου πίστεως, βιοτῆς καὶ παραδόσεως. γ. Τῆς διατυπώσεως τῶν ὀρθοδόξων ἀρχῶν δεοντολογίας καὶ ἠθικῆς γιὰ τὴν ἀλματωδῶς προοδεύουσαν ἐπιστημονικὴν καὶ τεχνολογικὴν ἔρευνα, ἐξικνουμένην σήμερον ἕως τοῦ ἱεροῦ μυστηρίου τῆς ζωῆς. δ. Τῆς διαφυλάξεως τῆς ἱερότητος τοῦ τε μυστηρίου τοῦ Γάμου ὡς εἰκόνας τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τοῦ θεσμοῦ τῆς οἰκογενείας. ε. Τῆς ὀφειλετικῆς μερίμνης γιὰ θέματα χριστιανικῆς παιδείας καὶ ἀγωγῆς τῶν νέων. Ἡ Σύνοδος ἄρθρωσε λόγον πνευματικόν, ὑπεύθυνον καὶ φιλόανθρωπον γιὰ θέματα ὡς ἡ παγκοσμιοποιήσις, ἡ φρίκη τοῦ πολέμου, τό φλέγον μεταναστευτικὸ καὶ προσφυγικὸ πρόβλημα, οἱ σχέσεις Ἐκκλησίας καὶ ἐπιστήμης - Ἐκκλησίας καὶ πολιτικῆς, ἡ οἰκολογικὴ κρίσις, ἡ πτωχεία, ἡ ἐκκοσμίκευσις, ἡ μοναξιά καὶ ὁ ἀτομοκεντρισμὸς στὶς σχέσεις τῶν ἀνθρώπων. Ἐπίσης, ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλη Σύνοδος ὑψωσε φωνὴν διαμαρτυρίας γιὰ τὸν ἀνηλεῆ ἐκποπισμὸν καὶ τίς διώξεις χριστιανικῶν πληθυσμῶν ἐκ τῶν ἀρχαίων κοιτίδων τους, ἐζήτησε προστασίαν τοῦ ἀγαθοῦ τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας καὶ κατεδίκασεν ἀπεριφράστως τὸν θρησκευτικὸν φανατισμὸν, τονίσασα ὅτι κάθε πόλεμος στό ὄνομα τῆς οἰασθήποτε θρησκείας συνιστᾷ πόλεμον κατ' αὐτοῦ τοῦ θρησκευτικοῦ γεγονότος. (βλ. Ἐγκύκλιον καὶ Μήνυμα τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου).

Τελικῶς, πολυσέβαστοι Πατέρες, ἡ ὅποια ἀξιολογική, μέ ἐκκλησιολογικούς, ἀγιοπνευματικούς καὶ ποιμαντικούς πάντοτε ὄρους, προσέγγισις τῆς ἐν Κολυμπαρίῳ Κρήτης συνελθούσης Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου ἐπαφίεται στήν νηφαλίως καὶ ἀδεκάστως ἐνεργοῦσαν ἱστορίαν καὶ κυρίως στήν ἐργηγοροῦσαν καὶ ἔνθεον συνείδησιν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Σώματος.

Ἡ ἐν γένει παρουσία καὶ συμμετοχὴ τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἀγιωπάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὶς ἐργασίαις τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου ἦτο θεολογικῶς ἐνδύναμος, ἀξιοπρεπής, οὐσιαστικὴ, παραδοσιακὴ, στιβαρὴ, γονίμως παρεμβατικὴ, ἐνοποιός, ὀρθοδόξως πολυφωνικὴ καὶ δημιουργικῶς συνθετικὴ, εὐέλκτος, ρεαλιστικὴ,

φιλάδελφος. Ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος τοῦ ἱεροῦ Σώματός μας καθημερινῶς σχεδὸν συγκαλοῦσε συσκέψεις ὄλων τῶν μελῶν τῆς Ἀντιπροσωπείας πρὸς ἐκτίμησιν τῆς πορείας τῶν ἐργασιῶν καὶ χάραξιν ἐνιαίας γραμμῆς πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ γράμματος καὶ τοῦ πνεύματος τῶν Θέσεων - Ἀποφάσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας. Ὁ λόγος ἦταν γιὰ ὅλους ἐλεύθερος καὶ οἱ τοποθετήσεις ἀπάντων σεβαστές. Ὁ δρόμος πρὸς ἐπίτευξιν τῆς ὁμοφωνίας ἐντὸς τῆς αἰθούσης τῆς Συνοδικῆς Συνελεύσεως δὲν ἦτο οὔτε εὐκολος, οὔτε «ἐστρωμμένος πάντοτε μέ ρόδα», κατὰ τὴν σχετικὴν ἀναφορὰν καὶ τοῦ Παναγιωτάτου Προέδρου τοῦ ἱεροῦ Συνοδικοῦ Σώματος στήν καταληκτικὸν προσφώνησίν του. Ὑπῆρξαν στιγμές καὶ ὥρες ἐντόνου ἀγωνίας, ψυχικῆς κοπώσεως καὶ ἐντόνου προβληματισμοῦ.

Εὐχαριστίες θερμῆς καὶ συγχαρητηρίου προσρήσεις ὀφείλομεν ὅλοι οἱ μετασχόντες τῆς ἱερᾶς καὶ μεγάλης αὐτῆς πανορθόξου Συνάξεως στήν φιλοξενήσασαν Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν τῆς Κρήτης καὶ κατ' ἐπέκτασιν στό σεπτὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον γιὰ τὴν ὑποδειγματικὴν, ἀρχοντικὴν καὶ κατὰ πάντα ἀρτίαν προετοιμασίαν καὶ ὑλοποίησιν τῆς ἀπαιτητικῆς αὐτῆς διοργανώσεως, πανορθόξου καὶ παγκοσμίου βεληνεκοῦς καὶ ἀκτινοβολίας.

Κατὰ λόγον δικαιοσύνης, ἐπίσης, ὀφείλομεν νά εὐχαριστήσωμεν καὶ νά συγχαρῶμεν καὶ τίς ἰδικές μας Συνοδικές Ὑπηρεσίαις γιὰ τὴν κατὰ πάντα ἀρτίαν καὶ σχολαστικὴν προετοιμασίαν καὶ ὑλοποίησιν ὄλων τῶν ἀφορώντων στήν συμμετοχὴν τῆς Ἐκκλησίας μας στήν μεγάλην αὐτὴν πανορθόδοξον διοργάνωσιν. Ὁ Θεοφ. Ἀρχιεπίσκοπος, οἱ συναρμόδιαι Συνοδικές Ὑπηρεσίαις καὶ ἅπαντες οἱ συνεργάτες, κληρικοί καὶ λαϊκοί, τῆς Σ. Ε. ἐπὶ τῶν Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων ἰδιαίτερος ἐκοπίασαν καὶ ἀξίως δικαιοῦνται τῶν θερμότητων εὐχαριστιῶν μας.

Πάνυ εὐλαβῶς καὶ πρὸς ποιμαντικὴν ἀξιοποίησιν τῶν Κειμένων-Ἀποφάσεων τῆς ἐν Κρήτῃ Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου (18-26.6.2016) ἀπαντῶντες ἐκ προοιμίου καὶ στό εὐλογον ἐρώτημα, «τί δέον γενέσθαι;», εἰσηγοῦμεθα τίς παρακάτω προτάσεις, τίς ὁποῖες βαθυσεβάστως ἐμπιστευό-

μεθα στήν ποιμαντορικήν εὐθυκρισίαν τοῦ ἱεροῦ μας Σώματος. Παρίσταται, κατά τήν ταπεινήν μας γνώμην, ἀνάγκη:

1. Παραπομπῆς, μερίμνη τῆς Δ.Ι.Σ., σίς ἀρμοδίες Συνοδικές Ἐπιτροπές τῶν ἀφορωσῶν σέ αὐτές σχετικῶν Ἀποφάσεων τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου πρός νηφάλιον μελέτην, ἀγιοπατερικήν ἐμβάθυνσιν, διασαφήνισιν, ποιμαντικήν ὠρίμανσιν, ἀνάλυσιν καί ἀξιοποίησιν (λ.χ. Σ.Ε. Δογματικῶν καί Νομοκανονικῶν θεμάτων, Διορθοδόξων καί Διαχριστιανικῶν Σχέσεων, Ποιμαντικῶ Ἔργου, Θείας Λατρείας, Τύπου κ.τ.λ.). Καθηκόντως, οἱ εἰσηγήσεις τῶν ἀνωτέρω Συνοδικῶν ὀργάνων θά ὑποβληθοῦν ἀκολούθως στήν Δ.Ι.Σ. γιά τά κατ' αὐτήν περαιτέρω.

2. Συνεργασίας μετά τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν τῆς ἡμεδαπῆς σέ θέματα θεολογικῆς μελέτης τῶν κειμένων καί ἀξιοποίησεως τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου.

3. Ἐνημερώσεως σέ ἐπίπεδον Ἱερῶν Μητροπόλεων πρωτίστως τοῦ ἐφημεριακοῦ κλήρου, τῶν μοναστικῶν ἀδελφοτήτων καί τῶν ἀμέσων συνεργατῶν μας, γενικῶς περὶ τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου καί τῶν Ἀποφάσεων αὐτῆς, καί εἰδικῶς περὶ τῶν σχετικῶν Ἀποφάσεων - θέσεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, πρός οἰκοδομήν καί ἀποφυγὴν παρερμηνειῶν. (Προσεκτικὴ μελέτη καί ἀξιοποίησις τοῦ σχετικοῦ ὕλικου, τῶν ψηφισθέντων κειμένων, Ἐγκυκλίων, τοῦ Μηνύματος, ἐπισημονικῶν μελετῶν καί ἀναλύσεων).

4. Πληροφορήσεως, ὡς ποιμαντικῶς ὀφείλομεν, τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος δι' ἐκδόσεως εὐσυνόπτου καί σέ κατανοητὴν γλῶσσαν Ἐγκυκλίου, ὡς ἐπράξεν ἤδη ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου, πρός οἰκοδομήν καί ὑπεύθυνον ἐνημέρωσιν. (Ἔκδοσις, μερίμνη τῆς Δ.Ι.Σ., τοῦ ἐνημερωτικοῦ φυλλαδίου «Πρὸς τὸν λαόν»).

5. Ἀναπτύξεως στοὺς κύκλους συμμελέτης, κατηχητικῆς ὀμάδες, συνάξεις καί ὁμιλίες τῶν κατὰ τόπους Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τοῦ σκεπτικοῦ, τοῦ ἔργου καί τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς Μεγάλης Συνόδου.

6. Παρουσιάσεως ἐκπομπῶν ἀπὸ τοῦ Ρ/Σ τῆς Ἐκκλησίας ἀναφορικῶς πρός τὴν ἱστορίαν, τοὺς σκοποὺς καί τὰ ἀποτελέσματα γιά τὸ Ἐκκλησιαστικόν Σῶμα, τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου.

Πρὸς τοῦτο θά ἠδύναντο νά ἀξιοποιηθοῦν Ἱεράρχες, καθηγητές τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν, νηφάλιες καί συγκροτημένες φωνές.

7. Ἐμπλουτισμοῦ τῆς σχετικῆς ἐπισήμου ἰστοσελίδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μέ τὰ ψηφισθέντα κείμενα τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου, μελέτες καί ἐμπεριστατωμένες ἀναλύσεις.

8. Ἀναθέσεως στήν Σ. Ε. ἐπὶ τῶν Διορθοδόξων καί Διαχριστιανικῶν Σχέσεων σχηματισμοῦ πλήρους καί ἐμπεριστατωμένου ἀρχείου μέ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ στήν Ἁγίαν καί Μεγάλην Σύνοδον.

9. Τέλος, ἡ Ἀγιωτάτη Ἐκκλησία μας θά ἠδύνατο, μερίμνη καί προνοία τῆς Δ.Ι.Σ., νά ἀναθέσει σέ ἀρμοδίαν ἢ καί σέ εἰδικὴν Συνοδικὴν Ἐπιτροπὴν τὴν σέ βάθος μελέτην καί θεολογικὴν ἀποτίμησιν τῶν ἐκκλησιολογικῶς καί θεολογικῶς τεκμηριωμένων κειμένων πού ἔχουν ἤδη γραφεῖ καί ἐμπεριέχουν εἴτε θετικές ἢ καί ἐπιφυλακτικές θέσεις γιά τίς Ἀποφάσεις τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου. Ὁφείλομεν, ὡς ὑπεύθυνοι καί φιλόστοργοι Ποιμένες, μετά μεγίστης προσοχῆς καί ποιμαντικῆς εὐαισθησίας νά ἀκούωμεν ὅλες τίς σοβαρές καί ἐποικοδομητικές θέσεις. Τό καταστάλαγμα αὐτῆς τῆς μελέτης, πού θεωρῶ ὅτι ἐκφράζει δυνατὰ ἓνα Συνοδικόν ἦθος καί ποιότητα, μπορεῖ νά βοηθήσει, καταλλήλως ἀξιοποιούμενον, οὐσιαστικῶς καί τὴν Ἀγιωτάτην Ἐκκλησίαν μας καί τὴν Πανορθοδοξίαν συνολικῶς.

Μακαριώτατε Δέσποτα,
τιμιώτατοι Πατέρες καί
προσοφιλέστατοι ἀδελφοί,

«Ἐγὼ δέ κατὰ τὴν τῆς Ἐκκλησίας ἀξίωσιν τὰ τε πρός τῆς Συνόδου καί τὰ ἐν αὐτῇ τῇ Συνόδῳ (ἐν Κρήτῃ) γεγονότα, ὡς ἐνῆν μοι, διηγησάμενος... ἤδη πέρας ἐπιτίθημι τῷ συντάγματι, χάριν ὁμολογῶν τῷ Θεῷ ὑπὲρ ὧν ἀληθῶς καί ἀρκούντως εἴρηται μοι, ὡς ἀπομνημονεῦσαι τε καλῶς καί γραφῆ παραδοῦναι ταῦτα δωρησαμένῳ, ὑπὲρ δέ τῶν ἐλλειπῶς εἰρημένων συγγνώμην παρ' ὑμῶν αἰτῶν, ὡς οὐκ οἴκοθεν, ἀλλὰ παρ' αὐτῆς (τῆς Ἐκκλησίας) παρακληθεῖς καί τῇ ἀποφάσει - (ἀγογγύστως καί παρὰ τὴν ἐνυπάρχουσαν ὑποκειμενικὴν καί ἀντικειμενικὴν δυσκολίαν) - πεισθεῖς, κατετόλμησα τῆς τοιαύτης συγγραφῆς... Τοῦτο δέ προσθήσω μόνον τῷ διηγήματι ὡς ἀγαθὴν τινα

προαναφώνησιν καί οἰονεὶ κορωνίδα τοῦ λόγου. Ἐλπίζω εἰς τὰ φιλόφθρα σπλάγχνα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ τῷ τιμῷ αὐτοῦ αἵματι συστησαμένου τὴν ἰδίαν Ἐκκλησίαν ἄσπιλον καὶ ἀκηλίδωτον καὶ διατηροῦντος αὐτὴν μέχρι τοῦ νῦν καθαρὰν καὶ ἀνωτέραν πάσης τῆς κατὰ καιροῦς ἀναροπισθείσης λύμης, πέπεισμαι ὡς οὐ περιόψεται ὁ πανοικτίρμων καὶ εὐσπλαγγχος τὴν Ἐκκλησίαν αὐτοῦ, ἀλλὰ εἰς τὴν ἀρχαίαν κατάστασιν

στηρίζει καὶ βεβαιώσει κρεῖττον ἢ πρότερον...». (Συμβέστρου Συροπούλου. Ἀπομνημονεύματα IB', 15-16).

Καὶ τανῦν, Πατέρες καὶ ἀδελφοί, «τὴν γλῶσσαν πεδήσας, λύσω τὴν ἀκοήν» (Ἁγ. Γρηγόριος Θεολόγος). «Ὁ λόγος ἔστω τῶν σοφωτέρων» (ὁ.π.).

«Τῷ δέ Θεῷ χάρις, ὅτι καὶ τὰ ἐξαιρέτα δίδωσι καὶ διὰ τῶν κοινῶν σώζειν ἐπίσταται!» Σᾶς εὐχαριστῶ. Εὐχέσθε!

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Ἐγκύκλιος τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου, κεφ. 1, § 1.
2. Νικόλαος Καβάσιλας, Ἑρμηνεία τῆς Θείας Λειτουργίας, PG 150, 452.
3. «Πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων, εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ» (Ἐφ. 4,12).
4. ΛΔ' Ἀποστολικὸς Κανὼν.
5. Ἰωάννης Χρυσόστομος, Εἰς τὸν 149 Ψαλμὸν, I.
6. Ἐγκύκλιος τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου, κεφ. 1, § 3.
7. Ἐγκύκλιος τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου, κεφ. 1, § 2.
8. Εὐσεβίου, Εἰς τὸν Βίον τοῦ Μ. Κων/νου, 3, 9: μν. ἐκδ. σ. 149, στ. 29-35.
9. Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ Ἐγκύκλιος 20ῆς Μαρτίου 2016.
10. Ἐγκύκλιος τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου, κεφ. 1, § 2.

ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Μήνυμα στο Β' Πανελλήνιο Συνέδριο
Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων

Τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου

(Διοργανώθηκε ἀπό τό Συνοδικό Γραφεῖο Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων
στήν Λεπτοκαρυά Πιερίας, 25.11.2016)

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Κίτρους, Κατερίνης
καί Πλαταμῶνος κ. Γεώργιε,
Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Δωδώνης
κ. Χρυσόστομε,
Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,
Σεβαστοί Πατέρες,
Ἐντιμώτατοι Ἀρχοντες τοῦ Τόπου,
Ἐλλογιμώτατοι κύριοι καθηγηταί,
Κυρίες καί Κύριοι Σύεδροι,

Ἡ εὐγενική πρόσκλησή σας νά παρευρεθῶ στό Β' Πανελλήνιο Συνέδριο Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων, μέ θέμα «Οἱ Προσκυνηματικές Περιηγήσεις ὡς μοχλός τουριστικῆς ἀνάπτυξης. Ἡ περίπτωση τῆς Πιερίας», πού διοργανώνεται κατ' αὐτάς στήν Λεπτοκαρυά - Πιερίας ἀπό τήν Ἱερά Μητρόπολη Κίτρους, Κατερίνης καί Πλαταμῶνος, μέ τίς Εὐλογίες τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπό τήν Αἰγίδα τοῦ Ὑπουργείου Τουρισμοῦ καί συν-εὐθύνη τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, περιποιεῖ ιδιαίτερη τιμή καί μοῦ προκαλεῖ μεγάλη χαρά, καθ' ὅσον παρέχει τή δυνατότητα, ἕνα τόσο σπουδαῖο θέμα, ὅπως ἡ ἀνάπτυξη τοῦ λεγόμενου Θρησκευτικοῦ Τουρισμοῦ, ἢ, ὅπως ἐμεῖς προτιμοῦμε νά ὀνομάζουμε, τῶν Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων - Προσκυνηματικοῦ Τουρισμοῦ, νά γίνει ἀντικείμενο ἐπιστημονικῆς μελέτης καί συζήτησης τῶν εἰδικῶν περί τά τοῦ Τουρισμοῦ-Πολιτισμοῦ στίς ἐργασίες του ὡς ἄνω Συνεδρίου καί μάλιστα σέ ἐποχές οικονομικῶν δυσχερειῶν γιά τήν πατρίδα μας καί γιά τόν κόσμον γενικότερα.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀρκετά νωρίς θά ἔλεγα, ἔχοντας κατανοήσει τή σημασία τῶν Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων, τήν ἀνάπτυξη τῶν κατὰ τόπους κοινωνιῶν καί τῆς οικονομικῆς ἐνίσχυσης ὅλων τῶν ἐμπλεκόμενων φορέων Ἀποφάσισε τό 2001 στήν ἴδρυση τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου ἐπί τῶν Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων καί τῆς Ἀνάπτυξης τοῦ λεγόμενου Θρησκευτικοῦ Τουρισμοῦ. Ἡ ἐνέργειά της αὐτή, πέρα ἀπό τήν ἐπιθυμία της νά διατηρήσει τήν ἱερότητα τῶν Ἱ. Προσκυνημάτων καί Μνημείων τῆς Χώρας μας, νά ἐργαστεῖ γιά τήν ἀνάπτυξη καί συστηματική προβολή αὐτῶν ἐντός καί ἐκτός του ἑλληνικοῦ χώρου καί νά συμβάλει στήν τόνωση τῆς οικονομίας, εἶχε κυρίως καί σαφῶς καί ἐκκλησιαστικές καί θεολογικές προϋποθέσεις:

Πρῶτα ἀπ' ὅλα ἡ εὐαγγελική ἐντολή τοῦ Κυρίου: «πνεῦμα ὁ Θεός καί τοὺς προσκυνοῦντας Αὐτόν ἐν πνεύματι καί ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν» (Ἰω. 4,24), ἡ ὁποία φαίνεται ὅτι ἀποτελεῖ καί τήν ἀφορμή γιά τήν υἰοθέτηση, ἤδη ἀπό πολύ νωρίς ἀπό μέρους τῶν πιστῶν, ὡς ἐκδηλώσεων πίστεως καί εὐσέβειας, προσκυνηματικῶν ἐξορμήσεων καί περιηγήσεων σέ τόπους ξεχωριστοῦς, ἰδιαίτερα δέ, στοὺς κατεξοχὴν Ἁγίους Τόπους τῆς Γῆς τοῦ Ἰσραὴλ καί τῆς Παλαιστίνης, ὅπου ἔλαβαν χώρα τά σωτήρια γιά ὅλο τό ἀνθρώπινο γένος γεγονότα τῆς ζωῆς καί δράσης τοῦ Σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐπίσης, καί σέ τόπους μοναδικούς, ὅπου ἔζησαν πρόσωπα ἅγια τῆς Ἐκκλησίας μας, τά ὁποῖα μέσῳ τῆς βιοτῆς, τῆς ἀσκήσεως, τῆς διδασκαλίας καί τοῦ παραδείγματος των καθοδήγησαν καί στερέωσαν στήν ὀρθόδοξη πίστη, κατά τήν δισχιστοῦ πορεία τῆς Ἐκκλησίας μας, τίς ὁμάδες μυριάδων πιστῶν.

Τέτοια σεβάσματα διαχρονικά και μοναδικά της πίστεώς μας είναι ο Πανάγιος Τάφος του Κυρίου μας στα Ίεροσόλυμα, καθώς και τὰ υπόλοιπα προσκυνήματα τῆς Ἁγίας Γῆς, τό θεοβάδιστο ὄρος Σινᾶ, ἡ Ἁγία Σοφία στήν Βασιλεύουσα τῶν Πόλεων, τό Ἁγ. Ὅρος, ἡ Παναγία τῆς Τήνου, τῆς Πάρου, τῆς Σουμελά, τὰ Μετέωρα, ὁ Ἅγιος Δημήτριος στή Θεσσαλονίκη, οἱ σταθμοί τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ὁ Ὅσιος Λουκάς στή Βοιωτία καί ἄλλα πολλά, «περί ὧν ἐπιλείπει ἡμᾶς ὁ χρόνος διηγουμένους». (Ἐβρ. 11,32).

Ἐδῶ ὅμως ἀκριβῶς ἐγκείται καί ἡ ἀγωνία καί μέρμινα τῆς Ἐκκλησίας μας καί ἡ προσεκτική ἐργασία τῶν καταρτισμένων πρός τοῦτο στελεχῶν στήν ἀνάδειξη αὐτῶν ὡς πόλων ἔλξεως χιλιάδων πιστῶν ἢ καί μή πιστῶν, ὡς χώρους λατρείας, πέρα ἀπό τήν ἀρχαιολογική καί μουσειακή ἀξία τους, ὅπου θά ἀναπέμπονται προσευχές πρός τόν Θεό, θά προσφέρονται θυσιές ἀναίμακτες, καί οἱ συμμετέχοντες πιστοί ἀλλά καί ὅλοι οἱ ἄλλοι θά διδάσκονται, θά οἰκοδομοῦνται, θά ἀγιάζονται, θά τελειοῦνται, θά σώζονται.

Ἡ Ἐκκλησία στήν μακροαίωνα πορεία Της διαφυλάττει τὰ Ἱερά Μνημεῖα, Μοναστήρια καί Προσκυνήματά Της ἀπό τόν λεγόμενο μέ τό κοσμικό πνεῦμα «Θρησκευτικό Τουρισμό», ὡς βασικό του γνώμονα ἔχει ἀποκλειστικά καί μόνο τό οἰκονομικό καί ἐμπορικό κριτήριο, καί στερεῖται τήν θρησκευτική πίστη, ἀλλοιώνοντας κατ' αὐτόν τόν τρόπο τόν θρησκευτικό χαρακτήρα τῶν ἱερῶν προσκυνημάτων, ὑποβαθμίζοντάς τα ἀπλά σέ ἀξιοθέατα πολιτιστικοῦ μόνο καί ἴσως καί θρησκευτικοῦ ἐνδιαφέροντος.

Ἐν τούτοις, ἡ Ἐκκλησία τηρώντας τήν εὐαγγελική προτροπή: «ἔρχου καί ἴδε» (Ἰω. 1,46), δέν κρατεῖ τὰ Ἱερά Μνημεῖα καί Προσκυνήματά της διαθέσιμα μόνο γιά τούς πιστούς της, ἀλλά ἀνοικτά καί προσβάσιμα σέ ὅλους, μέ ἀπαράβατη ὅμως προϋπόθεση τήν τήρηση ἀπό μέρους τῶν ἐπισκεπτῶν καί προσκυνητῶν κοσμιότητας καί εὐπρέπειας, καθώς καί σεβασμοῦ πρός τήν ἱερότητάς τους.

Ἐκφράζουμε τίς εὐχαριστίες μας γιά τήν πρόσκληση συμμετοχῆς μας, ἀλλά καί τήν εὐαρέσκειά μας γιά τήν διοργάνωση καί αὐτοῦ του Συνεδρίου,

τό ὁποῖο ξεπέρασε τόν προσδιορισμό Πανελλήνιο ἀφοῦ συμμετέχουν καί ἀδελφοί Ἀρχιερεῖς-Ἐκπρόσωποι καί ὄλων τῶν ἄλλων Ὁρθοδόξων Ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν, τούς ὁποίους καλοσωρίζουμε καί θερμά τους εὐχαριστοῦμε γιά τήν παρουσία τους.

Εὐχαριστίες ἐπίσης στόν φιλοξενούντα Σεβασμιώτατο Ἀδελφό, Μητροπολίτη Κίτρους, Κατερίνης καί Πλαταμῶνος, κ. Γεώργιο καί στούς πολύτιμους συνεργάτες του, οἱ ὁποῖοι κοπίασαν πολύ γιά τήν πραγματοποίηση αὐτοῦ τοῦ Συνεδρίου, στόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Δωδώνης κ. Χρυσόστομο, Πρόεδρο τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Λευκάδος καί Ἰθάκης κ. Θεόφιλο Ἀντιπρόεδρο, στόν ἄοκνο, σεμνό καί πολύτιμο Γραμματέα μας Πανοσιολογιώτατο Ἀρχιμανδρίτη κ. Σπυρίδωνα Κατραμάδο, τόν ὁποῖο καί ἐντέιλα ὅπως ἀναγνώσει τό παρόν Μήνυμα καί νά ἐκπροσωπήσει τήν Ἱ. Ἀρχιεπισκοπή στό Συνέδριο, τόν Πρόεδρο τῆς Ὄργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συνεδρίου κ. Γεώργιο-Σταῦρο Κούρτη, Πρόεδρο τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐ.τ. καί Πρόεδρο τοῦ Παντείου Πανεπιστημίου, καθώς καί τὰ λοιπά μέλη αὐτῆς, καί νά ἐπαινήσουμε γιά τήν ἄοκνη ἐργασία τους γιά τήν ὀργάνωση τοῦ παρόντος Συνεδρίου, στούς χορηγούς καί εὐεργέτες μέ ἐκπρόσωπό τους τήν Ἀντιπεριφερειάρχη κ. Σοφία Μαυρίδου, τούς Ἐκπροσώπους καί χορηγούς τῶν Ξενοδοχείων γιά τήν φιλοξενία τῶν κ.κ. Συνέδρων καί αὐτοῦ τούτου τοῦ Συνεδρίου, τούς ἐκπροσώπους τῶν Ἱ. Μονῶν τῆς φιλοξενούσης Ἱ. Μητροπόλεως καί ὅλους τους συντελεστές στήν ἐπιτυχία του.

Εὐχόμαστε ἐπιτυχία στίς ἐργασίες του καί ἐλπίζουμε, ὅπως διά τῶν ἐμπεριστατωμένων εἰσηγήσεων ἐπιτευχθεῖ ἡ περαιτέρω ἀνάπτυξη τῶν Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων ὄχι μόνο εἰδικά στήν περιοχή τῆς Πιερίας, ἀλλά στό σύνολο τῶν κατά τόπους Ἐκκλησιῶν τῆς Πατρίδος μας καί ἐκτός Αὐτῆς.

† Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερόνυμος
Πρόεδρος

ΟΜΙΛΙΑΙ

Ἐνθρονιστήριος Λόγος
τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἁρτης
κ. Καλλινίκου

(Ἁρτα, 19.11.2016)

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καί πάσης
Ἑλλάδος κύριε Ἱερώνυμε,
Σεβασμιώτατε Τοποτηρητά Μητροπολίτα πρώην
Ἁρτης κύριε Ἰγνάτιε,
Σεβασμιώτατοι καί Θεοφιλέστατοι Ἅγιοι Ἀρχιε-
ρεῖς,
Εὐλαβέστατοι ἀδελφοί Πρεσβύτεροι καί Διάκο-
νοι,
Ὅσιώτατοι Μοναχοί καί Μοναχές,
Ἐξοχώτατοι καί Ἐντιμώτατοι ἐκπρόσωποι τῶν
Ἀρχῶν,
Λαέ τοῦ Κυρίου εὐλογημένε,

Ἀνεβαίνοντας τίς βαθμίδες τοῦ ἀρχιερατικοῦ
θρόνου τῆς ἱστορικής Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἁρ-
της, τήν ὁποία τό Σεπτό Σῶμα τῆς Ἱεραρχίας τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μέ ἐξέλεξε γιά νά ποιμά-
νω, ἔρχονται στό νοῦ μου τά λόγια τοῦ Ἀναστημέ-
νου Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ πρὸς τόν Ἀπόστο-
λο Πέτρο. «*Σίμων Ἰωνᾶ ἀγαπᾷς με πλεῖον τού-
των;*» Τήν ἐρώτηση αὐτή ἀπηύθυνε τρεῖς φορές ὁ
Κύριός μας πρὸς τόν μαθητή Του γιά νά λάβει
τρεῖς ἐπίσης φορές τήν διαβεβαίωση ἀπό τόν Πέ-
τρο: «*Ναί κύριε σύ πάντα οἶδας, σύ γινώσκεις ὅτι
φιλῶ σέ...*». Καί τότε ὁ Ἰησοῦς ἐπώμισε σέ αὐτόν
τό μεγάλο ἔργο τῆς διαποίμησης: «*Βόσκει τά
ἀρνία μου...ποιμαίνει τά πρόβατά μου...*»

Τήν ἴδια ἐρώτηση αἰσθάνομαι νά ἀπευθύνει καί
πρὸς τήν ταπεινότητά μου ὁ Κύριός μας: «*ἀγαπᾷς
με πλεῖον τούτων.....*»; Δύσκολη ἡ ἀπάντηση, μεγά-
λη ἡ εὐθύνη, βαρὺ τό φορτίο. Ἡ ἀπάντηση γίνεται
δυσκολότερη, ὅταν γνωρίζεις πῶς σκοπός τοῦ
ἐκκλησιαστικοῦ ποιμένος εἶναι ἡ πνευματική ὁλο-
κλήρωση, ἡ ἐν Χριστῷ ἀπολύτρωση, ἡ πληρότητα,

ἡ θέωση τῶν ἀνθρώπων μέσα ἀπό τήν μίμηση τῆς
ζωῆς τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος τό
ἐκφράζει λέγοντας: «*Μιμηταί μου γίνεσθε, καθὼς
καγὼ Χριστοῦ*». Τό ἴδιο ἐτόνιζε ἀργότερα καί ὁ
Ἅγιος Γρηγόριος Νύσσης: «*Θεοῦ μίμησιν τόν χρι-
στιανισμόν ὁ ὄρος φησιν*». Χριστιανισμός εἶναι ἡ
μίμηση τοῦ Χριστοῦ. Ἀλλά καί ὄλοι οἱ μεγάλοι
πατέρες τῆς Ἐκκλησίας τήν μίμηση τοῦ Χριστοῦ
θέτουν ὡς κέντρο τῆς ποιμαντικῆς, τόσο τοῦ ἑαυ-
τοῦ τους ὅσο καί τοῦ ποιμνίου τους.

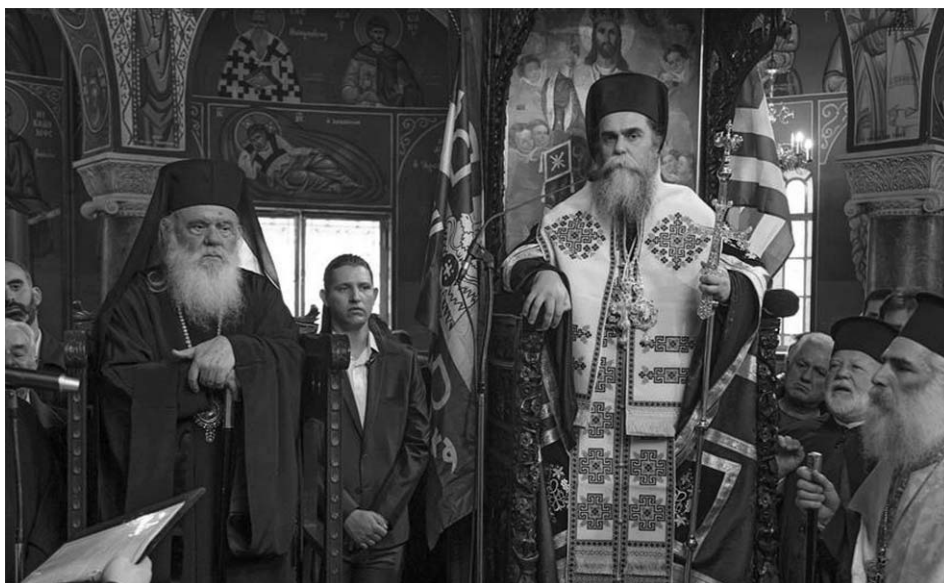
Στήν ἐρώτηση τοῦ Χριστοῦ «*ἀγαπᾷς με πλεῖον
τούτων;*» δύσκολα ἀπαντᾷς ὅταν γνωρίζεις πῶς οἱ
ἄνθρωποι προσβλέπουν στό πρόσωπό σου τόν τύ-
πο τοῦ Χριστοῦ, ἀναζητοῦν σέ ἐσένα τόν τύπο τοῦ
θεοειδοῦς, τοῦ ὁλοκληρωμένου ἀνθρώπου. Πῶς
νά ἀπαντήσεις στό ἐρώτημα «*φιλεῖς με;*» ὅταν
πρέπει νά παραβάλλεις διαρκῶς τήν ψυχή σου μέ
τήν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ καί νά τήν ἐξομοιώνεις μέ
αὐτή; ὅταν ὀφείλεις νά γίνεις χριστοειδής πρὸς
τήν πραότητα, τήν ταπείνωση, τήν μακροθυμία,
τήν αὐταπάρηση, τήν μέχρι Σταυροῦ θυσία καί
Ἀγάπη γιά τό ποῖμνιο; Ὅταν μάλιστα ὁ Ἱερός
Χρυσόστομος, ὁ κρυστάλλινος πατήρ τῆς Ἐκκλη-
σίας γράφει: «*Οἶδα τήν ἔμμαντοῦ ψυχῆν, τήν
ἀσθενή ταύτην καί μικρᾶν, οἶδα τῆς διακονίας τό
μέγεθος καί τήν πολλήν του πράγματος δυσκο-
λίαν*». Καί ὁ ἕτερος τῶν γιγάντων τῆς Ἐκκλησίας
πατήρ, ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, ὅταν
ἐπρόκειτο νά ἀναλάβει τήν διαποίμανση τῆς ἐπι-
σκοπῆς του γράφει ὅτι πρέπει ὁ ἴδιος προηγουμέ-
νως νά γίνι «*ναός Θεοῦ ζῶντος καί ζῶν κατοικη-
τήριον Χριστοῦ ἐν πνεύματι*».

Ἐχω συνείδηση καί ἐπίγνωση τῆς ἀποστολῆς
μου. Γνωρίζω, ὅτι πρέπει νά βαδίσω τήν σταυροα-
ναστάσιμη ὁδό, νά φέρω στοὺς ὤμους μου τόν

σταυρό του επισκοπικού χρέους ώστε διά του Γολγοθά να οδηγηθώ και να καθοδηγήσω στην Ανάσταση. Όφείλω να συνεχίσω τους αγώνες μου με θερμότερο ζήλο από πίο καιρία και πλέον υπεύθυνη σκοπιά, με κύριο και αποκλειστικό στόχο την προαγωγή του αγιαστικού, του ποιμαντικού και του διδακτικού έργου της Έκκλησίας. *«Τούτο γάρ ἐστί τό θέλημα τό Θεοῦ, ὁ ἀγιασμός ἡμῶν...»*. Επιθυμῶ να προσεγγίσω ὡς ποιμήν τῆς Ἐκκλησίας καί μιμητής τοῦ καλοῦ Ποιμένος καί Ἀρχιεπίσκοπος Χριστοῦ, τήν ζωή καί τίς ψυχές τοῦ ἐμπιστευθέντος λογικοῦ ποιμνίου, *«ὁδηγῶν αὐτό εἰς νομάς σωτηρίους»*. Ἀγωνιῶ να διδάξω μέ τόν λόγο, ἀλλά κυρίως μέ τά ἔργα, τήν ἀληθινή πίστη καί θεογνωσία, τήν υἰγαίνουσα διδασκαλία καί τήν ὀρθόδοξο ἐκκλησιαστική παράδοση. Πόθος μου εἶναι να βρισκομαι σέ ἀγαθή ἐν Χριστῷ κοινωνία καί ἐπαφή μέ ὄλους σας, μικρούς καί μεγάλους, μαθητές καί διδασκάλους, περιωνύμους καί ἀσημους κατά κόσμο, μορφωμένους καί ἀπλοϊκοῦς, πλουσίους καί πτωχοῦς, ἰσχυροῦς καί ἀδυνάτους. Νά σταθῶ ἰδιαίτερος μέ ὄλη μου τήν καρδιά θερμός φίλος, ἀδελφός καί συμπαράστατης στά παιδιά καί τούς νέους, πού ἀποτελοῦν τήν ἐλπίδα μας γιά ἕνα καλύτερο μέλλον. Θέλω να σταθῶ δίπλα σας στους προβληματισμούς καί τά προβλήματα, τά ὅποια δυστυχῶς εἶναι τόσο πολλά. Ἀνεργία, φτώχεια, ἀνασφάλεια, σύγχυση, ἐξαρτήσεις, ἀπώλεια τῆς ἀξιοπρέπειας. Θά μοιραζόμαστε τή δύνα-

μη πού ὅταν εἴμαστε ἐνωμένοι μᾶς δίνει ὁ Θεός. Θά ἀντιμετωπίζουμε κάθε κίνδυνο. Ἐπίσης, ἐπιθυμῶ να ἐνισχύσω τούς δεσμούς μέ ὄσους Ἀρτινούς ἔχουν μετοικήσει σέ ἄλλους τόπους. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἄρτας εἶναι ἡ στοργική μάνα καί τῶν ξενιτεμένων παιδιῶν τῆς.

Ἐπιτρέψατέ μου, να στρέψω γιά λίγο τόν λόγο πρὸς τόν κληρο καί τίς μοναστικές ἀδελφότητες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἄρτης καί να βεβαιώσω, ὅτι θά εἶμαι ἀδελφός μεταξύ ἀδελφῶν καί διάκονος μεταξύ διακόνων τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Κυρίου. Ἀδελφοί καί πατέρες, οἱ ἐκ τοῦ ἱεροῦ καταλόγου, θά διακονοῦμε τούς πάντες μέ ἀγάπη ἐντός τοῦ ἀμπελῶνος τοῦ Κυρίου, ἔχοντας κατά νοῦ πάντα τά λόγια του Ἀποστόλου Παύλου: *«μηδεμίαν ἐν μηδενί διδόντες προσκοπήν, ἵνα μή μωμηθῇ ἡ διακονία, ἀλλ' ἐν παντί συνιστῶντες ἑαυτούς ὡς Θεοῦ διάκονοι, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ... ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκριτῶ, ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ, ... ὡς πτωχοί πολλοῦς δέ πλουτίζοντες, ὡς μηδέν ἔχοντες καί πάντα κατέχοντες»* (Β' Κορ. 6:3-10). Θά ἔχουμε ἀγάπη καί συνεργασία μεταξύ μας, καί θά φροντίζουμε να διακρινόμεθα γιά τό ἐκκλησιαστικό ἦθος, τή σεμνότητα καί τήν ἱεροπρέπεια. Θά ἐνδιαφερόμεθα γιά τίς ἀνάγκες καί τά προβλήματα τῶν Χριστιανῶν, ὡστε να ἐπαληθεύεται συνεχῶς ὁ λόγος τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου: *«σάλπιγγος ἀπάσης λαμπροτέρα καί μεγαλοφωνότερα ἢ διά τῶν ἔργων ἐπίδειξις»*. Εἶναι

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος συνόδευσε τόν νέο Μητροπολίτη Ἄρτης Σεβ. κ. Καλλίνικο στήν τελετή Ἐνθρονίσεως.

πιό λαμπρά και πιο ήχηρα από κάθε σάλπιγγα τά ξεργα που πράττουμε.

Γνωρίζω βέβαια ότι στον αγώνα μου αυτό έχω συμπαρασάτη, τον προκάτοχό μου, τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη πρώην Άρτης κ. Ίγνάτιο, ο οποίος φιλοπόνως και φιλοτίμως εργάσθηκε επί τεσσαράκοντα και πέντε έτη στο γεώργιον τουτο του Θεού ως ένοποιός και ειρηνοποιός. Επίσης με συνοδεύουν οι προς τον Κύριον πρεσβείες του καταξιωμένου, τιμίου επισκόπου και γέροντός μου, μακαριστού μητροπολίτου Άργολίδος κυρού Ίακώβου, τον όποιο πολλοί Άρτινοί θυμοῦνται ως πατέρα Ίάκωβο, παρά τους πόδας του όποιου έμαθήτευσα επί τριανταδύο συναπτά έτη ως ιεροψάλτης, ως διάκονος, ως πρεσβύτερος και ως βοηθός επίσκοπος και του όποιου ή σοφή χειραγώγηση και πεφωτισμένη καθοδήγηση αποτελοῦν για έμένα άξονα και όδηγό για την πορεία μου στον άμπελωνα του Κυρίου ήμων Ίησού Χριστού.

Μακαριώτατε,

άφοῦ ευχαριστήσω εκ μέσης καρδιάς την σεπτή και θεοτίμητο Άγιότητά Σας για όσα υπέρ της

έλαχιστότητός μου εν άγάπη πολλή πράξατε μέχρι τουδε, ευχαριστώ τους Σεβασμιωτάτους Άρχιερείς, τους έντιμοτάτους άρχοντες, τίς στρατιωτικές και δικαστικές άρχές, τους λίαν άγαπητούς εξ Άργολίδος άδελφούς μου κληρικούς, μοναστικές αδελφότητες και λαϊκούς, οι όποιοι με επικεφαλής τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Άργολίδος κ. Νεκτάριο, με συνόδευσαν στην Θεόσωστο Έπαρχία μου, τους γονείς μου, τά κατά σάρκα αδέλφια μου και τίς οικογένειές τους.

Έπικαλοῦμαι τέλος τίς Σεπτές Πατριαρχικές ευχές της Αυτού Θειοτάτης Παναγιότητος του Οικουμενικού Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κυρίου μοι κυρίου Βαρθολομαίου και παρακαλώ όλους να ευχηθείτε, να προπορεύεται έμοῦ ή χάρις και τό έλεος του Παναγάθου Θεού και να πραγματοποιειται εν παντι τό πανάγιο θέλημά Του εις δόξαν Κυρίου και σωτηρία των ψυχών. Και να ήχει διαρκώς στην ψυχή μου ή φωνή του Άρχιποίμενος Χριστού: «Ποίμαινε τά πρόβατά μου», ώστε να έχω καλήν άπολογία εν επί του φοβερού Βήματός Του.

Γένοιτο.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Άριθμ. 4294/2303/24.10.2016 Κανονισμός περί συστάσεως και λειτουργίας
 ἐκκλησιαστικοῦ ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία:
 «Σχολή Βυζαντινῆς Ἀγιογραφίας Φώτης Κόντογλου»,
 τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
 ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ' ὄψει:

1. τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1 παρ. 4, 29 παρ. 2 καὶ 59 παρ.1 καὶ 2 τοῦ νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τοῦ ἀρθροῦ 68 παρ.1, ὑποπαρ. 4 καὶ 5α τοῦ νόμου 4235/2014,

2. τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα, αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἀπὸ τὰς εὐαγγελικὰς ἐπιταγὰς, τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας καὶ τοὺς νόμους τοῦ κράτους,

3. τὰς ὑφισταμένας κοινωνικὰς καὶ πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης,

4. τὴν ὑπ' ἀριθμ. 432/217/8.9.2016 πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐσταθίου,

5. τὴν ἀπὸ 21.9.2016 γνωμοδότησιν τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

6. τὴν ἀπὸ 12.10.2016 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

Ἀποφασίζει

συνιστᾶ εἰς τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης ἐκκλησιαστικὸν ἴδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «Σχολὴ Βυζαντινῆς Ἀγιογραφίας "Φώτης Κόντογλου"», ἢ ὀργάνωσις, διοικήσις, διαχειρίσις καὶ λειτουργία τοῦ ὁποῖου θὰ διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

Κανονισμός

Περὶ συστάσεως καὶ λειτουργίας ἐκκλησιαστικοῦ ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία:
 «Σχολὴ Βυζαντινῆς Ἀγιογραφίας Φώτης Κόντογλου»,
 τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης

Ἄρθρον 1

Σύσταση - Ἐπωνυμία - Ἔδρα - Σφραγίδα

Στὴν περιφέρεια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης καὶ ὑπὸ τὴν πνευματικὴ καὶ διοικητι-

κὴ ἐποπτεία αὐτῆς συνιστᾶται ἐκκλησιαστικὸ ἴδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία «Σχολὴ Βυζαντινῆς Ἀγιογραφίας Φώτης Κόντογλου», τὸ ὁποῖο ἀποτελεῖ νομικὸ πρόσωπο ἰδιωτικοῦ δικαίου μὴ αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρα, καὶ θὰ διέπεται ἀπὸ τῆς διατάξεως τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Τὸ Ἴδρυμα ἔχει ἔδρα τὸν Δῆμο Σπάρτης καὶ στεγάζεται σὲ κτίριο ἐντὸς τῆς πόλεως τῆς Σπάρτης.

Τὸ Ἴδρυμα ἔχει δικὴ του κυκλικὴ σφραγίδα, στὴν περιφέρεια τῆς ὁποίας ἀναγράφεται: «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΣΠΑΡΤΗΣ» καὶ ἔσωθεν οἱ λέξεις «ΣΧΟΛΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΑΣ ΦΩΤΗΣ ΚΟΝΤΟΓΛΟΥ».

Ἄρθρον 2
Σκοπός

1. Τὸ Ἴδρυμα ἔχει ὡς σκοπὸ τὴν ἀνάπτυξη τῶν καλλιτεχνικῶν δεξιοτήτων τῶν σπουδαστῶν, παρέχοντας τῆς ἀναγκαῖες θεωρητικὲς καὶ πρακτικὲς γνώσεις σχετικὰ μὲ τὴν Ἀγιογραφία. Στόχος εἶναι ἡ Σχολὴ νὰ καταστῆ ὄχι μόνον τεχνικὸ καὶ ἐπαγγελματικὸ ἐργαστήριον, ἀλλὰ καὶ ἐργαστήριον ἐπιστημονικῆς γνώσεως γιὰ τὴν παραδοσιακὴ μας ζωγραφικὴ (ἀρχαία, ἑλληνιστικὴ, βυζαντινὴ, μεταβυζαντινὴ καὶ λαϊκὴ).

Εἰδικότερα, στοὺς σκοποὺς τοῦ Ἰδρύματος περιλαμβάνονται:

α. Ἡ διδασκαλία, καλλιέργεια καὶ διάδοση τῆς ἑλληνορθόδοξης, πατροπαράδοτης - ἐκκλησιαστικῆς - βυζαντινῆς ἀγιογραφίας, τόσο σὲ θεωρητικὸ ὅσο καὶ σὲ πρακτικὸ ἐπίπεδο.

β. Ἡ ἐμβάθυνση στὴ θεολογία τῆς εἰκόνας, μὲ τὴ μελέτη τῆς Ὀρθοδόξου πολιτιστικῆς μας κληρονομίας, ἀναπτύσσοντας στὸν σπουδαστὴ τὴ συνείδηση τοῦ ἑλληνοεὐρωπαίου πολίτη, ὥστε νὰ μὴ ἀπολέσει - στὸ πλαίσιο τῆς Ἐνωμένης Εὐρώπης - τὴν ἐθνικὴ του ταυτότητα ἢ νὰ ἀφομοιωθεῖ πολιτιστικὰ καὶ νὰ ἀποχρωματισθεῖ δογματικὰ.

γ. Ἡ ἀνάδειξη νέων Ἀγιογράφων.

δ. Ἡ συμπλήρωση τῆς μορφώσεως καὶ τῆς παιδείας περὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴ βυζαντινὴ ἀγιογραφία, καθὼς καὶ ἡ παροχὴ πάσης φύσεως βοήθειας σὲ ἤδη ὀλοκληρωμένους τεχνίτες ἀγιογράφους.

ε. Ἡ ὑπεύθυνη διδασκαλία τῆς βυζαντινῆς ἀγιογραφίας ἀπό καθηγητές ἀγιογραφίας καί πεπειραμένους ἀγιογράφους.

στ. Ἡ δημιουργία μεταπτυχιακοῦ προγράμματος σπουδῶν στή βυζαντινὴ ἀγιογραφία.

ζ. Ἡ θεωρητικὴ ἔρευνα καί ἡ δημοσίευση τῶν ἐπιτευγμάτων, ἀναφορικά μὲ τὴν προέλευση καί ἐξέλιξη κατὰ καιροῦς τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀγιογραφίας.

η. Ἡ προβολὴ καί ἔξαρση τοῦ μεγαλείου τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀγιογραφίας ὡς ἱερᾶς παράδοσης τῆς Ὁρθοδοξίας, μὲ ἐκδηλώσεις, δημόσιες ἐμφανίσεις καί ἄλλα πρόσφορα μέσα στὴν ἡμεδαπὴ καί ἀλλοδαπὴ.

2. Γιά τὴν ἐπίτευξη τῶν παραπάνω σκοπῶν τὸ Ἴδρυμα δύναται νὰ ὀργανώνει καί νὰ πραγματοποιεῖ σεμινάρια, συμπόσια, κ.λπ., νὰ φιλοξενεῖ σπουδαστές ἀλλήλων σχολῶν Βυζαντινῆς Ἀγιογραφίας, νὰ διοργανώνει ἐπισκέψεις καί ἐκδρομὲς τόσο στὸν ἐλληνικὸ ὄσο καί στὸ ἐξωτερικὸ, νὰ συνεργάζεται μὲ ἄλλους φορεῖς ἰδιωτικούς ἢ δημόσιους, ὅπως ἐνδεικτικὰ τὰ Ὑπουργεῖα Πολιτισμοῦ καί Παιδείας, νὰ διοργανώνει ἐπισκέψεις σὲ Ἱερές Μονές καί Ἱεροῦς Ναοὺς τῆς ἐλληνικῆς Ἐπικράτειας καί ἄλλες ἐκδηλώσεις γενικότερα.

ἄρθρον 3 Διοίκηση

1. Τὸ Ἴδρυμα τελεῖ ὑπὸ τὴν πνευματικὴ καί διοικητικὴ ἐποπτεία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καί Σπάρτης καί διοικεῖται ἀπὸ Διοικητικὸ Συμβούλιον πού ἀπαρτίζεται ἀπὸ:

α) τὸν ἐκάστοτε Μητροπολίτη Μονεμβασίας καί Σπάρτης ὡς Πρόεδρο, ἀναπληρούμενο ἀπὸ τὸν νόμιμο ἀναπληρωτὴ του, καί

β) τέσσερα πρόσωπα, κληρικούς ἢ λαϊκοὺς, πού κατοκοῦν ἐντὸς τῆς περιφέρειας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καί Σπάρτης, διορίζονται μὲ διετή θητεία ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη Μονεμβασίας καί Σπάρτης καί μποροῦν νὰ ἐπαναδιορισθοῦν.

2. τὰ μέλη δέν πρέπει νὰ προέρχονται ἀπὸ τὸ διδακτικὸ προσωπικὸ καί ἀπὸ τοὺς σπουδαστές, ἡ δὲ προσφορά τοὺς εἶναι ἄμισθη.

3. μέλη τοῦ Δ.Σ. πού παραιτοῦνται ἢ δέν ἀνταποκρίνονται στὰ καθήκοντά τους ἢ δέν συμμετέχουν σὲ περισσότερες ἀπὸ τρεῖς (3) συνεχεῖς συνεδριάσεις ἢ προβαίνουν σὲ ἐνέργειες πού ἔρχονται σὲ ἀντίθεση μὲ τοὺς σκοποὺς τοῦ Ἰδρύματος, παύονται καί ἀντικαθίστανται μὲ νέα μέλη ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη Μονεμβασίας καί Σπάρτης.

4. Τὸ Δ.Σ. συγκροτεῖται σὲ σῶμα κατὰ τὴν πρώτη συνεδριάση του, ἐκλέγοντας ἀντιπρόεδρο, γραμματέα καί ταμία. Τὸ Δ.Σ. συνέρχεται τακτικὰ κάθε τρεῖς (3) μῆνες καί ἔκτακτα, ὅταν παρίσταται ἀνάγκη, ὕστερα ἀπὸ πρόσκληση τοῦ Προέδρου, ἡ ὁποία ἐμπεριέχει τὰ θέματα τῆς ἡμερησίας διατάξεως.

5. Τὸ Δ.Σ. βρίσκεται σὲ ἀπαρτία, ὅταν παρίσταται ὀπωσδήποτε ὁ Πρόεδρος ἢ σὲ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματος αὐτοῦ ὁ ἀναπληρωτὴς του καί δύο (2) μέλη του, οἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτοῦ λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφία τῶν παρόντων μελῶν. Σὲ περίπτωση ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου ἢ, σὲ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματος αὐτοῦ, τοῦ νομίμου ἀναπληρωτῆ του.

6. Κατὰ τὶς συνεδριάσεις τοῦ Δ.Σ. τηροῦνται πρακτικά, στὰ ὁποῖα καταχωρίζονται οἱ ἀποφάσεις πού λαμβάνονται, ἀλλῆλα καί οἱ ἀπόψεις τῶν μειοψηφούντων μελῶν. Τὰ πρακτικά αὐτὰ ὑπογράφονται ἀπὸ ὅλα τὰ παρόντα μέλη.

ἄρθρον 4

Ἀρμοδιότητες τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

1. Τὸ Δ.Σ. ἀποφασίζει γιὰ κάθε ὑπόθεση πού ἀφορᾷ στὸ Ἴδρυμα καί εἰδικότερα:

α) Ἀποφασίζει γιὰ κάθε θέμα πού ἀφορᾷ στὴν ὀργάνωση, διοίκηση, λειτουργία, διαχείριση καί ἀξιοποίηση τῶν ἐν γένει περιουσιακῶν στοιχείων καί τὴ διάθεση τῶν οικονομικῶν πόρων τοῦ Ἰδρύματος, καθὼς καί γιὰ κάθε ἐνέργεια ἡ ὁποία σχετίζεται μὲ τὴν ἐκπλήρωση τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ. Δύναται δὲ νὰ ἀναθέτει στὸν διευθυντὴ τῆς Σχολῆς εἰδικὰ καθήκοντα καί τομεῖς εὐθύνης.

β) Μελετᾷ τρόπους καί μεθόδους ἐπίτευξης τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος καί ἐπιλέγει ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς πιὸ ἀποδοτικούς.

γ) Ἐγκρίνει τὸν ἐτήσιο προγραμματισμὸ τῶν δραστηριοτήτων τοῦ Ἰδρύματος. Ἀποφασίζει γιὰ κάθε λεπτομέρεια πού ἀφορᾷ στὴν ὀργάνωση τῶν σπουδῶν, στοὺς τομεῖς καί στὰ τμήματα, ὡς καί τὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων. Διατηρεῖ τὸ δικαίωμα νὰ ρυθμίζει καί ν' ἀλλοιάζει τὸν Κανονισμὸ Σπουδῶν μὲ σκοπὸ πάντοτε τὴ βελτίωση τῆς λειτουργίας τῆς Σχολῆς καί συμφώνως μὲ τὶς παρουσιαζόμενες ἀνάγκες.

δ) Μεριμνᾷ γιὰ τὴν ἐξέυρεση οικονομικῶν πόρων, ὥστε ἡ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος νὰ εἶναι περισσότερο ἀποτελεσματικὴ.

ε) Ἐγκρίνει τὶς συμβάσεις προμήθειας, ὑπηρεσιῶν καί ἔργου καί ἀποφασίζει γιὰ ὁποιαδήποτε πρόσληψη ἀναγκαίου προσωπικοῦ.

στ) Ψηφίζει τὸν ἐτήσιο προϋπολογισμὸ καί ἀπολογισμὸ τοῦ Ἰδρύματος καί ὑποβάλλει αὐτοὺς στὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιον πρὸς ἔγκριση.

ε) Ἀποφασίζει γιὰ κάθε ἄλλο θέμα, τὸ ὁποῖο ἀφορᾷ στὸ Ἴδρυμα, ἔστω καί ἂν δέν προβλέπεται ρητὰ στὸν παρόντα Κανονισμὸ.

2. Τὸ Ἴδρυμα ἐκπροσωπεῖται ἐνώπιον πάσης ἀρχῆς σὲ ὅλες τὶς ἐννομες σχέσεις, καθὼς καί σὲ ὅλες του τὶς σχέσεις μὲ ἄλλα ἰδρύματα, ὀργανισμοὺς, νομικὰ καί φυσικὰ πρόσωπα ἀπὸ τὸν Πρόεδρο ἢ ἀπὸ μέλος αὐτοῦ, εἰδικὰ ἐξουσιοδοτημένο γι' αὐτὸν τὸν σκοπὸ.

3. Ο Πρόεδρος επιβλέπει και καθορίζει τις εργασίες του Δ.Σ., υπογράφει τη σχετική αλληλογραφία, ως και τα πρακτικά συνεδριάσεων και τις αποφάσεις του Δ.Σ.

4. Τόν Πρόεδρο αναπληρώνει ο αντιπρόεδρος κατόπιν ειδικής εντολής του Προέδρου και, σε περίπτωση αδυναμίας παροχής αυτής, κατόπιν ειδικής εντολής του Δ.Σ. εξαιρουμένων των θεμάτων των αναγομένων σε ζητήματα κανονικής έποπτείας, του τεκμηρίου αρμοδιότητας και γενικών ζητημάτων απομένων της αρμοδιότητας του Προέδρου υπό την ιδιότητά του ως Μητροπολίτου.

5. Ο γραμματεός διενεργεί την αλληλογραφία της Σχολής. Τηρεί τό Πρωτόκολλο και τό Άρχείο αυτής. Τηρεί τό βιβλίο Μητρώου και Προόδου των μαθητών. Τηρεί τό βιβλίο Πράξεων του Δ.Σ., συντάσσει τά πρακτικά και τά συνυπογράφει μέ τόν Πρόεδρο.

6. Ο ταμίας του Δ.Σ. τηρεί τά απαραίτητα λογιστικά βιβλία της Σχολής και τά αποδεικτικά στοιχεία εσόδων και εξόδων. Υπογράφει μετά του Προέδρου τις διπλότυπες αποδείξεις εισπράξεων και πληρωμής, διενεργεί καταθέσεις και αναλήψεις χρημάτων μέ έξουσιοδότηση κατόπιν αποφάσεως του Δ.Σ. και καταρτίζει τόν προϋπολογισμό και τόν απολογισμό του Ίδρύματος, τούς όποιους υποβάλλει στό Δ.Σ. πρός ψήφισιν.

Άρθρον 5 Πόροι

Πόροι του Ίδρύματος είναι:

α) Τό δικαίωμα έγγραφης, ή μηνιαία εισφορά των σπουδαστών, ως και ή έτήσια εισφορά από τό Ταμείο της Ίερās Μητροπόλεως, τίς Ένορίες και τίς Ίερές Μονές της οικείας εκκλησιαστικής περιφέρειας, του ποσού καθοριζομένου από την Ίερά Μητρόπολη Μονεμβασίας και Σπάρτης.

β) Παροχές παρεχόμενες από κρατικούς φορείς, εισφορές Δήμων και Όργανισμών.

γ) Συμμετοχή σε ευρωπαϊκά προγράμματα, τά όποια προβλέπουν την ενίσχυση ανάλογων δράσεων.

δ) Δωρεές, εισφορές σε είδος ή σε χρήμα, χορηγίες από ζώντες, κληρονομίες, κληροδοσίες κινητών και ακινήτων φυσικών και νομικών προσώπων, καθώς και τά έσοδα πού τυχόν προέρχονται από αυτά.

ε) Έσοδα πού προέρχονται από την πραγματοποίηση διαφόρων εκδηλώσεων και δραστηριοτήτων του Ίδρύματος.

στ) Κάθε άλλη πρόσοδος προερχομένη εκ νομίμου και χρηστής πηγής και μή προβλεπομένη εκ του παρόντος άρθρου.

Άρθρον 6 Τηρούμενα Βιβλία

Τό Ίδρυμα τηρεί τά απαραίτητα διαχειριστικά βιβλία, ήτοι:

α) Βιβλίο Πρωτοκόλλου εισερχομένων και εξερχομένων εγγράφων

β) Βιβλίο Πρακτικών του Δ.Σ.

γ) Κτηματολόγιο (βιβλίο ακινήτων ανηκόντων στην παρουσία του Ίδρύματος)

δ) Βιβλίο Υλικού στό όποιο καταγράφονται τά πάγια στοιχεία (κινητά πράγματα), τά όποια ανήκουν στό Ίδρυμα

ε) Μαθητολόγιο

στ) Βιβλίο Έξετάσεων

ζ) Βιβλίο Ταμείου

η) Κάθε άλλο αναγκαίο βιβλίο πού όρίζεται από την κειμένη νομοθεσία ή πού κρίνεται απαραίτητο από τό Δ.Σ. γιά την όμαλή και αποτελεσματική λειτουργία του Ίδρύματος

Άρθρον 7

Διευθυντής και προσωπικό

1. Τό προσωπικό του Ίδρύματος είναι έμμισθο ή και έθελοντικό και προσλαμβάνεται από τό Δ.Σ. μέ πρόταση του Προέδρου του, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις της κειμένης νομοθεσίας.

2. Του προσωπικού προϊσταται ό διευθυντής της Σχολής, ό όποιος είναι υπεύθυνος γιά την εύρυθμη λειτουργία της, την εφαρμογή του προγράμματος και γιά την παρακολούθηση και επίδοση των μαθητών αυτής. Δύναται νά είναι και ό ίδιος μέλος του διδακτικού προσωπικού της Σχολής. Ο Διευθυντής εισηγείται στό Δ.Σ., στό όποιο δύναται νά μετέχει χωρίς δικαίωμα ψήφου, άλλα έκφράζοντας τη γνώμη του.

Άρθρον 8

Όργάνωση Σπουδών

1. Η Σχολή είναι μονομηματική και άπαρτίζεται από δύο τομείς:

A. Τομέα Άγιογραφίας (γιά όλα τά έτη)

B. Τομέα Θεωρητικών (γιά όλα τά έτη)

Η Σχολή είναι εργαστηριακή, δηλαδή κύρια διδακτική μονάδα είναι τό εργαστήριο, στό όποιο ό έκάστοτε διδάσκων μεταδίδει όχι μόνον τεχνικές γνώσεις, άλλα και μία όρισμένη αντίληψη γιά την τέχνη.

Τά εργαστηριακά μαθήματα συμπληρώνονται μέ τά θεωρητικά, τά όποια ό σπουδαστής είναι υποχρεωμένος νά παρακολουθήσει ή και νά εξετασθεί.

Η έπιστημονική έμβάθυνση και εξειδίκευση, κυρίως στά θεωρητικά θέματα, μεθοδεύεται γιά τούς τελειόφοιτους μέ προαιρετικά σεμινάρια.

Η Σχολή όργανώνει ειδικές εκδηλώσεις γιά την προβολή και δημοσιοποίηση των έργων των σπουδαστών. Λαμβάνουν, επίσης, μέρος σε πανελλήνιους διαγωνισμούς και εκδηλώσεις.

2. Οι σπουδές στη Σχολή είναι τετραετείς και ολοκληρώνονται σε έτήσιους κύκλους διδασκαλίας, κατά το πρότυπο των αναλόγων Άνωτάτων Σχολών. Κατόπιν επιτυχούς ολοκλήρωσης των σπουδών, η Σχολή χορηγεί βεβαίωση σπουδών, όπου και εκτίθεται αναλυτικά η βαθμολογία των μαθημάτων όλων των ετών.

Τά διδασκόμενα μαθήματα έχουν ως εξής:

Α' έτος σπουδών

Μηνιαίες ώρες διδασκαλίας

1. Έλεύθερο Σχέδιο - Χρώμα (Β' τετράμηνο)
2. Θεωρία Χώρου (Ρυθμολογία - Προοπτική)
3. Ιστορία Τέχνης
4. Διάλεξη

Β' έτος σπουδών

1. Χρώμα (Α' και Β' τετράμηνο) (Κρητική Σχολή)
2. Φορητή Εικόνα
3. Βυζαντινό Σχέδιο
4. Βυζαντινή Έπιγραφική
5. Θεωρία Χώρου (Όπτική Αντίληψη)
6. Ιστορία Τέχνης
7. Ειδικά Θέματα Άγιογραφίας (Διάλεξη)

Γ' έτος σπουδών

1. Φορητή Εικόνα (Μακεδονική Σχολή)
2. Μινιατούρα
3. Βυζαντινή Διακοσμητική
4. Ιστορία Έκκλησιαστικής Αρχιτεκτονικής
5. Ιστορία Άγιογραφίας
6. Ειδικά Θέματα Άγιογραφίας (Διάλεξη)

Δ' έτος σπουδών

1. Τοιχογραφία (Γιά τό Α' τετράμηνο)
2. Σύνθεση
3. Ιστορία Έκκλησιαστικής Αρχιτεκτονικής
4. Ιστορία Άγιογραφίας
5. Ειδικά Θέματα Άγιογραφίας
6. Σεμινάρια Τηλαιοφωτών (Διάλεξη)

Κάθε εβδομαδιαία διδακτική ημέρα ισοδυναμεί με διδακτική μονάδα.

Άρθρον 9

Τροποποίηση του Κανονισμού

Ο παρών Κανονισμός τροποποιείται με απόφαση της Ίερας Συνόδου της Έκκλησίας της Ελλάδος, ύστερα από

πρόταση του Μητροπολίτου Μονεμβασίας και Σπάρτης. Προνυείται απόφαση του Δ.Σ. του Ίδρύματος.

Άρθρον 10

Κατάργηση του Ίδρύματος

1. Το Ίδρυμα διαλύεται ή καταργείται, όταν καθίσταται αδύνατη ή λειτουργία του ή όταν δέν εκπληρώνει τήν αποστολή και τόν σκοπό του ή παρεκκλίνει αυτών. Η κατάργηση διενεργείται μέ απόφαση της Ίερας Συνόδου της Έκκλησίας της Ελλάδος, κατόπιν προτάσεως του Σέβ. Μητροπολίτου Μονεμβασίας και Σπάρτης. Στην περίπτωση αυτή προηγείται αιτιολογημένη και όμοφωνη απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ίδρύματος. Η απόφαση της Ίερας Συνόδου της Έκκλησίας της Ελλάδος περί καταργήσεως δημοσιεύεται στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως και στό επίσημο Δελτίο της Έκκλησίας της Ελλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

2. Μετά τήν κατάργηση του Ίδρύματος όλα τά περιουσιακά στοιχεία αυτού καταγράφονται και περιέρχονται αυτοδικαίως στό νομικό πρόσωπο της Ίερας Μητροπόλεως Μονεμβασίας και Σπάρτης.

Άρθρον 11

Έναρξη Ίσχυος του Κανονισμού

Ο παρών Κανονισμός ισχύει από της δημοσιεύσεως αυτού διά της Έφημερίδος της Κυβερνήσεως. Ο Κανονισμός και κάθε τροποποίηση αυτού δημοσιεύεται επίσης και διά του επίσημου Δελτίου της Έκκλησίας της Ελλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Άρθρον 12

Κάλυψη δαπάνης

Άπό τίς διατάξεις του παρόντος Κανονισμού δέν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του προϋπολογισμού της Ίερας Μητροπόλεως Μονεμβασίας και Σπάρτης.

Ο παρών Κανονισμός νά δημοσιευθῆ εις τήν Έφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άθήνα, 12.10.2016

† Ο Άθηνών ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ο Άρχιγραμματεός

Ο Μεθώνης Κλήμης

Αριθμ. 4411/2370/7.11.2016

**Ἀναγνώρισις συστάσεως Ἐνοριῶν καί Ἱερῶν Μονῶν
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γρεβενῶν
συμφώνως πρός τὸ ἄρθρον 25 τοῦ Ν. 4301/2014**

**Ἡ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει:

1. τὸ ἄρθρον 25 παρ. 1 τοῦ Ν. 4301/2014,
2. τὴν ὑπ' ἀριθμ. 293/30.6.2016 εἰσήγησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γρεβενῶν κ. Δαβίδ,
3. τὴν ἀπὸ 12.10.2016 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

διαπιστοῦμεν

τὴν σύστασιν πρό τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ Νόμου 590/1977, τῶν ὡς κάτωθι Ἐνοριῶν καί Ἱερῶν Μονῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γρεβενῶν, οἱ ὁποῖες ἀναγράφονται εἰς τὸ Ἡμερολόγιον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τοῦ ἔτους 1972 (σελ. 258-260) καί ὡς αὐταῖ ἐμφαίνονται ἐκ τοῦ τηρουμένου ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Γρεβενῶν Βιβλίῳ Χειροτονιῶν, καθὼς καί ἐκ τοῦ Βιβλίου «Σελίδες Ἱστορίας τῶν Γρεβενῶν» τοῦ Ἱστορικοῦ Ἀποστόλου Παπαδημητρίου (Α΄ Τόμος σελ. 155 καί 215 καί Β΄ Τόμος, σελ. 206, Γρεβενά 2014):

Αἱ Ἐνορίαι

1. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου χωρίου Ἀγάπη, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Ἀγάπης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Γρεβενῶν, τοῦ Δήμου Γρεβενῶν, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Γρεβενῶν, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1930.
2. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου χωρίου Ἀηδόνια, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Ἀηδονίων, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἡρακλεωτῶν, τοῦ Δήμου Γρεβενῶν, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Γρεβενῶν, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1901.
3. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου χωρίου Δεσπότης, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Δεσπότη, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Γρεβενῶν, τοῦ Δήμου Γρεβενῶν, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Γρεβενῶν, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1882.
4. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου χωρίου Ἐλάτος, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Ἐλάτου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Γρεβενῶν, τοῦ Δήμου Γρεβενῶν,
- τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Γρεβενῶν, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1928.
5. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου χωρίου Ἐλευθέρου Α΄, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Ἐλευθέρου Α΄, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Γρεβενῶν, τοῦ Δήμου Γρεβενῶν, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Γρεβενῶν, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1823.
6. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου χωρίου Καθαμίτσιον, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Καθαμιτσίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Γρεβενῶν, τοῦ Δήμου Γρεβενῶν, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Γρεβενῶν, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1850.
7. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου χωρίου Κυδωνιές, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Κυδωνιῶν, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἁγίου Κοσμά, τοῦ Δήμου Γρεβενῶν, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Γρεβενῶν, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1937.
8. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου χωρίου Πριόνια, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Πριονίων, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Γόργιαννης, τοῦ Δήμου Γρεβενῶν, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Γρεβενῶν, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1774.
9. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου χωρίου Σπήλαιον, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Σπηλαιοῦ, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Θεοδώρου Ζιάκα, τοῦ Δήμου Γρεβενῶν, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Γρεβενῶν, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1804.
10. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου χωρίου Ταξιάρχης, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Ταξιάρχη, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἡρακλεωτῶν, τοῦ Δήμου Γρεβενῶν, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Γρεβενῶν, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1860.
11. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίων Ἀποστόλων χωρίου Ἅγιος Γεώργιος, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Ἡρακλεωτῶν, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Γρεβενῶν, τοῦ Δήμου Γρεβενῶν, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Γρεβενῶν, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1836.

Περιφερειακής Ένωσης Γρεβενών, της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας, ιδρυθείσα τό έτος 1950.

31. Ένορία του Έρου Ναού Άγίου Δημητρίου χωρίου Κοκκινιά, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κοκκινιάς, της Δημοτικής Ένωσης Ήρακλειωτών, του Δήμου Γρεβενών, της Περιφερειακής Ένωσης Γρεβενών, της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας, ιδρυθείσα τό έτος 1930.

32. Ένορία του Έρου Ναού Άγίου Δημητρίου χωρίου Μαυραναίοι, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Μαυραναίων, της Δημοτικής Ένωσης Θεοδώρου Ζιάκα, του Δήμου Γρεβενών, της Περιφερειακής Ένωσης Γρεβενών, της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας, ιδρυθείσα τό έτος 1817.

33. Ένορία του Έρου Ναού Άγίου Δημητρίου χωρίου Μεγάλο Σειρήνι, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Μεγάλου Σειρηνίου, της Δημοτικής Ένωσης Γρεβενών, του Δήμου Γρεβενών, της Περιφερειακής Ένωσης Γρεβενών, της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας, ιδρυθείσα τό έτος 1675.

34. Ένορία του Έρου Ναού Άγίου Δημητρίου χωρίου Μέγαρο, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Μεγάρου, της Δημοτικής Ένωσης Άγίου Κοσμά, του Δήμου Γρεβενών, της Περιφερειακής Ένωσης Γρεβενών, της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας, ιδρυθείσα τό έτος 1810.

35. Ένορία του Έρου Ναού Άγίου Δημητρίου χωρίου Μεσολουριον, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Μεσολουριου, της Δημοτικής Ένωσης Μεσολουριου, του Δήμου Γρεβενών, της Περιφερειακής Ένωσης Γρεβενών, της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας, ιδρυθείσα τό έτος 1778.

36. Ένορία του Έρου Ναού Άγίου Δημητρίου χωρίου Μηλέα, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Μηλέας, της Δημοτικής Ένωσης Ήρακλειωτών, του Δήμου Γρεβενών, της Περιφερειακής Ένωσης Γρεβενών, της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας, ιδρυθείσα τό έτος 1900.

37. Ένορία του Έρου Ναού Άγίου Δημητρίου χωρίου Μοναχίτιον, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Μοναχίτιου, της Δημοτικής Ένωσης Θεοδώρου Ζιάκα, του Δήμου Γρεβενών, της Περιφερειακής Ένωσης Γρεβενών, της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας, ιδρυθείσα τό έτος 1803.

38. Ένορία του Έρου Ναού Άγίου Δημητρίου χωρίου Παναγία, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Παναγίας, της Δημοτικής Ένωσης Δεσκάτης, του Δήμου Δεσκάτης, της Περιφερειακής Ένωσης Γρεβενών, της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας, ιδρυθείσα τό έτος 1904.

39. Ένορία του Έρου Ναού Άγίου Δημητρίου χωρίου Πρόσβορο, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Προσβόρου, της Δημοτικής Ένωσης Θεοδώρου Ζιάκα, του Δήμου Γρεβενών, της Περιφερειακής Ένωσης Γρεβενών,

της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας, ιδρυθείσα τό έτος 1873.

40. Ένορία του Έρου Ναού Εισοδίων της Θεοτόκου χωρίου Έκκλησιές, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Έκκλησιών, της Δημοτικής Ένωσης Άγίου Κοσμά, του Δήμου Γρεβενών, της Περιφερειακής Ένωσης Γρεβενών, της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας, ιδρυθείσα τό έτος 1921.

41. Ένορία του Έρου Ναού Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Γρεβενών, μέ έδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Γρεβενών, της Δημοτικής Ένωσης Γρεβενών, του Δήμου Γρεβενών, της Περιφερειακής Ένωσης Γρεβενών, της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας, ιδρυθείσα τό έτος 1908.

42. Ένορία του Έρου Ναού Προφήτου Ήλιού χωρίου Αιμιλιανός, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Αιμιλιανου, της Δημοτικής Ένωσης Γρεβενών, του Δήμου Γρεβενών, της Περιφερειακής Ένωσης Γρεβενών, της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας, ιδρυθείσα τό έτος 1873.

43. Ένορία του Έρου Ναού Προφήτου Ήλιού χωρίου Παρόρειον, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Παρορείου, της Δημοτικής Ένωσης Γόργιανης, του Δήμου Γρεβενών, της Περιφερειακής Ένωσης Γρεβενών, της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας, ιδρυθείσα τό έτος 1898.

44. Ένορία του Έρου Ναού Άγίων Θεοδώρων Γρεβενών, μέ έδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Γρεβενών, της Δημοτικής Ένωσης Γρεβενών, του Δήμου Γρεβενών, της Περιφερειακής Ένωσης Γρεβενών, της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας, ιδρυθείσα τό έτος 1960.

45. Ένορία του Έρου Ναού Άγίων Θεοδώρων χωρίου Μαυρονόμος, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Μαυρονόμου, της Δημοτικής Ένωσης Θεοδώρου Ζιάκα, του Δήμου Γρεβενών, της Περιφερειακής Ένωσης Γρεβενών, της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας, ιδρυθείσα τό έτος 1806.

46. Ένορία του Έρου Ναού Κοιμήσεως της Θεοτόκου χωρίου Άνθρακιά, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Άνθρακιάς, της Δημοτικής Ένωσης Γρεβενών, του Δήμου Γρεβενών, της Περιφερειακής Ένωσης Γρεβενών, της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας, ιδρυθείσα τό έτος 1883.

47. Ένορία του Έρου Ναού Κοιμήσεως της Θεοτόκου χωρίου Βατόλακκος, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Βατολάκκου, της Δημοτικής Ένωσης Γρεβενών, του Δήμου Γρεβενών, της Περιφερειακής Ένωσης Γρεβενών, της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας, ιδρυθείσα τό έτος 1930.

48. Ένορία του Έρου Ναού Κοιμήσεως της Θεοτόκου χωρίου Δαφνερών, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα

67. Ένορία του Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου χωρίου Καλλιθέα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Καλλιθέας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνόττος Γόργιανης, τοῦ Δήμου Γρεβενῶν, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνόττος Γρεβενῶν, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1964.

68. Ένορία του Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου χωρίου Καλοχίον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Καλοχίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνόττος Γρεβενῶν, τοῦ Δήμου Γρεβενῶν, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνόττος Γρεβενῶν, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1870.

69. Ένορία του Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου χωρίου Κηπούρειον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κηπουρείου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνόττος Γόργιανης, τοῦ Δήμου Γρεβενῶν, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνόττος Γρεβενῶν, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1700.

70. Ένορία του Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου χωρίου Κοσματίον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κοσματίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνόττος Θεοδώρου Ζιάκα, τοῦ Δήμου Γρεβενῶν, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνόττος Γρεβενῶν, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1806.

71. Ένορία του Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου χωρίου Λεῖψι, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Λειψίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνόττος Ἀγίου Κοσμᾶ, τοῦ Δήμου Γρεβενῶν, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνόττος Γρεβενῶν, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1890.

72. Ένορία του Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου χωρίου Παλιουριά, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Παλιουριάς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνόττος Δεσκάτης, τοῦ Δήμου Δεσκάτης, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνόττος Γρεβενῶν, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1966.

73. Ένορία του Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου χωρίου Σαρακίνα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Σαρακίνας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνόττος Βεντζίου, τοῦ Δήμου Γρεβενῶν, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνόττος Γρεβενῶν, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1858.

74. Ένορία του Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου χωρίου Σμίξη, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Σμίξης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνόττος Σμίξης, τοῦ Δήμου Γρεβενῶν, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνόττος Γρεβενῶν, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1730.

75. Ένορία του Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου χωρίου Σταυρός, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Σταυροῦ, τῆς Δημοτικῆς Ἐνόττος Θεοδώρου Ζιάκα, τοῦ Δήμου Γρεβενῶν, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνόττος Γρεβενῶν, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1958.

76. Ένορία του Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου χωρίου Σύνδενδρον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Σύνδενδρου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνόττος Γρεβενῶν, τοῦ Δήμου Γρεβενῶν, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνόττος Γρεβενῶν, τῆς

Περιφερείας Δυτικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1910.

77. Ένορία του Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου χωρίου Τρίκωμον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Τρικώμου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνόττος Θεοδώρου Ζιάκα, τοῦ Δήμου Γρεβενῶν, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνόττος Γρεβενῶν, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1957.

78. Ένορία του Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου χωρίου Φελλίον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Φελλίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνόττος Γρεβενῶν, τοῦ Δήμου Γρεβενῶν, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνόττος Γρεβενῶν, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1883.

79. Ένορία του Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Παντελεήμονος χωρίου Ἀλατόπετρα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἀλατόπετρας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνόττος Θεοδώρου Ζιάκα, τοῦ Δήμου Γρεβενῶν, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνόττος Γρεβενῶν, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1880.

80. Ένορία του Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Παντελεήμονος χωρίου Ἀσπρόκαμπος, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἀσπρόκάμπου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνόττος Γρεβενῶν, τοῦ Δήμου Γρεβενῶν, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνόττος Γρεβενῶν, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1870.

81. Ένορία του Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Πάντων χωρίου Κρανέα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κρανέας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνόττος Γόργιανης, τοῦ Δήμου Γρεβενῶν, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνόττος Γρεβενῶν, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1790.

82. Ένορία του Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Πάντων χωρίου Πλατάνιστος, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Πλατάνιστου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνόττος Μαλακασίου, τοῦ Δήμου Καθαμπάκας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνόττος Τρικλήων, τῆς Περιφερείας Θεσσαλίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1881.

83. Ένορία του Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Παρασκευῆς χωρίου Μικρό Σειρήνι, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Μικροῦ Σειρηνίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνόττος Γρεβενῶν, τοῦ Δήμου Γρεβενῶν, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνόττος Γρεβενῶν, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1820.

84. Ένορία του Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Παρασκευῆς χωρίου Μεσολάκκος, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Μεσολάκκου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνόττος Γρεβενῶν, τοῦ Δήμου Γρεβενῶν, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνόττος Γρεβενῶν, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1860.

85. Ένορία του Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Παρασκευῆς χωρίου Παλαιοχώριον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Παλαιοχωρίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνόττος Βεντζίου, τοῦ Δήμου Γρεβενῶν, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνόττος Γρεβενῶν,

της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας, ιδρυθείσα τό έτος 1873.

86. Ένορία του Έρου Ναου Άγίας Παρασκευής χωρίου Ποντινή, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ποντινής, της Δημοτικής Ένότητας Βεντζίου, του Δήμου Γρεβενών, της Περιφερειακής Ένότητας Γρεβενών, της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας, ιδρυθείσα τό έτος 1900.

87. Ένορία του Έρου Ναου Άγίων Πέτρου καί Παύλου χωρίου Καληράχη, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Καληράχης, της Δημοτικής Ένότητας Άγίου Κοσμά, του Δήμου Γρεβενών, της Περιφερειακής Ένότητας Γρεβενών, της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας, ιδρυθείσα τό έτος 1864.

88. Ένορία του Έρου Ναου Παμμεγίστων Ταξιαρχών χωρίου Έλευθερον Β΄, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Έλευθερού Β΄, της Δημοτικής Ένότητας Γρεβενών, του Δήμου Γρεβενών, της Περιφερειακής Ένότητας Γρεβενών, της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας, ιδρυθείσα τό έτος 1960.

89. Ένορία του Έρου Ναου Παμμεγίστων Ταξιαρχών χωρίου Ζιάκας, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ζιάκα, της Δημοτικής Ένότητας Θεοδώρου Ζιάκα, του Δήμου Γρεβενών, της Περιφερειακής Ένότητας Γρεβενών, της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας, ιδρυθείσα τό έτος 1862.

90. Ένορία του Έρου Ναου Παμμεγίστων Ταξιαρχών χωρίου Λόχμη, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Λόχμης, της Δημοτικής Ένότητας Γρεβενών, του Δήμου Γρεβενών, της Περιφερειακής Ένότητας Γρεβενών, της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας, ιδρυθείσα τό έτος 1838.

91. Ένορία του Έρου Ναου Παμμεγίστων Ταξιαρχών χωρίου Όροπέδιον, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Όροπεδίου, της Δημοτικής Ένότητας Άγίου Κοσμά, του Δήμου Γρεβενών, της Περιφερειακής Ένότητας Γρεβενών, της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας, ιδρυθείσα τό έτος 1862.

92. Ένορία του Έρου Ναου Παμμεγίστων Ταξιαρχών χωρίου Ποηιδένδρον, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ποηιδένδρου, της Δημοτικής Ένότητας Όρακλεωτών, του Δήμου Γρεβενών, της Περιφερειακής Ένότητας Γρεβενών, της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας, ιδρυθείσα τό έτος 1890.

93. Ένορία του Έρου Ναου Παμμεγίστων Ταξιαρχών χωρίου Πόρος, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Πόρου, της Δημοτικής Ένότητας Βεντζίου, του Δήμου Γρεβενών, της Περιφερειακής Ένότητας Γρεβενών, της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας, ιδρυθείσα τό έτος 1917.

94. Ένορία του Έρου Ναου Παμμεγίστων Ταξιαρχών χωρίου Χρώμιον, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Χρωμίου, της Δημοτικής Ένότητας Αιανής, του Δήμου Κοζάνης, της Περιφερειακής Ένότητας Κοζάνης, της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας, ιδρυθείσα τό έτος 1925.

95. Ένορία του Έρου Ναου Τιμίου Προδρόμου χωρίου Παλαιοκάστρον, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Παλαιοκάστρου, της Δημοτικής Ένότητας Σιατίστης, του Δήμου Βοΐου, της Περιφερειακής Ένότητας Κοζάνης, της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας, ιδρυθείσα τό έτος 1834.

96. Ένορία του Έρου Ναου Άγίας Τριάδος χωρίου Καρπερόν, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Καρπερού, της Δημοτικής Ένότητας Χασίων, του Δήμου Δεσκάτης, της Περιφερειακής Ένότητας Γρεβενών, της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας, ιδρυθείσα τό έτος 1972.

97. Ένορία του Έρου Ναου Άγίας Τριάδος χωρίου Μικροκλεισούρα, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Μικροκλεισούρας, της Δημοτικής Ένότητας Βεντζίου, του Δήμου Γρεβενών, της Περιφερειακής Ένότητας Γρεβενών, της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας, ιδρυθείσα τό έτος 1930.

98. Ένορία του Έρου Ναου Άγίου Χαραλάμπους χωρίου Κάστρον, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Έλάτου, της Δημοτικής Ένότητας Γρεβενών, του Δήμου Γρεβενών, της Περιφερειακής Ένότητας Γρεβενών, της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας, ιδρυθείσα τό έτος 1924.

Β΄ Έραϊ Μοναί

1. Έραϊ Μονή Όσίου Νικάνορος, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Παναγίας, της Δημοτικής Ένότητας Δεσκάτης, του Δήμου Δεσκάτης, της Περιφερειακής Ένότητας Γρεβενών, της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας, ιδρυθείσα τό έτος 1534.

2. Έραϊ Μονή Άγίας Παρασκευής, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Σαμαρίνας, της Δημοτικής Ένότητας Σαμαρίνας, του Δήμου Γρεβενών, της Περιφερειακής Ένότητας Γρεβενών, της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας, ιδρυθείσα τό έτος 1713.

3. Έραϊ Μονή Κοιμήσεως της Θεοτόκου, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Σπηλαίου, της Δημοτικής Ένότητας Θεοδώρου Ζιάκα, του Δήμου Γρεβενών, της Περιφερειακής Ένότητας Γρεβενών, της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας, ιδρυθείσα τό έτος 1633.

4. Έραϊ Μονή Εύαγγελισμού της Θεοτόκου Βουνάσας, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Παναγίας, της Δημοτικής Ένότητας Δεσκάτης, του Δήμου Δεσκάτης, της Περιφερειακής Ένότητας Γρεβενών, της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας, ιδρυθείσα τό έτος 1148.

5. Έραϊ Μονή Παμμεγίστων Ταξιαρχών, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ταξιάρχη, της Δημοτικής Ένότητας Όρακλεωτών, του Δήμου Γρεβενών, της Περιφερειακής Ένότητας Γρεβενών, της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας, ιδρυθείσα τό έτος 1815.

6. Ἱερά Μονή Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου «Τουρνίκι», μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Παναγίας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Δεσκάτης, τοῦ Δήμου Δεσκάτης, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Γρεβενῶν, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1400.

7. Ἱερά Μονή Ἁγίου Νικολάου, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Περιβολίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Περιβολίου, τοῦ Δήμου Γρεβενῶν, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Γρεβενῶν, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1803.

8. Ἱερά Μονή Ἁγίας Τριάδος Γόργιανης, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κηπουρείου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Γόργιανης, τοῦ Δήμου Γρεβενῶν, τῆς Περιφερειακῆς

Ἐνότητος Γρεβενῶν, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1915.

9. Ἱερά Μονή Ἁγίου Δημητρίου, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἀνοιξέως, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Τρικοκκίας, τοῦ Δήμου Δεσκάτης, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Γρεβενῶν, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1700.

Ἡ παρούσα Διαπιστωτική Πράξις νά δημοσιευθῆ εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 12ῃ Ὀκτωβρίου 2016

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ὁ Μεθώνης Κλήμης

Άριθμ. 4866/2398/3.11.2016

Κανονισμός υπ' αριθμ. 294/2016
Τροποποιήσις του Κανονισμού αριθμ. 156/2002

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα υπ' ὄψει:

1) τὸ ἄρθρο 3 τοῦ Συντάγματος καὶ τὰ ἄρθρα 4 περίπτ. ε', 9 παρ. 2 καὶ 42 παρ. 2 καὶ 5 τοῦ Ν. 590/77 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος»,

2) τὸ ἄρθρο 1 παρ. 2 τοῦ Κανονισμοῦ 3/1977 (Φ.Ε.Κ. 273 Α'),

3) τὰς ὑφισταμένας ὑπηρεσιακὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας,

4) τὴν υπ' ἀριθμ. 786/13.7.2016 πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καστορίας κ. Σεραφεῖμ,

5) τὸ ἀπὸ 10.10.2016 Πρακτικόν του Ἀνωτάτου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Α.Υ.Σ.Ε.) καὶ

6) τὴν ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου 2016 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

Ἀποφασίζει

ψηφίζει τὸν Κανονισμόν 294/2016, ἔχοντα οὕτω:

Κανονισμός 294/2016

«Τροποποιήσις τοῦ Κανονισμοῦ ἀριθμ. 156/2002»

Ἄρθρον 1

Τροποποιήσις θέσεων
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας

Αἱ ὀργανικαὶ θέσεις τῶν Γραφείων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας, τοῦ ἄρθρου 2, κεφάλ. ΙΙΙ, παρ. 33 τοῦ Κανονισμοῦ 156/2002 (Α' 338) τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς:

33. ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΠΕ

Κλάδος ΠΕ 1 Κληρικῶν Μετακλήτων

Μία (1) θέσις Πρωτοσυγκέλλου

Μία (1) θέσις Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου

Κλάδος ΠΕ 2 Διοικητικοῦ - Οἰκονομικοῦ

Πέντε (5) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς Δ-Α

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΤΕ

Κλάδος ΤΕ 1 Διοικητικοῦ - Οἰκονομικοῦ

Δύο (2) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς Δ-Α

Κλάδος ΤΕ 2 Κοινωνικῶν Λειτουργῶν

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς Δ-Α

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΔΕ

Κλάδος ΔΕ 1 Γραμματέων

Τέσσαρες (4) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς Δ-Α

Κλάδος ΔΕ 2 Ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς Δ-Α

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΥΕ

Κλάδος ΥΕ 1 Κλητῆρων

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς Ε-Β

Κλάδος ΥΕ 2 Εὐπρεπιστριῶν

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς Ε-Β

Ἄρθρον 2

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τὴν δημοσίευσή του στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ παρὼν Κανονισμός δημοσιεύεται ἐπίσης στό Ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἄρθρον 3

Ἀπὸ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος δέν προκαλεῖται δαπάνη εἰς βᾶρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας, δεδομένου ὅτι αὕτη θά προκληθῆ διὰ τῆς πράξεως πληρώσεως ἐκάστης ἐκ τῶν ὡς ἄνω θέσεων καὶ θά ἀναγραφῆ εἰς τοὺς οἰκείου προϋπολογισμοῦς.

Ὁ παρὼν Κανονισμός νά δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθῆναι, 1 Νοεμβρίου 2016

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ὁ Μεθώνης Κλήμης

Άριθμ. 4813/2350/31.10.2016

Κανονισμός περί διαχείρισεως και
ἀξιοποιήσεως τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας και
ἐκτελέσεως ἔργων
ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Προφήτου Ἡλιοῦ Θήρας
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θήρας, Ἀμοργοῦ και Νήσων

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν:

1. τὰ ἄρθρα 29 παρ. 2 και 59 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Φ.Ε.Κ. Α' 146/1977), ὅπως ἔχουν τροποποιηθεῖ μέ τὸ ἄρθρο 68 τοῦ Ν. 4235/2014,

2. τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα, αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἀπὸ τὰς Εὐαγγελικὰς ἐπιταγὰς, τοὺς Ἱεροῦς Κανόνας και τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους, τὰς ὑφισταμένας κοινωνικὰς και πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θήρας, Ἀμοργοῦ και Νήσων,

3. τὴν ὑπ' ἀριθμ. 157/10.10.2016 πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θήρας, Ἀμοργοῦ και Νήσων κ. Ἐπιφανίου,

4. τὴν ἀπὸ 11.10.2016 Γνωμοδότησιν τοῦ Εἰδικοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, και

5. τὴν ἀπὸ 12.10.2016 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

Ἀποφασίζει

ἐγκρίνει τὸν Κανονισμό διαχείρισεως και ἀξιοποιήσεως τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Προφήτου Ἡλιοῦ Θήρας, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θήρας, Ἀμοργοῦ και Νήσων, ὡς ἑξῆς:

Κανονισμός
περὶ διαχείρισεως και ἀξιοποιήσεως
τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας και ἐκτελέσεως ἔργων
ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Προφήτου Ἡλιοῦ Θήρας
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θήρας, Ἀμοργοῦ και Νήσων

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'
ΕΚΜΙΣΘΩΣΕΙΣ

Ἄρθρον 1
Σκοπὸς τοῦ Κανονισμοῦ

1. Ὁ παρὼν Κανονισμὸς ρυθμίζει τὴν διαδικασίαν πού θά τηρεῖται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Προφήτου Ἡλιοῦ Θή-

ρας ὡς Ἐκκλησιαστικοῦ Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.)

2. Διὰ τὴν κατάρτισιν συμβάσεων οικονομικῆς διαχείρισεως τῶν μοναστηριακῶν ἀκινήτων και εἰδικότερα τὴν διαδικασίαν, ἡ ὁποία ἔπρεπε νὰ τηρεῖται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς και ἀφορᾷ εἰς τὰς συμβάσεις ἐκμισθώσεων, χρονοεκμισθώσεων, παραχωρήσεων τῆς χρήσεως, ἐκποιήσεων, ἀγορῶν, ἀνταλλαγῶν και ἐκποιήσεως ἐπὶ ἀντιπαροχῇ ἀκινήτων, τῶν ὁποίων ἡ κυριότητα ἢ ἡ ἐπικαρπία ἀνήκει ἢ ἔχει ἀνατεθεῖ ἢ διαχειρίσιν και διοίκησιν εἰς αὐτὴν μέ διάταξιν νόμου ἢ οἰασδῆποτε μορφῆς σύμβαση διαχειρίσεως τους και

3. Ὅτι ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ἀναστηλώσεως ἢ συντηρήσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς και τῶν μετοχιῶν αὐτῆς, ἢ ἄλλων ἐκκλησιαστικῶν προσκυνημάτων ἐπὶ τῆς νήσου Θήρας και ὁπουδῆποτε ἀλλοῦ, τῆς ἐν γένει συντηρήσεως τῶν πάσης μορφῆς κειμηλιῶν αὐτῆς και ἀναδείξεως αὐτῶν μέ τὴν δημιουργίαν Κειμηλιαρχείου και Κέντρου Συντηρήσεως παιδιτύπων και χειρογράφων.

Ἄρθρον 2

Τρόπος ἐκμισθώσεως

1. Τὰ πάσης φύσεως μοναστηριακὰ ἀκίνητα ἐκμισθώνονται διὰ δημοσίου πλειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ.

2. Κατ' ἐξαιρέσιν τὸ ἐκκλησιαστικὸν νομικὸν πρόσωπον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς δύναται νὰ προβαίνει κατόπιν προτάσεως τοῦ Ἡγουμένου και ἐγγράφου ὁμοφώνου ἀποφάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου εἰς ἐκμισθώσεις ἀνευ διαγωνισμοῦ:

α) Ὅταν ἡ ἐτησία πρόσσδος παρὰ τοῦ ἐκμισθουμένου ἀκινήτου δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν ἑκατὸ χιλιάδων (100.000) εὐρώ.

β) Ὅταν πρόκειται δι' ἐκμισθωσιν ἀκινήτων πρὸς ἄλλα Ἐκκλησιαστικά Νομικά Πρόσωπα ἢ Ὁργανισμοὺς και Ἐκκλησιαστικά Ἰδρύματα Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, τὰ ὁποῖα ἐκπληροῦν κοινωφελεῖς σκοποὺς, διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν στεγαστικῶν ἢ ἄλλων σχετικῶν (πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τους) λειτουργικῶν ἀναγκῶν. Κοινωφελὴς σκοπὸς διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης διατάξεως εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος

ένδιαφέρει κατά προτεραιότητα καί αποδεδειγμένα τό κοινωνικών σύνολων ή κοινωνικές ομάδες καί δέν μπορεί νά αποβλήη εις οικονομικής φύσεως έπιχειρήσιν.

γ) Ὃταν πρόκειται διά έκμίσθωσιν άκινήτων τά όποια προορίζονται δι' έντελής καθορισμένην ειδικήν έποχιακήν χρήσιν καί ή όποια εις ουδεμίαν περίπτωσην μπορεί νά διαρκέση πλέον τών έξ (6) μηνών.

δ) Ὃταν ό δεύτερος έπαναληπτικός διαγωνισμός αποβή άγονος, άσύμφορος ή άηλυσιτελής δι' οιονδήποτε λόγον κατά τήν κρίσιν του Ἐγουμενοσυμβουλίου. Ἡ άπόφασις αύτη άναρτάται εις χώρον τής Μονής ή εις τό ιστολόγιον αύτης καί δέν κοινοποιείται άτομικώς εις τούς ένδιαφερομένους.

3. Τό καθοριζόμενον διά τής παραγράφου 2 (περίπτωσης α') του παρόντος άρθρου ποσόν δύναται νά άναπροσαρμόζηται όποτεδήποτε δι' έγγράφου όμοφώνου άποφάσεως του Ἐγουμενοσυμβουλίου, ή όποια έγκρίνεται υπό του Μητροπολίτου καί τής Δ.Ι.Σ. καί δημοσιεύεται εις τήν Ἐφημερίδα τής Κυβερνήσεως κατ' άρθρον 46 παρ. 2 του Ν. 590/1977, ως ισχύει.

4. Πρό τής έκμίσθώσεως είναι δυνατή, άλλ' όχι υποχρεωτική ή σύνταξις υπό έκτιμητοϋ, πού άσκει κατ' έπάγγελμα τό έργον τουτο, έγγράφου έκθέσεως καταμετρήσεως καθώς καί/ή έγγράφου έκτιμήσεως τής άγοραίας καί μισθωτικής άξιας του προς έκμίσθωσιν μοναστηριακού άκινήτου. Προφορικές εισηγήσεις δέν είναι δεσμευτικές. Εις ουδεμίαν περίπτωσην τό ζητούμενον μίσθωμα δύναται νά υπολείπεται τής προσδιοριζόμενης μισθωτικής άξιας του άκινήτου, ως προκύπτει εκ τής άνωτέρω έκθέσεως. Εις περίπτωσην άκάρπου, άγόνου, άσυμφόρου ή άηλυσιτελοϋς δημοπρασίας δύναται νά έπαναδημοπρατηή καί ή τιμή θά όριστεί εκ τής Ἐρας Μονής. Ἐάν αποβή άκαρπος, άγονος, άσύμφορος ή άηλυσιτελής καί αύτη ή δημοπρασία, δύναται νά έκμισθωθή καί δι' άπ' ευθείας συμβάσεως αντί τιμήματος, τό όποιον θά καθορίσει ή Ἐρα Μονή άφου σταθμίσει όλλας τάς παραμέτρους καί τάς έπικρατούσας τότε συνθήκας.

5. Εις τήν έκθεσιν δύναται νά άναφέρωνται ό Ο.Τ.Α., ό οικισμός, ή θέσις, τυχόν έπωνυμία, ή διεύθυνσις, ή ύπάρχουσα χρήσις του άκινήτου, ή αντικειμενική άξία, ή παλαιότης καί ή έμπορικότης τής περιοχής. Τυχόν άνακρίβεια τών στοιχείων αύτων ουδόλως επηρεάζει τό κύρος τής έκθέσεως.

Άρθρον 3

Χρονική διάρκεια έκμίσθώσεως

1. Ἡ διάρκεια τής μισθώσεως τών μοναστηριακών άκινήτων καθορίζεται έλευθέρως μεταξύ τών μερών. Διά τά άγροκτήματα, τά έλαιοκτήματα ή τούς άμπελώνας ή διάρκεια είναι τουλάχιστον τριετής.

2. Εις κάθε περίπτωσην διά τήν δημοπράτησιν έκμισθώσεως άκινήτων πού ύπάγονται εις ειδικόν καθεστώς προστατευόμενης επαγγελματικής ή άλλης χρήσεως λαμβάνονται έπιπλέον ύπ' όψιν καί αι σχετικά νομοθετικά διατάξεις ως εκάστοτε ισχύουν.

Άρθρον 4

Ειδικά έκμισθώσεως έκμεταλλεύσεως άκινήτων

1. Επιτρέπεται ή κατάρτισις μακροχρονίου μισθώσεως διαρκείας, διά περιπτώσεις έκμεταλλεύσεως καί άξιοποίησης εκτάσεων ή γηπέδων έντός ή εκτός σχεδίου πόλεως ή οικισμού, αι όποια απαιτοϋν ιδιαιτέρως σημαντικές δαπάνας του μισθωτοϋ, όπως κατασκευή κτιρίων, τεχνικών έργων, έγκαταστάσεων, καί γενικώς τήν εκτέλεσιν μεγάλου επενδυτικού προγράμματος δι' αυτοχρηματοδότησεως ή όχι.

2. Ἡ επιλογή του μισθωτοϋ, έφ' όσον δέν είναι δυνατόν ή συμφέρον νά γίνη μέ τήν διαδικασίαν του δημοσίου πλειοδοτικού διαγωνισμού, κατόπιν έγγράφου όμοφώνου άποφάσεως του Ἐγουμενοσυμβουλίου τής Ἐρας Μονής, γίνεται δι' έγγράφου προσκλήσεως εκδηλώσεως ένδιαφέροντος καί αξιολογήσεως προσφορών. Ἡ πρόσκλησις θά άναρτάται εις χώρον τής Ἐρας Μονής ή εις τό ιστολόγιον αύτης.

α) Εις κάθε περίπτωσην οι όροι τής διακηρύξεως πλειοδοτικού διαγωνισμού ή τής προσκλήσεως εκδηλώσεως ένδιαφέροντος καθορίζονται κατά περίπτωσην κατ' άπόφασιν του Ἐγουμενοσυμβουλίου.

β) Επιτρέπεται ή μίσθωσις μοναστηριακού τινος άκινήτου διά πολλαπλής χρήσις, προσδιοριζόμενης όμως επακριβώς εις τό κείμενον του άρχικού μισθωτηρίου.

5. Μετά τήν ύπογραφήν του άρχικού μισθωτηρίου, δέν επιτρέπεται ή μετατροπή τής χρήσεως του μισθίου συνολικώς ή έν μέρει.

Άρθρον 5

Προκήρυξις διαγωνισμού έκμισθώσεως

1. Οι όροι πάσης μισθώσεως καθορίζονται υπό του Ἐγουμενοσυμβουλίου καί περιλαμβάνονται εις τήν σχετικήν διακήρυξιν διαγωνισμού.

2. Ἡ διακήρυξις του διαγωνισμού ύπογράφεται υπό του Ἐγουμενοϋ ως προέδρου του Ἐγουμενοσυμβουλίου, δημοσιεύεται δέ δέκα (10) τουλάχιστον ήμέρας πρό του διαγωνισμού, δι' άναρτήσεως εις τό ιστολόγιον τής Ἐρας Μονής ή εις ειδικόν χώρον εκτός αύτης. Διά τάς εκμισθώσεως μέ έτήσιο μίσθωμα, τό όποιον ύπερβαίνει τό ποσόν τών εκατόν χιλιάδων (100.000) ευρώ, περίληψις τής διακηρύξεως δημοσιεύεται εις δύο ή περισσοτέρας έφημερίδας (τουλάχιστον εις μίαν ευρείας κυκλοφορίας καί μίαν τοπικής) είκοσι (20) ήμέρας πρό του διαγωνισμού.

3. Η διακήρυξις δύναται νά παραπέμψη εις τὰς ἰσχυούσας διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ καί νά περιλαμβάνη: τόν χρόνον (ἡμερομηνίαν, ὥραν ἐνάρξεως καί λήξεως), τόν τόπον διενεργείας τῆς δημοπρασίας, τόν τρόπον κατακυρώσεως τοῦ ἀποτελέσματος, τήν περιγραφὴν τοῦ ἀκινήτου εἰς ὃ,τι ἀφορᾷ εἰς τό εἶδος, τήν θέσιν, τὰς συγκεκριμένας ἐπιτρεπτάς χρήσεις, τό ἐμβαδόν, τήν τιμὴν ἐκκινήσεως τῆς δημοπρασίας καί τοῦ καταβλητέου μισθώματος, τὰς τυχόν σταδιακὰς ἀναπροσαρμογὰς τοῦ μισθώματος, καί ἰδιαίτερως ἐπὶ πολυετῶν μισθώσεων τόν τρόπον καί τόν τόπον καταβολῆς τοῦ μισθώματος, τήν διάρκειαν τῆς μισθώσεως καί τοὺς λοιποὺς ὅρους μὲ τούτους ὁποῖους θὰ συμφωνηθῆ ἢ ἐκάστοτε συγκεκριμένη μίσθωσις.

ἄρθρον 6

Χρόνος καί τόπος διεξαγωγῆς τοῦ διαγωνισμοῦ

Οἱ διαγωνισμοὶ ἐκμισθώσεων ἤδη ἐκμισθωμένων ἀκινήτων διενεργοῦνται ἐντὸς τοῦ προηγουμένου ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ὑπαρχούσης μισθώσεως τριμήνου.

Οἱ διαγωνισμοὶ διενεργοῦνται ὑπὸ ἐπιτροπῶν, εἰς τὰς ὁποίας μετέχει τό Ἡγουμενοσυμβούλιον καί εἰς κληρικὸς - ἐκπρόσωπος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θήρας, Ἀμοργοῦ καί νήσων. Τοῦτο ἰσχύει καί εἰς τοὺς διαγωνισμοὺς μὲ ἐγγράφους προσφορὰς ἢ μὲ ἐγγραφὴν προσφορᾶς καί πρόσθετην δυνατότητα βελτιώσεως τῆς προσφορᾶς. Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἰσοψηφίας τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς δημοπρασίας περὶ τῆς κρίσεως τῆς διενεργείας αὐτῆς, ἡ ψῆφος τοῦ Ἡγουμένου ὑπερισχύει.

Οἱ διαγωνισμοὶ διεξάγονται εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Αἱ προσφοραὶ ὑποβάλλονται πρὸς τὴν ἀρμοδίαν ἐπιτροπὴν διενεργείας τοῦ διαγωνισμοῦ κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν καί ὥραν πού ὀρίζεται εἰς τὴν διακήρυξιν.

ἄρθρον 7

Τρόπος διενεργείας τοῦ διαγωνισμοῦ

1. Διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὸν διαγωνισμόν προαπαιτεῖται κατάθεσις ἐγγυήσεως εἴτε διὰ ἐγχειρίσεως χρηματικοῦ ποσοῦ τοῖς μετρητοῖς εἰς τό ταμεῖον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἢ δι' ἀκατάθεσιν ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς ἀνεγνωρισμένης εἰς τὴν Ἑλλάδα τραπέζης. Προσφοραὶ ἀνεγγυήσεως δὲν γίνονται δεκταὶ πρὸς κατάθεσιν καί δὲν θὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν. Ἡ ἐγγύησις συμμετοχῆς ὀρίζεται ἐκ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου εἰς τὴν διακήρυξιν.

2. Ἡ ἐγγυητικὴ ἐπιστολὴ συμμετοχῆς εἰς τὸν διαγωνισμόν πρέπει νά εἶναι τουλάχιστον τριμήνου διάρκειας, ἐκτός ἂν ὑπάρχει ἀντίθετος καί αὐστηροτέρα πρόβλεψις εἰς τὴν διακήρυξιν.

3. Μὲ τὴν ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν, τό Πιστωτικὸν Ἴδρυμα θὰ ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν καταβολῆς τοῦ κα-

θορισμένου ποσοῦ, χωρὶς τό δικαίωμα νά ἐρευνᾷ ἂν ὑπάρχη ἢ ἂν εἶναι νόμιμος ἢ ἀπαίτησις (κυρία ὀφειλή) πρὸς τὴν Ἱερὰν Μονήν, διὰ μόνως τῆς ἐγγράφου δηλώσεως τοῦ Ἡγουμένου ἢ ὄλων τῶν μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου διὰ τὴν κατάπτωσιν τῆς ἐγγυήσεως.

4. Αἱ ἐγγυητικαὶ ἐπιστολαὶ πρέπει νά περιλαμβάνουν τὸν ἐκδότην μὲ πλήρη ἐπωνυμίαν καί διεύθυνσιν, τὴν ἡμερομηνίαν ἐκδόσεως, τὸν ἀριθμὸν τῆς ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς, τὴν Ἱερὰν Μονήν, τό καλυπτόμενον διὰ τῆς ἐγγυήσεως ποσόν, τὴν σχετικὴν διακήρυξιν καί τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ διαγωνισμοῦ καί τοὺς ὅρους, ὅτι καλύπτει ἐκείνον ὁ ὁποῖος θὰ κἀνῃ χρῆσιν αὐτῆς διὰ καταθέσεως πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ διαγωνισμοῦ ἀσκέτως ὀνομαστικοῦ προσδιορισμοῦ, ὅτι ἡ ἐγγύησις παρέχεται ἀνέκκλητα καί ἀνεπιφύλακτα ὁ δὲ ἐκδότης παραιτεῖται τῆς ἐνστάσεως τῆς διαιρέσεως καί διπλήσεως, ὅτι τό ποσόν τῆς ἐγγυήσεως τηρεῖται εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καί θὰ καταβληθῆ ὀλικῶς ἢ μερικῶς ἐντὸς τριῶν (3) ἡμερῶν κατόπιν ἀπλῆς εἰδοποιήσεως δι' ἐγγράφου τοῦ Ἡγουμένου.

5. Αἱ προσφοραὶ διατυπώνονται ἐγγράφως.

6. Κάθε προσφορὰ πλειοδότου πρέπει νά εἶναι ἀνωτέρα τῆς ἀμέσως προηγουμένης κατὰ ποσόν ἴσον πρὸς τουλάχιστον τό 2% τῆς τιμῆς ἐκκινήσεως καί ἡ πρώτη προσφορὰ, ἐπίσης, κατὰ ποσοστὸν 2% ἀνωτέρα τῆς τιμῆς ἐκκινήσεως.

7. Προσφορὰ διὰ λογαριασμόν ἀλλοῦ προσώπου δὲν ἀποκλείεται, ἀρκεῖ νά παραδίδεται ὑπὸ τοῦ ἐμφανιζομένου, πλὴν τῆς ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς, καί σχετικὸν πληρεξούσιον ἰδιωτικὸν ἐγγραφοῦ μὲ νόμιμον θεώρησιν τῆς γνησιότητος τῆς ὑπογραφῆς, κατὰ τὴν κατάθεσιν τῆς προσφορᾶς, εἰδ' ἄλλως θεωρεῖται ὁ συμμετέχων ὡς πλειοδότης ἀτομικῶς διὰ τὸν ἑαυτὸν του. Διὰ τὰ νομικὰ πρόσωπα καί τὰς ἐταιρείας τό πληρεξούσιον ἰδιωτικὸν ἐγγραφοῦ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ νομίμου ἐκπροσώπου τοῦ νομικοῦ προσώπου ἢ τῆς ἐταιρείας.

8. Ὁ διαγωνισμὸς διεξάγεται καί περατώνεται ἄνευ διακοπῆς ἐντὸς τοῦ καθοριζομένου ἀπὸ τὴν διακήρυξιν χρόνου. Διὰ τὴν διενέργειαν αὐτοῦ συντάσσεται πρακτικόν, τό ὁποῖο μετὰ τὴν λήξιν τοῦ διαγωνισμοῦ καί τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ τελευταίου πλειοδότου, ὑπογράφεται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς καί ὑπὸ τοῦ τελευταίου πλειοδότου. Παράτασις τοῦ καθορισμένου χρόνου λήξεως τοῦ διαγωνισμοῦ ἐπιτρέπεται ἐφ' ὅσον συνεχίζονται αἱ προσφοραὶ. Κατόπιν λήξεως τοῦ διαγωνισμοῦ οὐδεμία προσφορὰ γίνεται ἀποδεκτὴ.

9. Ἡ ἐπιτροπὴ διεξαγωγῆς τοῦ διαγωνισμοῦ μετὰ τό πέρας αὐτοῦ συντάσσει ἐκθεσιν, διὰ τῆς ὁποίας ἀποφαίνεται διὰ τό σύμφορον ἢ ὄχι τῆς προσφορᾶς τοῦ πλειοδότου καί προτείνει τὴν κατακύρωσιν ἢ ἀπόρριψιν τοῦ ἀποτελέσματος τῆς δημοπρασίας.

10. Εἰς τὸν διαγωνισμόν δι' ἐγγράφων προσφορῶν, αἱ οικονομικαὶ προσφοραὶ πρέπει νὰ περιέχονται ἐντὸς σφραγισμένων φακέλων, νὰ κατατίθενται εἰς τὴν ἐπιτροπὴν διενεργείας τοῦ διαγωνισμοῦ ἐντὸς τοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τῆς διακηρύξεως χρονικοῦ διαστήματος, νὰ συνοδεύονται ὑπὸ τῆς ἐγγυήσεως, τῶν νομιμοποιητικῶν καὶ λοιπῶν ἐγγράφων, ὅπως ὀρίζονται εἰς τὴν διακήρυξιν. Αἱ προσφοραὶ ὑποχρεωτικῶς ἀναγράφουν τὸ ὄνοματεπώνυμον, τὴν ἐπωνυμίαν καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ προσφέροντος, τὸ προσφερόμενον μίσθωμα ὁλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς καὶ εἶναι ὑπογεγραμμένες ὑπὸ τοῦ ὑποψηφίου. Ἐὰν τῆ ὁλοκληρώσει τῆς καταθέσεως τῶν ἐγγράφων προσφορῶν καὶ τοῦ ἐλέγχου τῶν νομιμοποιητικῶν καὶ λοιπῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων, ἡ ἐπιτροπὴ δημοσίως ἀποσφραγίζει τοὺς φακέλους τῶν οικονομικῶν προσφορῶν καὶ συντάσσει πρακτικὸν περιέχον τὰ ὄνόματα τῶν προσφερόντων καὶ τὰ προσφερόμενα ποσὰ ἀντιστοίχως. Ὅταν δὲν ἀκολουθῆ στάδιον προφορικῶν βελτιώσεων τῶν ἐγγράφων προσφορῶν, τὸ πρακτικὸν ὁλοκληρῶνεται μὲ τὴν ἀνακήρυξιν ὡς (προσωρινοῦ) πλειοδότου τοῦ προσφέροντος τὸ μεγαλύτερον μίσθωμα καὶ ὑπογράφεται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ πλειοδότου. Ἐπειτα, ἡ ἐπιτροπὴ συντάσσει ἔκθεσιν, ὥστε νὰ ἀποφανθῆ διὰ τὸ σύμφωνον ἢ ὄχι τῆς τελικῆς προσφορᾶς, καὶ προτείνει τὴν κατακύρωσιν ἢ ὄχι τοῦ ἀποτελέσματος.

11. Ἐὰν δὲν, κατὰ τὴν ἰδίαν ἢ ἐπομένῃ δημοσίᾳ συνεδρίασιν τῆς ἐπιτροπῆς συνεχίζεται ὁ διαγωνισμὸς μὲ τὴν ὑποβολὴν προφορικῶν προσφορῶν κατὰ τὰ προβλεπόμενα εἰς τὴν παράγραφον 6 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, ἐκτὸς ἂν ὑπάρχῃ ἀντίθετη πρόβλεψις εἰς τὴν διακήρυξιν. Ἡ ὑποβολὴ τῶν προφορικῶν προσφορῶν διεξάγεται καὶ τελειώνει ἄνευ διακοπῆς ἐντὸς τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τῆς διακηρύξεως χρόνου. Διὰ τὴν διενέργειαν τῶν προφορικῶν πλειοδοσιῶν συντάσσεται πρακτικόν, τηρεῖται δὲ ἡ διαδικασία τῶν δύο τελευταίων περιόδων τῆς προηγουμένης παραγράφου.

ἄρθρον 8

Κατακύρωσις ἀποτελέσματος - ἐπανάληψις διαγωνισμοῦ

1. Διὰ τὴν κατακύρωσιν τοῦ ἀποτελέσματος τοῦ διαγωνισμοῦ ἀποφασίζει κατ' ἐλευθέρην καὶ ἀπόλυτον κρίσιν τὸ Ἑγουμενοσυμβούλιον.

2. Εἰς κάθε περίπτωσιν ἢ ἔγκρισις ἢ ὄχι τοῦ ἀποτελέσματος μπορεῖ νὰ γίνῃ ἐντὸς προθεσμίας ἑνός (1) μηνὸς ἀπὸ τὴν διενέργειαν τοῦ διαγωνισμοῦ.

3. Εἰς περίπτωσιν ἀρνήσεως τοῦ τελευταίου πλειοδότου νὰ ὑπογράψῃ τὸ πρακτικὸν διεξαγωγῆς τῆς δημοπρασίας ἢ τὸ μισθωτήριον συμβόλαιον ἢ νὰ προσκομίσῃ ἄμεσα καὶ ἐντὸς εὐλόγου χρονικοῦ διαστήματος, τὸ

ὁποῖον δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὰς δέκα (10) ἡμέρας, ἐγγύσιν καλῆς ἐκτελέσεως τῶν ὄρων τῆς μισθώσεως ἐντὸς τῆς προθεσμίας πού ὀρίσθηκε ὑπὸ τῆς ἐγγράφου εἰδοποιήσεώς του, περὶ τῆς ὁποίας γίνεται μνεία εἰς τὸ πρακτικόν, καταπίπτει ἡ ἐγγύσις συμμετοχῆς εἰς τὸν διαγωνισμόν ὑπὲρ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς λόγῳ ποινικῆς ρήτρας, τὸ δὲ ἀκίνητον ἐπαναδημοπρατεῖται εἰς βᾶρος τοῦ τελευταίου πλειοδότου, ἐπιφυλασσομένου τοῦ δικαιώματος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἀποκατάστασιν πάσης περαιτέρω θετικῆς ἢ ἀποθετικῆς ζημίας.

4. Κατὰ τὴν περίπτωσιν τῆς ἀνωτέρω παραγράφου, ἀντὶ ἐπαναλήψεως τοῦ διαγωνισμοῦ ἐπιτρέπεται κατόπιν ἐγγράφου καὶ ὁμοφώνου ἀποφάσεως τοῦ Ἑγουμενοσυμβουλίου νὰ καλεῖται ὁ δεύτερος πλειοδότης διὰ τὴν ὑπογραφήν μισθωτηρίου, ἐὰν ἐπιθυμῇ, μὲ τὴν τιμὴν τῆς προσφορᾶς του, ἰδίως ὅταν ἡ μισθωτικὴ ἀξία εἶναι μικρῆ. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν τὰ δικαιώματα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς διὰ κατάπτωσιν τῆς ἐγγυήσεως τῆς προηγουμένης παραγράφου παραμένουν ἀναλλοίωτα.

5. Ὁ κατὰ τὰ ὡς ἄνω ἐπαναληπτικὸς διαγωνισμὸς εἰς βᾶρος τοῦ τελευταίου πλειοδότου διενεργεῖται ἐντὸς τριάντα (30) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας διεξαγωγῆς τοῦ ἀρχικοῦ διαγωνισμοῦ εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ἀρνήσεως ὑπογραφῆς τοῦ πρακτικοῦ διενεργείας αὐτοῦ ἢ ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας ὑπογραφῆς τοῦ μισθωτηρίου.

6. Κατὰ τὸν ἐπαναληπτικὸν διαγωνισμόν δὲν δικαιούται νὰ συμμετάσχῃ ὁ τελευταῖος πλειοδότης, εἰς βᾶρος τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ ἐπαναδημοπρατία. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουν οἱ ὅροι τοῦ ἀρχικοῦ διαγωνισμοῦ.

7. Ὡς τιμὴ ἐκκινήσεως εἰς τὸν ἐπαναληπτικὸν διαγωνισμόν ὀρίζεται ἡ ἴδια τῆς προηγουμένης δημοπρασίας, ἐκτὸς ἂν ἄλλως ἀποφασίσῃ τὸ Ἑγουμενοσυμβούλιον.

8. Οἱ ἐπαναληπτικοὶ διαγωνισμοὶ προκηρύσσονται διὰ περιληπτικῆς διακηρύξεως ἀναφερομένης εἰς τοὺς ὅρους τῆς ἀρχικῆς, πραγματοποιοῦνται κατόπιν τριάντα (30) τουλάχιστον ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς περιληπτικῆς διακηρύξεως καὶ διεξάγονται κατὰ τὴν ἰδίαν διαδικασίαν τοῦ ἀρχικοῦ διαγωνισμοῦ.

9. Ἐὰν ὁ ἐπαναληπτικὸς διαγωνισμὸς ἀποβῆ ἄγονος ἢ ἐπιτευχθῆ μικρότερον μίσθωμα, δι' ἐγγράφου καὶ ὁμοφώνου ἀποφάσεως τοῦ Ἑγουμενοσυμβουλίου δύναται νὰ ἀποφασισθῇ ἡ προκήρυξις νέου διαγωνισμοῦ μὲ διαφορετικούς πλέον ὅρους, ἐπέρχεται δὲ κατάπτωσις τῆς ἐγγυήσεως τοῦ ἀρχικοῦ διαγωνισμοῦ.

ἄρθρον 9

Σύμβασις μισθώσεως

1. Ἐντὸς πέντε (5) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατακύρωσεως τοῦ ἀποτελέσματος τοῦ διαγωνισμοῦ, ἢ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἐντὸς εὐλόγου χρονικοῦ διαστήματος πού δὲν μπορεῖ νὰ ὑπερβαίῃ τὰς εἴκοσι (20) ἡμερολογιακὰς ἡμέρας,

καλείται έγγραφως ό πλειοδότης, πού αναδείχθηκε, νά προσέληθη πρός ύπογραφήν τής μισθωτικής συμβάσεως έντός προθεσμίας όχι μεγαλύτερας τών τριάντα (30) ημερών από τήν παραλαβήν τής προσκλήσεως προσκομίζων τήν προβλεπομένην έγγύψιν τοίς μετρητοίς ή δι' έγγυπτικής έπιστολής καλής έκτελέσεως τής συμβάσεως (κατά τά προβλεπόμενα εις τάς παραγράφους 3 καί 4 του άρθρου 7 του παρόντος Κανονισμού) ποσού ίσου τουλάχιστον τών μισθωμάτων δύο μηνών, διαρκείας μεγαλύτερας τουλάχιστον κατά τρίμηνο του χρόνου διά τόν όποιον μισθώνεται τό ακίνητον, πλήν τυχόν αντίθετου προβλήψεως εις τήν διακήρυξιν. Μετά τήν κατάθεση τής έγγυήσεως αυτής έπιστρέφεται ή έγγύψις συμμετοχής εις τόν διαγωνισμόν. Η έγγύψις καλής έκτελέσεως έπιστρέφεται άτοκα έντός μηνός από τήν έπιστροφήν τής χρήσεως του ακινήτου εις τήν Ίεράν Μονήν καί τήν διαπίστωσην έκπληρώσεως όλων τών συμβατικών ύποχρεώσεων του μισθωτού.

2. Όλοι οι όροι τής μισθωτικής συμβάσεως είναι ουσιώδεις, ή δέ μή τήρησις έστω καί ενός απ' αυτούς δημιουργεί νόμιμον λόγον άποβολής του μισθωτού εκ του μισθίου. Ό μισθωτής έχει πραγματοποιήσει έπιτόπιον έπίσκεψιν εις τό υπό μίσθωσιν ακίνητον, τό έχει έλέγξει, τό έχει εγκρίνει, δέν έχει διατυώσει έπιφυλάξεις επ' αυτού διά συστατικά ή παραρτήματά του. Επίσης, δέν υπάρχουν συμφωνημένες ιδιότητες περί αυτού. Ό μισθωτής δέν άπαηλάσσεται τής ύποχρεώσεως καταβολής του μισθώματος κατά τήν περίπτωση μή χρήσεως του μισθίου, ή όποία δέν όφείλεται εις άποκλειστικήν ύπαιτιότητα τής Ίεράς Μονής. Μεταβολή ή καθ' οιονδήποτε τρόπον επέκτασις τής συμφωνημένης χρήσεως του μισθίου άπαγορεύεται ρητώς.

3. Τά έξοδα δημοπρασίας, δημοσιεύσεων καί εκτιμήσεως βαρύνουν τόν μισθωτήν καί έξοφλιούνται άμα τή ύπογραφή τής μισθωτικής συμβάσεως.

4. Ό μισθωτής όφείλει νά διατηρή εις καλήν κατάστασιν τό μίσθιον καί δέν δύναται νά επιφέρη μετατροπές έν αυτώ άνευ προηγουμένου έγγράφου συναιδέσεως του Ήγουμενοσυμβουλίου τής Ίεράς Μονής. Πάσα προσθήκη, οικοδόμημα καί έν γενεί βελτίωσις του μισθίου υπό του μισθωτού παραμένει μετά τήν λήξιν τής μισθώσεως πρός όφελος του μισθίου. Ό μισθωτής δέν δικαιούται νά άξιώση άποζημίωσιν, ούτε νά προβή εις άφαιρέσιν αυτών ή συμψηφισμόν τής άξιας τών πρός οιαδήποτε άλλην χρηματικήν ύποχρεώσιν του έναντι τής Ίεράς Μονής.

Άρθρον 10

Παράτασις - άναμίσθωσις - ήύσις τής μισθώσεως

Σιωπηρά παράτασις τής μισθώσεως ή άναμίσθωσις δέν επιτρέπεται. Επίσης, δέν επιτρέπεται ή μερική ή όλική

ύπεκμίσθωσις του μισθίου, ούτε ή μερική ή όλική παραχώρησις τής χρήσεως του μισθίου μετά ή άνευ ανταλλήλαγματος. Ό μισθωτής ύποχρεούται μετά τήν λήξιν τής μισθώσεως νά εκκενώση καί παραδώση τό μίσθιον άμέσως καί άπροφασίστως, άλλως ύπόκειται εις έξωσιν συμφώνως πρός τάς ισχυούσας έκάστοτε διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΙΣ ΧΡΗΣΕΩΣ

Άρθρον 11

Περιπτώσεις παραχωρήσεως χρήσεως

1. Τό Ήγουμενοσυμβούλιον τής Ίεράς Μονής δύναται κατά τήν κρίσιν αυτού νά παραχωρή τήν χρήσιν ακινήτων δι' όρισμένον ή άόριστον χρόνον, δωρεάν ή έναντι ανταλλήλαγματος εις Ο.Τ.Α., Ν.Π.Δ.Δ. καί έν γενεί εις Ν.Π.Ι.Δ. (έφ' όσον εκπληρούν κοινωφελείς σκοπούς ή αναγράφεται τοιοϋτος εις τό καταστατικόν αυτών) διά τήν ικανοποίησιν τών στεγαστικών καί άλλων σχετικών λειτουργικών άναγκών πρός εκπλήρωσιν τών σκοπών τους. Κοινωφελής σκοπός διά τήν έφαρμογήν τής παρούσης διατάξεως είναι ό προσδιοριζόμενος έν τω άρθρω 2 του παρόντος.

2. Η Ίερά Μονή μπορεί νά παραχωρή ακίνητά της δι' όρισμένον ή άόριστον χρόνον εις Ο.Τ.Α. ή άλλους φορείς του δημοσίου τομέως, εις τά όποία είναι δυνατή ή άνέγερσις κτιρίων ή μετατροπών ύπαρχόντων διά δαπανών του χρήστου κατόπιν ρητής προεγκρίσεως εκ τής Ίεράς Μονής καί τής άρμοδίας Ύπηρεσίας Δομήσεως (όπου έπιβάλλεται) τών σχετικών σχεδίων. Εις τούς όρους τής παραχωρήσεως θά περιλαμβάνεται ύποχρεωτικώς ότι ή Ίερά Μονή δέν στερείται του δικαιώματος άρσεως τής παραχωρήσεως άνευ άποζημίωσεως του χρήστου.

3. Οι πάσης φύσεως φόροι, δαπάνες, τέλη κ.λπ., τά όποία βαρύνουν τό ακίνητον, καταβάλλονται άποκλειστικώς υπό του χρήστου.

Άρθρον 12

Διαδικασία παραχωρήσεως τής χρήσεως - άνάκλησις

1. Η παραχώρησις τής χρήσεως μοναστηριακών ακινήτων γίνεται δι' άποφάσεως του Ήγουμενοσυμβουλίου, ή όποία προσδιορίζει επακριβώς τόν σκοπόν τής μελλούσης χρήσεως του ακινήτου, τόν χρόνον διαρκείας τής παραχωρήσεως, τό ποσόν του καταβλητέου έφ' άπαξ ή καταβαλλομένου περιοδικώς ανταλλήλαγματος (έν ύπάρχει), τούς όρους άναπροσαρμογής του ανταλλήλαγματος άλλά καί κάθε άλλον άναγκαϊον όρον κατά τήν κρίσιν του Ήγουμενοσυμβουλίου.

2. Η Ίερά Μονή διατηρεί τό δικαίωμα μονομερούς άνακλήσεως πάσης παραχωρήσεως χρήσεως ακινήτου

αυτής, ανεξαρτήτως πότε ή υπό ποιού έγινε, λόγω εγκαταλείψεως της χρήσεως ή μη τηρήσεως των όρων του παραχωρητηρίου. Πάσα προσθήκη ή βελτίωση εις τό ακίνητον παραμένει προς όφελος τούτου, άνευ υποχρέωσως προς καταβολήν αποζημιώσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄ ΕΚΠΟΙΗΣΕΙΣ

Άρθρον 13 Τρόπος έκποιήσεως

1. Η έκποισις (ή πώλησις) των μοναστηριακών ακινήτων διενεργείται κατά κανόνα διά δημοσίου πλειοδοτικού διαγωνισμού, του όποιου οι όροι καθορίζονται κατ' απόφασιν του Ήγουμενοσυμβουλίου καί αναφέρονται εις την διακήρυξιν. Απαραίτητος είναι πάντοτε ή τεκμηρίωσις της έπιβαλλούσης την έκποιήσιν μείζονος έκκλησιαστικής ώφελείας διά την Μονήν εις την απόφασιν του Ήγουμενοσυμβουλίου.

2. Κατ' εξαίρεσιν έπιτρέπεται ή άνευ διαγωνισμού έκποιήσις ακινήτων προς Ο.Τ.Α., Ν.Π.Δ.Δ. καί άλλα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, τά όποια εκπληρούν σκοπούς κοινής ώφελείας, όπως νοούνται κατά τά αναφερόμενα εις τό άρθρον 2 του παρόντος κανονισμού. Έπιπλέον, είναι έπιτρεπτή ή άνευ διαγωνισμού έκποιήσις, όταν δέν είναι δυνατόν ή συμφέρον νά γίνη διαγωνισμός (όπως επί παραδείγματι διά συνιδιόκτητα οικόπεδα ή παλαιά οικήματα). Αι προς τους άνωτέρω αναφερομένους άπ' ευθείας έκποιήσεις γίνονται κατόπιν απόφασως του Ήγουμενοσυμβουλίου, εις την όποιάν καθορίζονται οι όροι της πωλήσεως καί ο τρόπος καταβολής του τιμήματος. Εις ουδεμίαν περίπτωση τό ζητούμενον τίμημα δέν δύναται νά υπολείπεται της προσδιορισμένης υπό του έκτιμητού (παρ. 5 του παρόντος) άγοραίας άξίας.

3. Κατ' εξαίρεσιν, έφ' όσον επί μοναστηριακών ακινήτων έδημιουργήθησαν καταστάσεις που παρακωλύουν την άσκησιν νομής καί κατοχής καί έν γενεί την έλευθέραν διαχείρισιν αυτών κατά την κρίσιν του Ήγουμενοσυμβουλίου, έπιτρέπεται (έν κριθή σύμφωρος υπό του Ήγουμενοσυμβουλίου) ή προς συμβιβασμόν καί διακανονισμόν της υποθέσεως άπ' ευθείας έκποιήσις ακινήτου εις τον διατηρούντα νομήν καί κατοχήν επί του ακινήτου (είτε πρόκειται διά φυσικόν πρόσωπον, είτε διά τό Δημόσιον, Ο.Τ.Α. ή έτερον Ν.Π.Δ.Δ), κατά την επικαιροποιημένην άξίαν του (κατά την προαπαιτούμενην έκτίμησιν, όπως περιγράφεται εις την παρ. 5 του παρόντος). Η τιμή της έκποιήσεως είναι δυνατόν, κατόπιν απόφασως του Ήγουμενοσυμβουλίου, νά μειώνεται έναντι της προσφάτως έκτιμηθείσης κατά ποσοστόν ένα τοίς εκατόν (1%) ανά έτος άσκήσεως νομής διά τό πέραν εικοσαετίας διάστημα παραμονής εις τό ακίνητον καί πάντως έως ποσο-

στού μειώσεως τριάντα τοίς εκατόν (30%) κατ' άνωτατον όριον. Έάν ο παρακωλύων την υπό της Ήρας Μονής έλευθέραν διαχείρισιν του ακινήτου άρνηθή καί τουτον τον διακανονισμόν, τό Ήγουμενοσυμβούλιον δύναται νά κάνει χρήςιν παντός νομίμου καί ένδίκου μέσου, ώστε νά έξη νομήν καί κατοχήν επί του ακινήτου, ιδιαιτέρως δέ έν πρόκειται νά πραγματοποιηθή έν αυτώ κοινοφελές έργον.

4. Εις την έν γενεί έννοιαν της έκποιήσεως περιλαμβάνεται καί ή παραχώρησις κυριότητας ακινήτου δι' αντιπαροχής, ή όποία διενεργείται διά δημοσίου διαγωνισμού, καθώς επίσης καί ή παραχώρησις εις τρίτον, δι' όρισμένον χρονικόν διάστημα, «δικαιώματος έπιφανείας» επί μοναστηριακού ακινήτου, κατ' άρθρον 47 παρ. 3 του Ν. 590/1977, όπως έτροποποιήθη διά του άρθρου 68 παρ. 1 ύποπαρ. 9 του Ν. 4235/2014.

5. Πρό πάσης έκποιήσεως είναι υποχρεωτική ή σύνταξις υπό έκτιμητού, που άσκει κατ' έπάγγελμα τό έργον τουτο, έγγράφου έκθέσεως καταμετρήσεως καθώς καί/ή έγγράφου έκτιμήσεως της άγοραίας άξίας του προς έκποιήσιν μοναστηριακού ακινήτου. Προφορικές εισηγήσεις δέν είναι δεσμευτικές. Εις ουδεμίαν περίπτωση τό ζητούμενον άντάλλαγμα δύναται νά υπολείπεται της προσδιορισμένης άγοραίας άξίας του ακινήτου, ως προκύπτει έκ της άνωτέρω έκθέσεως. Εις την έκθεσιν δύναται νά αναφέρονται ο Ο.Τ.Α., ο οικισμός, ή θέσις, τυχόν έπωνυμία, ή διεύθυνσις, ή ύπάρχουσα χρήςιν του ακινήτου, ή αντικειμενική άξία, ή παλαιότης καί ή έμπορικότης της περιοχής. Τυχόν άνακρίβεια των στοιχείων αυτών ουδόλως έπηρεάζει τό κύρος της έκθέσεως.

Άρθρον 14 Προκήρυξις - χρόνος, τόπος, τρόπος διενεργείας διαγωνισμού - κατακύρωσις άποτελέσματος - έπαναληπτικός διαγωνισμός

1. Αι αναφερόμεναι εις τάς έκμισθώσεις ρυθμίσεις των άρθρων 5, 6, 7 καί 8 του παρόντος κανονισμού εφαρμόζονται καί επί των έκποιήσεως μέ την άναγκαίαν εφαρμογήν των λεκτικών προσαρμογών.

2. Διά πάσας τάς έκποιήσεις ή διακήρυξις πρέπει νά παραέμνη εις πλήρη τοπογραφικήν αποτύπωσιν, ακριβές έμβασμόν του ακινήτου καί έτερα στοιχεία, ούτως ώστε νά χωροθετηται τό ακίνητον πλήρως διά τους ένδιαφερομένους πλειοδότας.

3. Η έξόφλησις του τιμήματος προβλέπεται υπό της διακηρύξεως καί μπορεί νά γίνη δι' έφ' άπαξ ή τμηματικής (εις έντοκες δόσεις) καταβολής. Η πίστωσις μέρους ή συνόλου του τιμήματος έπιτρέπεται μόνον υπό την έπιφύλαξιν παρακρατήσεως της κυριότητας.

4. Ο φόρος μεταβίβάσεως, τά τέλη χαρτοσήμου καί όλοι οι έτεροι συναφείς φόροι καί τέλη, τά συμβολαιο-

γραφικά δικαιώματα, αϊ δικηγορικά άμοιβαί, τά δικαιώματα Ταμείου Νομικών καί δικηγορικών συλλόγων, τά έξοδα μεταγραφής καί πᾶν ἕτερον έξοδον, άκόμη κι έάν δέν αναφέρηται εις τόν παρόντα, βαρύνουν πάντοτε καί ανεξαρτήτως ὕψους τόν άγοραστήν. Τά έξοδα έκτιμήσεως, δημοσιεύσεων καί δημοπρασίας, τά όποια συγκεκριμένως καί αὐτοτελῶς αναφέρονται δι' άπολύτου αριθμοῦ εις τήν διακήρυξιν καί άφοροῦν μόνο εις τόν συγκεκριμένον διαγωνισμόν, βαρύνουν τόν άγοραστήν.

~ Άρθρον 15
Σύμβασις έκποιήσεως

1. Κατόπιν τῆς κατακυρώσεως τοῦ άποτελέσματος τῆς δημοπρασίας γνωστοποιεῖται άμέσως πρὸς τόν πλειοδότην ἡ άπόφασις κατακυρώσεως καί καλεῖται έγγράφως νά προσέλθῃ έντός προθεσμίας δέκα πέντε (15) ἡμερῶν πρὸς παραλαβήν τοῦ χρηματικοῦ καταλόγου έξοφλήσεως τοῦ τιμήματος καί έτοιμασίαν τοῦ πωλητηρίου συμβολαίου καί νά υπογράψῃ τό σχετικόν πωλητήριο συμβόλαιον έντός προθεσμίας τό άργότερον τριάντα (30) ἡμερῶν.

2. Τό πωλητήριο συμβόλαιον υπογράφεται διά τήν Ἱεράν Μονήν υπό τοῦ Ἡγουμένου ὡς Προέδρου τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

3. Τό τίμημα καταβάλλεται ὀλοκλήρον πρὸ ἢ κατά τήν υπογραφήν τοῦ συμβολαίου μεταβιβάσεως. Ἐάν ἡ διακήρυξις προβλέπει τήν καταβολήν αὐτοῦ διά δόσεων, ὁ άγοραστής ὑποχρεοῦται νά καταβάλῃ τήν πρώτην δόσιν πρὸ τῆς υπογραφῆς τοῦ συμβολαίου. Εἰς τήν περίπτωση ταύτην εἶναι άναγκαία ἡ άναγραφή διαλυτικῆς αἰρέσεως ὑπέρ τῆς Ἱεράς Μονῆς διά τήν περίπτωση μῆ έμπροθέσμου έξοφλήσεως δόσεως.

4. Καθυστέρησις έξοφλήσεως δύο οἰωνδήποτε συνεχόμενων δόσεων ανεξαρτήτως διαδοχικῆς ἢ μόνης τῆς τελευταίας συνεπάγεται αὐτοδικαίαν διάλυσιν τῆς συμβάσεως πωλήσεως, ὁπότε ἡ μέν κυριότης τοῦ άκινήτου επανέρχεται εις τήν Ἱεράν Μονήν, αἱ δέ καταβληθεῖσαι δόσεις καταπίπτουν λόγῳ ποινικῆς ρήτρας ὑπέρ τῆς Ἱεράς Μονῆς. Διά τά άνωτέρω δέον νά περιλαμβάνηται σχετικός ρητός ὁρος εις τήν διακήρυξιν καί τό περί μεταβιβάσεως συμβολαιογραφικόν έγγραφον. Κατόπιν τῆς καθ' ὄλου έξοφλήσεως τοῦ τιμήματος ὁ άγοραστής δύναται νά ζήτησιν τήν χορήγησιν ἰδίαις δαπάναις συμβολαιογραφικῆς έξοφλητικῆς άποδείξεως.

5. Ἡ Ἱερά Μονή ἔχει δικαίωμα έγγραφῆς ὑποθήκῆς επί τοῦ πωλουμένου άκινήτου, καθ' ἣν περίπτωσην ὑπάρχει πίστωση τοῦ τιμήματος καί δέν ἔχει παρακρατηθεῖ ἡ κυριότης (ανεξαρτήτως έάν τοῦτο προβλέπεται υπό τῆς διακηρύξεως). Τά έξοδα τῆς ὑποθήκῆς βαρύνουν έν παντί τρόπον τόν άγοραστήν.

6. Κατά τήν περίπτωσην έκνικήσεως έπιστρέφεται τό καταβληθέν τίμημα άτόκως, ένῶ εις τήν περίπτωσην με-

ρικῆς έκνικήσεως έπιστρέφεται εις τόν άγοραστήν ανάλογον ποσόν, τό όποιο καθορίζεται υπό τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

Εἰς περίπτωσην έκποιήσεως έκμισθωμένου άκινήτου, ἡ μίσθωσις λύεται άζημίως διά τήν Μονήν καί ὁ μισθωτής ὑποχρεοῦται νά άποδώσῃ τήν χρῆσιν τοῦ μισθίου μετά πάροδον εὐλόγου προθεσμίας δύο ἔως πέντε μηνῶν άπό τῆς έγγράφου είδοποιήσεώς του. Σχετικός ὁρος δέον νά αναφέρηται εις τήν διακήρυξιν καί νά ἔχει κατοχυρωθῆ τό σχετικόν δικαίωμα τῆς Ἱεράς Μονῆς δι' αὐτοδικαίαν λύσιν τῆς μισθώσεως εις τό μισθωτήριο τοῦ έκποιουμένου μισθωμένου άκινήτου. Ἡ παρούσα διάταξις δέν εφαρμόζεται εις τās μακροχρονίους μισθώσεις τοῦ άρθρου 4 τοῦ παρόντος καί εις τās επαγγελματικὰς μισθώσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄
ΑΝΤΑΛΛΑΓΕΣ

~ Άρθρον 16

1. Ἐπιτρέπεται ἡ ανταλλαγή μοναστηριακοῦ άκινήτου μέ ἰδιωτικόν ἢ ἰδιωτικά άκίνητα κατόπιν άποφάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἡ ὁποία καί καθορίζει τά προβλεπόμενα δικαιολογητικά καί τόν τρόπον ὑποβολῆς αὐτῶν καί τόν έπιμερισμόν τῶν έξόδων πραγματοποιήσεως τῆς ανταλλαγῆς. Δύναται νά προβῆ εις ανταλλαγήν άκινήτου ἡ Ἱερά Μονή καί εις τήν περίπτωσην πού εκ τῶν συνθηκῶν ἔχει συμφέρον διά τήν πραγματοποίησιν τῶν πάσης φύσεως φιλιανθρωπικῶν καί ἱεραποστολικῶν σκοπῶν αὐτῆς.

2. Τά πρὸς ανταλλαγήν άκίνητα δέον ὅπως εἶναι ἴσως χρηματικῆς άξιας ἢ διαφορᾶς άξιας ὑπέρ τῆς Ἱεράς Μονῆς μέχρι 20% βάσει έπικαιροποιημένων έκτιμήσεων τοῦ ανεξαρτήτου έκτιμητοῦ (κατ' άρθρον 2 παράγραφον 4 τοῦ παρόντος). Ἐάν ἡ άπόκτησις κάποιου άκινήτου κρίνεται άπαραίτητος διά τά συμφέροντα ἢ τοὺς σκοπούς τῆς Ἱεράς Μονῆς, δύναται τό Ἡγουμενοσυμβούλιον μετά ρητῆν εις τό πρακτικόν τῆς συνεδρίας αὐτοῦ άναφορὰν τῶν αἰτιῶν, αἱ ὁποῖαι καθιστοῦν έπιβεβλημένην τήν ανταλλαγήν, νά προβῆ εις αὐτήν ανεξαρτήτως τῆς άξιας τῶν άκινήτων.

Εἰς τήν ανταλλαγήν άκινήτου δέν εφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ περί διενεργείας δημοσίου πλειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄
ΑΓΟΡΑΙ

~ Άρθρον 17

Ἡ Ἱερά Μονή δύναται νά προβαῖνῃ εις άγοράς πρὸς άπόκτησιν κτιρίων, οἰκοπέδων ἢ έδαφικῶν εκτάσεων καταλλήλων διά τήν άμεσον πραγματοποίησιν τῶν φιλοχρήστων σκοπῶν αὐτῆς. Αἱ υπό τῆς Ἱεράς Μονῆς άγο-

ραί, όμως, δέον όπως πραγματοποιούνται εις εξαιρετικές περιπτώσεις, καθ' ότι πρωταρχικόν σκοπόν αποτελεί ή χρηστή αξιοποίησης τής ήδη υπάρχουσας περιουσίας και εις ουδεμίαν περίπτωση ή δι' αγορών έπαύξησης αυτής.

Η αγορά ακινήτων εκ τής Ίερās Μονής πραγματοποιείται κατόπιν όμοφώνου απόφάσεως του Ίγουμενοσυμβουλίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄ ΑΝΤΙΠΑΡΟΧΕΣ

Άρθρον 18

Τρόποι αντιπαροχών - διαδικασία

1. Τό Ίγουμενοσυμβούλιον δύναται νά προβαίνη εις τήν αξιοποίησην και άνοικοδόμησιν των οικοπέδων, εις τά όποια είναι κυρία ή Ίερά Μονή ή τά κατέχει ως νομέυς ή τά διαχειρίζεται δυνάμει συμβάσεως ή διαθήκης, διά του συστήματος αντιπαροχής ποσοστών εις τό οικόπεδον μετά των όριζοντίων ιδιοκτησιών, αι όποια αντιστοιχούν εις αυτό, λόγω έργολαβικού ανταλλάγματος. Η άνοικοδόμησις δι' αντιπαροχής δύναται νά πραγματοποιηθή:

α) διά δημοσίου πλειοδοτικού διαγωνισμού, μετά από σύνταξιν υπό ειδικευμένων συνεργατών τής Ίερās Μονής πλήρους μελέτης διά τήν άνοικοδόμησιν του οικοπέδου, εις τήν όποιαν θά περιλαμβάνεται και κάθε επιβαλλόμενον ή κρινόμενον ως σκόπιμον κατά τās υπάρχουσας συνθήκας ή απαιτούμενον κατά τήν φύσιν του έργου στοιχείον. Η άποτίμησις τής άξιας των αντιπαροχόμενων ιδιοκτησιών και του συνόλου των υπό άνέγερσιν ιδιοκτησιών θά καθορίζεται συμφώνως προς τους συγκεκριμένους συντελεστές άξιας τής κάθε διηρημένης ιδιοκτησίας, θά εκφράζεται εις απολύτους ή σχετικές τιμάς και θά αναφέρεται εις τόν σχετικόν πίνακα τής διακήρυξεως.

β) διά προσκλήσεων έκδηλώσεως ενδιαφέροντος, διά των όποιων καθλούνται οι ενδιαφερόμενοι νά υποβάλουν, πλην τής προσφοράς ποσοστού αντιπαροχής, ιδέας περί του τρόπου αξιοποίησεως του οικοπέδου όπως και κάθε άλλον στοιχείον επιβαλλόμενον εκ τής φύσεως του έργου. Εις τήν διακήρυξιν δέον όπως καθορίζονται τά κριτήρια και ό τρόπος αξιοποίησεως των προσφορών.

γ) δι' άπ' ευθείας διαπραγματεύσεων, όταν δέν είναι δυνατόν ή συμφέρον νά γίνη διαγωνισμός.

Άρθρον 19

Πλειοδοτικοί διαγωνισμοί - πρόσκλησις έκδηλώσεως ενδιαφέροντος

1. Η διακήρυξις, ή όποια αναρτάται και δημοσιεύεται κατά τά προβλεπόμενα εις τό άρθρον 5 παρ. 2 του παρόντος κανονισμού:

α) καλεί τους ενδιαφερομένους νά υποβάλουν μετά από είκοσι (20) ήμέρας από τής δημοσιεύσεως προσφοράν εις άκεραίας μονάδας των προσφερομένων προς τήν Ίεράν Μονήν ποσοστών αντιπαροχής συμφώνως προς τήν άποτίμησιν τής άξιας των διηρημένων ιδιοκτησιών.

β) καλεί τους ενδιαφερομένους νά θέσουν τους βασικούς όρους σχεδίου τής καταρτισθησομένης έργολαβικής συμβάσεως, ως επίσης και πάν έτερον στοιχείον κατά τās συνθήκας απαιτούμενον περί τής φύσεως και εξέλιξεως του έργου.

γ) καλεί τους ενδιαφερομένους νά καταθέσουν (κατά τά αναφερόμενα εις τό άρθρον 7 παρ. 3 και 4 του παρόντος κανονισμού) έγγραφικήν έπιστολήν ποσοού όχι χαμηλοτέρου του δέκα τοις εκατόν (10%) τής άξιας του οικοπέδου, ως αυτή άποτιμάται δυνάμει τής έκτιμητικής εκθέσεως του άρθρου 2 παρ. 4 του παρόντος.

2. Η πρόσκλησις έκδηλώσεως ενδιαφέροντος, ή όποια δημοσιεύεται κατά τά διαλαμβανόμενα εις τήν προηγούμενην παράγραφον:

α) καλεί τους ενδιαφερομένους νά υποβάλουν προσφοράς μετά από είκοσι (20) ήμέρας από τής δημοσιεύσεως, αι όποια θά περιλαμβάνουν τά κατά περίπτωση απαιτούμενα τεχνικά στοιχεία και φάκελον μέ τους οικονομικούς όρους τής προσφοράς, ιδίως τό ποσοστόν τής αντιπαροχής, όλογράφως και αριθμητικώς.

β) καλεί τους ενδιαφερομένους νά υποβάλουν σχέδιον τής έργολαβικής συμβάσεως πού θά καταρτισθεί, σχέδιο προσυμφώνου περί σταδιακής μεταβίβασεως των ποσοστών του οικοπέδου, εις τό όποιον θά περιέχωνται και διατάξεις διά τήν όροφοκτησίαν ή όποια θά καταρτισθεί, ως επίσης και πάν έτερον στοιχείον κατά τās συνθήκας απαιτούμενον περί τής φύσεως και εξέλιξεως του έργου.

γ) αναφέρει τά κριτήρια αξιολόγησιν των προσφορών και τους συντελεστές βαρύτητος των κριτηρίων.

δ) καλεί τους ενδιαφερομένους νά καταθέσουν έγγραφικήν έπιστολήν κατά τήν προληφθεϊσαν παράγραφον.

3. Όσον άφορά εις τό περιεχόμενον, τόν τύπον των προσφορών και τήν διαδικασία διεξαγωγής τής δημοπρασίας, τής ανακηρύξεως πλειοδότου και τής κατακυρώσεως του αποτελέσματος του διαγωνισμού θά εφαρμόζονται αι διατάξεις του παρόντος κανονισμού.

4. Όλα τά έξοδα του διαγωνισμού και των δημοσιεύσεων, τά όποια εις απολύτους τιμάς αναφέρονται εις τήν διακήρυξιν ή πρόσκλησιν ενδιαφέροντος, βαρύνουν τόν άνάδοχον, καθώς και όλα τά έξοδα καταρτίσεως των σχετικών συμβάσεων, τά συμβολαιογραφικά έξοδα, τά έξοδα μεταγραφών άλλά και πάσης φύσεως έξοδα. Τό Ίγουμενοσυμβούλιον δέν έχει ουδεμίαν οικονομικήν ύποχρέωσιν διά τήν εκτέλεσιν τής συμβάσεως και δύναται νά αποφασίξη κατ' έλευθέραν κρίσιν.

5. Ἡ Ἱερά Μονή δέν ὑποχρεοῦται εἰς παροχήν ἀποζημιώσεως πρὸς τοὺς ὑποβάλλοντας προσφορὰς.

ἄρθρον 21

Σύμβασις ἀντιπαροχῆς

Ἡ σύμβασις ἀντιπαροχῆς καταρτίζεται συμφώνως πρὸς τὰ ὀριζόμενα ὑπὸ τῆς διακηρύξεως τοῦ διαγωνισμού ἢ τῆς προσκλήσεως ἐκδηλώσεως ἐνδιαφέροντος καὶ πρὸς τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ΄

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΕΡΓΩΝ ΕΚ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ

ἄρθρον 22

Σκοποί τῶν ἔργων

Ἡ Ἱερά Μονή, ἰδρυθεῖσα κατὰ τὸ ἔτος 1711 καὶ χαρακτηρηθεῖσα ὡς ἱστορικὸν καὶ διατηρητέον μνημεῖον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Πολιτισμοῦ:

1. Διαθέτει κτιριακὰς ἐγκαταστάσεις πεπαλαιωμένας. Ὡς ἐκ τούτου ἡ ἐκ βάρων ἀναστήλωσις καὶ ἡ ἐν γένει συντήρησις τῶν κτιριακῶν ἐγκαταστάσεων εἶναι ἐπιβεβλημένη διὰ τὴν καλὴν διατήρησιν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ὡς μεταβυζαντινοῦ μνημείου ἀφ' ἐνός καὶ διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς ἐν αὐτῇ ἐγκαταβιούσης ἀδεληφότητος.

2. Κατέχει περὶ τὰ σαράντα δύο (42) μετόχια, ἐκ τῶν ὁποίων πολλὰ χρῆζον ἀναστηλώσεως καὶ συντηρήσεως.

3. Κατέχει πηλοθώραν ἐκκλησιαστικῶν κειμηλίων, χειρογράφων καὶ παιδιτύπων, τὰ ὁποῖα δέον ὅπως συντηρηθῶν καὶ νὰ ἀναδειχθοῦν εἰς Κειμηλιαρχεῖον καὶ Πρότυπον Κέντρον Συντηρήσεως.

Ἐπιπροσθέτως, ἡ Ἱερά Μονή λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα, αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν λόγων καὶ τῶν Ἱερῶν Κανόνων, καὶ τὰς ὑφισταμένας πνευματικὰς καὶ κοινωνικὰς συνθήκας, θέτει ὡς ἓνα τῶν βασικῶν αὐτῆς σκοπῶν τὴν ἀνάπτυξιν φιλάνθρωπικῆς καὶ ἱεραποστολικῆς δράσεως διὰ τῆς δημιουργίας εὐαγῶν ἰδρυμάτων καὶ κοινωφελῶν φορέων πρὸς διακονίαν καὶ ἀνάπαυσιν τῶν ἐμπεριστάτων ἀνθρώπων.

Τέλος, ἡ ἀνέγερσις νέων ναῶν κατὰ τὰς λειτουργικὰς ἀνάγκας, ἡ δημιουργία ξενῶνων ἐντός ἢ καὶ ἐκτός τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἀλλήλα καὶ ἡ ἐκτέλεσις ποικίλων ἔργων πρὸς μελλοδικὴν ἀνεύρεσιν οικονομικῶν πόρων περιλαμβάνονται ἐπίσης εἰς τὰ ἐκτελεσθησόμενα ἔργα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κεφαλαίου.

ἄρθρον 23

Διαδικασία ἀναθέσεως ἔργων

1. Ἡ ἀνάθεσις συμβάσεων ἔργων ἢ μελετῶν δύναται νὰ γίνῃ ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

διὰ προχείρου διαγωνισμού ἢ δι' ἀπ' εὐθείας ἀναθέσεως.

2. Πρόχειρος διαγωνισμὸς εἶναι ἡ διαδικασία, εἰς τὴν ὁποίαν τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον διενεργεῖ ἄτυπον ἔρευναν ἀγορᾶς καὶ ἀπευθύνεται εἰς δύο (2) κατ' ἐλάχιστον ὑποψηφίους τῆς ἐπιλογῆς αὐτοῦ, οἱ ὁποῖοι δραστηριοποιοῦνται εἰς τομεῖς συναφεῖς πρὸς τὸ δημοπρατούμενον ἀντικείμενον, ἐκ τῶν ὁποίων ζητεῖται ἡ ὑποβολὴ προσφορᾶς. Ἐν συνέχειᾳ, τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον δικαιούται νὰ συνάψῃ σύμβασιν μὲ οἰονδήποτε ἐκ τῶν προσφερόντων εἴτε βάσει τῆς προσφορᾶς αὐτῶν εἴτε μετὰ ἀπὸ περαιτέρω διαπραγμάτευσιν.

3. Ἡ δι' ἀπ' εὐθείας ἀνάθεσις ἔργων δύναται νὰ προκριθῇ ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ὅταν:

α. Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ἔργου ἢ μελέτης ὑπολείπεται τοῦ ποσοῦ τῶν τριάντα χιλιάδων εὐρώ (30.000 €).

β. Εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις πρόκειται δι' ἔργα ἢ μελέτας, τῶν ὁποίων ἡ φύσις ἢ ἀστάθμητοι παράγοντες δέν ἐπιτρέπουν προκαταρκτικὴν συνοληκὴν τιμολόγησιν, ὥστε νὰ συναφθῇ σύμβασις δι' ἐπιλογῆς τῆς καλλυτέρας προσφορᾶς.

γ. Διὰ λόγους τεχνικοῦς ἢ καλλιτεχνικοῦς ἢ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου ἢ τῆς μελέτης δύναται νὰ ἀνατεθῇ μόνον εἰς συγκεκριμένον πρόσωπον.

δ. Ἡ ἀνάγκη διὰ τὴν κατὰ τὸ δυνατόν ταχίστην ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου ἢ τῆς μελέτης (ἢ ὁποία αἰτιολογεῖται δι' ἔγγραφου ὁμοφώνου ἀποφάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου) καθιστὰ ἀδύνατον τὴν τήρησιν τῶν διατάξεων περὶ προχείρου διαγωνισμού.

ε. Τὸ ἔργον ἢ ἡ μελέτη δύναται νὰ ἀνατεθῇ εἰς οἰονδήποτε, μετὰ τοῦ ὁποίου εἶχε ἀναπτυχθεῖ κατὰ τὸ παρελθόν ἀγαστὴ συνεργασία, λόγῳ τῆς μακροχρονίου ἐμπειρίας αὐτοῦ καὶ τῆς ἱκανοποιητικῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἐκ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἀνατεθέντος ἔργου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΙ ΕΓΚΡΙΣΕΩΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΟΠΡΑΞΙΩΝ

ἄρθρον 24

1. Διὰ πᾶσαν δικαιοπραξίαν (ἐκμισθώσεις, ἐκποιήσεις, παραχωρήσεις χρήσεως, ἀνταλλαγές, ἀγοραὶ, ἀντιπαροχαὶ) καθὼς καὶ πᾶν ἔργον, τῶν ὁποίων ἡ προϋπολογιζομένη ἀξία δέν ὑπερβαίνει τὰς διακοσίας χιλιάδας εὐρώ (200.000 €) δέν εἶναι ἀπαραίτητος ἡ ἔγκρισις τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ νήσων, παρά μόνον ἡ προγενεστέρα ἐνημέρωσίς του.

2. Διὰ πᾶσαν ὡς ἄνω δικαιοπραξίαν καὶ πᾶν ἔργον, τῶν ὁποίων ἡ προϋπολογιζομένη ἀξία κυμαίνεται ἀναμέσον τῶν διακοσίων χιλιάδων εὐρώ (200.000 €) καὶ πεντακοσίων χιλιάδων εὐρώ (500.000 €) εἶναι ἀπαραίτητος ἡ ἔγκρισις τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θή-

ρας, Ἄμοργοῦ καί νήσων. Τυχόν μὴ ἔγκρισις αὐτοῦ καθιστᾶ τὴν δικαιοπραξίαν ἄκυρον.

3. Διὰ πᾶσαν δικαιοπραξίαν καί πᾶν ἔργον, τῶν ὁποίων ἡ προϋπολογιζομένη ἀξία ὑπερβαίνει τὰς πεντακοσίας χιλιάδας εὐρώ (500.000 €) εἶναι ἀπαραίτητος ἡ ἔγκρισις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατόπιν προτάσεως πρὸς αὐτὴν ἐκ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θήρας, Ἄμοργοῦ καί νήσων. Τυχόν μὴ ἔγκρισις αὐτῆς καθιστᾶ τὴν δικαιοπραξίαν ἄκυρον.

4. Κατ' ἐξαίρεσιν ἀπαιτεῖται, ἀσχέτως τῆς ἀξίας τοῦ ἀκινήτου, ἡ ἔγκρισις τῆς Δ.Ι.Σ. ἐκδομένη τῇ προτάσει τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως διὰ τὴν ἐκποίησην, ἐάν πρόκειται περὶ ἀκινήτου ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν ἄρθρῳ 47 παρ. 1 τοῦ Ν. 590/1977 (ἐκκλησιαστικὰ ἀκίνητα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔχουν ἀνεγερθῆ οἰκοδομαί, χρησιμοποιούμενα ὡς γραφεῖα Μητροπόλεων ἢ Ἐνοριακῶν Ναῶν, κατοικία Ἀρχιερέων ἢ ἑφημερίων ἢ τὰ ὁποῖα ἐξυπηρετοῦν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τὴν ἐκπλήρωσιν φιλιανθρωπικῶν ἢ μορφωτικῶν σκοπῶν τῆς Μονῆς).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'
ΤΕΛΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ἄρθρον 25
Διατάξεις Νόμων

Εἰς περίπτωσιν, κατὰ τὴν ὁποίαν ζήτημα δέν ρυθμίζεται εἰδικῶς εἰς τὸν παρόντα κανονισμόν δύνανται, κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, νά ἐφαρμόζωνται ἀναλόγως αἱ συναφεῖς διατάξεις τῆς ἑλληνικῆς νομοθεσίας καί ἐπικουρικῶς αἱ διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.

ἄρθρον 26

Τροποποιήσεις διατάξεων - ἔναρξις ἰσχύος

1. Τροποποιήσεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ διενεργοῦνται δι' ὁμοφώνου ἀποφάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἐγκρίνονται καί ἰσχύουν συμφώνως πρὸς τὰς ἐκάστοτε ἰσχυούσας διατάξεις. Ἐάν ὁ κανονισμὸς τροποποιηθῆ, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, δεσμεύει τοὺς τρίτους αὐτοδικαίως ἀπὸ τὴν ἡμέραν δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καί εἰς τὸ ἐπίσημον δεητίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

3. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος καταργεῖται ὁ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 584/789/12.4.2016 Ἀποφάσεως τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐγκριθεῖς «Κανονισμὸς διαχειρίσεως καί ἀξιοποιήσεως τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας καί ἐκτελέσεως ἔργων ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Προφῆτου Ἡλίου Θήρας» (ΦΕΚ Β' 1297/09.05.2016).

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς δέν προκαλεῖ δαπάνην εἰς βάρος τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ ἢ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς νά δημοσιευθῆ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθήνα 12.10.2016

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ὁ Μεθώνης Κλήμης

Αριθμ. 3999/2342/31.10.2016 Κανονισμός συστάσεως και λειτουργίας
του Ἐκκλησιαστικοῦ Φιλανθρωπικοῦ Ἰδρύματος
ὑπό τήν ἐπωνυμίαν «Ἰωακείμιο Ἐκκλησιαστικό Γηροκομεῖο
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως -
Μονάδα Φροντίδας Ἡλικιωμένων - Μ.Κ.»

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ' ὄψει:

1) τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1 παρ. 4, 29 παρ. 2 καί 46 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ὅπως ἐτροποποιήθησαν διὰ τοῦ ἀρθροῦ 68 παρ. 5 τοῦ Ν. 4235/2014,

2) τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα, τὰς ἀπορρεούσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους,

3) τὰς ὑφισταμένας κοινωνικὰς, ποιμαντικὰς καὶ πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως,

4) τὴν ὑπ' ἀριθμ. Φ.Υ1/483/29.8.2016 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθίμου,

5) τὴν ἀπὸ 12.9.2016 Γνωμοδότησιν τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

6) τὴν ἀπὸ 12.10.2016 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

Ἀποφασίζει

συνιστᾶ καὶ λειτουργεῖ Ἐκκλησιαστικὸ Φιλανθρωπικὸ Ἰδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἰωακείμιο Ἐκκλησιαστικὸ Γηροκομεῖο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως - Μονάδα Φροντίδας Ἡλικιωμένων - Μ.Κ.», ἡ λειτουργία τοῦ ὁποίου θὰ διέπεται ἀπὸ τὸν ἐξῆς Κανονισμό:

Κανονισμός συστάσεως καὶ λειτουργίας
τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Φιλανθρωπικοῦ Ἰδρύματος
ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἰωακείμιο Ἐκκλησιαστικὸ Γηροκομεῖο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως - Μονάδα Φροντίδας Ἡλικιωμένων - Μ.Κ.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

ΣΥΣΤΑΣΗ - ΕΔΡΑ - ΣΚΟΠΟΙ - ΔΙΟΙΚΗΣΗ - ΠΟΡΟΙ

Ἄρθρον 1
Σύσταση

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸ φιλανθρωπικὸ Ἰδρυμα τῆς Ἱερᾶς

Μητροπόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως μετὰ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἰωακείμιο Ἐκκλησιαστικὸ Γηροκομεῖο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως - Μονάδα Φροντίδας Ἡλικιωμένων - Μ.Κ.», ὡς διάδοχο Ἰδρυμα τοῦ διαλυθέντος κατὰ νόμο Ἰωακείμιο Γηροκομεῖο Ἀλεξανδρουπόλεως, τὸ ὁποῖο λειτουργεῖ μετὰ τὴν μορφή Νομικοῦ Προσώπου Ἰδιωτικοῦ Δικαίου καὶ ἐδρεύει στὴν Ἀλεξανδρουπόλιν καὶ συνεστήθη μετὰ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 3203/1674/28.2.2002 Ἀπόφασιν τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος σύμφωνα μετὰ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 4/19.6.-2002 πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθίμου (Φ.Ε.Κ. 1384/Β/30.10.-2002), ἀποτελεῖ ἀπὸ τῆς συστάσεώς του νομικὸ πρόσωπο ἰδιωτικοῦ δικαίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως, τῆς ὁποίας τὸ φιλανθρωπικὸ ἔργο ἐπικουρεῖ, μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρα, μετὰ αὐτοτελεῖ διαχείριση, καὶ τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτεία αὐτῆς. Ἡ ὀργάνωσις, διοίκησις, διαχείρισις καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος τούτου διέπεται ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 2

Ἐδρα -Παράρτημα

Ἐδρα τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ πόλις τῆς Ἀλεξανδρουπόλεως. Τὸ Ἰδρυμα θὰ στεγαστεῖ στὸ κτιριακὸ συγκρότημα δυναμικότητας ἑκατὸ (100) κλινῶν, πού πρόκειται νὰ ἀνεγερθεῖ σὲ ἀκίνητο 15.000 τ.μ., ἰδιοκτησίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἐντὸς τῆς περιοχῆς Ἀλεξανδρουπόλεως πλησίον τοῦ Σταυριδεῖο Ἰδρύματος Χρονίως Πασχόντων «Ὁ Ἅγιος Κυπριανός», καὶ θὰ συνεχίσει τὴν λειτουργία του καὶ στὸ παραρτημὰ του ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βελισσαρίου 18, δυναμικότητας ἐξήντα πέντε (65) κλινῶν, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ εἴκοσι ἑννέα (29) κλῖνες ἀφοροῦν σὲ μὴ αὐτοεξυπηρετούμενα ἄτομα. Ἔως τὴν στέγασή του στὸ νέο κτίριο ἡ ἔδρα του θὰ παραμένει ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βελισσαρίου 18 στὴν Ἀλεξανδρουπόλιν. Τὸ Ἰδρυμα ἔχει δική του σφραγίδα μετὰ δύο ἐπάλληλους κύκλους, ἡ ὁποία φέρει στὸ κέντρο τῆς παράστασις τοῦ Ἁγίου Νικολάου, πολιοῦχου τῆς Ἀλεξανδρουπόλεως. Στὸν ἐξωτερικὸ κύκλον ἀναγράφονται οἱ λέξεις «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΕΩΣ», καὶ στὸν ἐσωτερικὸ οἱ λέξεις «ΙΩΑΚΕΙΜΙΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟ -ΜΟΝΑΔΑ ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ ΗΛΙΚΩΜΕΝΩΝ - Μ.Κ.».

Άρθρον 3 Σκοπός

1. Σκοπός του Ίδρύματος είναι η παροχή και εξασφάλιση, χωρίς επιδίωξη επιχειρηματικού κέρδους, σε κατάλληλους και ειδικά εξοπλισμένους χώρους του, διαμονής, διατροφής, ιατροφαρμακευτικής και κάθε εν γένει περιθαλψης, πνευματικής και ψυχολογικής υποστήριξης και συμπαράστασης, ψυχαγωγίας, απασχόλησης, προσασίας, φροντίδας, στοργής, θαληρωής, ανακούφισης και αγάπης σε υπεήλικα άτομα με συμπληρωμένο τό 55ο έτος της ηλικίας τους (αυτοεξυπηρετούμενα ή μή), άνδρες και γυναίκες, αποδεδειγμένα άπορα, άλληλά και εϋπορα, αποδεδειγμένα ανασφάλιστα, άλληλά και ασφαλισμένα, που κατοικούν εντός της περιφέρειας της Ίερās Μητροπόλεως Άλεξανδρουπόλεως, άλληλά και στην περιοχή της Θράκης γενικότερα. Τά αποδεδειγμένα άπορα ή ανασφάλιστα άτομα περιθάληπονται δωρεάν, απάλληλασόμενα από την υποχρέωση καταβολής τροφείων. Τά υπόλοιπα υπεήλικα άτομα καταβάληλουν στο Ίδρυμα ποσό τροφείων κατά μήνα, τό ύπος του όποίου προσδιορίζεται, πρós αναληογική κάληψη των έξόδων λειτουργίας του Ίδρύματος και μόνο. Ειδικότερα τό Ίδρυμα λειτουργεί ως Μονάδα Φροντίδας Ήλικιωμένων μή κερδοσκοπικού χαρακτήρα (Μ.Φ.Η.-Μ.Κ.) και εξασφαλίζει υποχρεωτικά στους περιθαληόμενους τά ακόλουθα:

- α. Ύγιεινή διαμονή προσαρμοσμένη στις ανάγκες κάθε κατηγορίας περιθαληομένων, καθώς και ασφαλή και άνετη διαβίωσή τους.
- β. Ύγιεινή και έπαρκή διατροφή ανάληογη με την κατάσταση της ύγείας του κάθε περιθαληομένου με την σωστή ποιοτική σύνθεση.
- γ. Συνεχή φροντίδα για την άτομική καθαριότητα των περιθαληομένων καθώς και την καθαριότητα των χώρων των μονάδων.
- δ. Τακτική ιατρική παρακολούθηση καθώς και έγκαιρη και κατάλληλη για κάθε περιθαληόμενο ιατροφαρμακευτική βοήθεια και πρόσκαιρη νοσηλεία.
- ε. Ή νοσηλεία θά περιορίζεται στην έγκαιρη διάγνωση της ασθένειας και την μέριμνα για την έγκαιρη εισαγωγή στο ένδεδειγμένο νοσηλευτήριο.
- στ. Δυνατότητα αυτοεξυπηρετήσης και αυτοπροσασίας με την λήψη των κατάλληλων μέτρων διευκόλησης των περιθαληομένων (χειρολαβές, χειρολισθήρες, άπληλά και ειδικά μπαστούνια, περιπατητήρες κ.ληπ.).
- ζ. Προσφορά και διευκόληση απασχόλησης, ψυχαγωγίας, ψυχολογική βοήθεια, ανάληογα με την ηλικία, κατάσταση και περίπτωση του περιθαληομένου.
- η. Φυσικοθεραπεία με την έφαρμολγή άπληλων φυσικοθεραπευτικών ή κινησιοθεραπευτικών μεθόδων ή μέριμνα για την περαιτέρω ειδική θεραπεία σε φυσιο-

κοθεραπευτήριο, με σκοπό την βελτίωση των δυνατοτήτων αυτοεξυπηρετήσης τους, έφ' όσον αυτή κρίνεται έπιστημονικώς έφικτή.

θ. Δυνατότητα άσκησης των θρησκευτικών τους καθηκόντων και συμμετοχή, έφ' όσον τό έπιτρέπει ή κατάσταση τους, σε πολιτιστικές και καληλιτεχνικές έκδηλώσεις.

1. Τόν όφειλόμενο στην άνθρωπινη άξια σεβασμό και ένδιαφέρον, άνεξαρτήτως της σωματικής ή πνευματικής κατάστασης του περιθαληομένου.

2. Τό Ίδρυμα συνεργάζεται με τό άδελφό Σταυρίδειο Ίδρυμα Χρονίως Πασχόντων «Ό Άγιος Κυπριανός» της Ίερās Μητροπόλεως Άλεξανδρουπόλεως και δύναται νά παραδίδει εις αυτό για περιθαληψη τους κατάκοιτους υπεήλικες, με την συγκατάθεση των ίδιων ή των οικείων τους, εξασφαλιζόμενων των ποσών τροφείων κατά μήνα, στις περιπτώσεις που ή καταβολή αυτή προβλέπεται, υπέρ αυτού.

3. Τό Ίδρυμα όφείλει νά έπιτρέπει στον – στην Κοινωνικό – Κοινωνική Σύμβουλο, που όρίζεται σε αυτό, σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 4 του άρθρου 1 του Ν. 2345/95, την έλεύτερη πρόσβαση σε όλους τους χώρους του και νά εξασφαλίζει σε αυτόν – αυτήν την άκώλητη άσκηση των καθηκόντων έπιβληψης και συνεχούς παρακολούθησης των ύπηρεσιών που παρέχονται ως πρós την ποιότητα και την έπαρκεια αυτών. Επίσης, ως Μονάδα Φροντίδας Ήλικιωμένων μή κερδοσκοπικού χαρακτήρα, υπόκειται, ως πρós την πιστή έφαρμολγή των σχετικών κειμένων διατάξεων, στην έποπτεία της κατά τόπον άρμόδιας Περιφερειακής Αυτοδιοίκησης.

Άρθρον 4

Διοίκηση - Διοικητικό Συμβούλιο

Τό Ίδρυμα διοικείται από πενταμελή (5/μελή) Διοικητικό Συμβούλιο (έφ' έξης Δ.Σ.) άποτελούμενο έκ του έκάστοτε Μητροπολίτη Άλεξανδρουπόλεως, ως Προέδρου, με νόμιμο αναπληρωτή του, σε περίπτωση άπουσίας ή κωλήματός του, τόν έκάστοτε Πρωτοσύγκελο της Ίερās Μητροπόλεως Άλεξανδρουπόλεως, και τέσσερα (4) πρόσωπα, άνδρες ή γυναίκες, που κατοικούν εντός της περιφέρειας της Ίερās Μητροπόλεως Άλεξανδρουπόλεως ή κατάγονται από αυτήν διακρινόμενα για την εϋσέβεια, τό ήθος, την πνευματική κατάρτιση, την ώριμότητα και τό ένδιαφέρον τους για την ζωή και τό έργο της Έκκλησίας. Τά ως άνω τέσσερα (4) μέλη του Δ.Σ. μαζί με τά δύο (2) αναπληρωματικά μέλη διορίζονται από τόν Σεβασμιότατο Μητροπολίτη Άλεξανδρουπόλεως για μία τριετία. Τό άξιωμα τους είναι τιμητικό, οι δέ χρηματίσαντες μέλη του Δ.Σ. όχι πέραν των τριών συνεχών περιόδων δύναται νά έπαναδιορισθούν. Τά μέλη παρέχουν τις ύπηρεσίες τους άμισθα, ώστόσο σε περιπτώσεις

πού τό Δ.Σ. αναθέτει σέ κάποια εκ τών μελών του έκτακτα ή αυξημένα καθήκοντα, δύναται δέ νά προσδιοριστέι μέ απόφαση του Μητροπολίτη, χρηματικό ποσό αντί όδοιορικών ή έξόδων παραστάσεως. Μέλη του Δ.Σ. πού παραιτούνται ή δέν ανταποκρίνονται στά καθήκοντά τους ή δέν συμμετέχουν άδικοιολόγητα σέ περισσότερες από τρείς συνεχείς συνεδριάσεις ή προβαίνουν σέ ενέργειες πού έρχονται σέ αντίθεση μέ τόν σκοπό του Ίδρύματος, παύονται και αντικαθίστανται μέ νέα μέλη από τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη. Τό Δ.Σ. του Ίδρύματος συγκροτείται σέ σώμα κατά τήν πρώτη συνεδρίασή του. Τό Δ.Σ. συνέχεται όταν κρίνει ό Πρόεδρος ότι είναι αναγκαίο, ύστερα από πρόσκλησή του, ή όποια έμπεριέχει τά θέματα τής ημερήσιας διάταξης ή, σέ περίπτωση άπουσίας ή κωλύματος αυτού, του νομίμου αναπληρωτή του. Τό Δ.Σ. βρίσεται σέ άπαρτία, όταν παρίσταται όπωσδήποτε ό Πρόεδρος ή, σέ περίπτωση άπουσίας ή κωλύματος αυτού, ό νόμιμος αναπληρωτής του και δύο από τά μέλη του, οι δέ αποφάσεις αυτού λαμβάνονται κατά πλειοψηφία τών παρόντων μελών. Σέ περίπτωση ίσοψηφίας υπερισχύει ή ψήφος του Προέδρου ή, σέ περίπτωση άπουσίας ή κωλύματος αυτού, του νόμιμου αναπληρωτή του. Κατά τίς συνεδριάσεις του Δ.Σ. τηρούνται πρακτικά, στά όποια καταχωρούνται οι αποφάσεις πού λαμβάνονται άλλά και οι άπόψεις τών μειοψηφούντων μελών. Τά πρακτικά αυτά ύπογράφονται από όλα τά παρόντα μέλη. Στίς συνεδριάσεις του Δ.Σ. μετέχει άνευ ψήφου και ό Διευθυντής του Ίδρύματος, πού διορίζεται από τό Δ.Σ., εισηγείται δέ τά θέματα τής ημερήσιας διάταξης.

Άρθρον 5

Άρμοδιότητες Διοικητικού Συμβουλίου

Τό Διοικητικό Συμβούλιο του Ίδρύματος έχει τίς ακόλουθες άρμοδιότητες: α) αποφασίζει για κάθε θέμα πού άφορά στην όργάνωση, διοίκηση, λειτουργία, διαχείριση και άξιοποίηση εν γένει τών περιουσιακών στοιχείων και διάθεση τών πόρων του Ίδρύματος καθώς και για κάθε ενέργεια πού σχετίζεται μέ τήν εκπλήρωση του σκοπού αυτού, β) συνεργάζεται μέ τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο, καθώς και μέ τά Έκκλησιαστικά Συμβούλια τών Ίερών Ναών και τά Ήγουμενοσυμβούλια τών Ίερών Μονών τής περιφέρειας τής Ίερās Μητροπόλεως Άλεξανδρουπόλεως και μέ τό Διοικητικό Συμβούλιο του Σταυριδειού Ίδρύματος Χρονίως Πασχόντων «Ο Άγιος Κυπριανός», μέ τούς πολιτιστικούς, έπιστημονικούς, φιλανθρωπικούς κ.ά. συλλόγους, καθώς και μέ τήν Περιφερειακή Αυτοδιοίκηση, τούς Ο.Τ.Α. , τούς τοπικούς φορείς και εν γένει τίς άρμόδιες κρατικές ύπηρεσίες για τήν προαγωγή και έπίτευξη τών σκοπών του Ίδρύματος, γ) μεριμνά για τήν όρθή, όμαλή και άπρόσκοπη λει-

τουργία του Ίδρύματος, δ) καταρτίζει τόν έτήσιο Προϋπολογισμό και Άπολογισμό του Ίδρύματος, ε) καθορίζει και συνιστά για τήν κάλυψη τών αναγκών του Ίδρύματος τίς θέσεις του προσωπικού (διοικητικού, ιατρικού, νοσηλευτικού ειδικού και βοηθητικού) και αποφασίζει για τήν πρόσληψη και τήν παύση αυτού, για τά καθήκοντα, τίς άρμοδιότητες και τίς άποδοχές του, καθώς και για τά λοιπά συναφή ζητήματα σύμφωνα πάντα μέ τίς διατάξεις τής κειμένης νομοθεσίας, στ) αποφασίζει επί τών αιτήσεων εισαγωγής υπερηλικών ατόμων στο Ίδρυμα, για τά σχετικά μέ τήν καταβολή ποσού τροφείων κατά μήνα στίς περιπτώσεις πού αυτό προβλέπεται και εν γένει αποφασίζει για κάθε ζήτημα πού άφορά στην ευρυθμη λειτουργία του Ίδρύματος, άκόμα και άν δέν προβλέπεται ρητά στον παρόντα Κανονισμό.

Άρθρον 6

Άρμοδιότητες του Προέδρου

Ο Σεβασμιώτατος Πρόεδρος έχει τήν άνώτατη κανονική και διοικητική έποπτεία του Ίδρύματος και είναι άρμόδιος νά αποφασίζει για κάθε ύπόθεση πού άφορά στην όργάνωση και λειτουργία του πλύν τών περιπτώσεων πού όρίζει άλλως ό παρών Κανονισμός. Ειδικότερα, ό Μητροπολίτης ως Πρόεδρος του Δ.Σ.: α) έχει τήν έποπτεία όργάνωσης, διοίκησης, λειτουργίας, διαχείρισης και άξιοποίησης εν γένει τών περιουσιακών στοιχείων και διάθεσης τών πόρων του Ίδρύματος και συντονίζει τά μέλη του Δ.Σ. για τήν ύλοποίηση του σκοπού του Ίδρύματος, β) εκπροσωπεί τό Ίδρυμα ένώπιον κάθε Διοικητικής, Δικαστικής και Έκκλησιαστικής Άρχης και όποιασδήποτε άλλης Άρχης και σέ όλλες του τίς σχέσεις μέ άλλα Ίδρύματα, Όργανισμούς, Τράπεζες, νομικά και φυσικά πρόσωπα, γ) λαμβάνει γνώση όλων τών εισερχομένων και έξερχομένων έγγράφων του Ίδρύματος και ύπογράφει όλη τήν άλληλογραφία, τά οικονομικής φύσεως έγγραφα, τά συμβόλαια και τίς συμβάσεις αυτού, δ) συγκαλεί τό Δ.Σ. σέ τακτικές και έκτακτες συνεδριάσεις, καταρτίζει τήν ημερήσια διάταξη αυτών και διευθύνει τίς συζητήσεις. Τόν Πρόεδρο άπόντα ή κωλυόμενο αναπληροί πάντοτε ό Πρωτοσύγκελλος τής Ίερās Μητροπόλεως. Σέ περίπτωση πού και ό αναπληρωτής κωλύεται ή άπουσιάζει, τόν Πρόεδρο αναπληροί μόνον κατά τάς μη έχοντας οικονομικό ή συναλλακτικό χαρακτήρα πράξεις μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου όριζόμενο δι' άποφάσεως του Προέδρου. Για τήν διενέργεια πράξεων οικονομικού ή συναλλακτικού χαρακτήρα εκ μέρους του νομίμου αναπληρωτή του Προέδρου ή μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου απαιτείται ειδική άπόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου πού μπορεί νά έχει διάρκεια επί' άόριστον και νά ισχύει μέχρι έγγράφου ανακλήσεώς τής.

Άρθρον 7

Πόροι του Ίδρύματος και διάθεσή τους

1. Πόροι του Ίδρύματος είναι: α) οι εκάστοτε έπιχορηγήσεις της Ίερās Μητροπόλεως Άλεξανδρουπόλεως καθώς και οι υπέρ αυτού εισφορές των Ίερών Ένοριακών και Προσκυνηματικών Ναών και των Ίερών Μονών της περιφέρειας της Ίερās Μητροπόλεως, β) τόκοι από τις καταθέσεις του Ίδρύματος και πρόσοδοι από την αξιοποίηση της κινητής και ακίνητης περιουσίας αυτού, γ) κάθε άλλη πρόσοδος, που προέρχεται από κάθε νόμιμη πηγή και δεν κατονομάζεται ρητά στον παρόντα Κανονισμό, δ) προαιρετικές εισφορές, σε είδος ή σε χρήμα, φίλων του Ίδρύματος, ε) δωρεές, εν ζωή ή αιτία θανάτου κληρονομίες, κληροδοτήματα και κληροδοσίες κινητών και ακίνητων φυσικών ή νομικών προσώπων, στ) Κρατικές έπιχορηγήσεις, έπιχορηγήσεις εκ των ειδικών προγραμμάτων της Ευρωπαϊκής Ένώσεως, Έπιχορηγήσεις εκ μέρους της Περιφερειακής, Νομαρχιακής ή Τοπικής Αυτοδιοίκησης, Όργανισμών και άλλων Νομικών Προσώπων Δημοσίου ή Ίδιωτικού Δικαίου, έπιχορηγήσεις εκ μέρους φυσικών προσώπων και κάθε νόμιμη έπιχορήγηση, ζ) τά προσδιορισμένα ποσά τροφείων κατά μήνα (είτε από τά ίδια τά υπερήλικα άτομα εκ ίδιων πόρων, είτε από τά ασφαλιστικά ταμεία τους, είτε από την κοινωνική κρατική πρόνοια, είτε από τούς οικείους τους).

2. Οι πόροι του Ίδρύματος διατίθενται για την εκπλήρωση των σκοπών του ίδρύματος, όπως επίσης για: α) την διαμονή, διατροφή, ιατροφαρμακευτική και κάθε εν γένει περίθαλψη και φροντίδα των περιθαλπομένων, β) την αντιμετώπιση των δαπανών συντήρησης, έπισκευής και ανακαίνσεως, την ανακαίνιση του κτιρίου του παραρτήματος και την ανέγερση νέας πτέρυγας για την επέκταση αυτού, την ανακαίνιση, έπισκευή και συντήρηση των κτιριακών συγκροτημάτων (κεντρικού κτιρίου και παραρτημάτων) και των δαπανών κοινοχρήστων και την εν γένει συντήρηση της ακίνητης περιουσίας του Ίδρύματος, γ) την αντιμετώπιση των τρεχουσών δαπανών διοίκησης και λειτουργίας του Ίδρύματος, δ) την προμήθεια του απαιτούμενου εξοπλισμού και λοιπών κινητών περιουσιακών στοιχείων και αναλώσιμων προς κάλυψη των σχετικών αναγκών, ε) τις άμοιβές και τις ασφαλιστικές εργοδοτικές εισφορές του υπηρέτουτος έμμισθου προσωπικού καθώς τις άμοιβές των συνεργαζομένων με αυτό ελεύθερων επαγγελματιών (φυσιοθεραπευτών, ιατρών, κοινωνικών λειτουργών, δικηγόρων, κ.λπ.) στ) την άποδοση κάθε άλλης όφειλής του Ίδρύματος που αναγράφεται στον έγκεκριμένο προϋπολογισμό ε) την οικονομική στήριξη είτε μέσω δωρεών είτε μέσω άτοκων δανείων άλλων ιδρυμάτων ή νομικών προσώπων της Ίερās Μητροπόλεως ή του Κεντρικού Ταμείου Εύποιίας αυτής και την κάλυψη κάθε άλλης

δαπάνης που άποσκοπεί στην έπίτευξη του σκοπού του Ίδρύματος και την προάσπιση των συμφερόντων του. Σε περίπτωση διαλύσεως, όλοκληρη ή κινητή και άκίνητη περιουσία του Γηροκομείου περιέρχεται στο Νομικό πρόσωπο της Ίερās Μητροπόλεως Άλεξανδρουπόλεως.

Άρθρον 8

Λογαριασμοί

Τά χρήματα του Ίδρύματος κατατίθενται σε λογαριασμό ταμειυτηρίου σε ένα από τά υποκαταστήματα των τραπεζών της Άλεξανδρουπόλεως εν όνόματι του Ίδρύματος ή και σε λογαριασμούς προθεσμίας, λαμβανομένων άποδειξεων βεβαιώσεως των τόκων και καταχωριζομένων στα έξοδα. Τίς πράξεις άναλήψεως χρημάτων ύπογράφει ό Πρόεδρος ή ό νόμιμος άναπληρωτής του. Τίς πληρωμές διενεργεί ό διευθυντής.

Άρθρον 9

Βιβλία

1. Τά γενικά αυτού βιβλία και στοιχεία, θεωρημένα για κάθε νόμιμη χρήση από την Ίερά Μητρόπολη Άλεξανδρουπόλεως, ήτοι:

- α) τό Βιβλίο Πρωτοκόλλου εισερχομένων και έξερχομένων έγγραφων
- β) τό Βιβλίο Πρακτικών των Συνεδριάσεων του Δ.Σ.
- γ) τό ήμερολόγιο εισερχομένων και έξερχομένων περιθαλπομένων και μεταβολών περιθαλψής τους
- δ) τούς άτομικούς φακέλους περιθαλπομένων πλήρως ένημερωμένους, οι όποιοι περιέχουν και καρτέλες φαρμακευτικής άγωγής και δίαιτας, όταν υπάρχει ειδικός λόγος. Οι φάκελοι αυτοί θα φυλάσσονται για μία πενταετία από την καθ' οιονδήποτε τρόπο άποχώρηση του περιθαλπομένου
- ε) τό Βιβλίο άποβιούντων
- στ) τό Μητρώο προσωπικού τηρούμενο κατά κατηγορία προσωπικού (διοικητικό, ιατρικό, νοσηλευτικό, ειδικό και βοηθητικό).

2. Επίσης, τό Ίδρυμα, που έχει ίδια διαχείριση, τηρεί, τά διαχειριστικά αυτού βιβλία και στοιχεία, σύμφωνα με τό σύστημα τήρησης των λογιστικών βιβλίων των εκκλησιαστικών νομικών προσώπων, θεωρημένα για κάθε νόμιμη χρήση από την Ίερά Μητρόπολη Άλεξανδρουπόλεως, ήτοι:

- α) τό Βιβλίο Ταμείου, στο όποιο καταχωρούνται κατά χρονολογική σειρά και με λογιστική τάξη όλα τά έξοδα και έξοδα του Ίδρύματος, καθώς και τά άριθμημένα κατ' αύξοντα άριθμό τριπλότυπα Γραμμάτια Εισπράξεων και Έντάγματα Πληρωμών,
- β) τό Βιβλίο Κτηματολογίου, στο όποιο καταγράφεται όλη ή άκίνητη περιουσία του Ίδρύματος,
- γ) τό Βιβλίο Υλικού (οικοσκευής και εξοπλισμού), στο όποιο καταγράφεται όλη ή κινητή περιουσία αυτού,
- δ) τό Βιβλίο Άποθήκης Τροφίμων.

3. Τά υποχρεωτικά λογιστικά βιβλία του Γηροκομείου είναι:

- α) Βιβλίο Ταμείου: Στο βιβλίο αυτό καταχωρούνται αφ' ενός οι εισπράξεις, δυνάμει των γραμματίων εισπράξεων και αφ' ετέρου οι πληρωμές δι' ένταλμάτων πληρωμής. Τό βιβλίο αυτό εμφανίζει την καθημερινή ταμειακή κατάσταση του Ίδρύματος
- β) Καθολικό βιβλίο: Στο βιβλίο αυτό καταχωρίζονται σέ κεφάλαιο και άρθρα τά βεβαιωθέντα και εισπραχθέντα έσοδα αφ' ενός και αφ' ετέρου καταχωρίζονται κατά κεφάλαιο οι έγγεγραμμένες στον προϋπολογισμό πιστώσεις, όπως τά ένταλθέντα ποσά σέ βάρος των κεφαλαίων και άρθρων αυτών.
- γ) Γραμμάτια εισπράξεως: Στά γραμμάτια αναφέρεται ό τίτλος του Γηροκομείου, ό αύξων αριθμός, τό κεφάλαιο και τό άρθρο του εισπραττομένου έσόδου όλογράφως και αριθμητικώς, τό όνοματεπώνυμο ή έπωνυμία του καταθέτη και ή χρονολογία καταθέσεως,
- δ) Άποδείξεις εισπράξεως: Στίς αποδείξεις αναφέρεται ό τίτλος του Γηροκομείου, ό αύξων αριθμός, τό κεφάλαιο και τό άρθρο του εισπραττομένου έσόδου, τό όνοματεπώνυμο ή έπωνυμία καταθέτη, ή χρονολογία καταθέσεως, στήλεις αναγραφής αριθμητικώς και όλογράφως του εισπραττομένου ποσού, ως και ό χώρος αναγραφής τής αιτίας εισπράξεως.
- ε) Διπλότυπα ένταλμάτων πληρωμής. Αυτά φέρουν τήν έπωνυμία του Γηροκομείου, είναι αριθμημένα, αναγράφουν τό κεφάλαιο και άρθρο σέ βάρος του όποιου έντέλλεται ή πληρωμή, τό έντελλόμενο ποσό όλογράφως και αριθμητικώς, τό όνοματεπώνυμο του δικαιούχου, τήν αιτία πληρωμής, φέρουν χρονολογία, και κάτω, σέ ειδικές στήλεις, αναγράφονται οι νόμιμες κρατήσεις υπέρ τρίτων, όπως τά συνημμένα δικαιολογητικά τής δαπάνης.

Όλα τά άνωτέρω έντυπα πρίν από κάθε χρήση, θεωρούνται από τόν Πρόεδρό του. Τά βιβλία δύνανται νά τηρούνται και σέ ηλεκτρονική μορφή.

4. Οι πάσης φύσεως εισπράξεις των πόρων του Γηροκομείου ένεργοούνται διά των αποδείξεων εισπράξεως και κατατίθενται στους τραπεζικούς λογαριασμούς του Ίδρύματος. Οι πληρωμές ένεργοούνται κατόπιν έγκρισης δαπάνης στό όνομα του διευθυντή του Γηροκομείου επί αποδώσει λογαριασμού και υπογράφεται από τόν Πρόεδρο του Δ.Σ. Σέ κάθε ένταλμα πληρωμής, επισυνάπτονται τά νόμιμα δικαιολογητικά στοιχεία τής δαπάνης, τά όποια ένδεικτικά όρίζονται ως εξής: α) απόσπασμα αποφάσεως Δ.Σ. περί έγκρίσεως τής δαπάνης, β) όλα τά σχετικά τής διενέργειας διαγωνισμού (έφ' όσον ή προμήθεια ή τό έργο έγιναν κατόπι διαγωνισμού), γ) πρωτόκολλο εισαγωγής ύλικού, όταν πρόκειται γιά προμήθειες, δ) πιστοποιήσεις και έπιμετρήσεις του έπιβλήοντος τήν έκτέ-

ληση έργου μηχανικού, ε) τιμολόγια και λογαριασμοί των προμηθευτών και εργολάβων στ) πρωτόκολλο παραλαβής, ζ) γιά μισθοδοσία προσωπικού, άναπροσαρμογή μισθοδοσίας κ.λπ., μισθολογική κατάσταση του έπόπτη εργασίας του Τμήματος Έργασίας Ν. Έβρου, οι πληρωμές των όποιων γίνονται διατραπεζικά, η) έξοφλητική άπόδειξη του δικαιούχου ή όπισθογράφηση του χρηματικού έντάλματος κατά τήν ήμέρα τής έξοφλήσεως του χρηματικού ποσού.

5. Βιβλίο Άποθήκης μή άναλώσιμου ύλικού: Σ' αυτό καταχωρίζονται στήν ίδια μερίδα κάθε εισαγόμενο στό Γηροκομείο μή άναλώσιμο είδος κατά ποσότητα και δίπλη στήν στήλη εισαγωγής του είδους, σέ άλλη στήλη, αναγράφονται ή ποσότητα του εξαγόμενου είδους και ή χρονολογία του είδους. Μή άναλώσιμο ύλικό χαρακτηρίζεται κάθε είδος που δέν υπόκειται σέ άμεση φθορά και άνάληση (έπιπλα, σκεύη, ιματισμός, κλινოსκεπάσματα, εργαλεία, ύγειονομικό - έργαστηριακό και φαρμακευτικό ύλικό). β. Βιβλίο άποθήκης άναλώσιμου ύλικού. Στο βιβλίο αυτό καταχωρίζονται οι πράξεις εισαγωγής και έξαγωγής ύλικού κατά είδος και ποσότητα σέ ίδιες στήλεις κατά ήμερομηνία.

6. Πρωτόκολλο εισαγωγής ή παραλαβής τροφίμων. Σ' αυτό αναγράφονται τά παραγγελόμενα είδη κατά ποσότητα και ποιότητα, φέρουν ήμερομηνία και προσυπογράφονται από τόν Διευθυντή και Διαχειριστή του Γηροκομείου και από τήν άρμόδια έπιτροπή παραλαβής τροφίμων.

7. Πρωτόκολλο έξαγωγής ύλικού. Σ' αυτό καταχωρίζονται κατ' αύξοντα αριθμό οι καθημερινές έξαγωγές ύλικών και προσυπογράφονται από τόν διευθυντή και διαχειριστή του Γηροκομείου, από άρμόδια έπιτροπή παραλαβής τροφίμων και από τόν ύπόλογο μάγειρα ή μαγείρισσα του Ίδρύματος. Τό ύλικό, τό όποιο λόγω χρήσεως δέν μπορεί πλέον νά χρησιμοποιηθεί και δέν πληροί τόν άρχικό προορισμό του, χαρακτηρίζεται άχρηστο. Η καταστροφή του διενεργείται μέ τήν άκόλουθη διαδικασία. α. Μέ απόφαση του Δ.Σ. συνιστάται τριμελής έπιτροπή, ή όποια ένεργεί έλεγχο που συνιστάται σέ διαπίστωση ότι: 1) τά προσκομισθέντα είδη είναι πράγματι άχρηστα και δέν μπορούν νά χρησιμοποιηθούν γιά άλλον σκοπό, 2) τά έν λόγω είδη άνήκουν στό Γηροκομείο. Μετά τόν έλεγχο τής έπιτροπής ύποβάλλεται σχετικό πρακτικό στό Δ.Σ., τό όποιο έγκρίνει τήν καταστροφή ή έκποίηση αυτού. β. Μετά τήν σχετική έγκριση τής καταστροφής του ύλικού από τό Δ.Σ., συνέρχεται ή έπιτροπή και καταστρέφει τό άχρηστο ύλικό και συντάσσει σχετικό πρακτικό ύπογραφόμενο από όλα τά μέλη τής. γ. Η εκποίηση του άχρηστου ύλικού, ένεργείται διά πλειοδοτικού διαγωνισμού ή δι' άπ' εύθείας συμβάσεως κατά περίσταση.

8. Βιβλίο καθημερινού παρασκευαζομένου συσσιτίου. Σ' αυτό καταχωρούνται τό είδος του προγραμματισμένου συσσιτίου τής ημέρας, οι ποσότητες των επί μέρους εξαγομένων ειδών, ο αριθμός των σιτιζομένων τής ημέρας και υπογράφεται από τόν Διευθυντή και Διαχειριστή του Γηροκομείου και από τήν υπόλογο μαγείρισσα του Γηροκομείου.

9. Τά υποχρεωτικά βιβλία τής Γραμματείας είναι: α. Βιβλίο πρωτοκόλλου. Σ' αυτό καταχωρούνται τά πάσης φύσεως εισερχόμενα και εξερχόμενα έγγραφα του Γηροκομείου, σύμφωνα μέ τήν ήμερομηνία παραλαβής αυτών. β. Βιβλίο πρακτικών Δ.Σ. Σ' αυτό αναγράφονται αναλυτικά τά θέματα των συνεδριάσεων του Διοικητικού συμβουλίου, οι αποφάσεις, εγκρίσεις και ύλοποιήσεις των αποφάσεων των μελών του Δ.Σ. γ. Μητρώο προσωπικού. Στο βιβλίο αυτό καταχωρούνται όλοι οι υπάλληλοι του Γηροκομείου, ή ήμερομηνία πρόσληψης και απόλυσης όπως και οι άδειες του καθενός μέ ακριβή χρονική διάρκεια.

10. Άτομικοί φακέλοι εργαζομένων. Στους φακέλους αυτούς υπάρχουν όλα τά απαιτούμενα δικαιολογητικά που ζητά τό Γηροκομείο από τόν κάθε εργαζόμενο. Αυτό είναι: - Αίτηση προς τό Γηροκομείο - Έπικυρωμένη φωτοτυπία τής αστυνομικής ταυτότητας - Έπικυρωμένο αντίγραφο του πτυχίου (ειδικότερα για τούς Νοσηλευτές) - Άδεια άσκησης επαγγέλματος - Πιστοποιητικό γεννήσεως και οικογενειακής καταστάσεως. - Άποτελέσματα ιατρικών εξετάσεων (άκτινογραφία θώρακος και γενική μικροβιολογική αίματος). - Δύο (2) φωτογραφίες Άκόμη στους άτομικούς φακέλους των εργαζομένων υπάρχουν και οι συμβάσεις εργασίας.

11. Κτηματολογίου: Σ' αυτό καταχωρούνται τά έκχωρούμενα στο Γηροκομείο άκίνητα ή τά κτώμενα από αγοραπωλησία μαζί μέ τό σχετικό διάγραμμα και τό ιστορικό του άκινήτου μέ σχετική προς αυτό έκθεση, υπογραφή από τόν Πρόεδρο και τόν τεχνικό που συντάξε τό σχεδιάγραμμα. Όλα τά αναφερθέντα έντυπα, πριν από κάθε χρήση, θεωρούνται, αριθμοούνται και σφραγίζονται από τόν Πρόεδρο του Δ.Σ.

12. Ημερολόγιο περιθαλπομένων: Σ' αυτό σημειώνονται καθημερινά οι εισαγωγές και έξαγωγές των περιθαλπομένων, όποτε υπάρχουν, ή νοσηλεία στο Νοσοκομείο τής πόλεως, οι άδειες παραμονής τους σε συγγενικά ή φιλικά σπίτια, και ή πληρότητα των θέσεων του Γηροκομείου.

13. Μητρώο περιθαλπομένων: Σ' αυτό καταχωρούνται όλοι οι τρόφιμοι του Γηροκομείου, μέ αριθμό μητρώου, ήμερομηνία εισόδου και έξόδου, ήμερομηνία και τόπο γεννήσεως, διάγνωση, καθώς επίσης και στοιχεία των πλησιέστερων συγγενών του.

14. Βιβλίο αποβιούντων: Στο βιβλίο αυτό καταχωρούνται οι αποβιούντες τρόφιμοι, σύμφωνα μέ τήν ήμερομηνία θανάτου.

15. Άτομικός φάκελος τροφίμων: Κάθε είδος που περιλαμβάνεται και εισάγεται στο Γηροκομείο, είτε προέρχεται από δωρεά ή από προμήθεια, αποθηκεύεται για να χρησιμοποιηθεί για τόν σκοπό που προορίζεται. - Τά είδη που προμηθεύεται τό Γηροκομείο από έμποριο, παραδίδονται στον άρμόδιο αποθηκάριο, παρουσία πάντοτε τριμελούς έπιτροπής, που αποτελείται από υπαλλήλους του Γηροκομείου. - Η έπιτροπή προβαίνει στην ποιοτική παραλαβή. Επίσης παρίσταται και κατά τίς καθημερινές έξαγωγές ύλικου από τήν αποθήκη και υπογράφει τά σχετικά πρωτόκολλα εισαγωγής και έξαγωγής των διαφόρων ύλικών. - Τό εβδομαδιαίο πρόγραμμα συσσιτίου τροφίμων, κοινοποιείται στα μαγειρεία και τοιχοκολληείται στον πίνακα ανακοινώσεων του ίδιου χώρου.

Άρθρον 10 Προμήθειες

Η προμήθεια των αγαθών, των φαρμάκων και των έκτακτων εργασιών που είναι άπαραίτητα για τήν εύρυθμη λειτουργία του Ίδρύματος, πραγματοποιείται ως εξής:

α) Για δαπάνες μέχρι 1.500 ευρώ μηνιαίως, μέ έντολή του Διευθυντή του Ίδρύματος, β) για δαπάνες άνω των 1.500 και μέχρι 5.000 ευρώ μηνιαίως μέ έντολή του Προέδρου και γ) για δαπάνες άνω των 5.000 και μέχρι 15.000 ευρώ μέ απόφαση του Δ.Σ. Για έξοδα που άφορούν σε όφειλές προς Νοσοκομεία ή Κλινικές, λόγω έκτακτης νοσηλείας περιθαλπομένων του Ίδρύματος, δέν ισχύει τό όριο των 5.000 ευρώ. Για τήν προμήθεια ύλικοτεχνικού έξοπλισμού και τήν έκτέλεση έργων ισχύουν οι σχετικοί Κανονισμοί προμηθειών τής Ίερās Μητροπόλεως. Δύναται επίσης τό Δ.Σ., μέ σχετική απόφαση, να αναθέτει τίς σχετικές διαδικασίες έργων στην Τεχνική Υπηρεσία τής Ίερās Μητροπόλεως.

Άρθρο 11 Υλικά - αναλώσιμα

1. Κάθε είδος που παραλαμβάνει και εισάγεται στο Ίδρυμα, είτε προέρχεται από δωρεά είτε από προμήθεια, αποθηκεύεται για να χρησιμοποιηθεί για τόν σκοπό που προορίζεται.

2. Τά είδη που προμηθεύεται τό Ίδρυμα από τό έμποριο παραδίδονται στον άρμόδιο για τή φύλαξη τους, παρουσία του διευθυντή και του διαχειριστή, οι όποιοι προβαίνουν, μαζί μέ τόν υπεύθυνο για τήν διαχείριση του συγκεκριμένου ύλικου, στον ποιοτικό και ποσοτικό έλεγχο.

3. Ο υπεύθυνος κατά περίπτωση φύλαξης και διαχείρισης των αγαθών (διαχειριστής, προϊσταμένη κ.λπ.) κα-

ταγράφει λεπτομερώς στο Βιβλίο εισαγωγής - εξαγωγής υλικών τὰ νεοεισαχθέντα είδη, καί τό ἐνημερώνει κάθε φορά πού ἐξάγει κάποιο ἢ κάποια ἀπό αὐτά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

ἄρθρον 12

Προσωπικό

Τό προσωπικό τοῦ Ἰδρύματος διακρίνεται σέ ἔμμισθο καί ἐθελοντικό. Τό ἔμμισθο προσωπικό προσλαμβάνεται, ἀπασχολεῖται, ἀμείβεται καί παύεται ἀπό τό Δ.Σ. σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τῆς κειμένης νομοθεσίας. Στό ἐθελοντικό προσωπικό συγκαταλέγονται ὅσοι μέ τή θέλησή τους καί ἄνευ ἀμοιβῆς παρέχουν τίς ὑπηρεσίες τους στό Ἰδρυμα. Τό προσωπικό, ἔμμισθο καί ἐθελοντικό διακρίνεται περαιτέρω σέ Διοικητικό, Ἱατρικό, Νοσηλευτικό, Εἰδικό καί βοηθητικό. Συνιστῶνται δέ γιά τήν κάλυψη τῶν ἀναγκῶν τοῦ Ἰδρύματος οἱ κατά κατηγορία ἀκόλουθες θέσεις, ὅπως λεπτομερώς περιγράφονται κατωτέρω.

ἄρθρον 13

Πρόσληψη - ὑπηρεσιακή κατάσταση

1. Ἡ πρόσληψη τοῦ ἐν γένει προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος γίνεται μέ ἀτομικές συμβάσεις ἔργου ἢ ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου, ἔπειτα ἀπό ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος. Ἀνάλογα μέ τό εἶδος τῆς συμβάσεως (ἔργου ἢ ἐργασίας, μερικῆς ἢ πλήρους ἀπασχόλησης) καθορίζονται ἀπό τό Δ.Σ. καί συνομολογοῦνται μεταξύ ἐργαζομένου καί ἐργοδότη τό ὕψος τῆς ἀμοιβῆς καί οἱ ἀσφαλιστικές εἰσφορές, σύμφωνα μέ τήν κείμενη νομοθεσία.

2. Ἀπαγορεύεται ἡ πρόσληψη ἀτόμων πού πάσχουν ἀπό ὁποιασδήποτε μορφῆς ψυχικό νόσημα ἢ ἀπό μολυσματική ἀσθένεια καί γιά τόν λόγον αὐτό ἀπαιτεῖται πάντα νά φέρουν βιβλιᾶριο ὑγείας, τό ὁποῖο ἐκδίδεται ἀπό τήν ἀρμόδια Ὑγειονομική Ἀρχή. Γιά τήν πρόσληψη ἀπαιτεῖται ἐπιπλέον βεβαίωση γιά τήν ἔλληψη τῶν ἀνωτέρω ἀπό Δημόσιο Νοσοκομεῖο. Ἐάν διαπιστωθεῖ κατά τήν διάρκεια τῆς σύμβασης ὅτι δέν τηρεῖται ὁ ὡς ἄνω ὅρος, ἡ σύμβαση διακόπτεται.

3. Λαμβανομένου ὑπ' ὄψει τῆς ἰδιαιτερότητας τοῦ Ἰδρύματος ὡς πρὸς τόν χαρακτήρα του (ἐκκλησιαστικό), ἐπιβάλλεται ἡ συμπεριφορά τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος νά εἶναι κοσμία, εὐπρεπῆς καί μέ ἰδιαίτερα περισσεύματα ἀγάπης, ἐπιείκειας καί ὑπομονῆς. Ἡ ἔλληψη τῶν ἀνωτέρω καθὼς καί ἡ μή ἐνδεδειγμένη σέ χριστιανό ἀπρεπῆ συμπεριφορά, ἄσεμνη περιβολή κ.λπ., συνιστοῦν παραπτώματα τὰ ὁποῖα ἐλέγχονται πειθαρχικά.

4. Θέσεις ἐργαζομένων δύνανται νά καλύπτονται καί μέ ἐθελοντές - ἄμισθους ὑπαλλήλους, οἱ ὁποῖοι κατά τὰ λοιπὰ διέπονται ἀπό τίς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ. Γιά τό προσωπικό αὐτῆς τῆς κατηγορίας δύνανται

τό Δ.Σ. νά ὀρίζει τήν καταβολή χρηματικοῦ ποσοῦ ἀντί ὀδοιπορικῶν. Ἐπίσης, ἔπειτα ἀπό ἔγκριση τοῦ Δ.Σ., τό Ἰδρυμα δέχεται τήν πάσης φύσεως ἐθελοντική προσφορά ὑπηρεσιῶν ἀπό ἄτομα πού ἐκφράζουν τήν ἐπιθυμία τους νά προσφέρουν τή βοήθειά τους σέ αὐτό.

5. Τό Ἰδρυμα μετά ἀπό ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. δύναται νά συνάπτει συμβάσεις μέ ἐξωτερικά ἐργαστήρια ὥστε νά πραγματοποιοῦνται οἱ ἐξειδικευμένες ἱατρικές ἐξετάσεις (αιματολογικές, ἀκτινολογικές κ.λπ.) τῶν περιθαληπόμενων, ἐφ' ὅσον αὐτές δέν ἐπιχορηγοῦνται ἀπό τὰ ἀσφαλιστικά τους ταμεῖα ἢ ἄλλο ὄργανισμó.

ἄρθρον 14

Καθήκοντα

Τό προσωπικό τοῦ Ἰδρύματος, πέρα ἀπό τὰ εἰδικά καθήκοντα, τὰ ὁποῖα εἶτε ἀπορρέουν ἀπό τήν θέση ἢ τή φύση τῆς ἐργασίας τοῦ κάθε ὑπαλλήλου, εἶτε περιγράφονται λεπτομερώς στόν παρόντα Κανονισμό, ἔχει τὰ ἀκόλουθα γενικά καθήκοντα:

α) Ὁφείλει νά ἐφαρμόζει πιστά τόν παρόντα Κανονισμό καί τίς ἐντολές καί ὁδηγίες τῆς Διευθύνσεως τοῦ Ἰδρύματος.

β) Ὑποχρεοῦται νά συμπεριφέρεται πρὸς ὄλους τοὺς περιθαληπόμενους μέ εὐγένεια καί κατανόηση. Νά δείχνει στοργή καί ἐνδιαφέρον γιά τήν κατάστασή τους, ἐνδιαφέρον πού ἀπορρέει ἀπό τήν ἰδέα τῆς ἀληθινῆς ἀγάπης καί τοῦ σεβασμοῦ γιά τήν προσωπικότητα τοῦ ἀνθρώπου.

γ) Ὁφείλει νά μὴ κάνει διάκριση τῶν περιθαληπόμενων ἀλλὰ νά παρέχει σέ ὄλους κάθε δυνατή περιποίηση καί ἀνακούφιση, καί περισσότερο στοὺς κατάκοιτους καί μὴ αὐτοεξυπηρετούμενους.

δ) Ὁφείλει νά γνωρίζει ὅτι γιά τήν προσφορά τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ πρέπει νά εἶναι ὀπλισμένο μέ ὄλη τήν ὑπομονή καί καρτερία πού ἐπιβάλλουν οἱ ἰδιαίτερες συνθήκες τῆς ἐργασίας του καί νά μὴ παραλείπει σέ περίπτωση δυσκολίας νά ζητᾷ τῆ βοήθεια καί συμπαράσταση τῶν προϊσταμένων του.

ε) Εἶναι ὑποχρεωμένο, κατά τήν ἀσκηση τῆς ἐργασίας του, νά φορεῖ ἐνιαία στολή. Τόν χρωματιστό τῆς στολῆς γιά κάθε εἰδικότητα καθορίζει ὁ διευθυντής τοῦ Ἰδρύματος, πλὴν τῆς στολῆς τοῦ γιατροῦ, τῶν νοσοκόμων καί μαγειρισσῶν, πού θά φοροῦν τήν καθιερωμένη γιά τίς ἀντίστοιχες εἰδικότητες στολή τῶν νοσηλευτικῶν ἰδρυμάτων.

στ) Ἀπαγορεύεται στά μέλη τοῦ προσωπικοῦ νά δέχονται πρὸς φύλαξη εἶδη ἢ χρήματα πού ἀνῆκουν στοὺς περιθαληπόμενους.

ζ) Ἀπαγορεύεται νά δέχονται φιλοδωρήματα ἢ δῶρα ἀπό τοὺς περιθαληπόμενους ἢ τοὺς συγγενεῖς αὐτῶν.

η) Πολλὺ περισσότερο ἀπαγορεύεται νά ζητοῦν μέ

όποιοδήποτε άλλο συγκεκαλυμμένο τρόπο να επιδιώκουν άμοιβή σέ χρήμα ή άλλα είδη σάν αντίλλαγμα για δήθεν ύπηρεσίες πού τούς πρόσφεραν και οι όποιες εΐναι στά καθήκοντά τους.

θ) Άπαγορεύεται νά κάνουν κρίσεις ή νά σχολιάζουν στους περιθαλπόμενους ή σέ τρίτους, τίς έντολές και όδηγίες τών προϊσταμένων τους και τής Διευθύσεως του Ίδρύματος.

Άρθρον 15 Θέσεις

Α. Διοικητικό: I) Μία (1) θέση διευθυντού, πτυχιούχου τουλάχιστον Άνωτέρας Κρατικής Σχολής, πρακτικής ή θεωρητικής κατεύθυνσης. Στην έν λόγω θέση δύναται νά διορίζεται από τό Δ.Σ. του Ίδρύματος ιερέας έφημέριος ή συνταξιούχος μέ τά ως άνω προσόντα, μέ επίμισθιο κατά συμφωνία και τριετή θητεία, ή όποία ανανεώνεται κατά τήν κρίση του Δ.Σ. Ό διευθυντής, μεταξύ άλλων έχει τήν κύρια ευθύνη και μεριμνά, συνεργαζόμενος μέ τόν Πρόεδρο του Ίδρύματος για τήν όρθή και άπρόσκοπη όργάνωση και λειτουργία του Ίδρύματος και για όλα τά σχετικά θέματα. II) Μία (1) θέση γραμματέως - έπιμελητού, πτυχιούχου τουλάχιστον Άνωτέρας Κρατικής Σχολής, για άσκηση καθηκόντων γραμματέως του Ίδρύματος. Ό έπιμελητής, μεταξύ άλλων τηρεί, μέ τίς όδηγίες του διευθυντού, τό Βιβλίο Πρωτοκόλλου εισερχομένων και έξερχομένων έγγραφων του Ίδρύματος, συντάσσει όλα τά έγγραφα και γενικώς διεκπεραιώνει όλα τήν άλληλογραφία του Ίδρύματος περί τής όποίας ενημερώνει τόν Πρόεδρο και τήν όποία προωθεί σέ αυτόν για ύπογραφή. Επίσης τηρεί τό Βιβλίο Πρακτικών τών Συνεδριάσεων του Δ.Σ. του Ίδρύματος, φροντίζει για τή διασφάλιση τών αρχείων του Ίδρύματος και τήν φύλαξη τής σφραγίδας του και τηρεί και τά υπόλοιπα Γενικά Βιβλία και στοιχεία του Ίδρύματος.

Β. Ιατρικό: Δύο (2) θέσεις ιατρών, ό όποιοι και εΐναι υπεύθυνοι για θέματα ύγειονομικής έν γενεί φύσης μέ μερική άπασχόληση ήμερησίως.

Γ. Νοσηλευτικό: I) δύο (2) θέσεις προϊσταμένου-ns, κατά προτίμηση άποφοΐτου Σχολής τετραετοΐς φοΐτησης Νοσηλευτών-τριών ή Έπισκεπτών-τριών Ύγείας, ή τριετοΐς φοΐτησης μέ διετή τουλάχιστον νοσηλευτική πείρα. II) δεκαπέντε (15) θέσεις νοσηλευτών-τριών ή βοηθών νοσηλευτού-τριας. III) δεκαπέντε (15) θέσεις βοηθών νοσηλευτικού προσωπικού. IV) όχτώ (8) θέσεις βοηθών νοσηλευτικού προσωπικού για τήν κάλυψη του νυκτερινού ώραρίου έργασίας.

Δ. Εϊδικό:

- I) τρεις (3) θέσεις φυσικοθεραπευτού-τριας.
- II) Δύο (2) θέσεις κοινωνικού-ns λειτουργού.
- III) Μία (1) θέση ψυχολόγου.

IV) Μία (1) θέση έργοθεραπευτού-τριας, μέ δίωρη ήμερησια άπασχόληση.

Ε. Βοηθητικό:

- I) δύο (2) θέσεις μάγειρα-μαγειρίσσας.
- II) δύο (1) θέσεις βοηθού μάγειρα, ό όποιοι νά καλύπτουν τό βραδινό ώράριο έργασίας.
- III) όχτώ (8) θέσεις καθαριστριών και τραπεζοκόμων.
- IV) τέσσερις (4) θέσεις πλυντριών.
- V) δύο (2) θέσεις τεχνίτου ήλεκτρολόγου - ύδραυλικού ως συντηρητού, άποφοΐτου επαγγελματικού εκπαιδευτηρίου.

Η πλήρωση τών άνω θέσεων, πλήν αυτών πού σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τής κειμένης νομοθεσίας επιβάλλεται νά πληρωθούν, θά γίνεται σύμφωνα μέ τίς ανάγκες, άλλα και σέ συνδυασμό μέ τίς οικονομικές δυνατότητες του Ίδρύματος και κατά τά όριζόμενα για τή πρόσληψη εργαζομένων ιδιωτικού δικαΐου ή μέ συμβάσεις έργου. Οι θέσεις για τό κυρίως κτίριο άλλα και για τό παράρτημα θά ανακοινωθούν ως πρός τόν αριθμό και τήν ειδικότητα μέ άπόφαση του Δ.Σ. άνευ άλλης διαδικασίας και χωρίς τροποποίηση του παρόντος κανονισμού.

Άρθρον 16 Διοικητικό προσωπικό

Α. Καθήκοντα διευθυντή του Γηροκομείου:

1. Ό διευθυντής του Γηροκομείου εΐναι υπεύθυνος για τήν έφαρμογή τών διατάξεων του Νόμου και τήν τήρηση του παρόντος κανονισμού.

2. Έχει τήν άνώτερη έποπτεία τής λειτουργίας του Γηροκομείου και λαμβάνει Άποφάσεις πού κρίνει άπαραίτητες για τή σωστή λειτουργία του και τήν καλή διαβίωση τών τροφίμων.

3. Τηρεί ήμερολόγιο του Γηροκομείου, στο όποιο καταγράφει κάθε μέρα, κάθε γεγονός πού κατά τήν κρίση του θεωρείται άξιο νά μνημονευθεί και πού έχει σχέση μέ τήν λειτουργία του Γηροκομείου, τήν κατάσταση τών τροφίμων και του προσωπικού του.

4. Τηρεί για κάθε περιθαλπόμενο άτομικό φακέλο, τόν όποιο ενημερώνει μέ αντίγραφο τής συμβάσεως έκμισθώσεως τής θέσεως για περίθαλψη και μέ κάθε άλλη μεταβολή ή ένέργεια πού έχει σχέση μέ τή ζωή του τροφίμου στο Γηροκομείο (καθορισμένη φαρμακευτική άγωγή, ειδική δίαιτα, άδεια άπουσίας καθώς επίσης και τά Νοσοκομεία και τίς κλινικές μέ τίς όποιες εΐναι συμβεβλημένο τό Άσφαλιστικό του Ταμείο).

5. Τηρεί άτομικούς φακέλους του προσωπικού του Γηροκομείου μαζί μέ τό μητρώο προσωπικού κατά κατηγορίες (διοικητικό - ιατρικό - νοσηλευτικό, ειδικό και βοηθητικό). Στους άτομικούς φακέλους του προσωπικού άπαραίτητως πρέπει νά περιέχονται στοιχεία πού άφορούν στα προσόντα του κάθε υπαλλήλου, ή σύμβαση

της εργασίας, πιστοποιητικά υγείας του καθενός και κάθε λεπτομέρεια που κατά την κρίση του Διευθυντή είναι απαραίτητη για τον σχηματισμό γνώμης περί των ικανοτήτων και της δράσεως του υπαλλήλου.

6. Τηρεί βιβλίο αποβιούντων.

7. Έχει την ευθύνη για όλη τη λογιστική υπηρεσία του Γηροκομείου και τηρεί τά νόμιμα λογιστικά βιβλία είτε ο ίδιος ή μέ έντεταλμένο λογιστή.

8. Καταρτίζει τό διαιτολόγιο βάσει του αριθμού των τροφίμων και του σιτιζόμενου προσωπικού, σέ σύμπραξη μέ τόν ιατρό του Γηροκομείου, μέ τήν σωστή ποιοτική σύνθεση.

9. Τηρεί ιδιαίτερο φάκελο του Γηροκομείου που θά περιέχει τήν αρχική άδεια ιδρύσεως, τήν άδεια λειτουργίας, τά έγκριθέντα σχεδιαγράμματα και κάθε μεταβολή σχετική μέ τό Ίδρυμα.

10. Φροντίζει για τήν βελτίωση της όράσεως, άκοής και μασήσεως των περιθαλπομένων, σέ συνεννόηση μέ τούς ασφαλιστικούς φορείς ή τούς συγγενείς των τροφίμων, μετά τίς υποδείξεις του ιατρού του Γηροκομείου. Μεριμνά για τήν εξασφάλιση των μέσων που διευκολύνουν τήν αυτοεξυπηρέτηση και αυτοπροστασία των περιθαλπομένων, όπως είναι οι χειρολαβές, περιπατήρες κ.λπ., ύστερα από υπόδειξη του ιατρού του Γηροκομείου.

12. Τά παραπάνω καθήκοντα άσκούνται από τόν ίδιο τόν διευθυντή ή έφ' όσον αυτό δέν είναι δυνατό, λόγω της μεγάλης κινήσεως του Γηροκομείου, μέ τή βοήθεια του προσωπικού, μέ δική του όμως ευθύνη.

Β. Καθήκοντα γραμματέως:

Συνεργάζεται και βοηθεί τόν διευθυντή του Γηροκομείου στη διεκπεραίωση της άλληλογραφίας και σέ κάθε υποδεικνυόμενη από τόν διευθυντή εργασία.

Γ. Καθήκοντα κοινωνικού λειτουργού:

1) Τό έργο του κοινωνικού λειτουργού σέ Ίδρύματα κοινωνικής προστασίας συνιστάται: α) Στην πρόληψη ή αντιμετώπιση κοινωνικοοικονομικών ή συναισθηματικών προβλημάτων που προκαλούνται είτε από τήν επέλευση του γήρατος είτε από προσωπικές ή οικογενειακές αιτίες ή τήν παραμονή τους στο Γηροκομείο. β) Στην ικανοποίηση συναισθηματικών, κοινωνικών, πολιτιστικών, και ψυχαγωγικών αναγκών των έξυπηρετούμενων.

2) Για τήν επίτευξη των άνωτέρω ό κοινωνικός λειτουργός επιδιώκει νά συμβάλει: α) Στην επίσημανση κοινωνικών προβλημάτων των περιθαλπομένων στο Ίδρυμα, στον προσδιορισμό της έκτάσεώς τους, των αιτιών που τά προκαλούν και των επιπτώσεων που έχουν. β) Στην ευαισθητοποίηση των οικείων των περιθαλπομένων, για τίς επιπτώσεις (ψυχολογικές - κοινωνικές), που προκαλούνται από τήν επέλευση του γήρατος

ή της χρόνιας νόσου στην προσωπικότητα και συμπεριφορά των περιθαλπομένων, μέ σκοπό τήν εξασφάλιση θετικής στάσεώς τους, στην προσπάθεια προλήψεως ή αντιμετώπισεως καταστάσεων ή προβλημάτων, που δημιουργούνται ιδιαίτερα κατά τό στάδιο της προσαρμογής των περιθαλπομένων στο Ίδρυμα. γ) Στην υποβοήθηση του υπέρηλικα για τήν επιτυχή προσαρμογή του στις συνθήκες ζωής στο Γηροκομείο. δ) Στη διατήρηση επικοινωνίας και ανάπτυξη έποικοδομητικών σχέσεων τόσο μεταξύ των περιθαλπομένων, όσο και καθενός μέ τούς οικείους του. ε) Στη δημιουργία και ανάπτυξη προγραμμάτων ή δραστηριοτήτων, που αποβλέπουν στην ικανοποίηση κοινωνικών, πολιτιστικών και ψυχαγωγικών αναγκών των περιθαλπομένων. στ) Στην ενθάρρυνση και δραστηριοποίηση του υπέρηλικα, για τήν αξιοποίηση, τόσο των παρεχομένων εντός ή έκτός του Ίδρύματος μέσων και υπηρεσιών, όσο και των δικών του δυνατοτήτων. ζ) Στην ανάπτυξη και αξιοποίηση της έθελοντικής προσφοράς υπηρεσιών που διατίθενται στο Ίδρυμα ή που είναι δυνατό νά διατεθούν για τούς περιθαλπομένους.

3. Κατά τήν άσκηση του έργου του και για τήν άποτελεσματικότερη προώθησή του, ό κοινωνικός λειτουργός: α) Πραγματοποιεί συνεντεύξεις ή επικοινωνεί μέ τούς περιθαλπομένους ή τούς οικείους του (στο Ίδρυμα, στην κατοικία των οικείων ή άλλου), βάσει προγραμματισμού και σέ χρόνο που καθορίζεται κατά τό δυνατόν, μέ τή συνεργασία των ενδιαφερόμενων. β) Επιδιώκει επικοινωνία, άμοιβαία ένημέρωση και συνεργασία μέ τούς άρμόδιους παράγοντες Άρχων, Ύπηρεσιών, Οργανισμών, Ίδρυμάτων, κ.ά. που άσχολούνται ή που μπορεί νά επιληφθούν μέ τή ρύθμιση θεμάτων ή αντιμετώπιση προβλημάτων των έξυπηρετούμενων στο Ίδρυμα. γ) Συνεργάζεται μέ τό προσωπικό του Ίδρύματος και μετέχει σέ συγκαλούμενα συμβούλια, για τήν από κοινού εξέταση ή αντιμετώπιση άτομικής ή γενικής φύσεως θεμάτων που άπασχολούν τούς έξυπηρετούμενους. δ) Προγραμματίζει τίς δραστηριότητες του κατά τρόπο που νά εξασφαλίζεται ή έγκαιρη προώθηση των απαιτούμενων διαδικασιών και φροντίζει για τήν τήρηση των προγραμματισθέντων. ε) Φροντίζει για τήν άκριβή και μεθοδική τήρηση και έγκαιρη ένημέρωση του γραφειακού συστήματος που τηρείται στην Κοινωνική Ύπηρεσία του Ίδρύματος (Μητρώο - Εύρετήριο, άτομικούς φακέλους κ.ά). στ) Τηρεί τακτικά και συστηματικά τά στατιστικά στοιχεία, που προκύπτουν κατά τήν άσκηση του έργου του και άξιολογεί τά συμπεράσματα που προκύπτουν από τήν έπεξεργασία των στατιστικών και λοιπών στοιχείων. ζ) Συντάσσει άξιολογικά έκθέσεις για τίς περιπτώσεις εκείνες που ή πρότασή του άποτελεί, μεταξύ άλλων, προϋπόθεση για τήν έφαρμογή κοινωνικού προγράμματος.

τος, ή κρίνεται απαραίτητη για τη λήψη κάποιου μέτρου.
 η) Συντάσσει τον απολογισμό του έργου του, στον οποίο παρατίθενται τα αναγκαία στατιστικά στοιχεία, αξιολογούνται τα αποτελέσματα, επισημαίνοντας τις αδυναμίες ή μη καλυπτόμενες ανάγκες και προτείνει ληπτέα μέτρα.

Άρθρον 17

Ίατρικό προσωπικό

1. Καθήκοντα ιατρού του Γηροκομείου: Έπισκέπτεται καθημερινά το Ίδρυμα και τους περιθαλιπόμενους κατά τις πρωινές ώρες και επιλαμβάνεται κάθε προβλήματός τους, ιατρικής φύσεως. Συνεργάζεται με τον ιατρό του ασφαλιστικού οργανισμού ή των περιθαλιπόμενων και τους παρέχει κάθε δυνατή συνδρομή. Είναι υπεύθυνος για την παρακολούθηση των περιθαλιπόμενων, σύμφωνα με τους κανόνες της ιατρικής επιστήμης. Ρυθμίζει τη θεραπευτική αγωγή. Υποχρεούται να ρυθμίζει την διαιτητική αγωγή τους, γενική και ειδική ανάλογα με τις παθήσεις των περιθαλιπόμενων. Παρακολουθεί και συντονίζει την εργασία του νοσηλευτικού προσωπικού. Υποχρεούται να τηρεί άτομικό φάκελο των ασθενών τροφίμων με πλήρες ιστορικό. Παρέχει υπεύθυνες πληροφορίες στους συγγενείς των τροφίμων για την ψυχοσωματική τους κατάσταση. Σε περίπτωση ασθένειας τροφίμου που έχει ανάγκη νοσοκομειακής περίθαλιψης, φροντίζει για τη μεταφορά του, σε συνεργασία με τον διευθυντή του Γηροκομείου, στο νοσοκομείο της πόλης. Φροντίζει για την αναγραφή, σε βιβλιάρια των ασφαλισμένων, των αναγκαίων φαρμάκων που χρειάζονται για την συντηρητική του αγωγή.

2. Καθήκοντα φυσιοθεραπευτή: Ο φυσιοθεραπευτής, μετά από γραπτή έντολή του γιατρού, εφαρμόζει, όπου χρειάζεται, τη φυσιοθεραπεία, ή οποία συνιστάται στην εφαρμογή των εξής μέσων και μεθόδων: α. Κινησιοθεραπεία - θεραπευτική γυμναστική. β. Μάλαξη γενική ή τοπική με χέρια ή με ηλεκτρικές συσκευές (ηλεκτρομάλαξη). γ. Αναπνευστική κινησιοθεραπεία. Οι μέθοδοι αυτές εκτελούνται στο θάλαμο διαμονής του τροφίμου. Μεριμνά για την ειδική θεραπεία των τροφίμων σε φυσιοθεραπευτήριο ή εργαστήριο φυσιοθεραπείας, όταν κρίνεται ότι αυτό μπορεί να βελτιώσει τις δυνατότητες αυτοεξυπηρέτησής τους.

Άρθρον 19

Νοσηλευτικό προσωπικό

1. Προϊσταμένη αδελφή: Η προϊσταμένη αδελφή προϊσταται όλου του νοσηλευτικού προσωπικού του Γηροκομείου, τό οποίο και καθοδηγεί και ελέγχει κατά την άσκηση των καθηκόντων του. Παρακολουθεί την επίσκεψη του ιατρού στους θαλάμους και κρατεί σημειώσεις. Για τις έντολές που δίνει και πρέπει να εκτελεσθούν

για τους ασθενείς τροφίμους. Χορηγεί με τη βοήθεια της αδελφής νοσοκόμας τά φάρμακα που διάταξε ο ιατρός και σε περίπτωση δυστροπίας ή αρνήσεως του ασθενή να συμμορφωθεί στή θεραπευτική αγωγή που καθόρισε ο ιατρός, τό αναφέρει στον ιατρό και τον διευθυντή και ενημερώνει τό τηρούμενο ημερολόγιο του Γηροκομείου. Συνεργάζεται με τις αδελφές νοσοκόμες για την ακριβή εκτέλεση των οδηγιών των ιατρών σχετικά με τη νοσηλεία, τη διαίτα, τη θεραπεία και περίθαλιψη ασθενών. Είναι υπεύθυνη για την καλύτερη δυνατή περίθαλιψη και φροντίδα των τροφίμων, παρέχει στις αδελφές νοσοκόμες κάθε δυνατή οδηγία που μπορεί να ζητηθεί από αυτές σχετικά με την εκτέλεση των συνταγών του ιατρού και την εφαρμογή της θεραπευτικής αγωγής, που έχει υποδείξει ο ιατρός για τους ασθενείς. Επιθεωρεί τους θαλάμους των τροφίμων και τους λοιπούς χώρους του Γηροκομείου σε οποιαδήποτε ώρα εξετάζει όσα άφορούν στή γενική κατάσταση των τροφίμων, όπως καθαριότητα, τάξη, άερισμό, φωτισμό, θέρμανση καθώς και την συμπεριφορά του λοιπού προσωπικού μεταξύ τους και άπέναντι στους τροφίμους. Έποπτεύει για την έγκαιρη διανομή του συσσιτίου σε όλους τους τροφίμους και φροντίζει ώστε οι ασθενείς να παίρνουν τη διαίτα που καθόρισε για καθέναν ο γιατρός. Φροντίζει για τη συγκέντρωση και παράδοση στο πλυντήριο του άκάθαρτου ίματισμού και παραλιβή του καθαρού. Με υποδειγματική συμπεριφορά των ένεργειών της, καθοδηγεί και προτρέπει τις αδελφές νοσοκόμες τό ενδιαφέρον και τη φροντίδα που πρέπει να δείχνουν στους τροφίμους και ιδιαίτερα σ' αυτούς που δέν μπορούν να αυτοεξυπηρετηθούν, εκτελώντας πάντοτε τά καθήκοντά τους με ειλικρινή στοργή, ευγένεια, ύπομονή και σεβασμό προς την προσωπικότητα των τροφίμων.

2. Νοσηλεύτές-τριες ή ο νοσηλευτής: Η αδελφή νοσοκόμα είναι ή άμεση βοηθός της προϊσταμένης αδελφής σε ό,τι άφορᾷ στήν παροχή περίθαλιψης όσων περιθαλιπονται στο Γηροκομείο. Η αδελφή νοσοκόμα αναπληρώνει την αδελφή προϊσταμένη στα καθήκοντά της, σε περίπτωση άπουσίας της. Χορηγεί ή ίδια τά φάρμακα που διάταξε ο ιατρός για κάθε ασθενή. Έπιδεικνύει τον άπαιτούμενο σεβασμό και πειθαρχία προς την προϊσταμένη και τη συμβουλεύεται για κάθε άπορία που έχει σχετικά με την εκτέλεση της ύπηρεσίας της. Φροντίζει να παρέχεται ή νοσηλεία, ιδιαίτερα στους ασθενείς, σύμφωνα με τις έντολές του ιατρού και τις προφορικές οδηγίες της προϊσταμένης αδελφής. Παρακολουθεί στενά την πρόοδο της θεραπευτικής αγωγής και αναφέρει στον ιατρό και την προϊσταμένη αδελφή κάθε τί τό έκτακτο που παρατηρεί και τό όποιο έχει σχέση με την περίθαλιψη των ασθενών. Φροντίζει για την έγκαιρη καθαριότητα και περιποίηση των τροφίμων καθώς και για την έγκαιρη

λήψη γευμάτων. Ἐπιμελείται καί φροντίζει γιά νά παρέχεται κάθε δυνατή ἄνεση σωματική, ψυχική καί ἠθική ἀνακούφιση. Ἐπίσης γιά τήν προσαρμογή στό νέο περιβάλλον τῶν νεοεισερχόμενων στό Γηροκομεῖο. Ἀναφέρει ἔγκαιρα στήν προϊσταμένη ἀδελφή, στόν ἰατρό ἢ τόν Διευθυντή τοῦ Γηροκομείου ἀνάλογα μέ τή φύση τοῦ θέματος πού παρατηρεῖ καί ἔχει σχέση μέ τή λειτουργικότητα τοῦ Γηροκομείου, ὥστε νά γίνονται οἱ ἀντίστοιχες ἐνέργειες πού θά ἐξασφαλίσουν τίς πιό ἄνετες συνθήκες διαβίωσης τῶν τροφίμων. Ὅφειλε γενικά νά φέρεται πρὸς ὄλους μέ κοσμιότητα καί εὐπρέπεια ὅπως ἐπιβάλλει ἡ δεοντολογία τῆς ἀδελφῆς καί νά ἐπιδεικνύει ὑπομονή, ἐνδιαφέρον, φροντίδα, στοργή καί ἀγάπη πρὸς τοὺς τροφίμους, ὅπως ἀξίζει καί ἐπιβάλλει ἡ ἀξιολογία τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς. Ὅπου ἀναφέρεται ὁ ὅρος Νοσηλευτῆς ἢ Νοσηλεύτρια, νοοῦνται καί κοινωνικοὶ φροντιστές.

ἄρθρον 20 Βοηθητικὸ προσωπικὸ

1. Καθήκοντα μαγείρισσας καί βοηθοῦ μαγείρισσας: Ἡ μαγείρισα εἶναι ὑπεύθυνη γιά τήν κανονικὴ παρασκευὴ τοῦ καθημερινοῦ συσσιτίου τῶν τροφίμων καί τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Γηροκομείου, σύμφωνα μέ τὸ διαιτολόγιο πού καθορίζει ἡ Διεύθυνση σέ σύμπραξη μέ τόν ἰατρό. Ἡ μαγείρισα παραλαμβάνει μέ ὑπογραφή της τὰ τρόφιμα καί ὑλικά πού ἀπαιτοῦνται γιά τήν παρασκευὴ τοῦ συσσιτίου καί τίς δίαιτες πού καθόρισε ὁ ἰατρός καί ἔχει τήν εὐθύνη γιά τήν καλὴ καί ὑγιεινὴ παρασκευὴ τῶν φαγητῶν. Ἐπιμελείται γιά τήν καθαριότητα τῶν χώρων τοῦ μαγειρείου καί τῶν μαγειρικῶν σκευῶν. Ἡ βοηθὸς μαγείρισσας βρίσκεται ὑπὸ τήν ἄμεση ἐπίβλεψη αὐτῆς καί βοηθεῖ αὐτὴ στήν παρασκευὴ τῶν φαγητῶν. Ἡ βοηθὸς μαγείρισσας καλύπτει τὸ βραδινὸ ὥραριο ἐργασίας γιά ὅσα φαγητὰ ἢ ροφήματα παρασκευάζονται κατὰ τίς ἀπογευματινὲς καί βραδινὲς ὥρες. Ἐπιμελείται καί βοηθεῖ στή διατήρηση τῆς καθαριότητος τοῦ μαγειρείου καί τῶν χρησιμοποιούμενων μαγειρικῶν σκευῶν.

2. Καθήκοντα καθαριστριῶν - τραπεζοκόμων: Οἱ καθαρίστριες - τραπεζοκόμες μεριμνοῦν γιά τήν καθαριότητα ὄλων τῶν χώρων τοῦ Γηροκομείου (θάλαμοι, διάδρομοι, σκάλες, γραφεῖα, μαγειρεῖα, τραπεζαρία ἀποχωρητήρια, κ.λπ.) καί ἐκτελοῦν μέ ἰδιαίτερη σχολαστικότητα τὸ πλῆσιμο τῶν δαπέδων, τοίχων, θυρῶν, κ.λπ. Φροντίζουν γιά τὸν ἐπαρκῆ ἀερισμὸ τῶν θαλάμων κατὰ τήν πρωινὴ καθαριότητα, ὥστε νά μὴ παρατηρεῖται ἡ χαρακτηριστικὴ ὀσμή πού συνήθως ἐπικρατεῖ σέ κλειστοὺς χώρους. Ἀπομακρύνουν ἔγκαιρα τὰ δοχεῖα πού τυχόν χρησιμοποιοῦν οἱ τρόφιμοι. Ἐπιμελοῦνται γιά τήν τακτοποίηση, μετὰ τὸν καθαρισμὸ, τῶν διαφόρων ἐπίπλων, ἄλλων πραγμάτων (ραδιοφῶνων, τηλεοράσεων, ὑπο-

στηριγμάτων) πού βρίσκονται στοὺς θαλάμους γιά ἐξυπηρέτηση ἢ ψυχαγωγία τῶν τροφίμων. Μεριμνοῦν γιά τήν ἔγκαιρη παραλαβὴ ἀπὸ τὸ μαγειρεῖο καί τὴ διανομὴ στοὺς τροφίμους τοῦ ροφήματος, γεύματος καί δείπνου εἴτε στήν τραπεζαρία εἴτε στοὺς θαλάμους. Ἔχουν ὑποχρέωση νά βοηθοῦν τοὺς τροφίμους, οἱ ὁποῖοι δὲν μποροῦν νά αὐτοεξυπηρετηθοῦν στή λήψη τοῦ ροφήματος καί φαγητοῦ μέ ὑπομονή, στοργή καί καρτερικότητα. Κατὰ τὴ διανομὴ τοῦ συσσιτίου ἀκολουθοῦν τίς ὁδηγίες τῆς προϊσταμένης ἀδελφῆς, τῆς ἀδελφῆς νοσοκόμου γιά τίς δίαιτες πού τυχόν ἔχει διατάξει ὁ ἰατρός γιά ὀρισμένους τροφίμους. Εἶναι ὑπεύθυνες γιά τήν καθαριότητα καί εὐπρεπὴ ἐμφάνιση τῆς τραπεζαρίας καθὼς καί τῶν ἄλλων εἰδῶν πού χρησιμοποιοῦνται κατὰ τήν λήψη τῶν γευμάτων. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ φαγητοῦ καί σέ σύμπραξη μέ τίς καθαρίστριες, μεριμνοῦν γιά τὴ συγκέντρωση καί ἀπομάκρυνση ἀπὸ τήν τραπεζαρία ἢ τοὺς θαλάμους, τῶν ὑπολείμματων (ἀποφάγια) καί τῶν σκευῶν φαγητοῦ, τὰ ὁποῖα καί πλένουν.

ἄρθρον 21 Γενικότερα καθήκοντα προσωπικοῦ

Ἐκτός ἀπὸ τὰ εἰδικὰ καθήκοντα τοῦ καθενὸς ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ προσωπικοῦ, ὅπως αὐτὰ καθορίζονται στὰ προηγούμενα ἄρθρα, ὄλο τὸ προσωπικὸ τοῦ Γηροκομείου ἔχει τὰ ἀκόλουθα γενικότερα καθήκοντα:

Ὅφειλε νά ἐφαρμόζει πιστὰ τὸν κανονισμὸ αὐτὸν καί τίς ἐντολές καί ὁδηγίες τῆς Διευθύνσεως τοῦ Γηροκομείου. Ὑποχρεοῦται νά συμπεριφέρεται πρὸς ὄλους τοὺς τροφίμους μέ εὐγένεια καί κατανόηση. Νά δείχνει στοργή καί ἐνδιαφέρον γιά τήν κατάστασή τους, τὸ ἐνδιαφέρον ἐκεῖνο πού ἀπορρέει ἀπὸ τὴν ἰδέα τῆς ἀληθινῆς ἀγάπης καί σεβασμοῦ γιά τήν προσωπικότητα τοῦ ἀνθρώπου. Ὅφειλε νά μὴ κάνει διάκριση τῶν τροφίμων ἀλλὰ νά παρέχει σέ ὄλους ἀδιάκριτα καί περισσότερο στοὺς μὴ αὐτοεξυπηρετούμενους κάθε δυνατὴ περιποίηση καί ἀνακούφιση. Ὅφειλε νά γνωρίζει ὅτι γιά τὴν προσφορά τῶν ὑπηρεσιῶν του αὐτῶν πρέπει νά εἶναι ὀπλισμένο μέ ὄλη τὴν ὑπομονὴ καί καρτερία πού ἐπιβάλλουν οἱ ἰδιαίτερες συνθήκες τῆς ἐργασίας του καί νά μὴ παραλείπει σέ περίπτωσι δυσκολίας νά ζητεῖ τὴ βοήθεια καί συμπαράσταση τῶν προϊσταμένων του. Κατὰ τίς ὥρες τῆς ἐργασίας τὸ προσωπικὸ εἶναι ὑποχρεωμένο νά φορεῖ ἐνιαία στολή. Τὸν χρωματισμὸ της στολῆς γιά κάθε εἰδικότητα καθορίζει ὁ διευθυντὴς τοῦ Γηροκομείου, πλὴν τῆς στολῆς τοῦ ἰατροῦ, τῶν νοσοκόμων καί μαγειρισσῶν πού θά φοροῦν τὴν καθιερωμένη γιά τίς ἀντίστοιχες εἰδικότητες στολὴ τῶν νοσηλευτικῶν Ἰδρυμάτων. Ἀπαγορεύεται στὰ μέλη τοῦ προσωπικοῦ νά δέχονται πρὸς φύλαξη, εἶδη ἢ χρήματα πού ἀνήκουν στοὺς τροφίμους. Ἀπαγορεύεται νά δέχονται φιλοδωρήματα ἢ

δώρα από τους τροφίμους ή συγγενείς αυτών. Πολύ περισσότερο απαγορεύεται να ζητούν με οποιοδήποτε άλλο συγκεκαλυμμένο τρόπο να επιδιώκουν αμοιβή σε χρήμα ή άλλα είδη ως αντάλλαγμα για δήθεν υπηρεσίες που τους προσέφεραν και οι οποίες είναι στα καθήκοντά τους.

Απαγορεύεται να κάνουν κρίσεις ή να σχολιάζουν στους τροφίμους ή σε τρίτους, τις έντολές και οδηγίες των προϊσταμένων τους και της Διευθύνσεως του Γηροκομείου.

Άρθρον 23 Αξιολόγηση

1. Τόν Ιανουάριο κάθε έτους οι υπάλληλοι του Ίδρυματος αξιολογούνται με κριτήρια την εργατικότητα τους, την συνέπεια ως προς τις γενικές και ειδικές υποχρεώσεις τους, την αποτελεσματικότητα του έργου τους, τη συμπεριφορά τους και την εν γένει διαγωγή τους, καθώς επίσης και από τυχόν άλλα κριτήρια ή στόχους τους οποίους προσδιορίζει και γνωστοποιεί στο προσωπικό το Δ.Σ. του Ίδρυματος.

2. Η αξιολόγηση των υπαλλήλων πραγματοποιείται, ανάλογα με τη θέση του κάθε υπαλλήλου, από τον διευθυντή ή τον επιμελητή ή την προϊσταμένη ή τον ιατρό του Ίδρυματος, κατ' αναλογία των κειμένων για τους εκκλησιαστικούς υπαλλήλους διατάξεων.

3. Σε περίπτωση που υπάλληλος θεωρεί ότι αδικήθηκε από τον αξιολογητή, υποβάλλει ένσταση στο Δ.Σ. το οποίο αποφαινεται οριστικά.

4. Το Δ.Σ. δύναται, έπειτα από την αξιολόγηση των υπαλλήλων, να αποφασίζει για την καταβολή έκτακτης ανταμοιβής, ως επιβράβευση της εν γένει συμπεριφοράς των υπαλλήλων που διακρίνονται για την επίτευξη των καθηκόντων τους με ιδιαίτερο ζήλο, αυταπάρνηση και αποτελεσματικότητα, και με σκοπό την καλλιέργεια της εύγενοῦς ἄμιλλης μεταξύ των εργαζομένων. Τό ὕψος τῆς χρηματικῆς ἐπιβράβευσης καθορίζεται ἀπό τό Δ.Σ., ἀνάλογα μέ τίς δυνατότητες τοῦ Ίδρυματος, καί δέν μπορεῖ νά ὑπερβαίνει τίς ἀκαθάριστες μηνιαίες ἀποδοχές τῆς θέσεως τοῦ ἐπιβραβεύομένου υπαλλήλου.

Άρθρο 24 Πειθαρχικά παραπτώματα - ποινές

1. Πειθαρχικά παραπτώματα των υπαλλήλων συνιστούν:

α) η παρέκκλιση από τις διατάξεις του παρόντος Κανονισμού, β) η μη πιστή τήρηση του ωραρίου ή των υποχρεώσεων και καθηκόντων του εργαζομένου, όπως αυτά καθορίζονται τόσο στον παρόντα Κανονισμό όσο και στην ατομική σύμβασή του με το Ίδρυμα, γ) η ἄλλοιψη ἐχεμύθειας, δ) ἡ ἔκθεση τῶν περιθαιπομένων σε κίν-

δυνο, ε) ἡ διαπίστωση ἠθικῶν παραπτωμάτων ἢ συμπεριφορᾶς πού δέν συνάδει πρὸς τὴν ιδιότητα τοῦ Χριστιανοῦ, τόσο πρὸς τοὺς ὑπόλοιπους ἐργαζόμενους ὅσο καί πρὸς τοὺς περιθαιπομένους τοῦ Ίδρυματος ἢ τοὺς συγγενεῖς αὐτῶν, καί στ) κάθε ἐνέργεια τοῦ εργαζομένου, ἢ ὁποία θέτει ἀποδεδειγμένα σέ κίνδυνο τὴν ὁμαλὴ λειτουργία τοῦ Ίδρυματος.

2. Τά πειθαρχικά παραπτώματα ἐπισημαίνονται καί διευρυνονται ἀπὸ τὸν διευθυντὴ ἢ ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τοῦ Ίδρυματος, αὐτεπάγγελτα ἢ ἔπειτα ἀπὸ ἐνυπόγραφη ἀναφορά τοῦ θιγομένου προσώπου ἢ τῶν οικείων αὐτοῦ. Ἀρμόδιο γιὰ τὸν ἔλεγχο τῶν πειθαρχικῶν παραπτωμάτων καί γιὰ τὸν προσδιορισμὸ τῶν ποινῶν, ἀνάλογα μέ τὴν βαρύτητα τοῦ περιστατικοῦ, εἶναι τό Δ.Σ. τοῦ Ίδρυματος. Μετὰ τὴν σχετικὴ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ., τίς ποινές ἐπιβάλλει ὁ Πρόεδρος.

3. Οἱ προβλεπόμενες πειθαρχικές ποινές εἶναι: α) ἐπίπληξη, β) χρηματικὸ πρόστιμο, γ) διαθεσιμότητα, καί δ) ἀπόλυση. Σέ βαριά παραπτώματα (χειροδικία, βιαιοπραγία, προσβολὴς γενετήσιας ἐλευθερίας κ.λπ.) ἐπιβάλλεται ἡ ποινὴ τῆς ἀπόλυσης, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν προσφυγὴ στὴν Δικαιοσύνη.

Άρθρον 25 Φαρμακεῖο

Τό Γηροκομεῖο ὑποχρεοῦται νά ἔχει φαρμακεῖο, ἐμπλουτισμένο μέ ὄλο τό ἀπαραίτητο φαρμακευτικὸ ὕλικό, σέ ἱκανές ποσότητες γιὰ παροχὴ πρῶτων βοηθειῶν καί τὴν ἀντιμετώπιση ἐκτάκτων περιστατικῶν. Ἡ ἐπάρκεια τοῦ φαρμακευτικοῦ καί ἐπιδεσμικοῦ ὕλικου εἶναι φροντίδα τοῦ ἱατροῦ, ἡ δέ διακίνησή του γίνεται ἀπὸ τὴν προϊσταμένη ἀδελφή.

Άρθρον 26 Σχέσεις τροφίμων καί ἰδρυματος

Γιὰ κάθε παράπονο ἐξ αἰτίας κακῆς συμπεριφορᾶς τοῦ ἄλλου τροφίμου ἢ ἐξ αἰτίας κακῆς συμπεριφορᾶς ἢ παράλειψως μέλους τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Γηροκομείου, ὀφείλουν οἱ τροφίμοι νά ἀναφέρονται στὸν Διευθυντὴ τοῦ Γηροκομείου, ὁ ὁποῖος ἔχει καθῆκον νά καταβάλλει κάθε δυνατὴ προσπάθεια γιὰ διευθέτηση διαφορᾶς. Σέ περίπτωση μὴ ἱκανοποιήσεως ἀπὸ τὴν λύση πού ἔδωσε ὁ Διευθυντής, τῆς διαφορᾶς ὀφειλόμενης σέ κακὴ συμπεριφορὰ ἢ παράλειψη προσωπικοῦ, μπορεῖ ὁ τροφίμος, μέ ἔγγραφη ἀναφορὰ του, ν' ἀπειθυνθεῖ στοῦ Διοικητικό Συμβούλιο ἢ στὴ Διεύθυνση Κοινωνικῆς Πρόνοιας τῆς Νομαρχίας. Ἡ ἔξοδος τῶν τροφίμων ἀπὸ τό Γηροκομεῖο πρὸς τοὺς γύρω καί ἀπὸ αὐτὸ χώρους, εἶναι ἐλεύθερη κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἡμέρας, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τροφίμων πού ἔχουν μειωμένες πνευματικές ἱκανότητες καί γιὰ τοὺς ὁποῖους ἡ ἔξοδος εἶναι ἐπιτρεπτή

μόνο μέ συνοδό συγγενή ἢ ὑπάλληλο τοῦ Γηροκομείου. Ὄταν πρόκειται γιά διανυκτέρευση ἔξω ἀπό τό Γηροκομείο, ὑποχρεώνεται ὁ τρόφιμος ἢ ὁ κηδεμόνας του νά εἰδοποιήσει ἐγκαίρως τή διεύθυνση τοῦ Γηροκομείου, ὑπογράφοντας ἐπίσης τήν ἄδεια ἐξόδου. Ἡ μέχρι δέκα (10) εἰκοσιτετράωρα παραμονή τοῦ τροφίμου ἔξω ἀπό τό Γηροκομείο, δέν συνεπάγεται καί ἀνάλογη μείωση τοῦ συμφωνημένου μηνιαίου τιμήματος περιθάλψεως, ἐκτός καί ἐάν πρόκειται γιά μεταφορά σέ νοσοκομεῖο, ὅποτε ἡ πληρωμή τιμήματος περιθάλψεως μειώνεται κατά τόσα τριακοστά ὅσες εἶναι οἱ ἡμέρες ἀπουσίας, ἀπεριόριστα σέ ἀριθμό. Σέ περίπτωση πού ἐπιθυμεῖ ὁ περιθαλιπόμενος ν' ἀπουσιάσει γιά χρονικό διάστημα μεγαλύτερο ἀπό τά δέκα (10) εἰκοσιτετράωρα συνεχῶς καί μέχρι τριάντα (30) τό πολύ εἰκοσιτετράωρα, ὑποχρεώνεται ὁ ἴδιος ἢ ὁ συγγενής ἢ ὁ κηδεμόνας του νά συνεννοηθεῖ γι' αὐτό μέ τή Διεύθυνση τοῦ Γηροκομείου, ὅποτε τό ἡμερήσιο τίμημα περιθάλψεως πού ἀναλογεῖ στό εἰκοσιτετράωρο ἀπό τήν 11η μέχρι τήν 30ῆ μέρα ἀπουσίας μειώνεται στό μισό (1/2) τοῦ καταβαλλόμενου καί προπληρώνεται ὅπωςδήποτε. Ἄν ὁ τρόφιμος ἀπομακρυνθεῖ ἀπό τό Γηροκομείο γιά χρονικό διάστημα μεγαλύτερο ἀπό τριάντα (30) ἡμέρες, τότε τό Γηροκομείο μπορεῖ χωρίς δέσμευση νά διαγράψει τόν τρόφιμο καί νά ἐκμισθώσει τή θέση του σέ τρίτο. Γιά τοὺς ἀσθενεῖς, τό Γηροκομείο ἔχει ὑποχρέωση νά παρασκευάζει εἰδικές δίαιτες ὕστερα ἀπό σύσταση τοῦ γιαιτροῦ τῆς μονάδας. Ἄν κάποιος ἀπό τοὺς τροφίμους ἔχει στήν κατοχή του πολὺτιμο ἀντικείμενο ἢ σοβαρό χρηματικό ποσό, τότε ὁ ἴδιος ἢ οἱ οἰκεῖοι του ὀφείλουν νά ἐνημερώσουν τήν διεύθυνση τοῦ Γηροκομείου καί ἂν ὁ κάτοχος ἐπιθυμεῖ, μπορεῖ νά τά παραδώσει στή Διεύθυνση γιά φύλαξη, ὅποτε θά συνταχθεῖ γι' αὐτό πρωτόκολλο παραδόσεως καί παραλαβῆς σέ τρία ἀντίτυπα ἀπό τά ὁποῖα, ἓνα θά τεθεῖ στό φάκελο τοῦ τροφίμου, ἓνα θά παραλάβει ὁ τρόφιμος καί τό τρίτο θά φυλαχθεῖ ἀπό τό διευθυντή τοῦ Γηροκομείου μαζί μέ τά παραδιδόμενα χρήματα ἢ πολὺτιμα ἀντικείμενα. Ὄταν παρευρίσκεται καί συγγενής ἢ οἰκεῖος, τό πρωτόκολλο θά συντάσσεται σέ τέσσερα ἀντίτυπα καί τότε θά συνυπογράψει ὁ συγγενής ἢ οἰκεῖος καί θά παίρνει ἓνα ἀντίτυπο. Γιά μεγαλύτερη ἐγγύηση περί τοῦ τί ὁ τρόφιμος παρέδωσε καί τοῦ τί ἡ Διεύθυνση τοῦ Γηροκομείου παρέλαβε γιά φύλαξη, τό Γηροκομείο θά τηρεῖ βιβλίο σελιδομετρημένο καί θεωρημένο ἀπό τόν Διευθυντή, τό ὁποῖο θά χρησιμεύει γιά νά καταχωροῦνται περίληψη τοῦ πρακτικοῦ γιά τό ποσό τῶν τυχόν παραδοθέντων χρημάτων καί περίληψη τοῦ πρακτικοῦ μέ περιγραφή του ἢ τῶν τυχόν παραδιδόμενων γιά φύλαξη πολὺτιμων ἀντικειμένων. Γιά τά πολὺτιμα ἀντικείμενα ἢ χρηματικά ποσά πού δέν παραδίδονται κατά τή διαδικασία τῆς προηγούμενης παραγράφου, ἡ Διεύ-

θυνση τοῦ Γηροκομείου δέν φέρει καμία εὐθύνη. Τό Γηροκομείο ὑποχρεούται στήν πλύση καί τό σιδέρωμα τοῦ ἀτομικοῦ ἱματισμοῦ τῶν τροφίμων. Ἀπό τό Γηροκομείο θά διατίθενται τά εἶδη ἐπιπλώσεως, ἐστιάσεως καί κλινοστρωμνῆς γενικά καθὼς καί τά σκεύη τοῦ ἐστιατορίου καί ἀτομικῆς καθαριότητας.

ἄρθρον 27

Ἐθελοντική προσφορά

Τό Ἴδρυμα δέχεται τήν πάσης φύσεως ἐθελοντική προσφορά ὑπηρεσιῶν ἄνευ ἀμοιβῆς ἀπό ἄτομα πού ἐκφράζουν τήν ἐπιθυμία τους, π.χ. ψυχαγωγία, ψυχολογική στήριξη κ.λπ. κατόπιν ὁδηγιῶν τοῦ Ἰδρύματος.

ἄρθρον 28

Ἄμοιβές προσωπικοῦ

Οἱ ἀποδοχές τοῦ πάσης φύσεως προσωπικοῦ, καθορίζονται ὑπό τῆς Ἐργατικῆς Νομοθεσίας καί τῶν ἐκαστοτε ἰσχυουσῶν συλλογικῶν συμβάσεων. Οἱ ἀμοιβές τῶν ἐλευθέρων ἐπαγγελματιῶν μέ συμφωνία.

ἄρθρον 29

Κάθε θέμα πού ἀναφέρεται στήν λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος καί δέν περιλαμβάνεται στόν παρόντα κανονισμό, ρυθμίζεται μέ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. καί σύμφωνα μέ τίς ἰσχύουσες γιά κάθε περίπτωση διατάξεις.

ἄρθρον 30

Τό παρόν Ἴδρυμα καταργεῖται μέ ἀπόφαση τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου κατόπιν αἰτιολογημένης ἀπόφασης τοῦ Δ.Σ. αὐτοῦ, γιά τήν λήψη τῆς ὁποίας εἶναι ἀπαραίτητη ἡ ψῆφος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, ὡς Προέδρου. Σέ κάθε περίπτωση κατάργησης τοῦ Ἰδρύματος, κάθε κιντὸ ἢ ἀκίνητο περιουσιακό αὐτοῦ στοιχεῖο καθὼς καί κάθε δικαίωμα καί ἀξίωση αὐτοῦ περιέρχεται αὐτοδικαίως καί ἀμέσως στό Νομικό Πρόσωπο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως.

ἄρθρον 31

Ὁ παρὼν κανονισμός τροποποιεῖται ἀπό τήν Διαρκῆ Ἱερά Σύνοδο κατόπιν ἀπόφασης τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος, γιά τήν λήψη τῆς ὁποίας εἶναι ἀπαραίτητη ἡ ψῆφος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, ὡς Προέδρου.

ἄρθρον 32

1. Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης ἀποφάσεως ἄρχεται ἀπό τήν ἡμέρα πού θά δημοσιευθεῖ στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ ἀπόφαση δημοσιεύεται καί στό ἐπίσημο Δελτίο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Ἐκκλησία».

2. Εἰς περίπτωσιν καταργήσεως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ

ιδρύματος πάσα ή κινητή και άκίνητος περιουσία αυτού, καθώς και κάθε δικαίωμα και αξίωση αυτού, ανήκει αυτοδικαίως εις τό νομικόν πρόσωπον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως, χρησιμοποιουμένη διά φι-
λανθρωπικούς σκοπούς.

ἄρθρον 33

Ἀπό τίς διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ δέν προκαλεῖται δαπάνη εις βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ νο-

μικοῦ προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως.

Ἡ ἀπόφαση αὐτή νά δημοσιευθεῖ στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθήνα, 12 Ὀκτωβρίου 2016

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ὁ Μεθώνης Κλήμης

Απόφασις ἀριθμ. 1410/2458

Ἑσωτερικός Κανονισμός
τῆς Γυναικείας Ἱερᾶς Κοινοβιακῆς Μονῆς
Κοιμῆσεως Θεοτόκου Καλαμίου Ἀρκαδίας
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως

Ἡ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ' ὄψει:

1. τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 39 παρ. 4 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ὅπως ἔχει συμπληρωθεῖ διὰ τοῦ ἀρθροῦ 51 παρ. 3 τοῦ Ν. 4301/2014,
2. τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ 39/1972 «Περί τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἱερῶν Μονῶν καί Ἰσυχαστηρίων» (ΦΕΚ 103/τ.Α'/30.6.1972),
3. τὴν ὑπ' ἀριθμ. 148/18.3.2016 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθίμου,
4. τὸ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 210/4.10.2016 Πρακτικόν συνεδριάσεως τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Μοναχικοῦ Βίου,
5. τὴν ἀπὸ 1.11.2016 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου

Ἀποφασίζει

ἐγκρίνει τὸν Ἑσωτερικὸν Κανονισμόν τῆς Γυναικείας Κοινοβιακῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κοιμῆσεως Θεοτόκου Καλαμίου, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως, ἔχοντα οὕτω:

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΓΟΡΤΥΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΙΕΡΑ ΚΟΙΝΟΒΙΑΚΗ ΜΟΝΗ
ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
ΚΑΛΑΜΙΟΥ

Τὸ Ἰγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κοιμῆσεως τῆς Θεοτόκου Καλαμίου Ἀρκαδίας, ἀποτελούμενον ἐκ τῆς Μοναχῆς Ἀλεξίας Καθηγουμένης, Φιλοθέης Μοναχῆς καί Μαρίας δοκίμου Μοναχῆς, συνελθόν σήμερον 3 Νοεμβρίου 2014, ἡμέραν Δευτέραν καί ὥραν 11ην πρωινήν, προκειμένου νὰ ἀποφασίσῃ διὰ τὴν σύνταξιν Ἑσωτερικοῦ Κανονισμοῦ λειτουργίας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, μετὰ δέ σχετικὴν καί ἐκτενῆ συζήτησιν ἐνέκρινεν τὸν μετὰ χεῖρας Ἑσωτερικὸν Κανονισμόν, ἔχοντα ὡς ἀκολουθῶς.

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ
καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.
Πρεσβείαις τῆς Ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου,
τῆς καὶ Ἐφόρου τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μονῆς

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ
ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΙΕΡΑΣ ΚΟΙΝΟΒΙΑΚΗΣ ΜΟΝΗΣ
ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΛΑΜΙΟΥ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'
ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 1
Σύστασις

α) Ἰδρυτικὴ πρᾶξις διὰ τῆς ὁποίας συνεστήθη ἡ Ἱερά Μονὴ Κοιμῆσεως Θεοτόκου Καλαμίου Ἀρκαδίας, εἶναι τὸ «Προεδρικό Διάταγμα» 14/16ης Φεβρουαρίου 2016, τὸ ὁποῖο ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ΦΕΚ ἀριθμ. φύλλου 25, Τεύχος Α' τῆς 24ης Φεβρουαρίου 2016.

β) Ἡ Ἱερά Μονὴ Κοιμῆσεως Θεοτόκου Καλαμίου Ἀρκαδίας ἀποτελεῖ Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου (ΝΠΔΔ), συμφώνως πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 1, παρ. 4 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, αὐτοτελές, αὐτοδιοίκητον καὶ ἀνεξάρτητον ὑπαγόμενον εἰς τὴν πνευματικὴν καὶ κανονικὴν δικαιοδοσίαν καὶ ἐποπτεῖαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως διεπόμενον βάσει τῶν περὶ μοναχικῶν καθεστώτων ὀριζόμενων ὑπὸ τῶν Θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τῶν Κανονιστικῶν Ἀποφάσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Νόμων τῆς Πολιτείας.

γ) Ἡ Ἀδελφότης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς θεωρεῖται ὑφισταμένη καὶ λειτουργοῦσα καὶ ἐάν ἀπομείνῃ ἐν αὐτῇ μία καὶ μόνον Ἀδελφή, εἰς τὸ πρόσωπον τῆς ὁποίας συγκεντροῦνται ἅπασαι αἱ ἐξουσίαι καὶ τὰ καθήκοντα, ὡς ἀναγράφονται ἐν τῷ παρόντι Κανονισμῷ. Καὶ ταύτης ἀποθνήσκουσας δὲν θεωρεῖται διαλυθεῖσα ἀλλὰ τελοῦσα ἐν δια-

κοπαῖς, ὑπό τήν ἄμεσον ἐπίβλεψιν καί διοίκησιν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως.

ἄρθρον 2
Σκοπός

Κατά τόν Ἅγιον Μάξιμον «*Μοναχός ἐστίν ὁ τῶν ὑλικῶν πραγμάτων τόν νοῦν ἀποχωρίσας καί δι' ἐγκρατείας καί ἀγάπης καί ψαλμωδίας καί προσευχῆς προσκαρτερῶν τῷ Θεῷ*»². Εἰς αὐτόν τόν σκοπόν ἀποβλέπει ἡ Ἀδελφότης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καί διά τήν ἐπίτευξιν του χρησιμοποιεῖ πάντα τά ὑπό τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας καί τῆς Ἱερᾶς Ἀσκητικῆς Παραδόσεως προβαλλόμενα μέσα, ἥτοι τήν θεῖαν ἡλατρίαν, τήν εἰς τά κελλία καί τά διακονήματα ἄσκησιν διά τῆς ἀδιαλείπτου προσοχῆς ἐπί τῆς καρδίας, τήν σιωπήν, τήν εὐχήν, τήν μελέτην, τήν ἀγάπην, τήν χριστομίμητον ὑπακοήν, ὥστε δι' αὐτῶν νά ἀνακαινίζεται διαρκῶς ἐκάστη ἀδελφή καί νά γίνεται «εὐθετος εἰς τήν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν»³ καί συγχρόνως νά ἀποβαίνει φωτειδής καί νά ἀντανακλᾷ καί εἰς τοὺς ἄλλοις τὰς ἐλλήμψεις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐπ' ἀγαθῶ τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

ἄρθρον 3

Κανονική ὑπόστασις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καί Κανονικά Δικαιώματα τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως

Ἡ Ἱερά Μονή τελεῖ ὑπό τήν πνευματικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως, ὁ ὁποῖος ἀσκεῖ ἐπ' αὐτῆς τήν κατά τοὺς Ἱερούς Κανόνας πνευματικὴν ἐποπτεῖαν καί ἔχει τὰ ἀκόλουθα Κανονικά Δικαιώματα:

1. Μνημονεύεται τό Κανονικόν αὐτοῦ ὄνομα εἰς ἀπάσας τὰς Ἱεράς Ἀκολουθίας καί ἐκκλησιαστικὰς τελετάς, κατά τήν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν καί τὰ Μοναχικά θέσμιμα.

2. Μεριμνᾷ διά τήν κατά τοὺς Ἱερούς Κανόνας λειτουργίαν τῆς Μονῆς.

3. Ἐπικυροῖ καί ἐπευλογεῖ τήν ἐκλογὴν τῆς ἀναδειχθείσης ὑπό τῆς Ἀδελφότητος Μοναχῆς, ὡς Καθηγουμένης, χειροθετεῖ καί ἐνθρονίζει αὐτήν δι' ἐκκλησιαστικῆς Ἀκολουθίας, καθὼς καί τόν Ἡγουμενοσυμβούλιον.

4. Μεριμνᾷ διά τὰς ἡλατρευτικὰς ἀνάγκας τῆς Ἀδελφότητος τῆς Μονῆς καί προτάσει τῆς Ἡγουμένης καί τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου διορίζει τόν προτεινόμενον ὑπ' αὐτῶν Πνευματικόν τῆς Μονῆς, καί ἀποστέλλει τοὺς καταλλήλους Ἱερεῖς ἐκ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως διά τὰς Ἱεράς Ἀκολουθίας.

5. Ἐγκρίνει καί τελεῖ τήν κουράν τῶν προτεινομένων ὑπό τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου Δοκίμων.

6. Μεριμνᾷ διά τήν διαφύλαξιν τῆς ἱερότητος ὄλων τῶν ἐγκαταστάσεων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἀπό θορύβου ἀπρεπεῖς, διασκεδάσεις καί ἄλλας τοιαύτας ἐκδηλώσεις

ἀντιτιθεμένας εἰς τήν βασικὴν ἀρχὴν τῆς Ἱουσαστικῆς Κοινοβιακῆς Μονῆς.

7. Χορηγεῖ ἔγγραφον ἄδειαν εἰς τήν Καθηγουμένην, προκειμένου αὕτη νά ἀπουσιάσῃ ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς πέραν τοῦ δεκαήμερου.

8. Ἐγκρίνει τόν ἐτήσιον Προϋπολογισμόν καί Ἀπολογισμόν ἐσόδων καί ἐξόδων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

9. Ἐγκρίνει τὰς ὑπό τῆς Ὀλομελείας τῆς Ἀδελφότητος τροποποιήσεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

10. Προτάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἀσκεῖ πειθαρχικὸν ἔλεγχον εἰς τὰς τυχόν παρεκτρεπομένας Μοναχάς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

ἄρθρον 4
Ἡ Διοίκησις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

Ἡ ὄργανα διοικήσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι:

- α) Ἡ Ἡγουμένη
- β) Τό Ἡγουμενοσυμβούλιον
- γ) Ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος

ἄρθρον 5
Ἡ Ἡγουμένη

Ἡ Ἡγουμένη εἶναι αἰρετὴ καί ἀσκεῖ τό ἀξίωμα τῆς ἰσοβίως μέ τήν ἐπιφύλαξιν τοῦ ἄρθρου 39§5 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Κατά τόν Μ. Βασίλειον οὐδέν ἄλλο εἶναι ἢ «*ὑπηρετῆς Χριστοῦ καί οἰκονόμος μυστηρίων Θεοῦ*». Δέον νά διακρίνεται αὕτη διά τήν συνέπειαν πίστεως καί ζωῆς, δόγματος καί ἠθους. Ὀφείλει, τῷ ἡεντίῳ τῆς ταπεινώσεως ἐν φόβῳ Θεοῦ καί ἐν ἐπιγνώσει, νά ἀσκή τὰ ἑαυτῆς καθήκοντα. «*Ὡς ἂν τροφὸς θάλλῃ τὰ ἑαυτῆς τέκνα*»⁴. Συγκοπιάζει μετὰ τῶν Ἀδελφῶν, ὅσον τῆς ἐπιτρέπουν αἱ σωματικὲς τῆς δυνάμεις καί τὰ διοικητικὰ τῆς καθήκοντα. Ἀγρυπνεῖ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν τῶν πνευματικῶν αὐτῆς τέκνων, τῶν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐμπειστευμένων εἰς αὐτήν, ὡς λόγον ὑπὲρ αὐτῶν ἀποδώσουσα τῷ Κυρίῳ.

ἄρθρον 6
Διοικητικά καί πνευματικά ἄρμοδιότητες τῆς Ἡγουμένης

α) Ἡ Ἡγουμένη εἶναι ἡ πνευματικὴ μήτηρ τῆς Ἀδελφότητος, ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος τοῦ Κοινοβίου, πρώτη μεταξύ ἴσων καί κατά τοὺς κοινοβιακοὺς πατερικοὺς κανόνας εἰς αὐτήν ὀφείλεται ἡ κατά Θεόν ὑπακοή πάρα πάντων τῶν Ἀδελφῶν. Ὀφείλει αὕτη νά παρακολουθεῖ τήν τήρησιν τῶν μοναχικῶν τυπικῶν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ.

β) Ἀναδέχεται πνευματικὴν υἰοθεσίαν ἐναντι τῶν Ἀδελφῶν. Διδάσκει, νουθετεῖ, κατηχεῖ μεθ' ὑπομονῆς

καί πραότιτος τὰς Ἀδελφὰς καί μετ' ἀγρύπνου πνεύματος καταρτίζει πνευματικῶς τὴν ζωὴν τῶν Μοναχῶν, προλαμβάνει πᾶσαν ἐκτροπὴν, ἐλέγχει, ἐπιτιμᾷ, «*συναθλεῖ τοῖς ἰσχυροῖς, τῶν ἀδυνάτων τὰ ἀσθενήματα βαστάζει, πάντα ποιεῖ καί λέγει πρὸς καταρτισμὸν τῶν συνόντων, ὑπογραμμὸς ἀκριβὴς τοῖς πᾶσι γινομένη*»⁵.

γ) Προνοεῖ διὰ τὰς ὑλικὰς καί σωματικὰς αὐτῶν χρεῖας καί περιθάλλει ταύτας κατὰ τὰς ἀσθενείας αὐτῶν, ὡς γνησίαι αὐτῶν μήτηρ.

δ) Συγκαλεῖ, ἀποκλειστικῶς μόνο αὐτὴ, τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον καί τὴν Σύναξιν τῆς Ἀδελφότητος καί προΐσταται αὐτῶν.

ε) Ὅριζι τὸν κανόνα τῆς προσευχῆς τῶν Ἀδελφῶν καί τὴν ἐν γένει πνευματικὴν ἄσκησιν ἐκάστης Ἀδελφῆς.

στ) Συγκαλεῖ τὴν Σύναξιν τῆς Ἀδελφότητος πρὸς πνευματικὴν οἰκοδομήν, εἰς τακτὰ χρονικὰ διαστήματα ὀριζόμενα ὑπ' αὐτῆς.

ζ) Ὅριζι τὰ διακονήματα τῶν Ἀδελφῶν.

η) Παρέχει εἰς τὰς Ἀδελφὰς μέχρι 30 ἡμερῶν ἄδειαν ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, λόγῳ διακονίας ἢ ἔνεκα ἀσθενείας ἢ ὁσάκις κρίνεται ἐπιβεβλημένον τοῦτο διὰ τινὰ ἀνάγκην. Πέραν τούτων, ἡ ἄδεια ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

θ) Προτείνει εἰς τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τὴν πρόσληψιν ἢ τὴν ἀποβολὴν τῶν δοκίμων, τὴν Ρασσοφορίαν καί Κουράν τῶν κατηρτισμένων περὶ τὸ Μοναχικὸν Πολίτευμα Ἀδελφῶν, καθὼς καί τὴν Μεγαλοσχημίαν τῶν πνευματικῶς ὠρίμων Ρασσοφόρων.

ι) Ἐκπροσωπεῖ τὴν Μονὴν ἐνώπιον πάσης ἐκκλησιαστικῆς, διοικητικῆς, δικαστικῆς, δημοτικῆς ἀρχῆς καί ἐν γένει ἐνώπιον παντός φυσικοῦ καί νομικοῦ προσώπου δημοσίου καί ἰδιωτικοῦ δικαίου. Κωλυομένη δὲ δι' οἰονδήποτε λόγον, ἀναπληροῦται ὑπὸ Ἀδελφῆς ὀριζόμενης ὑπ' αὐτῆς. Διὰ εἰδικὴν ὑπόθεσιν ἢ ἐκπροσώπησις τῆς Ἀδελφότητος δύναται νὰ ἀνατεθῇ ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου εἰς εἰδικὸν νομικὸν σύμβουλον. Διὰ δὲ λογιστικὰς ὑποθέσεις εἰς λογιστὴν.

ια) Ὑπογράφει πάντα τὰ ἔγγραφα τῆς Ἱ. Μονῆς κατὰ τὸν τύπον: «*Ἡ Καθηγουμένη τῆς Ἱ. Μονῆς (...) καί αἱ σὺν ἐμοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφαί*» καί τὰ πρακτικὰ, τὰς ἐντολὰς πρὸς τὴν ταμίαν, διὰ δαπάνας ἢ εἰσπράξεις, καθὼς καί τὰ ἐντάληματα δι' ἀνάληψιν χρημάτων.

ιβ) Δέχεται τὴν ἐξαγόρευσιν τῶν λογισμῶν τῶν Ἀδελφῶν.

ιγ) Ἀποσφραγίζει ἅπασαν τὴν ἀλληλογραφίαν.

ιδ) Ἀναπληροῦται, ὅταν αὕτη ἀπουσιάζει ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἢ ὅταν ἀσθενῇ ἢ ὅταν ἀποσύρεται διὰ νὰ ἐφησυχάσῃ, ἀπὸ τὴν κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἰκανωτέραν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἢ τὴν ἔχουσα τὰ πρεσβεῖα κουρᾶς τῶν Ἀδελφῶν. Ἡ ἀναπληρώτρια τῆς Ἡγουμένης ἐνεργεῖ μόνον ἐπὶ θεμάτων τρεχούσης φύσεως καί προεδρεύει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου περιορι-

ζομένη αὐστηρῶς εἰς τὰ πλαίσια τὰ ὁποῖα καθώρισε ἡ Ἡγουμένη.

Ἄρθρον 7

Ἐκλογή τῆς Ἡγουμένης

α) Διὰ τὴν Ἐκλογὴν τῆς Ἡγουμένης ἐπιβάλλεται ἡ διεξαγωγὴ μυστικῆς ψηφοφορίας κατὰ τὴν κατωτέρω διαδικασίαν.

β) Μετὰ τὴν κένωσιν τῆς θέσεως τῆς Ἡγουμένης, ἀναλαμβάνει ὡς Τοποτηρήτρια ἀμέσως καί αὐτοδικαίως ἡ ἀρχαιότερα ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου. Ἡ ἐκλογή τῆς νέας Ἡγουμένης διεξάγεται τὸ ἀργότερον ἐντὸς εἴκοσι ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κενώσεως τῆς θέσεως.

γ) Ἐκλέξιμοι διὰ τὸ διακόνημα τῆς Ἡγουμένης, τυγχάνουσι ἅπασαι αἱ Ρασσοφόροι καί Μεγαλοσχημοὶ Μοναχαί, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἐγγεγραμμέναι εἰς τὸ Μοναχολόγιον τῆς Ἱ. Μονῆς καί ἔχωσι μόνιμον καί συνεχῆ ἐγκαταβίωσιν εἰς αὐτὴν τουλάχιστον δέκα (10) ἐτῶν καί ἡλικίαν ἄνω τῶν τριάκοντα (30) ἐτῶν. Πρὸς τούτοις δὲ νὰ ἔχωσι τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν, γνῶσιν τῶν δογμάτων τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως καί τῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων καί μοναστικῶν θεσμῶν καί κανόνων.

δ) Δικαίωμα ψήφου ἔχουσιν ἅπασαι αἱ Ρασσοφόροι καί Μεγαλοσχημοὶ Μοναχαί, αἱ ἐν τῷ Μοναχολόγιῳ τῆς Ἱ. Μονῆς ἐγγεγραμμέναι.

ε) Πλὴν τῆς Ἀδελφότητος, οὐδὲν ἄλλο πρὸσωπον κληρικὸν ἢ λαϊκὸν παρίσταται κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς Ἡγουμένης.

στ) Χρέη Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκτελεῖ τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον καί ἡ Γραμματεὺς.

ζ) Ἡ ἐκλογή διεξάγεται εἰς κλῆμα προσευχῆς, κοσμιότητος καί ἐν πάσῃ ἱεροπρεπείᾳ.

η) Τελεῖται ἡ ἐκλογή ἐν τῷ Καθολικῷ τῆς Ἱ. Μονῆς διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας, προηγηθείσης, Θεῆς Λειτουργίας.

θ) Εἰς ἐκάστην ψηφοφόρον Ἀδελφὴν δίδεται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς φάκελος ἐσφραγισμένος διὰ τῆς σφραγίδος τῆς Ἱ. Μονῆς, ψηφοδέλτιον ἐπίσης ἐσφραγισμένον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶναι δακτυλογραφημένα τὰ ὀνόματα τῶν ἔχουσῶν δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι Ἀδελφῶν. Ἐκάστη Μοναχὴ εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα καί θέτει τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ (†) πρὸ τοῦ ὀνόματος τῆς Ἀδελφῆς, τὴν ὁποίαν θεωρεῖ ἀξιοτέραν νὰ ἀναλάβῃ τὸ διακόνημα τῆς Ἡγουμένης, κατακτείνει τὸν φάκελον καί ἐξερχομένη, ἐνώπιον τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς καί τῶν Ἀδελφῶν ρίπτει τοῦτον ἐντὸς ἡλεγγμένου καί ἐσφραγισμένου κυτίου (ψηφοδόχου). Αἱ Ἀδελφαί ψηφίζουν κατὰ σειρὰν ἀρχομένην ἐκ τῶν νεωτέρων τῆς κουρᾶς πρεσβείων καί ὑπογράφουν εἰς τὸ εἰδικὸν πρωτόκολλον ψηφοφορίας. Περαιτωθείσης τῆς ψηφοφορίας ἀποσφραγίζεται ἡ ψηφοδόχος καί ἀνοίγονται οἱ φάκελοι ἐνώπιον τῆς Ἀδελφότητος ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς. Μετὰ τὴν καταμέτρησιν ἐκλέ-

γεται ως Ἡγουμένη, ἡ λαβοῦσα τὸ ἥμισυ σὺν ἓνα τῶν ψηφισασῶν Ἀδελφῶν, ἄλλως ἐπαναλαμβάνεται ἡ ψηφοφορία μεταξύ τῶν δύο πλειοψηφισασῶν Ἀδελφῶν. Εἰς περίπτωσιν ἰσοψηφίας, ἐπαναλαμβάνεται ἀμέσως νέα ἐκλογή, μεταξύ τῶν ἰσοψηφισασῶν Ἀδελφῶν. Ἐπί νέας ἰσοψηφίας, κατὰ Ἀποστολικὴν Παράδοσιν γίνεται κλήρωσις. Ἡ γραμματεὺς καταγράφει εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας τὰ ὀνόματα τῶν λαβόντων ψήφους Ἀδελφῶν, τὰ ὁποῖα ἐπιδεικνύει εἰς ἅπασαν τὴν Ἀδελφότητα. Θέτει αὐτὰ ἐντὸς μικροῦ κυτίου, τὸ ὁποῖον τοποθετεῖται ἔμπροσθεν τῆς Θαυματουργοῦ Εἰκόνος τῆς Κυρίας Θεοτόκου τῆς Καθαμιωτίσσης. Ψάλλεται Παρακλητικὸς Κανὼν εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον καὶ κατόπιν προσευχῆς, ἡ νεωτέρα τῆ τάξει ἀνασύρει τὸν ἓνα ἐκ τῶν δύο κλήρων. Ἀνοίγεται καὶ ἐπιδεικνύεται εἰς τὴν Ἀδελφότητα οὗτος καὶ ὡς ἀπὸ χειρὸς τῆς Κυρίας Θεοτόκου τῆς καὶ Ἐφόρου τῆς Μονῆς καὶ Πρώτης Γεροντίσσης, δέχεται ἡ Ἀδελφότης τὴν νέαν Μητέρα καὶ Ἡγουμένην. Εὐθύς τίθεται ὑπὸ πασῶν τῶν Ἀδελφῶν ἡ κανονικὴ μετάνοια πρὸς αὐτήν, γίνεται εὐχαριστήριος προσευχή, ὑπογράφεται τὸ σχετικὸν πρακτικὸν ὑφ' ἁπασῶν τῶν ψηφισασῶν καὶ ἡ Ἡγουμένη ἀναλαμβάνει ἐγκύρως ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων τῆς.

ι) Ἐντὸς πενθημέρου ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς, τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον ὑποβάλλει ἐγγραφον εἰς τὸν οἰκεῖον Ἐπίσκοπον, διὰ τοῦ ὁποῖου ἀναγγέλλεται ἡ ἐκλογή νέας Ἡγουμένης καὶ ἐκζητοῦνται αἱ εὐλογαὶ Αὐτοῦ. Ὁ Ἐπίσκοπος προβαίνει περαιτέρω δι' εἰδικῆς τελετῆς ἐν ἡμέρᾳ ὀριζομένη ὑπ' Αὐτοῦ, μὲ τὴν εἰδικὴν ἐκκλησιαστικὴν Ἀκολουθίαν, εἰς τὴν ἐνθρόνισιν τῆς νέας Ἡγουμένης καὶ ἐχειρίζει εἰς αὐτήν τὰ διακριτικὰ τῆς Ἡγουμένης ἤτοι Μανδύαν, Ράβδον καὶ Σταυρόν.

ια) Ἐνστάσεις κατὰ τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς ὑποβάλλονται ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκλογὴν καὶ ἐπιλύονται κατὰ τὴν ἴδιαν ὥραν. Ἐάν αἱ ἐνστάσεις γίνουσι δεκταὶ ἐπαναλαμβάνεται ἀμέσως ἡ ἐκλογή.

ιβ) Ἡ οὕτως ἐκλεγείσα Ἡγουμένη εἶναι ἰσόβια, ἐπιφυλασσομένων τῶν διὰ τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ νόμου 590/1977 εἰδικῶς ὀριζομένων. Ἡ θέσις τῆς Ἡγουμένης κενοῦται: 1) διὰ τοῦ θανάτου αὐτῆς, 2) διὰ παραιτήσεως αὐτῆς, ἥτις γίνεται ἀποδεκτὴ διὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν 4/5 τῆς Γενικῆς συνάξεως τῶν Ἀδελφῶν καὶ 3) διὰ τῆς ἐκπτώσεως αὐτῆς διὰ κανονικοῦς λόγους καὶ αἵρεσιν. Ἡ Ἡγουμένη ἐκπίπτει ἐκ τοῦ ἀξιώματός τῆς εἰς τὰς ἐξῆς περιπτώσεις: α) εἰς περίπτωσιν χρονίας βαρείας νόσου καὶ διανοητικῆς ἀνικανότητος διὰ τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων τῆς καὶ β) μετὰ τὴν καταδίκην αὐτῆς ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων, ὡς αἵρετικῆς ἢ διὰ τὴν διάπραξιν βαρέων ἠθικῶν παραπτωμάτων. Παραιτημένη ἢ πεπαιυμένη Ἡγουμένη δύναται νὰ ἐπανεκλεγῆ, ἐφόσον ἐξέλιπον οἱ λόγοι τῆς παραιτήσεως ἢ τῆς παύσεως αὐτῆς καὶ ἐφόσον χρεῖται ἡ θέσις τῆς Ἡγουμένης.

γ) Ἡ διαδικασία τῆς παύσεως τῆς Ἡγουμένης γίνεται ὡς ἐξῆς: τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον καλεῖ τὴν σύναξιν τῆς Ἀδελφότητος καὶ θέτει ὑπ' ὄψιν τὴν ὄλην κατάστασιν. Ἐν συνεχείᾳ καλοῦνται αἱ ἔχουσαι, κατὰ τὰ ὀριζόμενα τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, δικαίωμα ψήφου Ἀδελφαί, ὅπως διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἀποφασίσουν σχετικῶς, ἀρχομένης αὐτῆς ἐκ τῆς πλέον νεόκουρης Ἀδελφῆς. Ἐάν ἡ πλειοψηφία τῶν 4/5 τῶν ψηφισασῶν ἀποφασίσῃ τὴν ἐκπτώσιν τῆς Ἡγουμένης τότε ἀθουρύτως καὶ ἀφιλονίκως παύεται τῆς Ἡγουμένης καὶ δι' ἐγγράφου ἀνακοινοῦται εἰς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην, ἡ κένωσις τῆς θέσεως καὶ κηρύσσονται ἐκλογαὶ νέας Ἡγουμένης.

Ἄρθρον 8

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον συγκείμενον ἐκ δύο συμβούλων ὡς μελῶν καὶ τῆς Ἡγουμένης ἀποτελεῖ τὸ σῶμα τὸ ἀσκοῦν τὴν διοίκησιν τῆς Μονῆς καὶ τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν. Τὰ μέλη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἐκλέγονται ἀνά πενταετίαν καὶ εἶναι ἐπανεκλέξιμα. Ταῦτα δεόν νὰ διακρίνονται διὰ τὴν ἀκρίβειαν καὶ συνέπειαν τῆς μοναχικῆς ζωῆς, τὸ ταπεινὸν φρόνημα, τὸ ὀρθόδοξον ἦθος, τὴν διοικητικὴν ἰκανότητα καὶ τὸ πνεῦμα συνεργασίας, ἵνα οὐσιαστικῶς συντρέχωσι τὴν Ἡγουμένην εἰς τὸ ἐπίπονον ἔργον αὐτῆς.

Εἰς διάστημα ἕως δύο ἡμερῶν ἀπὸ τὴν Ἐκλογὴν νέας Ἡγουμένης διεξαγάγεται Ἐκλογή Ἡγουμενοσυμβουλίου ἀνεξαρτήτως, ἐάν ἔχη λάβῃ πέρας ἢ ὄχι ἡ πενταετής θητεία τοῦ προηγουμένου Ἡγουμενοσυμβουλίου.

Ἄρθρον 9

Ἀρμοδιότητες Ἡγουμενοσυμβουλίου

α) Ἀποφασίζει περὶ πάντων, ὅσων προβλέπει ὁ κανονισμός. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν. Εἰς περίπτωσιν ἰσοψηφίας, ὑπερισχύει ἡ ἀποψις μεθ' ἧς συντάσσεται ἡ Ἡγουμένη.

β) Συγκαλεῖ προτάσει τῆς Ἡγουμένης τὴν Γενικὴν Σύναξιν τῆς Ἀδελφότητος.

γ) Συνέρχεται τακτικῶς μὲν ἅπαξ τοῦ μηνός, ἐκτάκτως δὲ ὡσάκις δεήσει, ἐν ἀπαρτίᾳ.

δ) Συντάσσει τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμόν καὶ ἀπολογισμόν τῆς Ἱ. Μονῆς καὶ ὑποβάλλει τοῦτον εἰς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως πρὸς ἔγκρισιν.

ε) Διαχειρίζεται τὴν περιουσίαν τῆς Ἱ. Μονῆς, ἀποδέχεται ἢ ἀποποιεῖται δωρεάς ἢ κληρονομίας, συνάπτει δάνεια, προβαίνει εἰς ἀγορὰς κινητῶν καὶ ἀκινήτων, ἀποφασίζει τὴν ἐκτέλεσιν νέων οἰκοδομῶν, ἢ οὐσιωδῶν ἐπισκευῶν, κτιρίων καὶ γενικῶς ἀποφασίζει κυριαρχικῶς, τηροῦν τοὺς νόμους τοῦ κράτους καὶ τοὺς κανόνες τῆς

Ἐκκλησίας περί πάσης ὑποθέσεως καί παντός πράγματος τῆς Ἰ. Μονῆς.

στ) Ἀποφασίζει τῇ προτάσει τῆς Ἠγουμένης τὴν πρόσληψιν ἢ ἀποβολὴν δοκίμων, καθὼς καὶ τὴν Κουράν διὰ Ρασσοευχῆς καὶ τὴν Μεγαλοσχημίαν τῶν Ἀδελφῶν.

ζ) Ἐκλέγει τὴν Γραμματέα καὶ τὴν Οἰκονόμον, αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ μὴ εἶναι ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ.

Ἡ Γραμματεὺς διεξάγει τὴν ἀλληλογραφίαν τῆς Μονῆς, ἐνημερώνει τὴν Ἠγουμένην διὰ πᾶν εἰσερχόμενον καὶ ἐξερχόμενον ἔγγραφο, συντάσσει τὰ πρακτικὰ τῶν συνάξεων τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου καὶ τῆς Ἀδελφότητος καὶ εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν τήρησιν καὶ διαφύλαξιν τοῦ ἀρχείου τῆς Μονῆς. Ἡ Οἰκονόμος ἔχει καθῆκον νὰ μεριμνᾷ διὰ τὰς ὑλικὰς ἀνάγκας τῆς Ἰ. Μονῆς καὶ τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος.

η) Ἐκλέγει ἐν μέλος αὐτοῦ, ὡς Ταμίαν.

θ) Δι' εἰδικὰς περιπτώσεις τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον δύνανται νὰ ἐξουσιοδοτήσῃ ἢ νὰ προσλάβῃ νομικὸν σύμβουλον ἢ καὶ λογιστὴν πρὸς ἐκπροσώπησιν τῆς Ἰ. Μονῆς.

ι) Ἐν γένει ἀποφασίζει καὶ ἐνεργεῖ διὰ πᾶν ἕτερον θέμα πρακτικὸν ἢ πνευματικὸν μὴ ἀναφερόμενον ρητῶς ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ, συντελοῦν εἰς τὴν εὐρυθμον λειτουργίαν τοῦ κοινοβίου.

ἄρθρον 10

Ἐκλογή τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου

Μίαν ἐβδομάδα πρὸ τῆς λήξεως τῆς θτείας τοῦ ὑφισταμένου Ἠγουμενοσυμβουλίου, διεξάγεται ἡ ἐκλογή πρὸς ἀνάδειξιν μελῶν τοῦ νέου.

Ἐπισημαίνεται διὰ τὸ διακόνημα τῆς Ἠγουμενοσυμβουλίου εἶναι ἅπασαι αἱ ἔχουσαι Κουράν Ἀδελφαί, ἐφ' ὅσον ἐγκαταβιοῦν ἐν τῇ Μονῇ τουλάχιστον ἐπὶ μίαν ἑπταετίαν.

Ἡ διαδικασία τῆς ἐκλογῆς πρὸς ἀνάδειξιν τῶν Ἠγουμενοσυμβούλων εἶναι ἡ αὐτὴ μὲ τὴν τῆς Ἠγουμένης, διαφέρουσα ὁμως εἰς τὰ ἐξῆς σημεῖα:

α) Ἡ Ἠγουμένη συγκαλεῖ τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον πρὸς ὀρισμὸν τῆς ἡμερομηνίας τῶν ἐκλογῶν.

β) Ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ προεδρεύεται ὑπὸ τῆς Ἠγουμένης.

γ) Οἱ σταυροί, τοὺς ὁποίους θέτουν αἱ ἐκλέγουσαι Ἀδελφαί ἐπὶ τοῦ ψηφοδέλτιου ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν μελῶν τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου (δύο). Ἐάν τεθοῦν περισσότεροι τὸ ψηφοδέλτιον λαμβάνεται ὡς ἄκυρον.

δ) Αἱ Ἠγουμενοσύμβουλοι ἐκλέγονται διὰ πλειοψηφίας.

ε) Εἰς τὴν περίπτωσιν ἰσοψηφίας καταρτίζονται νέα ψηφοδέλτια μὲ τὰ ὀνόματα τῶν ἰσοψηφῶν καὶ ἡ ἐκλογή ἐπαναλαμβάνεται πάραυτα. Ἐάν ἐκ νέου ἰσοψηφίσωσι, τίθεται κλῆρος. Αἱ ἐπιλαχοῦσαι ὀρίζονται ὡς ἀναπιηρωματικά μέλη τούτου μὲ τὴν αὐτὴ διάρκειαν θτείας.

στ) Ἡ διαδικασία τῆς ἐκλογῆς ὁλοκληροῦται διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Πρακτικοῦ, τὸ ὁποῖον ἐντὸς τριημέρου ὑποβάλλεται εἰς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην, ὅστις καὶ παρακαλεῖται νὰ ἐπικυρώσῃ τὴν ἐκλογὴν. Τὰ μέλη τοῦ νέου Ἠγουμενοσυμβουλίου ἀναλαμβάνουν τὰ καθήκοντα αὐτῶν μετὰ τὴν λήξιν τῆς θτείας τοῦ ὑφισταμένου.

ἄρθρον 11

Τηρούμενα βιβλία

Ἐν τῇ Ἰ. Μονῇ τηροῦνται μερίμνη τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου τὰ κάτωθι βιβλία:

α) Βιβλίον πρακτικῶν Ἠγουμενοσυμβουλίου καὶ τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος

β) Βιβλίον εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων (Πρωτόκολλον)

γ) Μοναχολόγιον - Δοκιμολόγιον

δ) Κατάλογος Ἀγίων Λειψάνων, Ἱερῶν Κειμηλίων καὶ περιπέστων Εἰκόνων (ἥτοι θαυματοργῶν)

ε) Κτηματολόγιον

στ) Βιβλίον ὑλικοῦ

ζ) Βιβλίον Ταμείου

η) Καθολικὸν ἐσόδων - ἐξόδων

θ) Κατάλογος βιβλίων τῆς βιβλιοθήκης τῆς Ἰ. Μονῆς

ι) Βιβλίον Ἀποθήκης

ἄρθρον 12

Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος

Τὴν Ὀλομέλειαν συγκροτοῦν ἅπασαι αἱ Ἀδελφαί τοῦ Κοινοβίου, Ρασσοφόροι καὶ Μεγαλόσχημοι. Αἱ Δόκιμοι κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἠγουμένης παρίστανται εἰς τὰς συνεδριάσεις ἄνευ δικαιώματος ψήφου. Θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ, ὅταν εἶναι παρόντα τὰ δύο τρίτα τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος, συγκαλεῖται δὲ παρὰ τῆς Ἠγουμένης:

α) Εἰς περίπτωσιν ἐκτάκτου καὶ λίαν σοβαροῦ προβλήματος τῆς Ἰ. Μονῆς, προκειμένου νὰ ζητηθῇ συμβουλευτικῶς ἡ γνώμη τῆς Ἀδελφότητος.

β) Πρὸς ἐκλογὴν τῆς Ἠγουμένης καὶ τῶν μελῶν τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου.

γ) Πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος διὰ ἐξαιρετικὰ γεγονότα θρησκευτικὰ ἢ ἐθνικά.

δ) Πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος διὰ τὸ ἀνατιθέμενον εἰς ἐκάστην Ἀδελφὴν διακόνημα.

ε) Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν. Τηροῦνται πρακτικὰ τῶν γενικῶν συνάξεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

ἄρθρον 13

Τὸ σῶμα τῆς Ἀδελφότητος

Τὸ σῶμα τῆς Ἀδελφότητος συγκροτεῖται ἐκ Δοκίμων, Ρασσοφῶρων καὶ Μεγαλόσχημων.

Ἄρθρον 14

Ὅροι εἰσόδου εἰς τὴν Μονὴν

Διὰ νὰ γίνῃ δεκτὴ ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ὡς Δόκιμος νέα Ἀδελφὴ ἀπαιτοῦνται τὰ κάτωθι:

α. Ἰκανὸς χρόνος ἐπικοινωνίας μετὰ τῆς Καθηγουμένης, τῶν Ἀδελφῶν καὶ τοῦ Πνευματικοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς πρὸ τῆς εἰσόδου εἰς τὴν Μονὴν ὡς Δοκίμου.

β. Ἐγγραφὸς αἴτησις τῆς ὑποψηφίας διὰ τὴν ἐγγραφήν της εἰς τὸ Μοναχολόγιον τῆς Μονῆς, ὑποβαλλομένη μετὰ παρέλευσιν ἑξαμήνου τουλάχιστον παραμονῆς εἰς αὐτήν. Τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα θεωρεῖται ἀπαράιπτον, ἀφ' ἑνὸς μὲν διὰ νὰ γνωρίσῃ ἡ ὑποψηφία καλύτερον τὴν μοναχικὴν ζωὴν, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ νὰ διαπιστωθῇ ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος ἢ πρὸς ὑπακοὴν διάθεσις της. Πρὸ τῆς αἰτήσεώς της, ἡ Δόκιμος λαμβάνει γνῶσιν τοῦ Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τῆς Μονῆς καὶ ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ σεβασθῇ καθ' ὅλην τὴν ἐγκαταβίωσιν της τὰς διατάξεις του.

γ. Ἡ εἰσοδος Δοκίμου Ἀδελφῆς εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν γίνεται κατόπιν συνεννοήσεως τῆς Καθηγουμένης, τοῦ Πνευματικοῦ καὶ τῶν μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

Ἄρθρον 15

Δόκιμοι Ἀδελφαί

α. Γενομένη δεκτὴ, ὡς Δόκιμος Ἀδελφὴ καὶ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐγγραφείσα εἰς τὸ Μοναχολόγιον, δοκιμάζεται ἐπὶ τρία (3) συναπτά ἔτη, τὰ ὁποῖα δύναται νὰ αὐξήσῃ ἢ νὰ μειώσῃ τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον προτάσει τῆς Καθηγουμένης, ἀναλόγως τῆς ἐπίδοσεως τῆς Δοκίμου εἰς τὰς πνευματικὰς ἀπαιτήσεις καὶ ἀσκήσεις τῆς κοινοβιακῆς ζωῆς.

β. Ἡ ἐγγραφείσα εἰς τὸ Μοναχολόγιον παραδίδει πάντα τὰ ἑαυτῆς ὑπάρχοντα πρὸς φύλλαξιν παρὰ τῆς Ἀδελφότητος, οὕτως ὥστε, ἐάν πρὸ τῆς ρασσευχῆς της ἤθελεν ἀπέλθῃ ἢ ἀποβληθῇ ἀπὸ τὴν Μονὴν νὰ μὴ ἔχη οὐδεμίαν οικονομικὴν ἀξίωσιν πέραν τῶν ὄσων ἐκεῖνη κατέθεσεν εἰς εἶδος ἢ εἰς χρῆμα.

γ. Δόκιμος Μοναχὴ, ἐάν ἐγκαταλείψῃ τὴν Ἱεράν Μονὴν, δέν γίνεται ἐκ νέου δεκτὴ.

δ. Κατὰ τὴν κανονικὴν δοκιμασίαν ἐρευνᾶται ἡ ἐπιμονὴ τῆς Δοκίμου εἰς τὴν ἀσκήσιν καὶ εἰς τὸν ἀγῶνα υπερικίσεως τῶν λογισμῶν, ἡ προσαρμογὴ εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν ὁμοψυχίας καὶ ἀγάπης, «ἐάν πρὸς πᾶσαν ταπεινοφροσύνην ἀνεπαισχύντως διάκειται»⁶, ὡς καὶ ἡ σταθερὰ διάθεσις διὰ τὸ «ποιεῖν πᾶν πρᾶγμα κατὰ κέλευσιν τῆς Γερωντίσεως καὶ οὐ κατὰ τὸ ἴδιον θέλημα»⁷.

ε. Μετὰ τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω δοκιμασίαν, ἡ Δόκιμος Μοναχὴ, προτάσει τῆς Καθηγουμένης καὶ τοῦ Πνευματικοῦ, ἀποφάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἐγκρίσει δὲ καὶ εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως προχειρίζεται ὑπ' αὐτοῦ εἰς Ρασσόφρον.

στ. Αἱ Δόκιμοι Μοναχαί, μὴ οὔσαι μέλη τῆς Ἀδελφότητος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς δέν παρίστανται εἰς τὰς Γενικὰς Συνελεύσεις αὐτῆς καί, ἐάν ἀδείξῃ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου παραστοῦν, δέν ἔχουν δικαίωμα ψήφου. Ἡ Δόκιμος καθίσταται μέλος τῆς Ἀδελφότητος μόνον διὰ τῆς Ρασσευχῆς.

ζ. Ρασσόφρον ἢ Μεγαλόσχημος Ἀδελφὴ προερχομένη ἐξ ἄλλης Ἀδελφότητος κατὰ κανόνα δέν γίνεται δεκτὴ, οὔτε καὶ ἐκ τῆς τάξεως τοῦ ἐγγάμου βίου.

Ἄρθρον 16

Ἐσωτερικὴ ζωὴ τῆς Ἀδελφότητος

α) Ἄπασαι αἱ Ἀδελφαί ἔχουν καθῆκον νὰ ζῶσιν ἐντὸς τῶν πηλασίων τῆς μακραίωνος Μοναστικῆς Παραδόσεως τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, τὴν ὁποῖαν ἐθέσπισαν οἱ Ἅγιοι Πατέρες διὰ κανόνων καὶ διατάξεων.

β) Θεμελιώδης ἀρχὴ τοῦ Ὀρθοδόξου Μοναχισμοῦ εἶναι ἡ ὑπακοή. Ἐκάστη Μοναχὴ ὀφείλει τελεῖαν ὑπακοὴν πρὸς τὴν Ἡγουμένην «μηδὲν παρὰ τὴν γνώμην Αὐτῆς διαπράττουσα»⁸. Τὰ πάντα πράττει κατόπιν «εὐλογίας». Ἡ «εὐλογία» αὕτη ἀπαλλῆττει τὴν Μοναχὴν ἀπὸ τὴν ἔπαρσιν καὶ τὸν τύπον, τὴν καλλιιεργεῖ εἰς τὴν ὑποπιόν ταπεινώσιν, διασφαλίζει τὴν ἐνότητα καὶ τὴν εἰρήνην τῆς Ἀδελφότητος καὶ ὅλην συγκροτεῖ τὸν θεσμόν τοῦ Κοινοβίου.

γ) Ἀρραγὲς θεμέλιον τῆς ἐν Χριστῷ τελειώσεως ἐκάστης Μοναχῆς, εἶναι ἡ καθαρὰ καὶ εἰλικρινὴς ἐξαγόρευσις πρὸς τὴν Ἡγουμένην, πάντων τῶν κρυφίων τοῦ νοός καὶ τῆς καρδίας, ὑπακούουσα τοῖς παραγγέλμασι τοῦ Μ. Βασιλείου ὅτι: «κακία σιωπηθεῖσα νόσος ὑπουλῆς ἐστὶν ἐν τῇ ψυχῇ» καὶ «διὰ τῆς τοῦ πάθους φανερώσεως εὐγνωστον ὑπάρξει τὸν τρόπον τῆς θεραπείας»⁹.

δ) Ἐκάστη Μοναχὴ τηροῦσα τὴν δευτέραν θεμελιώδη ἀρχὴν τοῦ κοινοβιακοῦ βίου, ἤτοι τὴν ἀκτημοσύνην, ἀπαλλῆττει ἑαυτὴν «χρημάτων, κτημάτων, γονέων, ἀδελφῶν, πάσης σχέσεως καὶ φροντίδος ἐπιγείου, ἀκολουθοῦσα ἀόκνως τὸν Χριστὸν καὶ τὴν ἐκεῖθεν βοήθειαν ἐκδεχομένη»¹⁰.

ε) Ἡ ἐπικοινωνία μετὰ τῶν ἐπισκεπτῶν καὶ προσκυνητῶν ἀνατίθεται ὑπὸ τῆς Ἡγουμένης, εἰς ὠρισμένην Ἀδελφὴν. Οὐδεμία ἄλλη Ἀδελφὴ ἔχει μετ' αὐτῶν οἰανδήποτε σχέσιν.

στ) Εἰς τὰς μεταξύ των σχέσεις αἱ Ἀδελφαί τηροῦν τὴν ἱεραρχίαν ἐν πνεύματι ταπεινώσεως καὶ ἀγάπης.

ζ) Εἰς τὰς ἐκτὸς τῆς Ἱ. Μονῆς ἀναγκαίας ἐξόδους ἀποστέλλονται Ἀδελφαί, αἱ ἐκ τῆς Ἡγουμένης κρινόμεναι κατάλληλοι. Διὰ δὲ πνευματικούς λόγους νὰ ἐξέρχωνται πάντοτε ἀνά δύο, ἐκτὸς ἐξαιρετικῶν περιπτώσεων.

η) Οὐδὲν ὑπάρχει ἴδιον ἐν τῇ Μονῇ, καθ' ὅτι εἶναι ἅπαντα κοινὰ.

θ) Τὰς σχέσεις τῶν Ἀδελφῶν δέον νὰ τὰς χαρακτηρίζῃ ἡ εἰλικρινὴς ἀγάπη, ὁ σεβασμὸς, ἡ χριστομίμητος ταπει-

νωσις, ἡ ὑποχωρητικότητα, ἡ εὐγένεια, ἡ ἀπλότητα, τὸ πνεῦμα συνεργασίας, ἡ συγχωρητικότητα. Μερικὲς φιλίες, παρρησία, ἀντιλογία, ἰδιορρυθμία, σχολιασμοί, ἀργολογίες ὑποσκάπτουν τὰ θεμέλια τῆς πνευματικῆς ζωῆς καὶ ἐν γένει ὑπονομεύουν τὴν εἰρηνικὴν ζωὴν τοῦ Κοινοβίου. Δὲν ἀρμόζουν δὲ εἰς ψυχὰς ποῦ ἔθεσαν στόχον τῆς ζωῆς τους τὸν ἀγγελικὸν βίον. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὰς Ἀδελφὰς νὰ εἰσέρχονται ἢ μία εἰς τὸ κελλίον τῆς ἄλλης ἄνευ «εὐλογίας».

ι) Ἡ ἐνδυμασία τῶν Μοναχῶν εἶναι λιτὴ καὶ ἀπέρिटτος καὶ διὰ πάσας τὰς Ἀδελφὰς ἢ αὐτή.

ια) Διὰ τὴν χειροθεσίαν εἰς Μεγαλόσχημον δὲν εἶναι ἀπαραίτητον νὰ τηρητῆ ἡ σειρά τῆς ἱεραρχίας. Τοῦτο ἐπαφίεται εἰς τὴν κρίσιν τῆς Ἡγουμένης.

ιβ) Κάθε Ἀδελφὴ δέχεται τὸ εἰς αὐτὴν ἀνατιθέμενον διακόνημα μετὰ χαρᾶς, ἐκτελεῖ αὐτὸ μετὰ προθυμίας καὶ ἐπιμελείας, ἄνευ γογγυσμοῦ. Οὐδὲν διακόνημα εἶναι μόνιμον καὶ ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς Μονῆς δύναται ἢ Ἡγουμένη νὰ κἀνῃ ἀλλαγὴ εἰς τὰς διακονητρίαις. Ἡ ἀλλαγὴ αὐτὴ πρέπει νὰ γίνεταί δεκτὴ ἀδιαμαρτύρητα.

ιγ) Ὅσακις ἤθελεν παραστῆ ἀνάγκη ἐπικοινωνίας καὶ σχέσεως μετὰ συγγενικῶν ἢ ἄλλων προσώπων, τοῦτο γίνεται μετὰ μοναχικῆς συνειδήσεως καὶ ἤθους κατόπιν εὐλογίας τῆς Ἡγουμένης.

ιδ) Ἀπασαί αἱ Ἀδελφαὶ ὑποχρεοῦνται νὰ ἐγκαταβιοῦν ἐντὸς τῆς Ἱ. Μονῆς. Κατ' οὐδένα τρόπον γίνεται μετάθεσις των, εἰς Μετόχιον ἢ ἑτέραν Μονὴν ἢ εἰς οἰονδήποτε ἄλλου χωρὸν ἄνευ τῆς κρίσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ τῆς εὐλογίας τῆς Ἡγουμένης.

ιε) Μοναχὴ ἀποχωρήσασα οἰκειοθελῶς ἢ ἐκδιωχθεῖσα ἐκ τῆς Μονῆς δὲν γίνεται πάλιν δεκτὴ ἐκτὸς ἐξαιρετικῶν περιπτώσεων καὶ ἐφ' ὅσον τοῦτο ἤθελεν ἐγκριθῆ ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου. Ἐπανερχομένη ἢ Μοναχὴ χάνει τὰ πρεσβεῖα αὐτῆς καὶ τάσσεται ἐν τῇ ἐσχάτῃ θέσει εἰς τὴν τάξιν τῶν Μοναχῶν.

ιστ) Εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν Μοναχῶν οὐδεὶς παρακάθεται, οὔτε ἐκ τῆς τάξεως τῶν Κληρικῶν οὔτε τῶν Λαϊκῶν, ἢ μὴ μόνον εἰς ὅλως ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις κρινομένας ὑπὸ τῆς Ἡγουμένης.

ιζ) Αἱ Μοναχαὶ δὲν δίδουν συνεντεύξεις εἰς τὰ μέσα μαζικῆς ἐνημερώσεως οὔτε συζητοῦν μέ κληρικούς ἢ λαϊκοὺς ἄνευ εὐλογίας τῆς Ἡγουμένης.

ιη) Πρό τῆς Κουρᾶς ἢ Δόκιμος Μοναχὴ ὀφείλει νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τυχόν περιουσιακὰ στοιχεῖα καὶ ὑλικούς δεσμούς ἐν σχέσει πρὸς τὴν οἰκογένειάν της, ἐκτὸς καὶ ἂν ἐπιθυμῆ, ὅ,τι ἔχει νὰ τὸ ἀφιερῶσιν εἰς τὴν Μονὴν, ὅποτε πρέπει νὰ ἐνημερωθῇ ἀπὸ τὴν Ἡγουμένην τῆς Μονῆς, ὅτι σὲ περίπτωσιν ἀποχωρήσεώς της ἐκ τῆς Μονῆς οὐδὲν δικαιούται ἀλλὰ τὰ πάντα ἀνήκουν κατὰ νομὴν καὶ χρῆσιν εἰς τὴν Μονὴν.

ιθ) Μοναχὴ εἰσερχομένη διὰ τῆς Κουρᾶς εἰς τὸ στάδιον τοῦ Μοναχικοῦ Πολιτεύματος, ἀπαλλάττεται παντελῶς

ἀπὸ οἰανδήποτε προσωπικὴν κτήσιν ὑλικῶν πραγμάτων, κινητῶν ἢ ἀκινήτων, ὥστε κούφη τῶν ὑλικῶν μεριμνῶν, νὰ πορευθῇ τὴν ὁδὸν τοῦ ἀγγελιοειδοῦς βίου, διότι κατὰ τὸν Ἅγιον Ἐφραίμ τὸν Σύρον: «*Μοναχὸς ἄυλος, ὥσπερ εὐστολὸς ὁδοιπόρος*»¹¹.

Ἄρθρον 17

Ἡ Λατρεία

Ὁ κεντρικὸς ἄξων περὶ τοῦ ὁποίου στρέφεται ἡ ζωὴ τοῦ Μοναχοῦ εἶναι ἡ λατρεία, τὴν ὁποίαν προσφέρει εἰς τὸν ἐν Τριάδι προσκυνοῦμενον Θεόν. Ὀφείλει λοιπὸν ἢ Μοναχὴ νὰ μετέχῃ εἰς ὅλως τὰς κεκανονισμένας ἀκολουθίας ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ, καὶ νὰ τελῇ τὸν ὠρισμένον μοναχικὸν κανόνα ἐν τῷ κελλίῳ της. Ἡ ἀναζήτησις καὶ ἡ λατρεία τοῦ Θεοῦ συνεχίζεται ἀδιαλείπτως ἐκτὸς Ναοῦ καὶ κελλίου, διὰ τῶν Χαιρετισμῶν καὶ Παρακλητικῶν Κανόνων τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ κυρίως διὰ τῆς καθημερινῆς τῆς μονολογίστου εὐχῆς «*Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ἐλέησόν με*», κατὰ τὴν προτροπὴν τοῦ Μ. Βασιλείου: «*προσευχῆς καιρὸς ἔστω ἅπας ὁ βίος*»¹².

Ἡ Θεία Λειτουργία καὶ τὸ ἐν Αὐτῇ τελούμενον μέγα Μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας, ὡς πηγὴ ζωῆς, ὀφείλει νὰ εἶναι ἀναλλοίωτος καθημερινὸς πόθος τῶν Μοναχῶν. Μετὰ τῆς δεούσης προετοιμασίας καὶ φόβου, μετέχει ἢ Μοναχὴ εἰς αὐτά. Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν καὶ εἰς πάσας ἀνεξαιρέτως τὰς Ἱ. Ἀκολουθίας τοῦ ἡμερονοκτίου, τηρεῖται τὸ Ἀγιορειτικὸν μοναστικὸν τυπικόν. Πρὸς τοῦτο ἡ Καθηγουμένη ἢ ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ὀφείλου νὰ ἐνημερώνουν τὸν Ἐφημέριον, ὥστε νὰ μὴν παρατηρητῆ ἀρρυθμία καὶ διασαλεύεται ἡ μοναχικὴ τάξις.

Ἄρθρον 18

Φιλοξενία

Ἡ Ἱ. Μονὴ ἀκολουθοῦσα τὴν παράδοσιν, παρέχει ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνατοτήτων της καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ζημιούται τὸ ἡσυχαστικὸν αὐτῆς πρόγραμμα, φιλοξενίαν εἰς πνευματικὰ πρόσωπα ὑπὸ τὰς κάτωθι προϋποθέσεις:

α) Ἄγνωστα πρόσωπα δὲν φιλοξενοῦνται εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν.

β) Δὲν δέχεται πούλημαν πρὸς διανυκτέρευσιν.

γ) Δὲν φιλοξενοῦνται εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν ψυχοπαθεῖς διὰ λόγους ἀσφαλείας.

δ) Αἱ φιλοξενοῦμεναι ὑποχρεοῦνται νὰ συμμετέχουν εἰς τὰς Ἱ. Ἀκολουθίας καὶ εἰς τὰς διακονίας τῶν Ἀδελφῶν, ἐφόσον αὐτὸ κρίνεται σκόπιμον.

ε) Αἱ φιλοξενοῦμεναι παραμένουν εἰς τὸν ξενῶνα τῆς Ἱ. Μονῆς. Δὲν εἰσέρχονται εἰς ἑτέρους χώρους (ἐργαστήρια, μαγειρεῖον, τράπεζαν κ.λπ. καὶ πρὸ πάντων εἰς τὰ κελλία τῶν Μοναχῶν οὐδέποτε), παρὰ μόνον τῇ εὐλογίᾳ τῆς Ἡγουμένης.

στ) Ὑποχρεοῦνται νὰ δίδουν τὰ στοιχεῖα ταυτότητος, ἐφ' ὅσον τοὺς ζητηθοῦν.

ζ) Ἡ φιλοξενία ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ δέν ὑπερβαίνει τό εἰκοσι-τετράωρον ἐκτός ἐξαιρετικῶν περιπτώσεων, δι' ἅς ἀποφαίνεται ἡ Ἡγουμένη.

η) Ἡ εἴσοδος τῆς Ἱ. Μονῆς παραμένει κλειστή διά τούς προσκυνητάς ἀπό τήν 1ην μ.μ ἕως 5ην μ.μ καί μετὰ τήν 6ην μ.μ. ἕως τήν 8ην π.μ. τῆς ἐπομένης ἡμέρας. Ὡσαύτως δέ καί τό πρῶτον τετράημερον τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς.

θ) Οἱ προσκυνηταί καί οἱ φιλοξενούμενοι ὀφείλουσιν νά γνωρίζουσιν, ὅτι ἡ Ἱ. Μονή δέν εἶναι καθόλου τόπος παραθερισμοῦ, ἐκδρομῆς ἢ διασκεδάσεως ἀλλήλα τόπος προσευχῆς, προσκυνήματος καί ἀγιασμοῦ. Διά τοῦτο ὀφείλουσιν νά εἰσέρχωνται μετὰ σεμνότητος ἤθους καί ἀμφιέσεως, νά μήν θορυβοῦν, νά μήν χρησιμοποιοῦν μουσικά ὄργανα καί ἄσματα καί γενικῶς νά μήν προκαλοῦν μέ τήν συμπεριφορά τους.

ι) Ἀπαγορεύεται ἐντός τῆς Ἱ. Μονῆς ἡ χρῆσις φωτογραφικῶν μηχανῶν καί οἰουδήποτε ἄλλου εἰκονοληπτικοῦ μέσου.

ια) Τό κάπνισμα ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἐντός τῆς Ἱ. Μονῆς.

ιβ) Εἰς περίπτωσιν, πού οἱ προσκυνηταί δέν ὑπακούουσιν εἰς τούς κανονισμούς καί τās ὑποδείξεις τῆς Ἱ. Μονῆς, ἀνακαλοῦνται εἰς τάξιν ὑπό τῆς Ἀρχονταρίσεως καί τῆς Ἡγουμένης. Ἐάν δέ, δέν ἤθελον συμμορφωθῆ ἀπομακρύνονται τοῦ χώρου τῆς Ἱ. Μονῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΗΣΙΣ

ἄρθρον 19

Ἡ Περιουσία τῆς Ἱ. Μονῆς

Περιουσία τῆς Ἱ. Μονῆς θεωρεῖται:

α) Ἡ ἔγγειος περιοχὴ ἢ περιλαμβανομένη ἐντός τῶν τειχῶν τῆς Ἱ. Μονῆς μετὰ τῶν κτιριακῶν ἐγκαταστάσεων αὐτῆς.

β) Ἡ ἐπί τήν Ἱ. Μονήν εὕρισκομένη περιοχὴ καί πάντα τά κτήματα αὐτῆς ὡς περιγράφονται ταῦτα ἀναφερόμενα εἰς τό Κτηματολόγιον τῆς Ἱ. Μονῆς καί τό ἐπίσημον τοπογραφικόν σχέδιον.

γ) Ἔτερα ἀκίνητα, περιελθόντα εἰς τήν Ἱ. Μονήν ἐξ οἰασδῆποτε νομίμου αἰτίας, ἐξ ἀγορᾶς ἢ δωρεᾶς, ὡς καί τά ἄλλοτε ἀνήκοντα εἰς τās Ἀδελφάς καί ἐν τῷ μεταξῷ, δυνάμει τῆς Μοναχικῆς Κουρᾶς των, περιελθόντα εἰς τήν κυριότητα, νομὴν καί κατοχήν τῆς Ἱ. Μονῆς. Τά ἀκίνητα δύνανται νά ἐκμισθωθοῦν, νά ἐκποιηθοῦν ἢ νά παραχωρηθοῦν κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καί ἐγκρίσει τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς Ἱ. Μονῆς.

δ) Τό Μετόχιον τοῦ Ἁγίου Βλασίου ὡς περιγράφεται εἰς τό ἐπίσημον τοπογραφικόν σχέδιον τό περιγράφον ἐπακριβῶς τό ἰδιοκτησιακόν καθεστῶς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

ἄρθρον 20

Πόροι τῆς Ἱ. Μονῆς καί Διάθεσις αὐτῶν

α) Ἐκ τῆς πωλήσεως τοῦ κηροῦ προερχόμενοι.

β) Ἐκ τοῦ ἐργοχείρου τῶν Ἀδελφῶν.

γ) Αἱ πάσης φύσεως δωρεαί.

δ) Πᾶν ἄλλο ἐσοδον ἐκ χρηστῆς καί νομίμου καί εὐσεβοῦς πηγῆς.

Αἱ ἐκ τῶν ἀνωτέρω πηγῶν προερχόμεναι πρόσοδοι διατίθενται ὡς ἀκολουθῶς:

α) Διά τήν συντήρησιν τῶν Ἀδελφῶν τῆς Ἱ. Μονῆς.

β) Διά τήν συντήρησιν τῶν ἐγκαταστάσεων τῆς Ἱ. Μονῆς.

γ) Διά τήν ἀνοικοδόμησιν νέων ἐγκαταστάσεων.

δ) Διά τήν προώθησιν τῶν σκοπῶν τῆς Ἀδελφότητος καί τήν ἀντιμετώπισιν τῶν πάσης φύσεως ἀναγκῶν αὐτῆς.

ε) Διά τήν φιλοξενίαν.

στ) Πᾶσα δαπάνη μὴ προβλεπομένη ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀποφασίζεται ἐκ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

Ἐκ τῶν πόρων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἀνοίγεται ἐπίσημος τραπεζικός λογαριασμός τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Διά δέ ἀνάληψιν ἀφορώσα τήν κάλυψιν δαπάνης ἄνω τῶν 1500 € ἀπαιτεῖται σύνταξις σχετικοῦ Πρακτικοῦ. Τό δέ ὡς ἄνω ποσόν δέον, ὅπως ἀναπροσαρμόζεται ἐπί τῆ βάσει τοῦ ἐκάστοτε νομισματικοῦ συστήματος καί τοῦ τρέχοντος ἰσοζυγίου πληρωμῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄ ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ἄρθρον 21

Πανηγύρεις Ἱ. Μονῆς

α) Ἡ Ἱ. Μονή πανηγυρίζει 1ον) τήν 15ην Αὐγούστου, εἰς τήν ἑορτήν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, 2ον) ἐκὰσθιν Παρασκευὴν τῆς Διακαινησίμου ἑβδομάδος, ὅποτε τιμᾶται ἡ Κυρία Θεοτόκος, ἢ Ζωοδόχος Πηγὴ καί 3ον) τήν 11ην Φεβρουαρίου τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βλασίου εἰς τό ὁμώνυμον Μετόχιον Αὐτῆς κείμενον πλησιέστατα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἰς τήν θέσιν «Μετόχιον».

β) Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ δέν τελοῦνται τά Ἱερά Μυστήρια τῆς Βαπτίσεως (πλὴν ἐνηλικίων γυναικῶν) καί τοῦ Γάμου.

ἄρθρον 22

Ἡ σφραγίς

Ἡ Ἱ. Μονή ἔχει ἰδίαν σφραγίδα κυκλικήν, φέρουσα ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς τήν Εἰκόνα τῆς Κυρίας Θεοτόκου τῆς Καλαμιωτίσεως, περίξ δέ τῆς Εἰκόνας εἰς δύο κύκλους· εἰς μὲν τόν ἐξωτερικόν τήν ἐπιγραφὴν: «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΓΟΥΡΤΥΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ» εἰς δέ τόν ἐσωτερικόν τήν ἐπιγραφὴν: «ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ - ΚΑΛΑΜΙΟΥ ΑΡΚΑΔΙΑΣ».

Άρθρον 23 Ίδρυσις Μετοχίου

Ἡ Ἱ. Μονή δύναται ν' ἀποδεχθῆ δωρεάν καί νά ιδρύσῃ Μετόχιον ἐν ἐτέρᾳ Ἐκκλησιαστικῇ Περιφερείᾳ προτάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καί ἀποφάσει τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος, τῆ ἐγκρίσει καί εὐλογίᾳ τόσον τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου τῆς Ἱ. Μονῆς, ὅσον καί τοῦ κυριάρχου Μητροπολίτου τῆς περιοχῆς εἰς ἣν ιδρυθῆσεται τό Μετόχιον.

Τά Μετόχια τῆς Ἱ. Μονῆς, ὡς μή συνιστῶντα ἴδιον Νομικόν Πρόσωπον λειτουργοῦν, ὡς ὀρίζει τό ἄρθρον 4, παρ. α, τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 39/1972 Καταστατικοῦ Κανονισμοῦ «Περί τῶν ἐν Ἑλλάδι Ὁρθοδόξων Ἱ. Μονῶν καί Ἑσυχαστηρίων». Ὡς ἐκ τούτου, πᾶν ὅ,τι ἰσχύει διὰ τήν κυρίαρχον Μονήν, συμφώνως πρὸς τόν παρόντα Ἑσωτερικόν Κανονισμόν, ἰσχύει ἀπαραλλήλως καί διὰ τά Μετόχια αὐτῆς, ὡς καί τά Μνημόσυνα Ἐπισκόπου καί Ἡγουμένους.

Άρθρον 24 Τροποίσεις Ἑσωτερικοῦ Κανονισμοῦ

Ἐάν παραστῆ ἀνάγκη τροποποιήσεως, συμπληρώσεως ἢ καταργήσεως ἄρθρου ἢ καί ἄρθρων τινῶν ἐκ τῶν

μή θεμελιωδῶν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ἀποφασίζει ἡ Ἀδελφότης, κατόπιν ἠτιολογημένης εἰσηγήσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἐφ' ὅσον συμφωνήσουν πρὸς τοῦτο τὰ 2/3 τῶν μελῶν αὐτῆς. Τῶν τροποποιήσεων τούτων λαμβάνει γνώσιν ὁ Μητροπολίτης διὰ τήν ὑπ' αὐτοῦ τε καί τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐγκρίσιν.

Άρθρον 25

Διὰ πᾶν μή προβλεπόμενον ὑπό τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καί διὰ τυχόν λεπτομερείας ἀναφουσησόμενας κατὰ τήν ἐν γένει λειτουργίαν τῆς Ἱ. Μονῆς, ἀποφασίζει τό Ἡγουμενοσυμβούλιον, συμφώνως πρὸς τήν Μοναστικήν Παράδοσιν καί τὰ ὑπό τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας παραδεδομένα.

Ὁ παρῶν Ἑσωτερικός Κανονισμός ἐγένετο ὁμοφώνως ἀποδεκτός ὑπό τῆς Ἀδελφότητος καί ἐψηφίσθη κανονικῶς ὑπ' αὐτῆς, κατὰ τήν σύναξιν τῆς 3ης τοῦ μηνός Νοεμβρίου τοῦ Σωτηρίου ἔτους 2014.

Τό Ἡγουμενοσυμβούλιον
Ἀλεξία Μοναχή - Καθηγουμένη
Φιλοθέη Μοναχή
Μαρία δ. Μοναχή

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Ἡ Ἱερά Μονή Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Καθαμίου συνιστᾷ ἀρχαίον βυζαντινόν μνημεῖον, ἰδρυθεῖσα κατὰ τήν παράδοσιν τόν 10ο αἰῶνα. Ἐπρόκειτο δέ δι' ἀνδρῶν Ἱεράν Μονήν. Ἡ σήμερον ὑφισταμένη καί λειτουργοῦσα Ἱερά Μονή Καθαμίου ἀπό τήν πρώτην βυζαντινήν ἱστορικήν τῆς περιόδου διασώζει ἐκτός τοῦ σημερινοῦ καί νεωτέρου Καθολικοῦ καί τό παλαιόν σπηλαιῶδες καί κατάγραφον Καθολικόν, τό ὁποῖον τιμᾶται εἰς τήν Κυρίαν Θεοτόκον, τήν «Ζωοδόχον Πηγὴν». Πέριξ τοῦ Καθολικοῦ διασώζονται ἐπίσης παρεκκλήσια τῆς ἀρχαίας Ἱερᾶς Μονῆς καί τὰ πρῶτα σπηλαιῶδη κελῆλια - ἀσκητήρια τῶν Πατέρων. Κατὰ τὰς περιόδους τῆς Τουρκοκρατίας καί Ἐνετοκρατίας, συνεχίζει τήν ἀσκητικήν τῆς πράξιν στενά συνδεδεμένη μὲ τὰς ὁδύνας τοῦ Γένους. Εἰς αὐτὴν φιλοξενεῖται κατὰ παράδοσιν τό νοσοκομεῖον τοῦ ἀγῶνος. Ἀριθμεῖ δέ τότε ἕως καί ἑβδομήκοντα Πατέρας. Τό νέον Καθολικόν, τεθεμελιωμένον εἰς τὰ τέλη τοῦ 17ου αἰῶνος, ἱστορημένον εἰς τὰς ἀρχάς τοῦ 18ου αἰῶνος ἀφιερώνεται εἰς τήν Κοίμησιν τῆς Κυρίας Θεοτόκου. Τότε ἀνοικοδομοῦνται καί οἱ πτέρυγες τῶν κεληλίων καί λοιπῶν χώρων τῆς Μονῆς. Τά δύο Καθολικά χαρακτηρίζονται ὡς Παλαιά καί Νέα Μονή καί λειτουργοῦν ὡς ἐνιαῖον Μοναστικόν καθίδρυμα. Ἡ ἔντονος καί δραστηρία παρουσία τῶν Πατέρων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Καθαμίου εἰς τὰ ἱστορικά δρώμενα τῆς τότε ἐποχῆς, εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τήν στοχοποίησιν τῆς ἀπό τοὺς Τούρκους κατακτητῆς καί τήν τελικὴν πυρπόλησιν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἀπό τόν Ἰμβραήμ, ὁ ὁποῖος κατέσφαξε τοὺς ἐγκαταβιούοντας εἰς αὐτὴν ὀσίους Πατέρας. Μετὰ τήν ἐθνικὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος, τό ἡσυχαστικόν διάταγμα τῆς 25ης Σεπτεμβρίου 1833 τῆς Βαβυλωνίως Ἀντιβασιλείας περὶ διαλύσεως τῶν Ἱ. Μονῶν, εὕρισκε τήν Ἱεράν Μονήν ἐν ἀδυναμίᾳ καί τήν διαλυεῖ. Ἀργότερα βεβαίως κηρύσσεται μὲ τό Β.Δ. 26.10.1923 Φ.Ε.Κ 328/Α/14.11.1923 ὡς προέχον Βυζαντινόν Μνημεῖον. Σύμφωνα μάλιστα μὲ τήν ἀποψιν διακεκριμένων μελετητῶν τὰ σπήλαια, ποῦ ὑπάρχουν εἰς τόν περιβάλλοντα χώρον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Καθαμίου ἀπέτέλεσαν τόν ἀρχικόν πυρήνα τοῦ μοναχισμοῦ εἰς τήν σημερινήν τῆς θέσιν. Τό ἔτος 1997, ἡ «Ἀδελφότης» τῶν Ἀτσωλιτῶν μὲ προεξάρχοντα τόν εὐεργέτη Νικόλαον Γ. Γαϊτανάρην, ἀποκαθιστᾷ, τῆ συνδρομῇ τῆς Ἀρμοδίας Ἐφορίας Ἀρχαιοτήτων, τό Καθολικόν τῆς Νέας Μονῆς καί τμήμα τῶν κεληλίων.

2. Μαξίμου Όμοιογτοῦ, «Κεφάλαια περί αγάπης, Β' ἑκατοντάς», ΡG 90, 1001.
3. Λουκᾶ θ',62.
4. Α' Θεσ. β', 7
5. Μ. Βασιλείου, «Όροι κατά πλάτος Β' - ΜΓ' 2», ΕΠΕ, Τόμ. 8ος, σελ. 368 .
6. Μ. Βασιλείου, «Όροι κατά πλάτος, Έρώτησις Ι'», ΕΠΕ, τόμ. 8, σ. 244.στ.8
7. Ἄββᾶ Βαρσανουφίου, Ἐπόκρισις σν'. Τό κείμενο ἔχει «τοῦ Ἄββᾶ», ἔδῳ μετηλλαγμένον λόγῳ τοῦ Γυναικείου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.
8. Μ. Βασιλείου, «Ἀσκητικοί Λόγοι», ΕΠΕ, Τόμ. 8ος, σ. 104
9. Μ. Βασιλείου, «Όροι κατά πλάτος», ΕΠΕ , Τόμ. 8ος, σελ. 380
10. Ἰωάννου Σινᾶϊτου, Κλίμαξ - Λόγος Β'
11. Εὐεργετηνός - Τομ. Δ', α'- 19
12. Μ. Βασιλείου, «Λόγοι Ἀσκητικοί Β'», ΕΠΕ, τόμος 8ος σ. 136.

Άριθμ. 2778/2250/18.10.2016

Κανονισμός υπ' αριθμ. 291/2016

«Τροποποιήσις τῆς υπ' αριθμ. 61/1975 Κανονιστικῆς διατάξεως
“Περί διοικήσεως καί διαχειρίσεως
τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος Ἁγίας Παρασκευῆς Τεμπῶν”,
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καί Τυρνάβου»

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβοῦσα υπ' ὄψιν:

1. Τά ἄρθρα 1 παρ. 4, 29 παρ. 2, 45 παρ. 5 καί 59 παρ. 1 τοῦ νόμου 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Α' 146), ὅπως αὐτά ἔχουν τροποποιηθεῖ (ἄρθρ. 68 ν. 4235/2014),

2. Τάς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τό χριστεπώνυμον πλήρωμα, αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἀπὸ τὰς Εὐαγγελικὰς ἐπιταγὰς, τοὺς Ἱεροῦς Κανόνας καί τοὺς νόμους τοῦ Κράτους,

3. Τάς ὑφισταμένας κοινωνικὰς καί πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καί Τυρνάβου.

4. Τὴν υπ' αριθμ. 749/364/13.6.2016 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαρίσης καί Τυρνάβου κ. Ἰγνατίου,

5. Τὴν ἀπὸ 19.8.2016 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

6. Τὴν ἀπὸ 7.10.2016 Ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας,

Ἀποφασίζει

Ἐγκρίνει τὸν υπ' αριθμ. 291/2016 Κανονισμόν ἔχοντα οὕτω:

Κανονισμός υπ' αριθμ. 291/2016
«Τροποποιήσις τῆς υπ' αριθμ. 61/1975
Κανονιστικῆς διατάξεως

“Περί διοικήσεως καί διαχειρίσεως
τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος Ἁγίας Παρασκευῆς
Τεμπῶν”,
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καί Τυρνάβου»

Ἄρθρον 1

Α. Τό ἄρθρον 2 τῆς υπ' αριθμ. 61/1975 Κανονιστικῆς Διατάξεως «Περί διοικήσεως καί διαχειρίσεως τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος Ἁγίας Παρασκευῆς Τεμπῶν» (Φ.Ε.Κ. 141/Α'/1975) ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

« Ἄρθρον 2

Τό Ἱερόν Προσκύνημα τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Τεμπῶν

διοικεῖται ὑπὸ ἑπταμελοῦς (7) Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τῶν:

α) Μητροπολίτου Λαρίσης καί Τυρνάβου, ὡς Προέδρου,

β) δύο (2) Κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καί Τυρνάβου,

γ) ἑνὸς ἐκπροσώπου τοῦ Ἀντιπεριφερειάρχου τῆς Περιφερείας Θεσσαλίας,

δ) ἑνὸς Δικηγόρου Λαρίσης, καί

ε) δύο (2) εὐυπολήπτων κατοίκων τῆς Περιφερείας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καί Τυρνάβου,

ἀπάντων διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καί Τυρνάβου, προτάσει τοῦ Μητροπολίτου.

2. Ἡ θτεία πάντων τῶν μελῶν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι τιμητικὴ καί ἄμισθος, τριετοῦς (3) διάρκειας, ἐπιτρεπομένου τοῦ ἐπαναδιορισμοῦ αὐτῶν.

3. Ὁ Μητροπολίτης ὀρίζει ἐκ τῶν δύο κληρικῶν μελῶν τὸν Ἀντιπρόεδρον, ὁ ὁποῖος καί ἀναπληροῖ αὐτόν, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον.

4. Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ, κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίαν αὐτῆς, συγκροτοῦμενη εἰς σῶμα, ἐκλέγει ἐκ τῶν λαϊκῶν μελῶν αὐτῆς τὸν Γραμματέα καί τὸν Ταμίαν.

5. Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος εὐρίσκειται ἐν ἀπαρτίᾳ, παρόντων τουλάχιστον τεσσάρων (4) μελῶν αὐτῆς, ἀποκλειομένης τῆς δι' ἐκπροσώπου παραστάσεως τῶν μελῶν, αἱ δὲ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ σχετικὴν πλειοψηφίαν».

Β. Τό ἄρθρον 9 τῆς ὡς ἄνω Κανονιστικῆς Διατάξεως ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

« Ἄρθρον 9

Τά ἔσοδα τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος διατίθενται ὡς ἀκοιούθως:

α) Διὰ τὴν συντήρησιν, τὸν εὐημερισμόν καί τὴν ἐπέκτασιν τοῦ Προσκυνηματος, τὴν μισθοδοσίαν τοῦ πάσης φύσεως προσωπικοῦ αὐτοῦ, ὡς καί διὰ τὴν προμήθειαν ἱερῶν σκευῶν καί παντὸς εἴδους ἀνάγκης, ποσοστὸν 30%.

β) Διά τό Γραφείον Νεότητος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καί Τυρνάβου (ἐκδηλώσεις - ἐκδόσεις) καί τήν ἐνίσχυσιν τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ποσοστόν 8%.

γ) Διά τήν λειτουργίαν τῶν Γραφείων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ποσοστόν 8%.

δ) Διά τήν ἴδρυσιν καί λειτουργίαν Κατασκηνώσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ποσοστόν 5%.

ε) Διά τήν ἐνίσχυσιν τῆς «Λογίας Φιλαδελφίας καί Ἀληθιλογγύης» (ἀντιμετώπισις ἐκτάκτων περιστάσεων, τακτικά ἐπιδοτήσεις πολυτέκνων καί ἀπόρων οικογενειῶν, ἐπικουρία ἀναξιοπαθούτων καί ἐπιδομένων ὑλικῆς καί ἠθικῆς βοηθείας, συμβολή εἰς τήν περίθαλψιν ἀσθενῶν, μέριμνα τῶν ἐν φυλακαῖς κ.λπ.), ποσοστόν 20%.

στ) Διά τά Ἰδρύματα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ποσοστόν 16%.

ζ) Διά τόν νομοθετημένον πόρον ὑπέρ τοῦ Κλάδου Προνοίας Ὁρθοδόξου Ἐφημεριακοῦ Κλήρου Ἑλλάδος τοῦ Ταμείου Προνοίας Δημοσίων Ὑπαλλήλων (Τ.Π.Δ.Υ.), ποσοστόν 6%, ἐπί τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων αὐτοῦ.

η) Διά τό Συνοδικόν Μέγαρον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ποσοστόν 2%, ἐπί τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων αὐτοῦ.

θ) Διά τήν Ἀποστολικήν Διακονίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ποσοστόν 5%, ἐπί τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων αὐτοῦ».

ἄρθρον 2

1. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχειται ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τοῦ διά τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ Κανονισμός δημοσιεύεται καί εἰς τό ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

2. Ἀπό τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος καταργεῖται ὁ Κανονισμός 113/1998 «Περί τροποποιήσεως καί συμπληρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθμ. 61/1975 Κανονιστικῆς διατάξεως "Περί διοικήσεως καί διαχειρίσεως τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος Ἁγίας Παρασκευῆς Τεμπῶν", τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καί Τυρνάβου» (Φ.Ε.Κ. Α' 21/1999).

ἄρθρον 3

Κάλυψις δαπάνης

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δέν προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καί Τυρνάβου ἢ τοῦ ἀναφερομένου εἰς αὐτόν ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου.

Ἡ παροῦσα νά δημοσιευθεῖ στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθῆναι, 7 Ὀκτωβρίου 2016

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ὁ Μεθώνης Κλήμης

Αριθμ. 2460/2501/11.11.2016

Ἐσωτερικός Κανονισμός
Γυναικείας Κοινοβιακῆς Ἱερᾶς Μονῆς
Κοιμήσεως Θεοτόκου Πανοράματος
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ' ὄψει:

1. τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 39 παρ. 4 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ὅπως ἔχει συμπληρωθεῖ διά τοῦ ἀρθροῦ 51 παρ. 3 τοῦ Ν. 4301/2014,
2. τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ 39/1972 «Περί τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἱερῶν Μονῶν καί Ἱσυχαστηρίων» (ΦΕΚ 103/τ.Α'/30.6.1972),
3. τήν ὑπ' ἀριθμ. 280/23.5.2016 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθίμου,
4. τό ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 211/4.10.2016 Πρακτικόν συνεδριάσεως τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τοῦ Μοναχικοῦ Βίου,
5. τήν ἀπό 1.11.2016 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἀποφασίζει

ἐγκρίνει τόν τροποποιημένον Ἐσωτερικόν Κανονισμόν τῆς Γυναικείας Κοινοβιακῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κοιμήσεως Θεοτόκου Πανοράματος, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, ἔχοντα οὕτω:

Ἐσωτερικός Κανονισμός
Γυναικείας Κοινοβιακῆς Ἱερᾶς Μονῆς
Κοιμήσεως Θεοτόκου Πανοράματος
Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης

Ἄρθρον 1

Ἰδρυσις, Σύστασις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς
Κοιμήσεως Θεοτόκου

Ἡ Ἱερά Μονή Κοιμήσεως Θεοτόκου (πρῶν Ζωοδόχου Πηγῆς), ἰδρύθη περί τὰ ἔτη 1926-1927 ὑπό τῶν ἐκ Πόντου (Χάτς Χαλδεΐας) ὀρμωμένων μοναζουσῶν, μέ ἐπικεφαλῆς τήν Γερόντισσαν Νίναν, αἱ ὁποῖα ἐγκτεστάθησαν εἰς τό ὑπό τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους παραχωρηθέν κληροτεμάχιον εἰς τήν περιοχὴν Πλατανιάς, ὅπου ἐπί κατεδαφισθέντος παλαιοῦ παρεκκλησίου τῆς Ζωοδόχου

Πηγῆς ἐκτίσθη ὁ Ναός τῆς Κοιμήσεως Θεοτόκου καί Ζωοδόχου Πηγῆς. Τό ἔτος 1946, διά Βασιλικοῦ Διατάγματος (Φ.Ε.Κ. 349/τ.Α'/9.12.1946), μετατρέπεται ἀπό Ἱσυχαστήριον εἰς γυναικείαν Μονήν. Ἐπί ὀλίγα ἔτη (1952-1957) ὑπήρξε ἀνδρῶα Μονή (ΦΕΚ 85/τ.Α'/5.4.1952), ἐπανασυσταθεῖσα ὀριστικῶς τό ἔτος 1957, εἰς γυναικείαν Ἱεράν Μονήν, διά Βασιλικοῦ Διατάγματος (Φ.Ε.Κ. 43/τ.Α'/20.3.1957). Κατ' αὐτό τό ἔτος, ὑπό τήν πνευματικὴν καθοδήγησιν τοῦ Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κυροῦ Παντελεήμονος Α' Παπαγεωργίου ἐγκτεστάθη ἡ Ὁσιωτάτη Γερόντισσα Θεοδώρα μετὰ τῶν πρώτων ἀδελφῶν, καί οὕτω ἐτέθησαν τὰ πνευματικά καί οἰκοδομικά θεμέλια τῆς σημερινῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τό ἀρθρον 36 παρ. 4 τοῦ νόμου 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», τοὺς θεῖους καί ἱεροῦς Κανόνας, τήν μοναχικὴν παράδοσιν καί τὰς διατάξεις τῆς νομοθεσίας τῆς Ἑλλάδος, προβαίνομεν εἰς τήν σύνταξιν καί ψήφισιν τοῦ παρόντος Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, διέποντες τὰ τῆς ὀργανώσεως, προαγωγῆς τοῦ πνευματικοῦ βίου καί διοικήσεως αὐτῆς.

Ὁ παρῶν Ἐσωτερικός Κανονισμός, ἐγκεκριμένος ὑπό τοῦ Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης, κυροῦ Παντελεήμονος Β' Χρυσοφάκη, ἐτροποποιήθη τόν Μάιον τοῦ ἔτους 2016 κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου καί τῆ ἐγκρίσει τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθίμου, καί θέλει δημοσιευθεῖ εἰς τό Δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ», ὅτε καί θά ἀρχίσῃ ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ.

Ἡ Ἱερά Μονή εἶναι γυναικεία καί Κοινοβιακή. Τελεῖ ὑπό τήν, κατὰ τό ἀρθρον 39, παρ. 6, τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, πνευματικὴν ἐποπτεῖαν τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης.

Ὑπάγεται εἰς τήν δικαιοδοσίαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, Διοικητικῶν καί Δικαστικῶν Ἀρχῶν τῆς Θεσσαλονίκης, καί ὡς πρὸς τὰς νομικάς αὐτῆς σχέσεις εἶναι Νομικόν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου.

Ἡ Ἱερά Μονή θεωρεῖται ἐν ἐνεργείᾳ καί λειτουργίᾳ, καί ἐάν ἀκόμη ἀπομείνῃ μία ἀδελφή. Καί ταύτης ἀποθανούσης, ἡ Ἱερά Μονή δέν θεωρεῖται διαληλυμένη, ἀλλὰ

έρημωθείσα, υπό τήν ἄμεσον ἐπίβλησιν τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

ἄρθρον 2

Ἄδελφότης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

α) Ἡ ἀδελφότης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς σύγκεται ἐκ μοναχῶν τακτικῶν μεγαλοσκήμων, ρασοφόρων καί δοκίμων.

β) Μέλος τῆς ἀδελφότητος καθίσταται πᾶσα ἐνήλικος ὑποψηφία λαϊκή ἀπεκδεχομένη τόν παρόντα Κανονισμόν, καί ἐγκαταβιοῦσα ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ, ὡς δόκιμος, τουλάχιστον ἐπί τριετίαν. Ἀνήλικος δέ, δέν γίνεται δεκτὴ ὡς ὑποψηφία μοναχῆ.

γ) Πᾶν μέλος τῆς ἀδελφότητος ὑποχρεοῦται εἰς πιστήν τήρησιν τῶν σκοπῶν αὐτῆς καί εἰς ὑπακοήν πρὸς τὰς ἀποφάσεις τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου.

δ) Εἰς τὴν σύναξιν τῆς ἀδελφότητος παρίστανται πάντα τὰ τακτικά μέλη αὐτῆς. Τακτικά δέ μέλη εἶναι αἱ ρασοφόροι καί αἱ μεγαλοσχημοὶ μοναχαί.

Αἱ συνάξεις τῆς ἀδελφότητος συγκαλοῦνται:

-Πρὸς ἐκλογὴν Ἱγουμενῆς καί Ἱγουμενοσυμβουλίου.

-Δι' οἰονδήποτε ζήτημα χρειάζεται νά ἐνημερωθῇ ἡ ἀδελφότης, ἢ νά ζητηθῇ ἡ γνώμη τῆς (τῆς ἀδελφότητος) κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἱγουμενῆς.

ε) Ὡσαύτως ἡ Ἱγουμενὴ ὑποχρεοῦται πρὸς σύγκλησιν τῆς συνάξεως τῆς ἀδελφότητος, ὡσάκις τὸ ζητήσουν δύο (2) μέλη τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου ἢ τὸ 1/3 τῶν μελῶν τῆς ἀδελφότητος.

στ) Αἱ συνάξεις τῆς ἀδελφότητος θεωροῦνται ἐν ἀπαρτίᾳ, ὅταν παρευρίσκονται τὰ 2/3 τῶν μελῶν. Αἱ ἀποφάσεις αὐτῶν λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων.

ζ) Τῶν συνάξεων προεδρεῖ ἡ Ἱγουμενὴ. Χρὴν γραμματέως ἐκτελεῖ ἡ Γραμματεὺς τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου.

η) Αἱ ἀδελφαί προσφωνοῦν τὴν Ἱγουμενὴν διὰ τῆς ὀσιακῆς ἐπωνυμίας «Γερόντισσα», μεταξύ τῶν δέ προσφωνοῦνται μὲ τὴν ἐπωνυμίαν «ἀδελφὴ» καί τὸ ὄνομα ἐκάστης.

ἄρθρον 3

Διοίκησις

α) Ἡ ἐν γένει διοικήσις, διαχειρίσις καί εὐθύνη ἐπὶ παντός θέματος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καί τῆς ἀδελφότητος αὐτῆς ἀνήκει εἰς τὸ Ἱγουμενοσυμβούλιον.

β) Τὸ Ἱγουμενοσυμβούλιον ἀποτελεῖται ἐκ τριῶν (3) μελῶν, ἐφ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐχουσῶν δικαίωμα ψήφου εἶναι μικρότερος τῶν δεκαπέντε (15), καί ἐκ πέντε (5) μελῶν, ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐχουσῶν δικαίωμα ψήφου εἶναι ἀνώτερος τῶν δεκαπέντε (15). Ἐν τῶν μελῶν τούτων εἶναι ἡ Ἱγουμενὴ. Ἡ σύμπτωσις τῆς οἰκονόμου καί

τῆς ταμίου εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον δέν ἐπιτρέπεται. Ἡ γραμματεὺς μπορεῖ νά μὴν εἶναι ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου. Ἐν ἡ περιπτώσει τὸ Ἱγουμενοσυμβούλιον εἶναι πενταμελές, σύγκεται ἐκ τῆς Ἱγουμενῆς, τῆς οἰκονόμου, τῆς γραμματέως, τῆς ταμίου καί μιᾶς συμβούλου.

γ) Ἡ θητεία τῆς Ἱγουμενῆς εἶναι ἰσόβιος, ἐφ' ὅσον αὕτη τηρεῖ ἀπαρεγκλήτως τοὺς θεῖους καί Ἱεροῦς Κανόνας καί τὰς κειμένας τοῦ νόμου διατάξεις, τῶν δέ λοιπῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου ἑπταετής, δυναμένη νά ἀνανεοῦται.

δ) Τὸ Ἱγουμενοσυμβούλιον συνεδριάζει ὡσάκις παραστῆ ἀνάγκη κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἱγουμενῆς. Ἐκάστη σύγκλησις τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὴν Ἱγουμενὴν, ὡσάκις ζητήσουν ταύτην δύο μέλη τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου ἢ τὸ 1/3 τῶν μελῶν τῆς ἀδελφότητος, ὀριζόντων καί τὰ συζητητέα θέματα. Ἡ σύγκλησις τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου γίνεται δι' ἐγγράφου, συντασσομένου ὑπὸ τῆς Γραμματέως, ὀριζόντων καί τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῶν συζητητέων θεμάτων.

ε) Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου λαμβάνονται κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν. Ἐν ἰσοψηφίᾳ βαρύνει ἡ ψῆφος τῆς Ἱγουμενῆς. Ἐν ἡ περιπτώσει ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου ἀφορᾷ εἰς μίαν ἀδελφὴν ἐκ τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου, ἢ ἐν λόγῳ ἀδελφῆ ὀφείλει νά ἀπέχη τῆς συνάξεως. Ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Ἱγουμενῆς, ἐάν ὑφίσταται ἀνάγκη διὰ σύγκλησιν Ἱγουμενοσυμβουλίου, προΐσταται ἀντ' αὐτῆς ἡ Οἰκονόμος. Τὸ πενταμελὲς Ἱγουμενοσυμβούλιον βρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ ὅταν, συγκληθὲν νομίμως, παρίστανται τέσσερα (4) ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ.

στ) Τὸ Ἱγουμενοσυμβούλιον συντάσσει τὸν ἐτήσιον Προϋπολογισμόν καί Ἀπολογισμόν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καί ὑποβάλλει τοῦτον εἰς τὸν Παναγιώτατον Μητροπολίτην Θεσσαλονίκης πρὸς ἔγκρισιν. Μέχρι τῆς ἐγκρίσεως διενεργοῦνται νομοτύπως εἰσπράξεις καί πληρωμαί.

ἄρθρον 4

Ἡ ἐκλογὴ τῆς Ἱγουμενῆς

α) Ὅταν ἡ θέσις τῆς Ἱγουμενῆς λόγῳ παραιτήσεως ἢ θανάτου ἢ ἀναπηρίας ἢ ἀνεπαρκείας σωματικῆς ἢ πνευματικῆς ἢ παρεκτροπῆς κηρυχθῇ ἐν χρείᾳ ὑπὸ τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου, τὸ Ἱγουμενοσυμβούλιον καλεῖ τὴν ὀλομέλειαν τῆς ἀδελφότητος εἰς Συνέλευσιν διὰ τὴν ἐκλογὴν νέας Ἱγουμενῆς.

β) Ὁργανον προετοιμασίας καί διεξαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν εἶναι ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ δύο ἀδελφῶν τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου, ἧτοι τῆς οἰκονόμου καί τῆς γραμματέως. Ἡ ὡσαύτως συνισταμένη Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ γνωστοποιεῖ τὴν ἡμέραν καί τὴν ὥραν τῶν ἐκλογῶν.

γ) Δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καί ἐκλέγεσθαι ἔχουν ἅπαντα τὰ τακτικά μέλη τῆς ἀδελφότητας, ἥτοι αἱ ρασοφόροι καί μεγαλόσχημοι ἀδελφαί.

δ) Ἡ ἐκλογή διενεργεῖται ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῶ ἀμέσως μετὰ τὴν τέλεισιν Θείας Λειτουργίας, διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας καί διὰ ψηφοδεητίου ἐσφραγισμένου διὰ τῆς σφραγίδος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, εἰς ὃ ἔχουσιν ἀναγραφῆ ἅπαντα τὰ ὀνόματα τῶν ὑποψηφίων πρὸς ἐκλογὴν ἀδελφῶν, καί τίθεται σταυρός ἐκ τῆς ψηφοφόρου δίπλα εἰς τὸ ὄνομα, τὸ ὁποῖον θεωρεῖ κατάλληλον διὰ τὸ ἀξίωμα τῆς Ἠγουμένης.

ε) Ἠγουμένη ἐκλέγεται ἡ λαβοῦσα τὰ 2/3 τῶν ἐγκύρων ψηφοδεητίων τῶν ψηφισασῶν ἀδελφῶν. Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν οὐδεμία τῶν ὑποψηφίων δέν συγκεντρώσει τὰ 2/3, ἡ ἐκλογή ἐπαναλαμβάνεται ἄνευ διακοπῆς τῆς Συνελεύσεως. Ἠγουμένη δέ, ἐκλέγεται ἡ λαβοῦσα τὸ ἥμισυ τῶν ἐγκύρων ψηφοδεητίων καί ἐν (1) ἐπί πλεόν.

στ) Ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποχρεοῦται νὰ συντάξῃ Πρακτικὸν ἐκλογῆς καταγράφουσα τὰ ὀνόματα τῶν ἐψηφισμένων ἀδελφῶν ὡς καί τὸν ἀριθμὸν τῶν ψήφων, τὰς ὁποίας ἔλαβεν ἕκαστη τῶν ὑποψηφίων.

Τὸ οὗτω συνταχθέν Πρακτικὸν ὑπογράφεται ὑπὸ τῶν ψηφισασῶν ἀδελφῶν καί ἐντὸς τριῶν (3) ἡμερῶν κοινοποιεῖται ἀντίγραφον τούτου εἰς τὸν Μητροπολίτην Θεσσαλονίκης, ὅστις παρακαλεῖται νὰ δώσῃ τὴν εὐλογίαν του καί νὰ προβῇ εἰς τὴν χειροθεσίαν τῆς Ἠγουμένης.

Ἐάν δέ ἡ νέα Ἠγουμένη προέρχεται ἐκ τῆς τάξεως τῶν ρασοφόρων μοναχῶν, δέον ὅπως, πρὸ τῆς ἐνθρονίσεως αὐτῆς, τελεσθῇ ἡ ἐπί μεγαλόσχημιά κουρά αὐτῆς.

ἄρθρον 5

Δικαιοδοσίαι καί καθήκοντα τῆς Ἠγουμένης

Ἡ Ἠγουμένη ἀσκεῖ τὴν καθόλου πνευματικὴν καθοδήγησιν τῆς ἀδελφότητας, καί μετὰ τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου ἀσκεῖ τὴν διοικητικὴν ἐξουσίαν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καί τῆς ἀδελφότητας αὐτῆς.

Ἐπιμελεῖται τῆς ἀκριβοῦς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος Ἑσωτερικοῦ Κανονισμοῦ, δίδουσα αὕτη πρῶτη τὸ παράδειγμα.

Ἐπαγρυπνεῖ διὰ τὴν καλὴν ἐκτέλεισιν τῶν διακονημάτων, τῶν παρ' αὐτῆς καί τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου ἀνατιθεμένων εἰς ἕκαστην τῶν ἀδελφῶν.

Ὅριζι τὴν κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἱκανοτέραν ἐκ τῶν ἀδελφῶν διὰ νὰ ἀντικαθιστᾷ αὐτήν, ὅταν ἀπουσιάσῃ ἐκ τῆς Μονῆς ἢ ὅταν ἀσθενῇ ἢ ὅταν ἀποσύρῃται διὰ νὰ ἐφησυχάσῃ.

Διὰ δέ τὰς διοικητικὰς ἀνάγκας τῆς Μονῆς (ὅπως ἡ ἐκπροσώπησις αὐτῆς εἰς Ὑπηρεσίας ἢ ἡ ἀνάγκη ὑπογραφῆς ἀποδείξεων εἰσπράξεων καί ἐνταλμάτων, κ.ἄ), ἐν περιπτώσει ἀπουσίας αὐτῆς, ὁρίζεται κατόπιν ἀποφά-

σεως Πρακτικοῦ τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου ἐγκεκριμένου ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου, μία ἀδελφὴ ἀρμοδίᾳ πρὸς διεκπεραίωσιν τῶν θεμάτων αὐτῶν.

Προτείνει εἰς τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον τὰς πρὸς ρασοφορίαν ἢ κουράν ὠρίμους πνευματικῶς ἀδελφάς.

Προϊσταται τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου καί τῶν συνάξεων τῆς ἀδελφότητας, συγκαλεῖ καί ἐκπροσωπεῖ αὐτὰς ἐνώπιον πάσης ἐκκλησιαστικῆς καί διοικητικῆς ἀρχῆς, δικαστηρίου καί παντός τρίτου. Ὑπογράφει πάντα τὰ ἔγγραφα, τὰς πρὸς τὴν ταμίαν ἐντολίᾳ διὰ δαπάνας ἢ εἰσπράξεις, ὡς καί τὰ ἐντάλματα δι' ἀνάληψιν χρημάτων. Ἐλέγχει τὸ ταμεῖον, τὴν γραμματεῖαν, καί μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐκτέλεισιν τῶν ἀποφάσεων των, ὡς καί διὰ τὴν πλήρη ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου, τῶν Νόμων καί τοῦ παρόντος.

Ἡ Ἠγουμένη μετὰ τὴν ὑπογραφήν της προσθέτει τὰς λέξεις: «καί αἱ σὺν ἐμοί ἐν Χριστῷ ἀδελφαί» εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν τῆς Μονῆς ἐν γένει, πλὴν τῶν διαφόρων ὑπηρεσιακῶν καί διοικητικῶν ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα ἀπευθύνονται εἰς τὰς Δημοσίας Ὑπηρεσίας, Ἐκκλησιαστικὰς Ἀρχάς, τὰ Πρακτικά πρὸς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν, τὰ ἐντάλματα πληρωμῶν καί εἰσπράξεων, εἰς τὰ ὁποῖα θέτει μετὰ τὸ «Ἡ Καθηγουμένη», τὸ ὄνομα της μόνον μετὰ τὴν λέξιν «Μοναχῆ». Εἰς ὁρισμένα δέ ἔγγραφα, ἀναλόγως τῆ περιστάσει, προσθέτει ἐπίσης καί τὸ κατὰ κόσμον ὀνοματεπώνυμον αὐτῆς.

ἄρθρον 6

Ἐκλογή Ἠγουμενοσυμβουλίου

α) Τὰ μέλη τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου προέρχονται ἐκ τῆς ἀδελφότητας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καί ἐκλέγονται ὑπ' αὐτῆς.

β) Δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καί ἐκλέγεσθαι ἔχουν ὅλα τὰ τακτικά μέλη τῆς ἀδελφότητας.

γ) Ἡ ἀνάδειξις τῶν μελῶν τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου γίνεται δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν ψηφίζοντων μελῶν τῆς ἀδελφότητας.

δ) Ἡ ἐκλογή διεξάγεται μυστικῶς διὰ ψηφοδεητίων.

ε) Τὰς ἐκλογὰς διενεργεῖ ἡ Ἠγουμένη ὡς Πρόεδρος τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, συμπαραστατομένη ὑπὸ τῆς οἰκονόμου καί τῆς γραμματέως.

Εἰς περίπτωσιν ἰσοψηφίας διὰ τὴν θέσιν τοῦ 5ου μέλους τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου, ἐπαναλαμβάνεται ἡ ψηφοφορία διὰ τὴν ἀνάδειξιν μιᾶς ἐκ τῶν ἰσοψηφισθεισῶν. Ἐάν καί πάλιν ὑπάρξῃ ἰσοψηφία, ἐπιλέγεται ἡ ἔχουσα τὰ πρεσβεῖα (κατὰ τὴν τάξιν τῆς κουρᾶς ἢ ρασοφορίας).

στ) Εἰς περίπτωσιν παραιτήσεως μέλους τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου ἢ καθ' οἷονδῆποτε τρόπον ἀπερχομένου, εἰς ἀντικατάστασιν αὐτοῦ γίνεται ἐκλογή νέας Ἠγουμενοσυμβούλου, τῶν ἐκλογῶν διενεργουμένων ἐντὸς μηνός

ἀπό τῆς ἀπομακρύνσεως ἢ παραιτήσεώς του. Ἐάν ἡ παρητημένη εἶναι ἡ οἰκονόμος ἢ ἡ γραμματεὺς, τότε εἰς τὴν Ἐφορευτικὴν Ἐπιτροπὴν μετέχει ἡ ταμίας ἢ ἡ σύμβουλος.

ζ) Ἡ ἐκλογή πρὸς ἀνάδειξιν μελῶν νέου Ἡγουμενοσυμβουλίου διεξάγεται ἐντὸς δέκα ἡμερῶν πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας τοῦ προηγουμένου.

η) Μετὰ τὸν θάνατον ἢ τὴν παραίτησιν ἢ τὴν ἔκπτωσιν Ἡγουμένης, διατηρεῖται τὸ παλαιὸν Ἡγουμενοσυμβούλιον, ἐκλέγεται δὲ νέον ἅμα τῇ ἐκλογῇ νέας Ἡγουμένης.

θ) Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ λήξις τῆς θητείας τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου συμπέσῃ μὲ τὴν χρεῖαν τῆς θέσεως τῆς Ἡγουμένης, τότε παρατείνεται ἡ θητεία του μέχρι τῆς ἐκλογῆς νέας Ἡγουμένης.

ι) Διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Πρακτικοῦ τελειοῦται μὲν καὶ ὁλοκληροῦται ἡ διαδικασία ἐκλογῆς Ἡγουμενοσυμβούλων, πλὴν ὅμως αἱ νεοεκλεγείσαι δὲν ἀναλαμβάνουν πάραυτα καθήκοντα, ἀλλ' ἅμα τῇ λήξει τῆς θητείας τοῦ προηγουμένου Ἡγουμενοσυμβουλίου.

ια) Μετὰ τὴν ὁλοκληρώσιν τῶν ἐκλογῶν ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ συντάσσει Πρακτικὸν ἐκλογῆς τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, τὸ ὁποῖον προσυπογράφουν ἅπασαι αἱ ψηφίσασαι ἀδελφαί. Ἀντίγραφον δὲ τούτου ὑποβάλλεται εἰς τὴν Ἱερὰν Μητροπολίτην Θεσσαλονίκης καὶ τίθεται πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου.

ἄρθρον 7 Οἰκονόμος

Ἡ οἰκονόμος ἐπιλαμβάνεται τῶν θεμάτων τῶν ἀφορώντων εἰς τὰς ὑλικὰς ἀνάγκας τῆς ἀδελφότητος, ἐπιβλέπει τὰς ἐργασίας τοῦ Κοινοβίου καὶ φροντίζει διὰ τὴν προμήθειαν καὶ διαφύλαξιν τῶν ἀπαραίτητων διὰ τὴν καλὴν λειτουργίαν αὐτοῦ, δύναται δὲ νὰ παραλαμβάνῃ καὶ βοηθὸν εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις, τῇ ἐγκρίσει τῆς Ἡγουμένης. Μεριμνᾷ διὰ τὰς ἀγορὰς καὶ πωλήσεις, καὶ ὑπογράφει μετὰ τῆς Ἡγουμένης τὰς πρὸς τὴν ταμίαν ἐντολὰς ἀναλήψεως χρημάτων. Τὸ μέγιστον ποσὸν τοῦ ὁποῖου τὴν ἀνάληψιν, ἐκ τοῦ τραπεζικοῦ λογαριασμοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, δύναται νὰ ὑπογράψῃ μετὰ τῆς Ἡγουμένης, εἶναι αὐτὸ τῶν (15.000,00) δεκαπέντε χιλιάδων εὐρώ.

ἄρθρον 8 Γραμματεὺς

Ἡ γραμματεὺς εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν διαφύλαξιν καὶ τήρησιν τοῦ ἀρχείου, καταρτίζει τὰ Πρακτικὰ τῶν συνάξεων τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ τῆς ἀδελφότητος. Παρακολουθεῖ τὴν ἀλληλογραφίαν, τὸ βιβλίον Πρωτοκόλλου, τὸ βιβλίον Πρακτικῶν, τὸ Μοναχολόγιον, καθὼς καὶ τὸ βιβλίον τοῦ Κτηματολογίου, ἤτοι τὸ βιβλίον τῆς ἀκινήτου περιουσίας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Ἐνημερώνει

τὴν Ἡγουμένην ἐπὶ πάντων τῶν ἐγγράφων καὶ εἰσηγείται τὰ συζητητέα θέματα κατὰ τὰς συνάξεις τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου. Συντάσσει τὰ ἔγγραφα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, πλὴν τῶν χρηματικῶν ἐνταλημάτων.

ἄρθρον 9 Ταμίας

Ἡ ταμίας εἶναι ὑπεύθυνος καὶ ὑπόλογος διὰ τὴν διαφύλαξιν τοῦ ταμείου καὶ τὴν τήρησιν τῶν βιβλίων αὐτοῦ. Πραγματοποιεῖ τὰς δαπάνας, εἰσπράξεις καὶ ἀναλήψεις χρημάτων κατόπιν ἐγγράφου ἐντολῆς τῆς Ἡγουμένης καὶ τῆς οἰκονόμου. Εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνος διὰ πᾶσαν ἀπώλειαν χρημάτων. Καταρτίζει μετὰ τῆς οἰκονόμου τὸν ἀπολογισμὸν καὶ τὸν προϋπολογισμὸν, οὓς ὑποβάλλει εἰς τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον.

Ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος, κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν δύναται ἡ ταμίας ἢ ἡ οἰκονόμος νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ καθήκοντα αὐτῶν (ὅπως, ἐπὶ παραδείγματι, τὴν διαδικασίαν ἀναλήψεως χρηματικοῦ ποσοῦ ἐκ τοῦ τραπεζικοῦ λογαριασμοῦ τῆς Μονῆς), δύναται νὰ ἀντικαθίστανται ὑπὸ τῆς γραμματέως, ἐάν αὕτη εἶναι μέλος τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἢ ὑπὸ τῆς συμβούλου.

ἄρθρον 10 Ἡ πνευματικὴ ἐποπτεία τοῦ Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης

Ὁ Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης μνημονεύεται εἰς ἀπάσας τὰς Ἱερὰς ἀκολουθίας καὶ τελετὰς κατὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν τάξιν, ἀσκεῖ δὲ τὰ ἀκόλουθα πνευματικὰ δικαιώματα:

α) Ἐποπτεύει, παρακολουθεῖ τὴν ἐν γένει πνευματικὴν ζωὴν καὶ ὁμαλὴν λειτουργίαν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ ἀσκεῖ πάσας τὰς ἐκ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους προβλεπομένας δικαιοδοσίας.

β) Ἐγκρίνει καὶ ἐπευλογεῖ τὴν ἐκλογὴν τῆς ἀναδειχθείσης ὑπὸ τῆς ἀδελφότητος μοναχῆς ὡς Ἡγουμένης καθὼς καὶ τῶν Ἡγουμενοσυμβούλων ἀδελφῶν.

γ) Μεριμνᾷ διὰ τὰς λατρευτικὰς ἀνάγκας τῆς ἀδελφότητος καὶ διορίζει προτάσει αὐτῆς τὸν κατάλληλον Ἐφημέριον καὶ τὸν Πνευματικὸν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

δ) Ἐγκρίνει καὶ τελεῖ τὴν ἐπὶ ρασσευχῇ καὶ ἐπὶ μεγαλοσχημῇ κουράν τῶν προτεινομένων ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἀδελφῶν.

ε) Χορηγεῖ ἔγγραφο ἀδειαν εἰς τὴν Ἡγουμένην, προκειμένου αὕτη νὰ ἀπουσιάσῃ ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς πέραν τῶν δέκα ἡμερῶν.

στ) Ἐγκρίνει τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμὸν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

ζ) Ἐγκρίνει τὰς ὑπὸ τῆς ὁλομελείας τῆς ἀδελφότητος τροποποιήσεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

η) Ἐνημεροῦται προφορικῶς ἢ γραπτῶς ὑπὸ τῆς Ἡγουμένης περὶ τῶν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ συμβαινόντων.

θ) Ἄσκει πειθαρκικόν ἔλεγχον εἰς τὰς τυχόν παρεκτρεπομένας μοναχάς.

ἄρθρον 11

Ὁ Πνευματικὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

α) Ὁ Πνευματικὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς διορίζεται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς ὀλομελείας τῆς ἀδελφότητος, λαμβανομένης κατὰ τὰ 2/3 αὐτῆς.

Οὗτος δύναται νὰ προέρχεται ἐξ οἰασθήποτε Ἐπισκοπῆς ἢ ἐξ Ἁγίου Ὁρους (Ἄθω) ἢ ἐξ οἰασθήποτε ἁλλῆς Μονῆς. Δέον νὰ εἶναι πρόσωπον σοβαρὸν, πνευματικόν, ὠρίμου ἡλικίας καὶ γνώστης οὐ μόνον τῆς θεωρίας, ἀλλὰ καὶ τῆς πράξεως τῆς μοναχικῆς ζωῆς, ὥστε διὰ τῆς προσωπικῆς αὐτοῦ ἐμπειρίας νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ βοηθήσῃ οὐσιαστικῶς τὰς μοναχάς.

β) Ὁ Πνευματικὸς διαμένει ἐκτός του οἰκήματος τῶν ἀδελφῶν, διαιτᾶται δὲ κατ' ἰδίαν. Εἰς κάθε περίοδον κατὰ τὴν ὁποίαν προσέρχεται εἰς τὴν Μονὴν διὰ τὸ μυστήριον τῆς Ἐξομολογήσεως τῶν ἀδελφῶν, δύναται νὰ παρακάθεται μίαν φορὰν εἰς τὴν κοινὴν Τράπεζαν μετὰ τῶν ἀδελφῶν.

γ) Ὁ Πνευματικὸς ἐξομολογεῖ, τελεῖ, ὡσὰκις εἶναι δυνατὸν, ἐφημεριακὰ καθήκοντα, συνεργάζεται μετὰ τῆς Ἠγουμένης διὰ πᾶν θέμα ἀνακύπτον ἐντὸς τῆς ἀδελφότητος καί, ἐάν τὸ ἀπαιτοῦν αἱ ἀνάγκαι τῶν ἀδελφῶν, τελεῖ συνάξεις συγκαλουμένης ὑπὸ τῆς Ἠγουμένης, καθ' ὅς συμβουλεύει τὰς ἀδελφάς διὰ τὴν καλυτέραν πνευματικὴν ἐπίδοσιν καὶ πρόοδον αὐτῶν.

ἄρθρον 12

Πρόσοδοι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

α) Οἱ πόροι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι αἱ χάριν αὐτῆς δωρεαὶ καὶ εἰσφοραὶ ἐν γένει τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς, (ὅταν προσφέρουν κάτι εἰς τὴν Μονὴν ἢ μὴ τῆς εἰσόδω αὐτῶν), τῆς Ἐκκλησίας, τῶν πιστῶν, αἱ τυχόν κρατικαὶ ἐπιχορηγήσεις, τὰ ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ἐργοχειρῶν τῶν ἀδελφῶν, τὰ ἐκ τῆς πωλήσεως κηροῦ, καὶ πᾶν ἄλλων ἔσοδον προερχόμενον ἐκ χρηστῆς καὶ νομίμου πηγῆς.

β) Τὸ διαχειριστικὸν ἔτος ἄρχεται τὴν 1ην Ἰανουαρίου καὶ λήγει τὴν 31ην Δεκεμβρίου.

γ) Πᾶν χρηματικὸν ποσὸν ὑπερβαῖνον τὸ ἀναγκαῖον τοιοῦτον διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς ἀδελφότητος κατατίθεται εἰς τράπεζαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἔχει ἀνοικθῆ βιβλιάριον ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

ἄρθρον 13

Περὶ τῆς ἀκινήτου ἢ χρηματικῆς περιουσίας τῶν Μοναχῶν καὶ τῶν Δοκίμων τῆς Μονῆς

α) Ἡ τυχόν ἀκίνητος ἢ χρηματικὴ περιουσία τῆς Δοκίμου παραμένει ἰδική της, διὰ τυχόν περίπτωσιν ἀποχω-

ρήσεώς της ἐκ τῆς Μονῆς. Ἐάν ὅμως θελήσῃ νὰ προσφέρῃ τι, εἰς τὴν Μονὴν, ἐκ τῆς περιουσίας αὐτῆς, δέον ὅπως βεβαιώσῃ ἐγγράφως ὅτι εἰς τοιαύτην περίπτωσιν δέν θὰ προβάλλῃ διεκδίκησιν.

β) Ἐκάστης Μοναχῆς λαμβανούσης κουράν ἐπὶ ρασοευχή, ἢ ἀκίντος ἢ χρηματικὴ περιουσία μεταβιβάζεται εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν διὰ τῆς ἀπαιτουμένης διαδικασίας.

γ) Ἐάν μέλος τῆς ἀδελφότητος ἀποκτήσῃ περιουσιακὰ στοιχεῖα κινητὰ ἢ ἀκίνητα ἐκ γονικῆς παροχῆς, δωρεᾶς ἢ κληρονομικῆς διαδοχῆς, ὑποχρεοῦται νὰ τὰ μεταβίβασῃ ἄμεσα εἰς τὴν Μονὴν.

δ) Ἀδελφὴ ἀπερχομένη ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς δύναται νὰ λάβῃ μεθ' ἑαυτῆς ἅπαντα τὰ προσωπικὰ της εἶδη. Δέν ἐπιστρέφονται ὅμως περιουσιακὰ στοιχεῖα μεταβιβαθέντα ὑπ' αὐτῆς εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν.

ε) Ἐάν ἀδελφὴ οἰκειοθελῶς ἀποχωρήσῃ ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, δέν γίνεται ἐκ νέου δεκτὴ εἰς αὐτήν, εἰ μὴ μόνον ἐφ' ἅπαξ μετὰ ἀπὸ εὐληκρινῆ μετάνοιαν καὶ ἐφ' ὅσον τοῦτο ἠθέλην ἐγκρίνει ἡ πλειοψηφία τῶν 2/3 τῶν μελῶν τῆς ἀδελφότητος, τῆ ἐγκρίσει καὶ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

ἄρθρον 14

Ἡ φιλοξενία τῶν προσκυνητῶν

Ἀπαγορεύεται ἡ διαβίωσις ἀνδρῶν ἐντὸς τῶν χώρων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Ἡ φιλοξενία μοναχῶν καὶ κληρικῶν ἐπιτρέπεται, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου, εἰς ἰδιαίτερον κατάλυμα φιλοξενίας ἐκτός τῶν χώρων τῶν μοναχῶν καὶ τῶν λοιπῶν φιλοξενουμένων.

Ἡ προσφερομένη εἰς γυναῖκας καὶ νεάνιδας φιλοξενία ὀρίζεται διὰ διάστημα ἕως τριῶν ἡμερῶν. Διαμονὴ ἐπὶ μακρότερον ἐπιτρέπεται κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ἠγουμένης.

Ἐντὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς δέν τελιοῦνται γάμοι καὶ βαπτίσεις.

ἄρθρον 15

Ἡ σφραγὶς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

Ἡ σφραγὶς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, κυκλική, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1957 ἔφερε ἐν τῷ μέσῳ τὸν Σταυρὸν. Εἰς τὸν Ἐσωτερικὸν Κανονισμόν τὸν συσταθέντα ἀπὸ τοῦ ἔτους 1985 ὠρίζεται ὅτι «ἡ σφραγὶς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι κυκλική, φέρουσα ἐν τῷ μέσῳ τὴν εἰκόνα τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου καὶ κάτωθι αὐτῆς τὴν ἐπιγραφὴν ἔτος ἰδρύσεως 1957, καὶ περίξ αὐτῶν τὴν ἔνδειξιν ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΠΑΝΟΡΑΜΑΤΟΣ Ι.Μ.Θ.». Καθὼς ἐκ παραδρομῆς δέν ἐτηρήθη τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον τοῦ Κανονισμοῦ, κατὰ τὸ ἔτος 2006 κατεσκευάσθη νέα σφραγὶς, κατοχυρωθεῖσα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου καὶ ἐγκριθεῖσα ὑπὸ τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου, ἡ ὁποία φέρει ἐν τῷ μέσῳ τὴν εἰκόνα τῆς Κοιμήσεως τῆς

Θεοτόκου περιβαλλομένην υπό δύο κυκλικῶν ζωνῶν: ἐντός μὲν τοῦ ἐσωτέρου κύκλου ἔχουσιν γεγραμμένον: «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ», ἐντός δέ τοῦ ἐξωτερικοῦ: «ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΠΑΝΟΡΑΜΑΤΟΣ α'λνζ' ».

Ἄπό τοῦ νῦν, λόγῳ τῆς εὐρέσεως, εἰς τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν Θεσσαλονίκης, τοῦ ἀρχιεπίσκοπου τῆς ἱστορίας τῆς Μονῆς πρό τοῦ 1957, καί συγκεκριμένως τῆς ἰδρύσεως αὐτῆς ἀπό τοῦ ἔτους 1926-1927, ἡ σφραγὶς αὐτῆς παραμένει ὡς ὠρίζετο εἰς τὸν Κανονισμόν, ἀλλὰ θά φέρη ὡς ἔτος ἰδρύσεως τὴν χρονολογίαν 1926.

ἄρθρον 16

Τροποποίησις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ

α) Πᾶν θέμα μὴ προβλεπόμενον ὑπό τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου, τῆς νομοθεσίας καί τοῦ παρόντος, ρυθμίζεται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου, ἐγκρινομένης ὑπό τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης.

β) Τροποποίησις τοῦ παρόντος ἐπιτρέπεται μόνον μετὰ πάροδον ἑνὸς τουλάχιστον ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἐφαρμογῆς του, κατόπιν προτάσεως τοῦ Ἱγουμενο-

συμβουλίου, ψηφίσεως αὐτῆς ὑπό τῆς ἀδελφότητος καί ἐγκρίσεως ὑπό τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου.

ἄρθρον 17

Ὁ παρῶν Ἑσωτερικός Κανονισμός, συνταχθεὶς καὶ προταθεὶς ὑπό τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου, ψηφισθεὶς ὑπό τῆς ἀδελφότητος καὶ ἐγκριθεὶς ὑπό τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθίμου, δημοσιευθήσεται κατὰ νόμον εἰς τὸ ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, «Ἐκκλησία».

ἄρθρον 18

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὸ Ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἡ Ἀπόφασις αὐτὴ νά δημοσιευθῇ εἰς τὸ περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ»

Ἀθήναι, 1 Νοεμβρίου 2016

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ὁ Μεθώνης Κλήμης

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ**Ἱερά Μητρόπολις Ἱερισσοῦ,
Ἁγίου Ὑόρους καί Ἀρδαμερίου**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος Σαρακίνας,
Ἁγίου Ἀθανασίου Παλαιοκάστρου,
Προφήτου Ἡλίου Πετροκεράσων,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Ἀρναίᾳ τῇ 15ῃ Νοεμβρίου 2016

† Ὁ Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὑόρους καί Ἀρδαμερίου
ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ

**Ἱερά Μητρόπολις
Πολυανῆς καί Κιθκισίου**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Δημητρίου Μανδρῶν,
Πεντεκαίδεκα Ἱερομαρτύρων Κιθκίς,
Ἁγίου Δημητρίου Καρτερῶν,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Κιθκίς τῇ 22ᾳ Νοεμβρίου 2016

† Ὁ Πολυανῆς καί Κιθκισίου ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

**Ἱερά Μητρόπολις
Πολυανῆς καί Κιθκισίου**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καί 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τῶν ἄρθρων 4,5,7 καί

20 τοῦ Κανονισμοῦ 230/2012 τῆς Ἱεράς Συνόδου, καί προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Μεταμορφώσεως Σωτήρος Κιθκίς
(Μητροπολιτικός),

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καί ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Κιθκίς τῇ 22ᾳ Νοεμβρίου 2016

† Ὁ Πολυανῆς καί Κιθκισίου ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

**Ἱερά Μητρόπολις
Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Νικολάου Πλατάνου,
Ἁγίου Παρασκευῆς Μηλιῆς,
Ἁγίου Δημητρίου Ἐλευθεριανῆς,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Ναυπάκτῳ τῇ 22ᾳ Νοεμβρίου 2016

† Ὁ Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου ΙΕΡΟΘΕΟΣ

**Ἱερά Μητρόπολις
Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καί 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τῶν ἄρθρων 4,5,7 καί 20 τοῦ Κανονισμοῦ 230/2012 τῆς Ἱεράς Συνόδου, καί προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Ἁγίας Παρασκευῆς Ἄνω Χώρας,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ναυπάκτῳ τῇ 22ῃ Νοεμβρίου 2016

† Ὁ Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου ΙΕΡΟΘΕΟΣ

**Ἱερά Μητρόπολις
Διδυμοτείχου, Ὁρεστιάδος καὶ Σουφλίου**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρῶν 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὁργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίων Ἀποστόλων Ποιμενικοῦ - Διδυμοτείχου,

Ἁγίου Νικολαίου Δαδιάς - Σουφλίου.,

Ἁγίας Παρασκευῆς Βρύσης - τέως Δήμου Μεταξάδων,

Ἁγίου Ἀθανασίου Παλιουρίου -

τέως Δήμου Μεταξάδων,

Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Κορύμβου -

τέως Δήμου Ὁρφέως,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Διδυμοτείχῳ τῇ 28ῃ Νοεμβρίου 2016

† Ὁ Διδυμοτείχου, Ὁρεστιάδος καὶ Σουφλίου
ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Μυτιλήνης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρῶν 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὁργανικὴν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίας Βαρβάρας Παμφίλων,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 10ῃ Νοεμβρίου 2016

† Ὁ Μυτιλήνης ΙΑΚΩΒΟΣ

**Ἱερά Μητρόπολις
Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἀρθρῶν 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τῶν ἀρθρῶν 4,5,7 καὶ 20 τοῦ Κανονισμοῦ 230/2012 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πληρῶσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Ἁγίου Γεωργίου Ν. Ζιχνῶν,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ν. Ζίχνῃ τῇ 20ῃ Νοεμβρίου 2016

† Ὁ Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου ΙΕΡΟΘΕΟΣ

**Ἱερά Μητρόπολις
Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρῶν 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὁργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίας Ἀναστασίας Ἀναστασιάς,

Τιμίου Σταυροῦ Ἀγγίστας,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Ν. Ζίχνῃ τῇ 20ῃ Νοεμβρίου 2016

† Ὁ Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου ΙΕΡΟΘΕΟΣ

**Ἱερά Μητρόπολις
Φλώρινης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρῶν 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὁργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Κοιμήσεως Θεοτόκου Ψαράδων,

Ἁγίου Ἀθανασίου Μικρολίμνης,

Ἁγίου Ἀντωνίου - Ἁγίου Γεωργίου Φαραγγίου, καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμε-

να δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Φλωρίνῃ τῇ 5ῃ Δεκεμβρίου 2016

† Ὁ Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ

Ἀναρτήθηκε στὴν ἰστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 7.12.2016

**Ἱερά Μητρόπολις
Ἰγδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Φούρνων Κρανιδίου, καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Ἰγδρα τῇ 6ῃ Δεκεμβρίου 2016

† Ὁ Ἰγδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης
ΕΦΡΑΙΜ

**Ἱερά Μητρόπολις
Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Νικολάου Μатарάγκας, καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Καρδίτῃ τῇ 7ῃ Δεκεμβρίου 2016

† Ὁ Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων
ΤΙΜΟΘΕΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Ἰρτρῆς

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) καὶ τῶν ἄρθρων 4,5,7 καὶ 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν

ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων ἐν τοῖς Ἱ. Ναοῖς

Παντοκράτορος Ἰρτρῆς,
Ἁγίου Μαξίμου Γραικοῦ Ἰρτρῆς,
καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους ἵνα καταλάβωσι τὰς Διακονικὰς ταύτας θέσεις καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἰρτρῇ τῇ 8ῃ Δεκεμβρίου 2016

† Ὁ Ἰρτρῆς ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Ἰρτρῆς

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Τιμίου Προδρόμου Πέρα Καθεντίνης,
Ἁγίου Μηνᾶ Καλλιθονῆς,
Γενεσίου τῆς Θεοτόκου Ραφταναίων,
Ἁγίου Θωμᾶ Τσόπελλας,
Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Χρηστών,
Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Φράστων,
Γενεσίου τῆς Θεοτόκου Ἐλάτης,
Ἁγίου Νικολάου Ρωμανοῦ,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Ἰρτρῇ τῇ 8ῃ Δεκεμβρίου 2016

† Ὁ Ἰρτρῆς ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Φθιώτιδος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τῶν ἄρθρων 4,5,7 καὶ 20 τοῦ Κανονισμοῦ 230/2012 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Ευαγγελισμού τῆς Θεοτόκου Λαμίας
(Μητροπολιτικός),

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακοινικήν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Λαμιά τῆ 13ῃ Ὀκτωβρίου 2016

† Ὁ Φθιώτιδος ΝΙΚΟΛΑΟΣ

**Ἱερά Μητρόπολις
Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ**

Ἐχοντας ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νά πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Κοιμήσεως Θεοτόκου Καισαριανῆς,
Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν Καισαριανῆς,
Ἁγίας Τριάδος Βύρωνος,
Ἁγίου Δημητρίου Νέας Ἑλβετίας Βύρωνος,
Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Βύρωνος,
Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου Ὑμηττοῦ,
Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου - Ἁγίας Φωτεινῆς
Ὑμηττοῦ,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Καισαριανῇ τῆ 12ῃ Δεκεμβρίου 2016

† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ
ΔΑΝΙΗΛ

Ἱερά Μητρόπολις Μυτιλήνης

Ἐχοντας ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νά πληρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικήν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Νικολαίου Πλωμαρίου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῆ 10ῃ Νοεμβρίου 2016

† Ὁ Μυτιλήνης ΙΑΚΩΒΟΣ

**Ἱερά Μητρόπολις
Καθαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας**

Ἐχοντας ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις- α) τῶν ἀρθρων 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τῶν ἀρθρων 4,5,7 καὶ 20 τοῦ Κανονισμοῦ 230/2012 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πληρῶσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Ἁγίου Ἰωάννου Αἰγίου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακοινικήν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Αἰγίῳ τῆ 15ῃ Δεκεμβρίου 2016

† Ὁ Καθαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας
ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

Ἀναρτήθηκε στὴν ἰστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 19.12.2016

Ἱερά Μητρόπολις Μεσσηνίας

Ἐχοντας ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νά πληρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικήν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίας Τριάδος Μαδαινῆς,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Καλαμάτῃ τῆ 31ῃ Δεκεμβρίου 2016

† Ὁ Μεσσηνίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἀναρτήθηκε στὴν ἰστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 10.1.2017

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἱερά Σύνοδος
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Οἱ ἐργασίες τῆς ΔΙΣ τῆς 7 καί 8.12.2016

Συνῆλθε στίς 7 καί 8 Δεκεμβρίου ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 160ῆς Συνοδικῆς Περιόδου, ὑπό τήν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατά τή χθεσινή καί σημερινή Συνεδρία:

Ἡ Δ.Ι.Σ. ὑλοποιώντας τήν Ἀπόφαση τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας μελέτησε ὅλα τά κείμενα, πού ὑπεβλήθησαν καί ἀφοροῦν στήν Ἁγία καί Μεγάλη Σύνοδο καί θά ἐκδώσει ἀνακοινωθέν πρὸς ἐνημέρωση τοῦ ἱεροῦ κλήρου καί τοῦ λαοῦ γιά τίς ἀποφάσεις τῆς Συνόδου.

Ἐπίσης ἔλαβε γνώση τῆς Γνωμοδοτήσεως τοῦ Εἰδικοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τῆς Ἱεράς Συνόδου κ. Θεόδωρου Παπαγεωργίου γιά τό ψηφισθέν νομοσχέδιο: «Ἐνσωμάτωση τῆς Ὁδηγίας 2000/43/ΕΚ περὶ ἐφαρμογῆς τῆς ἀρχῆς τῆς ἴσης μεταχειρίσεως προσώπων ἀσχέτως φυλετικῆς ἢ ἐθνοτικῆς τους καταγωγῆς, τῆς Ὁδηγίας 2000/78/ΕΚ γιά τή διαμόρφωση γενικοῦ πλαισίου γιά τήν ἴση μεταχείριση στήν ἀπασχόληση καί τήν ἐργασία καί τῆς Ὁδηγίας 2014/54/ΕΕ περὶ μέτρων πού διευκολύνουν τήν ἄσκηση τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐργαζομένων στό πλαίσιο τῆς ἐλεύθερης κυκλοφορίας τῶν ἐργαζομένων».

Σύμφωνα μέ τή Γνωμοδότηση, τό νομοσχέδιο ἐνσωματώνει εὐρωπαϊκές ὁδηγίες γιά τήν ἴση μεταχείριση ἐργαζομένων, ἀναφέρεται δηλαδή στόν κῶρο τῆς ἀπασχολήσεως καί τῆς ἐργασίας καί ἐπιχειρεῖ νά αὐξήσει τό ἐπίπεδο προστασίας τῆς ἀρχῆς τῆς ἴσης μεταχειρίσεως τῶν ἐργαζομένων ἐν σχέσει μέ τόν ἤδη ἰσχύοντα νόμο 3304/2005.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, τόσο ὡς πρὸς τίς σχέσεις της μέ τρίτους ὅσο καί μέ τό προσωπικό της, καί εἰδικά στόν τομέα τῆς ἀπασχολήσεως καί

ἐργασίας, δέν ἐπηρεάζεται ἀπό τό συγκεκριμένο νομοσχέδιο ὡς πρὸς τήν τήρηση τῶν ἀρχῶν της. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἀποφάσισε νά ἐνημερώσει τοὺς ἐκκλησιαστικούς φορεῖς γιά τό ὡς ἄνω νομοσχέδιο διά εἰδικοῦ Ἐγκυκλίου Σημειώματος.

Ἀκολούθως ἀποφάσισε, κατόπιν τῆς ἀρνήσεως τῶν διακόνων καί μοναχῶν Νικοδήμου Ἀνταλοπούλου, Τιμοθέου Σμπούκη καί Ἰουστίνου Καρανικόλα νά ἀναλάβουν καθήκοντα ὡς μέλη τῆς διοικητικῆς καί διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Ἱεράς Μονῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Σκάλας Ναυπάκτου, νά ἐπανεπιβάλλει σέ αὐτοὺς τό ἐπιτίμιο τῆς ἀκοινωνσίας.

Ἡ Δ.Ι.Σ. ἀσχολήθηκε ἐπίσης μέ θέματα Ἱερῶν Μητροπόλεων καί τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν: Ἀρχιγραμματείας, ἐπὶ τῶν Δογματικῶν καί Νομοκανονικῶν Ζητημάτων, ἐπὶ τοῦ Μοναχικοῦ Βίου, ἐπὶ τῶν Αἱρέσεων, ἐπὶ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας καί Εὐποιίας, Πολιτιστικῆς Ταυτότητος, ἐπὶ τῆς Θείας Λατρείας καί τοῦ Ποιμαντικοῦ Ἔργου, ἐπὶ τῶν Διορθοδόξων καί τῶν Διαχριστιανικῶν Σχέσεων καί ἐπὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καί Ἐπιμορφώσεως τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου.

Τέλος, ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος ἀσχολήθηκε μέ τρέχοντα ὑπηρεσιακά ζητήματα.

Ἐκ τῆς Διαρκοῦς Ἱεράς Συνόδου

*Οἱ ἐργασίες τῆς ΔΙΣ τῆς 9.12.2016
καί ἡ ἐπίσκεψη τοῦ Πατριάρχου τῶν Κοπτῶν*

Συνῆλθε τήν Παρασκευή 9 Δεκεμβρίου 2016, στήν τρίτη Συνεδρία της γιά τόν μήνα Δεκέμβριο, ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 160ῆς Συνοδικῆς Περιόδου, ὑπό τήν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατά τή σημερινή Συνεδρία:

Ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος ἐπικύρωσε τά Πρακτικά τῆς προηγουμένης Συνεδρίας, ἀσχολήθηκε

μέ τρέχοντα ύπηρεσιακά ζητήματα καί ἐνέκρινε ἀποσπάσεις κληρικῶν.

Στίς 10.30 ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος, οἱ Σεβασμιώτατοι Συνοδικοί Ἱεράρχες καί οἱ Ἱεράρχες Μέλη τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Διορθοδόξων καί Διαχριστιανικῶν Σχέσεων ὑποδέχθηκαν τόν Μακαριώτατο Πατριάρχη τῶν Κοπτῶν κ. Θεόδωρο, ὁ ὁποῖος πραγματοποιεῖ ἐπίσημη ἐπίσκεψη στήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀπό 8 ἕως 14 Δεκεμβρίου.

Στήν προσφώνησή του ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος, ἀφοῦ καλωσόρισε ἐξ ὀνόματος τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τόν Μακαριώτατο Πατριάρχη, ἀνέφερε μεταξύ ἄλλων:

«Ἡ παρουσία Σας ἐδῶ προσλαμβάνει μείζονα ἀξία σέ περίοδο ἐξαιρετικά ταραγμένη καί κρίσιμη. Στίς μέρες μας ὁ ἄνθρωπος ἀναζητεῖ ἀπεγνωσμένα ἀγαθούς συνομιλητές, πνευματική ἀνταπόκριση καί εὐδίδους λιμένες μέσα στήν κλύδωνα τῆς Ἱστορίας. Ἐχω τή βεβαιότητα ὅτι πολῦτιμες σκέψεις καί λόγοι οὐσίας θά ἀναπτυχθοῦν ἀμοιβαίως στή διάρκεια τῆς Ἐπισκέφews Σας, οἱ ὁποῖες θά βοηθήσουν νά ἐμβαθύνουμε σέ ὅσα μᾶς ἐνώνουν.

Σήμερα, δυστυχῶς ἢ καθ' Ὑμᾶς Ἐκκλησία ὡς καί ἅπασα ἡ Μέση Ἀνατολή γίνονται συχνά ἀποδέκτες βιαιῶν ἐκφράσεων θρησκευτικοῦ φονταμενταλισμοῦ, πού θέτουν σέ δοκιμασία τό πιστό ποίμνιο Ὑμῶν, τό ὁποῖο ὁμως δίδει ἐμπράκτως μαρτυρία Χριστοῦ. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, μετά τῶν ἔκπαλαι ἀγαθῶν αἰσθημάτων πρὸς τόν πιστό λαό Σας, ἴσταται πρὸς Ὑμᾶς ἀλληλέγγυος. Ἡ Ἱερά ἡμῶν Σύνοδος, συναισθανόμενη τήν τραγικότητα καί τή βαρύτητα τῶν βιαιῶν πράξεων εἰς βάρος τῶν εἰς Χριστόν πιστευόντων, ἀπύθυνη πρὸ πολλοῦ ἔκκληση πρὸς τή διεθνή κοινότητα, ἐκφράζουσα τήν ἀνησυχία Της γιά τίς ἐπαπειλούμενες τύχες τῶν διωκομένων Χριστιανῶν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς καί τῆς Βορείου Ἀφρικῆς καί ἐκήρυξε τήν Ἑκτη Ἑβδομάδα τῶν Νηστειῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους Ἑβδομάδα προσευχῆς ὑπὲρ αὐτῶν».

Μετά τήν προσφώνησή του, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος προσέφερε στόν Μακαριώτατο Πατριάρχη τῶν Κοπτῶν κ. Θεόδωρο τήν ἱερή εἰκόνα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ὡς ἐνθύμημα τῆς ἐπισκέφews του στήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Στήν ἀντιφώνησή του ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης τῶν Κοπτῶν κ. Θεόδωρος, εὐχαρίστησε ἀρχικά γιά τήν ἐγκάρδια ὑποδοχή καί συνέχισε σημειώνοντας μεταξύ ἄλλων τά ἐξῆς: «Ἐχομεν κοινήν Ἱστορίαν καί κληρονομίαν, καθώς ἐπίσης γενεάς καί γενεάς, αἱ ὁποῖαι ἔζησαν εἰς τās δύο χώρας μας, ὥστε αἱ ὁμοιότητες καί τά κοινά μεταξύ μας νά εἶναι πλέον πολῦ περισσότερα ἀπό τυχόν σημεῖα διαφορᾶς ἢ διαφωνίας. Ἐκ μέσης καρδίας εὐχαριστοῦμεν Ὑμᾶς, Μακαριώτατε, διά τήν πολῦτιμον μεσολάβησίν Σας εἰς τό θέμα τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς Κοπτικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὁμοῦ μεθ' ἑτέρων ἔξι Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν, ὑπό τοῦ ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου, κατά μήνα Ὀκτώβριον τοῦ ἔτους 2014. Ἐπίσης, εὐχαριστοῦμεν Ὑμᾶς διά τόν ἀνθρωπιστικόν σας ρόλον εἰς τήν παροχήν βοηθείας πρὸς πρόσφυγας προερχομένους ἐκ χωρῶν πολέμου καί καταστροφῆς. Προσθέτομεν εἰς τό σημεῖον αὐτό ὅτι θά ἡδύνατο καί ἡ ἐν Ἑλλάδι Κοπτική Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία νά συμβάλει εἰς τήν παροχήν βοηθείας πρὸς τυχόν νέους πρόσφυγας».

Κλείνοντας τήν ἀντιφώνησή του, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης προσκάλεσε στήν Αἴγυπτο τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο καί τοῦ προσέφερε τήν εἰκόνα τῆς Φυγῆς εἰς Αἴγυπτον.

Ἐκ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου

Ἱερά Μητρόπολις Κερκύρας, Παξῶν καί Διαποντίων Νήσων

Ἡμερίδα γιά τόν Εὐγένιο Βούλγαρη

Πραγματοποιήθηκε τό ἀπόγευμα τῆς Τρίτης 29 Νοεμβρίου 2016 στό Πνευματικό Κέντρο τῆς Ἱ.Μ. Κερκύρας Ἡμερίδα γιά τόν Εὐγένιο Βούλγαρη, ἀφιερωμένη στή συμπλήρωση 300 χρόνων ἀπό τή γέννηση τοῦ μεγάλου Κερκυραίου κληρικοῦ, φι-

λοσόφου καί ἐπιστήμονος. Τὴν ἡμερίδα διοργάνωσαν ἀπό κοινοῦ ἡ Ἱερά Μητρόπολις Κερκύρας καί ἡ Ἱερά Μονή Βατοπαιδίου Ἁγίου Ὁρους.

Ἀνοίγοντας τίς ἐργασίες τῆς ἡμερίδας ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξῶν καί Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριος σημείωσε ὅτι εἶναι τιμὴ γιὰ τὴν Κέρκυρα νὰ ἔχει γόνου τῆς τὸν Εὐγένιο Βούλγαρη, ὁ ὁποῖος δὲν ἦταν δυτικὸπληκτος, ἀλλὰ ἐκλεκτικός, ἔχοντας ὡς γνώμονά του τὴν Ὁρθόδοξη παράδοση. Προσέλαβε στό στοχασμό του τὴν πρόοδο τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν καί τίς ἰδέες τοῦ Διαφωτισμοῦ, χωρὶς νὰ ἀρνεῖται τὴν ἀνάγκη τοῦ ἀνθρώπου νὰ προοδεύσει, ἔκρινε ὁμως τὰ πάντα μέ κριτήριο τὴν Ὁρθοδοξία καί τὴν Ἑλληνικότητα.

Ὁ Σεβασμιώτατος κατέληξε λέγοντας ὅτι ὁ Εὐγένιος Βούλγαρης ἀποτελεῖ πρότυπο στὴν ἐποχή μας καί γι' αὐτὸ τὸ λόγο ἡ Τοπικὴ Ἐκκλησία σέ συνεργασία μέ τὴν Μονή Βατοπαιδίου συνδιοργάνωσαν αὐτὴ τὴν ἡμερίδα γιὰ νὰ δείξουν ὅτι μποροῦμε νὰ προχωρήσουμε ἔχοντας ὡς πηγὴ ἐμπνευσης τέτοιες μορφές.

Ἐν συνεχείᾳ τὸ λόγο πῆρε ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. Ἐφραίμ, Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μεγίστης Μονῆς Βατοπαιδίου, ὁποῖος ἐπεσήμανε ὅτι ὁ Εὐγένιος Βούλγαρης ἀγάπησε ἰδιαίτερα τὴν παιδεία καί τὰ γράμματα. Διηκόνησε ὡς Σχολάρχης στὴν Ἀθωνιάδα Σχολὴ τοῦ Ἁγίου Ὁρους καί ἐνέπνευσε τοὺς μαθητὲς του, χωρὶς νὰ εἶναι σέ ἀπόσταση ἀπὸ τὴν πραγματικότητα τῆς ἐποχῆς, νὰ βλέπουν τὸν κόσμου μέ κριτήριο τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καί τὴν ἴδια στιγμή νὰ ἀξιοποιοῦν γόνιμα κάθε πρόοδο. Ἐργάστηκε μέ βάση τίς ἀρχές τῆς Ὁρθόδοξης παράδοσης πού εἶναι ἡ φιλοξενία, ἡ ἔγνοια γιὰ τὴν προκοπὴ τοῦ ἄλλου, ὁ πατριωτισμός, ἡ ἀξία τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καί τῆς παιδείας γενικά, ἐνῶ οἱ μαθητὲς του διέπρεψαν τόσο στὴν Ἑλλάδα, ὅσο καί στὴν Εὐρώπη καί τὴ Ρωσία.

Κλείνοντας ὁ Γέροντας Ἐφραίμ τόνισε ἰδιαίτερα τὴ σχέση τοῦ Εὐγένιου Βούλγαρη μέ τὴ Μονή Βατοπαιδίου, παραθέτοντας ἀποσπάσματα ἀπὸ τὴν ἀλληλογραφία του μέ Ἐπισκόπους καί ἐπεσήμανε ὅτι ἡ προσωπικότητα τοῦ Βούλγαρη τὸν κατέστησε πόλο ἕλξης καί γνωστὸ τόσο στοὺς Πατριάρχες ὅσο καί στοὺς θύραθεν σοφοὺς.

Ἐπειτα ὁμίλησε ὁ Πρωτ. Βασίλειος Καλλιακμάνης, καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης, μέ θέμα «Ἡ Εὐθανασία κατὰ τὸν Εὐγένιο Βούλγαρη». Ὁ ὁμιλητὴς τόνισε ὅτι γιὰ τὸν Εὐγένιο Βούλγαρη καλὸς θάνατος δὲν εἶναι ὁ ἀνώδυνος, ἀλλὰ αὐτὸς πού ἔρχεται ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἔχει πίστη στὴν αἰωνιότητα. Ἡ ἀξιοπρέπεια δὲν διαφυλάσσεται μέ τὴν παραιτήση ἀπὸ τῆ ζωῆς, ἀλλὰ μέ τὴν ἐλπίδα στό Θεό πού μπορεῖ νὰ νικήσει τὴν ἔνταση κάθε πόνου καί τὸ φόβο τοῦ θανάτου. Τέλος παρέθεσε συγκεκριμένα ἀποσπάσματα ἀπὸ πραγματεία τοῦ Εὐγένιου Βούλγαρη περὶ εὐθανασίας.

Ἀκολούθως τὸ λόγο πῆρε ὁ κ. Γεώργιος Παπαθανασόπουλος, δημοσιογράφος καί συγγραφέας, ὁ ὁποῖος μίλησε μεταξύ ἄλλων γιὰ τὸν ὄρο «ἀνεξιθρησκία», συγκριτικὰ ἀνάμεσα στὴν ἀγγλικὴ καί γαλλικὴ φιλοσοφικὴ σκέψη τοῦ Διαφωτισμοῦ, τὸν ὁποῖο ὄρο καθιέρωσε ὁ Βούλγαρης, δεινὸς φιλόλογος καί λεξιπλάστης.

Ἐν συνεχείᾳ μίλησε ὁ κ. Δημήτριος Μεταλλινός, διδάσκων τοῦ Ἴονιου Πανεπιστημίου, ὁ ὁποῖος ἔκανε διάκριση τοῦ Διαφωτισμοῦ σέ διαφωτισμούς, μέ ἰδιαίτερη ἀναφορὰ σέ ἐκεῖνον τῆς Ἀγγλίας καί τίς ἐπιδράσεις του, συσχετίζοντάς τον μέ τὸ ἔργο καί τὴ σκέψη τοῦ Εὐγένιου Βούλγαρη.

Τέλος τὸ λόγο πῆρε ὁ κ. Κωνσταντῖνος Θύμης, Θεολόγος καί Ἱστορικός, Γραμματέας τῆς Ι.Μ. Κερκύρας, ὁ ὁποῖος ἀναφερόμενος στὸν Εὐγένιο Βούλγαρη, ἀνέδειξε τὴ σχέση του μέ τὴν Κέρκυρα ὡς γενέτειρά του, τοὺς ἐπηρεασμούς πού δέχθηκε κατὰ τὰ χρόνια πού ἔζησε σέ αὐτὴν καί τὴ βαθύτατη ἐκτίμηση πού ἔδεικνε στὸν ἀγαπητὸν του διδάσκαλον Ἱερομόναχο Ἱερεμία Καββαδία». Τέλος, λόγω τῆς ἡμέρας, ἀναφέρθηκε στό λόγο τοῦ Βούλγαρη στὸν Ἅγιο Ἀνδρέα τὸν Πρωτόκλητο πού ἐκφώνησε κατὰ τὴ Θρονικὴ Ἑορτὴ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου στὴν Κωνσταντινούπολη στίς 30 Νοεμβρίου 1759.

Χαιρετισμὸ ἀπύθυναν ἡ ἀντιδήμαρχος Κέρκυρας κ. Μαρία Μουζακίτη, ὁ Περιφερειακὸς διευθυντὴς ἐκπαιδεύσεως Ἴονιων Νήσων κ. Κώστας Γκούσης καί ὁ πρῶν βουλευτὴς Κερκύρας κ. Στέφανος Γκίκας.

ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ

Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον

*Νέος βοηθός Ἐπίσκοπος γιά τήν Μητρόπολη
Λέρου, Καλύμνου καί Ἀστυπαλαίας*

Στήν ἐκλογή βοηθοῦ Ἐπισκόπου τοῦ Μητροπολίτη Λέρου, Καλύμνου καί Ἀστυπαλαίας κ. Παΐσιου, προχώρησε ἡ Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, πού συνεδρίασε στίς 28.11.2016 ὑπό τήν προεδρία τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου.

Κατόπιν προτάσεως τοῦ Πατριάρχου, οἱ Συνοδικοί Ἱεράρχες ἐξέλεξαν παμψηφεί τόν Ἱεροκίρκουκα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λέρου, Ἀρχιμανδρίτη Στέφανο Κατέ, ὑπό τον φιλόν τίτλο τῆς πάλαι ποτέ διαλαμφάσπς Ἐπισκοπῆς Στρατονικείας.

Ὁ ἐψηφισμένος Ἐπίσκοπος, μετὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λέρου κ. Παΐσιου μετέβησαν στήν Βασιλεύουσα γιά τό Μικρόν καί Μέγα Μήνυμα.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΕΤΟΥΣ

Περιεχόμενα Περιοδικού «ΕΚΚΛΗΣΙΑ»
τοῦ Τόμου 4Γ' (93) (2016)

Ἐπιμέλεια: Βασίλειος Δ. Τζέροπος, Δρ. Θ.

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ

Σελ. 4, 116, 228, 324, 420, 500, 580, 692, 788, 884, 980.

ΠΙΝΑΞ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ
ΠΡΟΣ ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΙΑΝ

Σελ. 117, 229, 693,

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, Ἐόρτιον Γράμμα πρὸς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, σελ. 5. **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου**, Ἐόρτιον Γράμμα πρὸς τὴν Α.Θ.Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. Βαρθολομαῖον, σελ. 7. **Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου**, Ἐόρτιον Γράμμα πρὸς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου διὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Πάσχα, σελ. 421. **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου**, Ἐπίστολή ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Πάσχα πρὸς τὴν Α.Θ.Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. Βαρθολομαῖον, σελ. 422. **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου**, Ἐπίστολή γιὰ τὸ μάθημα τῶν Θεολογικῶν στὰ σχολεῖα πρὸς τὸν Πρόεδρο τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοὺς Προέδρους τῶν κοινοβουλευτικῶν ὁμάδων, σελ. 789.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ

Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Περί τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου, σελ. 501. Περί ἐπαναλειτουργίας τοῦ Καθεδρικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἀθηνῶν, μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν αὐτοῦ ἐκ τῶν ζημιῶν ἅς οὗτος ὑπέστη ἐκ τῶν καταστρεπτικῶν σεισμῶν τῶν ἐτῶν 1981 καὶ 1999, σελ. 699.

ΜΗΝΥΜΑΤΑ

Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, Διὰ τὰς ἐκδηλώσεις ἐπὶ τοῖς Ὀνομασθηρίοις καὶ τῇ συμπληρώσει 30 χρόνων Ἀρχιερατείας τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου πρώην Κίτρους, Κατερίνης καὶ Πλαταμῶνος κ. Ἀγαθονίκου, σελ. 8. **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου**, Μήνυμα γιὰ τὴν Παγκόσμια Ἡμέρα τοῦ Περιβάλλοντος, σελ. 503. **Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος**, Τὸ Φιλανθρωπικὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, σελ. 637.

ΟΜΙΛΙΑΙ-ΛΟΓΟΙ

Ἐνθρονιστήριος λόγος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κεφαλληνίας κ. Δημητρίου, σελ. 10. Ἐνθρονιστήριος λόγος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Τρίκκης καὶ Σταγῶν κ. Χρυσοστόμου, σελ. 13. **Σεβ. Μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱεροθέου**, Τὸ μάθημα τῶν Θεολογικῶν στὴν Μέση Ἐκπαίδευση, σελ. 122. **Σεβ. Μητροπολίτου Ἠλείας κ. Γερμανοῦ**, Ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλη Σύνοδος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, σελ. 359. **Σεβ. Μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱεροθέου**, Τὸ Μάθημα τῶν Θεολογικῶν στὴν Ἐκπαίδευση, σελ. 423. **Σεβ. Μητροπολίτου Καρπενησίου κ. Γεωργίου**, Ἐνθρονιστήριος Λόγος, σελ. 437. **Σεβ. Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ κ. Δανιὴλ**, Ἡ Ἀ-λογία τῆς Ἀστρολογίας, σελ. 640. **Πρωτοπρ. Θωμᾶ Α. Συνοδινοῦ**, Ὁμιλία ἐπὶ τῇ ἐπαναλειτουργίᾳ τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῶν Ἀθηνῶν, σελ. 701. **Ἀρχιμ. Χρυσοστόμου Κ. Παπαθανασίου**, Κληρικὸς λόγος ἐπὶ τῇ ἐπαναλειτουργίᾳ τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῶν Ἀθηνῶν, σελ. 704. **Σεβ. Μητροπολίτου Καστορίας κ. Σεραφεῖμ**, Παῦλος, ὁ κήρυξ τῶν Ἐθνῶν, σελ. 707. **Ἀρχιμ. Συμεὼν Βολιώτη**, Ἁγιος Ἀπόστολος Παῦλος, ὁ Ἀπόστολος τῶν

Ἐθνῶν καί ὄχι τῶν ἔθνικισμῶν, σελ. 711. **Σεβ. Μητροπολίτου Σεργῶν καί Νιγρίτης κ. Θεολόγου**, Οἱ Νεομάρτυρες, σελ. 905. **Σεβ. Μητροπολίτου Ἄρτης κ. Καλλινίκου**, Ἐνθρονιστήριος λόγος, σελ. 1021.

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΝΟΔΟ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Κανονισμός Ὁργανώσεως καί Λειτουργίας τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, σελ. 325. Ἡ Ὁρθόδοξος Διασπορά, σελ. 330. Ἡ ἀποστολή τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν τῷ συγχρόνῳ κόσμῳ, σελ. 332. Ἡ σπουδαιότης τῆς νηστείας καί ἡ τήρησις αὐτῆς σήμερον, σελ. 340. Τό Μυστήριον τοῦ Γάμου καί τὰ κωλύματα αὐτοῦ, σελ. 343. Τό Αὐτόνομον καί ὁ τρόπος ἀνακηρύξεως αὐτοῦ, σελ. 346. Σχέσεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας πρὸς τόν λοιπόν Χριστιανικόν Κόσμον, σελ. 348.

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ἡ ἑκτακτος Σύγκλησις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας καί ἡ ἐκλογή νέου Μητροπολίτου, σελ. 230. Βιογραφικόν Σημεῖωμα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καρπενσιού κ. Γεωργίου (Ρέμπελου), σελ. 236. **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου**, Εἰσήγησις στήν ἑκτακτὴ Σύγκλησιν τῆς Ι.Σ.Ι., σελ. 237. **Σεβ. Μητροπολίτου Καρυστίας καί Σκύρου κ. Σεραφεῖμ**, Ἀντιφώνησις εἰς τὴν Ἱεραρχίαν, σελ. 239. Ὁ Συνοδικὸς ἑορτασμός τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας, σελ. 353. Ἡ ἑκτακτὴ Σύγκλησις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, σελ. 505. **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου**, Εἰσήγησις στήν ἑκτακτὴ Σύγκλησιν τῆς Ι.Σ.Ι., σελ. 508. **Σεβ. Μητροπολίτου Καρυστίας καί Σκύρου κ. Σεραφεῖμ**, Ἀντιφώνησις στήν ἑκτακτὴ Σύγκλησιν τῆς Ι.Σ.Ι., σελ. 510. Ἐγκύκλιος τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, σελ. 581. Τό μήνυμα τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου πρὸς τόν Ὁρθόδοξον λαόν, σελ. 593. Ἡ Ἀποστολή τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς τόν σύγχρονον κόσμον, σελ. 599. Ἡ Ὁρθόδοξος Διασπορά, σελ. 607. Τό Αὐτόνομον καί ὁ τρόπος ἀνακηρύξεως αὐτοῦ, σελ. 611. Ἡ Σπουδαιότης τῆς Νηστείας καί ἡ τήρησις αὐτῆς σήμερον, σελ. 613. Τό Μυστήριον τοῦ Γάμου καί τὰ Κωλύματα αὐτοῦ, σελ. 616. Σχέσεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας πρὸς τόν λοιπόν χριστιανικόν κόσμον, σελ. 619. Μέ τὴν πρότασιν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος προστατεύεται ἡ Ὁρθόδοξον ἔκκλησιο-

λογία, σελ. 623. Προτάσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στό κείμενον «Ἡ Ἀποστολή τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν τῷ Συγχρόνῳ Κόσμῳ», σελ. 624. Δήλωσις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου περὶ τοῦ καθεστώτος τῶν Μητροπόλεων τῶν Νέων Χωρῶν, σελ. 624. **Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου**, Εἰσηγητικὴ Ὁμιλία κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου, σελ. 625. **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου**, Εἰσηγησις στήν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου, σελ. 634. Συγκρότησις τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, Συνοδικὴ Περίοδος 160ῆ, σελ. 695. Ἡ Τακτικὴ Σύγκλησις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας καί ἡ ἐκλογή νέου Μητροπολίτου, σελ. 801. Βιογραφικόν Σημεῖωμα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἄρτης κ. Καλλινίκου (Κορομπόκη), σελ. 807. **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου**, Ἡ Πολιτεία γεννιέται μέσα ἀπὸ τοὺς πολίτες τῆς, ἐνῶ ἡ Ἐκκλησία γεννᾷ τὰ μέλη τῆς (Εἰσήγησις στήν Ι.Σ.Ι.), σελ. 808. **Σεβ. Μητροπολίτου Καρυστίας καί Σκύρου κ. Σεραφεῖμ**, Ἀντιφώνησις στήν Ἱερά Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας, σελ. 838. Ἡ ἑκτακτὴ Σύγκλησις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, σελ. 981. **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου**, Εἰσηγησις στήν ἑκτακτὴ Σύγκλησιν τῆς Ι.Σ.Ι., σελ. 986. **Σεβ. Μητροπολίτου Καρυστίας καί Σκύρου κ. Σεραφεῖμ**, Ἀντιφώνησις στήν ἑκτακτὴ Σύγκλησιν τῆς Ι.Σ.Ι., σελ. 987. **Σεβ. Μητροπολίτου Σεργῶν καί Νιγρίτης κ. Θεολόγου**, Ἐνημέρωσις περὶ τῶν διεχθιστῶν ἐργασιῶν τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, σελ. 988.

ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

ΙΣΤ' Πανελλήνιον Λειτουργικόν Συμπόσιον, σελ. 840. **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου**, Μήνυμα πρὸς τὸ ΙΣΤ' Πανελλήνιον Λειτουργικόν Συμπόσιον, σελ. 845. **Σεβ. Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Νικολάου**, Προσφώνησις στό ΙΣΤ' Πανελλήνιον Λειτουργικόν Συμπόσιον, σελ. 847. **Σεβ. Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ κ. Δανιὴλ**, Τό ἀγιολόγιον τῆς Ἐκκλησίας (Προσφώνησις στό ΙΣΤ' Πανελλήνιον Λειτουργικόν Συμπόσιον), σελ. 849. Πορίσματα τοῦ ΙΣΤ' Πανελλήνιου Λειτουργικοῦ Συμποσίου μέ θέμα: Τό Ἀγιολόγιον τῆς Ἐκκλησίας, σελ. 885. Ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ε' Ἐπιστημονικοῦ Συμποσίου γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασιν καί τόν Φιλελληνισμόν, σελ.

892. Ἡ Β' ἡμέρα τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου γιά τήν Ἑλληνική Ἐπανάσταση καί τόν Φιλελληνισμό, σελ. 895. **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνόμου**, Μήνυμα πρὸς τό Ε' Διεθνές Ἐπιστημονικό Συνέδριο γιά τό 1821, σελ. 901. **Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου**, Χαιρετισμός στό Ε' Διεθνές Ἐπιστημονικό Συνέδριο γιά τό 1821, σελ. 901. Πορίσματα τῆς ΚΗ' Πανορθοδόξου Συνδιασκέψεως Ἐντεταλμένων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί Ἱερῶν Μητροπόλεων γιά θέματα Αἰρέσεων καί Παραθρησκείας, σελ. 902. **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνόμου**, Μήνυμα στό Β' Πανελλήνιο Συνέδριο Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων, σελ. 988.

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

Θεοδόρου Παπαγεωργίου, Ἀπόφαση τοῦ ΣτΕ

γιά τό «Πανελλήνιο Ἱερό Ἰδρυμα Εὐαγγελιστρίας Τήνου», σελ. 19.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Σελ. 28, 139, 240, 370, 439, 511, 652, 716, 861, 919, 1024.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ - ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ

Σελ. 106, 219, 314, 406, 486, 571, 681, 769, 874, 965, 1078.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Σελ. 109, 220, 316, 411, 491, 572, 684, 776, 877, 967, 1082.

ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ

Σελ. 223, 320, 413, 494, 576, 688, 783, 879, 975, 1085.